

CETURTDIENA, 2008. GADA 20. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

*

* *

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Ceru, ka jūs man piedosiet šo dažu minūšu aizkavēšanos. Šodien savu 96. dzimšanas dienu svin mūsu bijušais kolēģis *Otto von Habsburg*. Viņš bija Eiropas Parlamenta deputāts no 1979. gada līdz 1999. gadam. Viņa apmeklējumu rādītāji un darba kvalitāte bija paraugs mums visiem. Uz pāris minūtēm es aizkavējos tāpēc, ka nupat runāju ar viņu pa telefonu un nodevu sirsnīgus sveicienus 96. dzimšanas dienā no jums visiem — ceru, ka jums nekas nav pretī, — un, protams, arī no viņa politiskajiem draugiem Bavārijā.

2. Finansiāls atbalsts dalībvalstīm (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

3. Revīzijas palātas gada pārskata iesniegšana — 2007. gads

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Revīzijas palātas 2007. gada pārskata iesniegšana.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, Eiropas Revīzijas palātas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, jutos pagodināts piedalīties jūsu debatēs par Revīzijas palātas 2007. finanšu gada pārskatu, ar ko 10. novembrī jau iepazīstināju Budžeta kontroles komiteju.

Kopumā Revīzijas palātas atzinums par finanšu pārskatiem ir bez piezīmēm — pozitīvs, ja vēlaties, — taču atzinums par pakārtotajiem darījumiem ir ļoti līdzīgs pagājušā gada atzinumam.

Attiecībā uz pārskatiem Revīzijas palāta secinājusi, ka visos būtiskajos aspektos tie adekvāti atspoguļo Eiropas Kopienu finanšu stāvokli un naudas plūsmu gada beigās. Ņemot vērā panāktos uzlabojumus, pagājušajā gadā izteiktās piezīmes vairs nav nepieciešamas.

Saistībā ar pakārtoto darījumu likumību un pareizību attiecībā uz ieņēmumiem, saistībām un maksājumiem Revīzijas palāta ir sniegusi atzinumu bez piezīmēm tādās sadaļās kā „Ekonomika un finanšu lietas” vai „Administratīvie un citi izdevumi”.

Kas attiecas uz „Administratīvajiem un citiem izdevumiem”, kuri 2007. gadā veido 8 miljardus eiro, Revīzijas palāta atzīst iestāžu, tostarp Eiropas Parlamenta, lēmumus un pasākumus, kas veikti, lai turpinātu uzlabot finanšu pārvaldību, pamatojoties uz Revīzijas palātas ieteikumiem. Turpmākajos gados Revīzijas palāta izvērtēs šo lēmumu un pasākumu ietekmi.

Tomēr attiecībā uz sadaļām „Lauksaimniecība un dabas resursi”, „Kohēzija”, „Pētniecība, enerģētika un transports”, „Ārējais atbalsts, attīstība un paplašināšanās” un „Izglītība un pilsonība” Revīzijas palāta ir secinājusi, ka maksājumus joprojām būtiski ietekmē dažādu līmeņu kļūdas. Ir secināts, ka šo jomu uzraudzības un kontroles sistēmas ir labākajā gadījumā tikai daļēji efektīvas, lai gan pētniecības jomā un — Komisijas līmenī — arī ārējā atbalsta, attīstības un paplašināšanās jomā Revīzijas palāta norāda uz atsevišķiem uzraudzības un kontroles sistēmu uzlabojumiem.

Attiecībā uz kohēzijas jomu, kuras budžeta izdevumi bija 42 miljardi eiro, Revīzijas palāta, pamatojoties uz reprezentīvu darījumu paraugu revīziju, lēš, ka vismaz 11 % izmaksu pieprasījumu nebija jāatlīdzina. Kļūdu iemesls visbiežāk bijušas neattiecināmas izmaksas, iztērētās naudas vairākkārtēja deklarēšana un nopietni iepirkuma procedūras pārkāpumi.

Lauksaimniecības un dabas resursu sadaļā, kurā 2007. gadā iztērēts 51 miljards eiro, pēc Revīzijas palātas datiem, joprojām neproporcionāli liela vispārējo kļūdu daļa attiecas uz lauku attīstības jomu, savukārt kļūdu intensitāte ELGF izdevumu jomā ir nedaudz zem būtiskuma robežas.

Kāpēc stāvoklis tomēr nemainās, un kāpēc attiecībā uz pakārtotajiem darījumiem situācija būtiski neatšķiras no pagājušā gada rādītājiem? Kļūdu būtiskuma līmenis saglabājas tāpēc, ka daudzas Eiropas Savienības izdevumu jomas ir saistītas ar augstu riska līmeni, turklāt vērojami trūkumi uzraudzības un kontroles jomā.

Liela budžeta daļa, arī dalītās pārvaldības sfērās, tiek izmaksāta miljoniem atbalsta saņēmēju visā Eiropas Savienībā, un šis process bieži ir saistīts ar sarežģītiem noteikumiem un normatīviem, un pamatojas uz līdzekļu saņēmēju pašdeklarēšanu. Šis potenciāli riskantās situācijas dēļ kļūdas pieļauj gan līdzekļu saņēmēji, gan maksātāji.

Lai šo risku kontrolētu, ir izveidotas vairākas uzraudzības un kontroles pakāpes: pirmkārt, atbalsta saņēmēju līmenī, otrkārt, nodrošinot pieprasījumu pārbaudes pasākumu izstrādi un efektīvu darbību, un, visbeidzot, Komisijas uzraudzība, kuras uzdevums ir raudzīties, lai visas sistēmas darbotos saskaņoti.

Tā kā vairums kļūdu rodas atbalsta tiešo saņēmēju līmenī, tās droši atklāt iespējams tikai detalizētās pārbaudēs uz vietas. Šādas pārbaudes ir dārgas, tāpēc parasti tās aptver tikai nelielu pieprasījumu daļu.

Revīzijas palāta 2007. finanšu gada revīzijas pārbaudēs atklāja, ka dalībvalstis ne vienmēr spēj skaidri identificēt trūkumus pieprasījumu pārbaudes sistēmā. Revīzijas palāta ir atklājusi arī dažas nepilnības Komisijas veiktajās lauksaimniecības atbilstības pārbaudēs.

Daudzās budžeta jomās ir mehānismi, kas paredzēti kļūdaini veikto maksājumu atgūšanai no atbalsta saņēmējiem vai kas ļauj „neatļaut” atsevišķus izdevumus, t. i., atteikt to finansēšanu no budžeta tādos gadījumos, kad izdevumu shēmu pārvaldīšanā dalībvalstis ir pieļāvušas kļūdas.

Tomēr par koriģējošo pasākumu ietekmi vēl nav ticamu datu, un Revīzijas palāta ir secinājusi, ka koriģējošos pasākumus vēl nevar uzskatīt par tādiem, kas efektīvi mazinātu kļūdas.

Ņemot vērā visu iepriekš teikto, taisnības labad ir jāatzīst, ka uzraudzības un kontroles nepilnību novēršanā Komisija kopš 2000. gada ir ieguldījusi lielu darbu, galvenokārt izstrādājot un īstenojot iekšējo reformu programmu un 2006. gadā ieviešot rīcības plānu uzraudzības un kontroles sistēmas uzlabošanai visā Eiropas Savienībā.

Reformu programmas būtiskais elements — gada darbības pārskati un deklarācijas, arī attiecībā uz kohēziju un lauksaimniecību, — šobrīd atspoguļo ainu, kas ir tuvāka arī Revīzijas palātas secinājumiem, tomēr joprojām ir atsevišķas iebildes saistībā ar problēmu nepietiekamu novērtēšanu.

Par spīti Komisijas norādēm uz panākumiem saistībā ar tās 2006. gada rīcības plānu, Revīzijas palāta uzskata, ka vēl ir par agri vērtēt tā ietekmi uz pakārtoto darījumu likumību un pareizību. Piemēram, 2007. gads bija pirmais, par kuru dalībvalstīm bija jāsaplūk kopsavilkumi par pieejamajām revīzijām un deklarācijām. Kā norādīts Revīzijas palātas atzinumā Nr. 6/2007, ar laiku tie var stimulēt Eiropas Savienības fondu pārvaldības un kontroles uzlabošanu. Tomēr pagaidām pēc tiem vēl nevar droši spriest par to, cik efektīvi darbojas sistēmas.

Tāda ir pašreizējā situācija. Tomēr, raugoties nākotnē, mums ir jādomā, ko vēl varētu darīt un kādus pasākumus turpmāk izstrādāt. Plānojot katru no šiem pasākumiem, Revīzijas palāta iesaka ņemt vērā šādus apsvērumus.

Pirmkārt, kļūdu mazināšanas pasākumu ieguvumi jāizvērtē attiecībā pret to izmaksām.

Otrkārt, visiem budžeta procesā iesaistītajiem ir jāapzinās, ka zināms kļūdu risks ir neizbēgams.

Treškārt, budžeta un tā izpildes iestādēm iedzīvotāju vārdā politiskā līmenī ir jāvienojas par pieņemamu riska pakāpi dažādās budžeta jomās.

Ceturtkārt, ir jāpārskata tās shēmas, kas nav pienācīgi īstenojamas ar pieņemamām izmaksām un pieļaujamu riska pakāpi.

Visbeidzot, nopietni jādomā par vienkāršošanu, arī tādās jomās kā lauku attīstība un pētniecība, jo precīzi izstrādāti, skaidri saprotami un vienkārši piemērojami noteikumi un normatīvi mazina kļūdu risku un ļauj izveidot racionālāku, rentablāku pārvaldības un kontroles sistēmu.

Tādēļ Revīzijas palāta aicina Komisiju pabeigt analīzi attiecībā uz kontroles pasākumu izmaksām un riska pakāpi, kas saistīta ar dažādām izdevumu jomām. Revīzijas palāta arī iesaka Komisijai turpināt censties uzlabot savu pārraudzības un ziņošanas sistēmu un sadarboties ar dalībvalstīm, lai gada darbības pārskatos varētu efektīvi izmantot ikgadējos kopsavilkumus, kā arī veikt turpmākus pasākumus piedziņas sistēmu uzlabošanai.

Papildus vienkāršošanai un pieļaujamā riska koncepcijas izmantošanai Revīzijas palāta savā atbildē uz Komisijas paziņojumu „Budžeta reforma — pārmaiņas Eiropā” ierosināja Eiropas Savienības izdevumu sistēmas izstrādē piemērot tādus principus kā mērķu skaidrība, realisms, pārredzamība un pārskatatbildība. Revīzijas palāta arī aicina politiskās struktūras apsvērt, cik lielā mērā no rezultātu viedokļa būtu pārstrādājamas izdevumu programmas, kā arī attiecībā uz to pārvaldību kritiski izvērtēt piemērotāko atbildības līmeni — valsts, reģionālo vai vietējo līmeni.

Visbeidzot, atzīstot panākto progresu, Revīzijas palāta uzsver, ka turpmākie Eiropas Savienības finanšu pārvaldības uzlabojumi būs atkarīgi no pašreizējiem un nākamajiem pasākumiem, kuru nolūks ir samazināt risku līdz pieņemamam līmenim un izstrādāt rentablas riska pārvaldības sistēmas.

Finansiālu satricinājumu un ekonomikas nestabilitātes laikā Revīzijas palātas loma ir vēl svarīgāka un tās funkcijas — vēl būtiskākas. Mēs esam Eiropas Savienības ārējais revidents, tāpēc mūsu pienākums ir darboties kā neatkarīgam ES iedzīvotāju finansiālo interešu aizbildnim. Iepazīstinot ar šo pārskatu, mūsu mērķis ir dot ieguldījumu pārredzamības un pārskatatbildības veicināšanā, jo abiem šiem aspektiem ir svarīga nozīme, nodrošinot Eiropas Savienības iedzīvotāju uzticību ES iestādēm, kuras garantē Savienības darbību un sniedz tai nākotnes virzību.

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāj *Vítor Manuel da Silva Caldeira*, atļaujiet pateikties jums par pārskatu un par allaž tik konstruktīvo sadarbību starp Revīzijas palātu un Eiropas Parlamentu.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē Revīzijas palātas gada pārskatu. Gribu uzsvērt, ka mums ar Revīzijas palātu ir bijusi ļoti konstruktīva sadarbība. Pārskatā ir kāda patiešām laba ziņa — attiecībā uz pārskatiem Revīzijas palāta ir izsniegusi „veselības apliecinību”, jeb, revidentu valodā runājot, atzinumu bez piezīmēm. Tas ir ievērojams sasniegums, jo kopš jaunās pārskatu sistēmas ieviešanas rit tikai trešais gads.

Ir arī otra ļoti laba ziņa — Revīzijas palāta atzīst, ka mēs stiprinām savas uzraudzības sistēmas. Par 2007. gadu pirmo reizi nevienā sadaļā ārējais revidents nav piešķīris „sarkano kartīti” attiecībā uz kontroles sistēmām. Šajā jomā tiek ieguldīts daudz pūļu. Gribu uzsvērt, ka pagājušā gada pavasarī dalībvalstis pirmo reizi ir iesniegušas struktūrfondu revīzijas ikgadējos kopsavilkumus.

Revīzijas palāta atzīst šos centienus, kaut arī realitātē šie rezultāti vēl nav devuši ievērojamu kļūdu intensitātes samazinājumu. Komisija ir gatava turpināt strādāt.

Jā, saistībā ar atsevišķiem darījumiem aina joprojām ir neviennozīmīga. Attiecībā uz lielākajiem lauksaimniecības izdevumiem — Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu — Revīzijas palāta atzīst, ka arī šogad kļūdu intensitāte ir zem būtiskuma līmeņa. To nevar teikt par pārējām dabas resursu sadaļas jomām, jo lauku attīstības sfērā ir vērojams augsts kļūdu līmenis. Arī kohēzijas fondos Revīzijas palāta atkal ir konstatējusi pārlieku daudz kļūdu.

Šo kļūdu intensitātes samazināšanai Komisija piešķir visaugstāko prioritāti un vajadzības gadījumā nevairīsies pieņemt stingru nostāju. Kohēzijas fondiem — ERAF un ESF — mēs 2008. gadā jau esam uzlikuši finanšu korekcijas 843 miljonu eiro apmērā, un drīz pienāks kārta vēl aptuveni 1,5 miljardiem eiro.

Ļaujiet man atgādināt, ka attiecībā uz kļūdām pakārtotajos maksājumos latīņa ir uzstādīta ļoti augstu. Vismaz 98 % jābūt bez kļūdām. Tomēr mēs šiem rādītājiem tuvojamies; revidenti atzīst, ka, izņemot vienu budžeta jomu, visās pārējās ne mazāk kā 95 % maksājumu ir bez nopietnām finanšu kļūdām.

Revīzijas palāta ir konstatējusi uzlabojumus tādās sadaļās kā ārējais atbalsts un iekšpolitika, proti, transports un enerģētika, kā arī izglītība un pilsonība. Administratīvās, ekonomikas un finanšu lietas ir pat labākā stāvoklī. Šīs jomas ir tiešā Komisijas pārvaldībā, ar ko daļēji var izskaidrot to, ka ieguldītajam darbam ir ātrāka atdeve. Rezumējot varu teikt, ka, pēc Komisijas domām, Revīzijas palātas 2007. gada pārskats liecina par stabilu un pakāpenisku progresu.

Pēdējos piecos gados mēs esam daudz paveikuši. Raugoties uz sasniegto progresu, varu apliecināt, ka Komisija nekādā ziņā nenožēlo savu izvērīto mērķi — panākt pozitīvu ticamības deklarāciju attiecībā uz pakārtotajiem darījumiem. Mēs ceram, ka Eiropas Parlaments atzīs pozitīvo attīstības virzību un turpinās atbalstīt centienus pēc vienkāršošanas, labākas pārvaldības un lielākas dalībvalstu pārskatatbildības.

Jean-Pierre Audy, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, Revīzijas palātas priekšsēdētāja kungs, godātie kolēģi! Vispirms gribu pateikties jums,

Revīzijas palātas priekšsēdētāja kungs, par milzīgo darbu, ko jūs paveicāt kopā ar Revīzijas palātas revidentiem. Manuprāt, šis mums ir ļoti svarīgs un pamācošs dokuments.

Kā mums zināms, šī ir pirmā budžeta izpildes apstiprināšana 2007.–2013. gada finanšu plānā. Pirmā, kopš Komisija ir ieviesusi jaunu pārvaldības, sertificēšanas un revīzijas kontroles sistēmu. Visbeidzot, tā ir pēdējā šajā prezidentūras termiņa laikā, kas tuvojas beigām, jo tagad mēs sākam pusgadu ilgu darbu un balsosim aprīlī, pirms Eiropas vēlēšanām — laikā, kad Komisija mums ir apsolījusi pozitīvu ticamības deklarāciju. Jau 14 gadus neesam saņēmuši pozitīvu ticamības deklarāciju, un Eiropas Parlamentam ir pamats bažām.

Pirmkārt, dzirdēju, ka attiecībā uz pārskatiem atzinums ir bez piezīmēm. Kāpēc netika konsolidēts *Galileo*? Turklāt nevaru noslēpt faktu, ka es nekad nepierādīšu pie pārskatiem, kas uzrāda negatīvu bilanci 58 miljardu apmērā. Šī ir viena no lietām, kas mani dara bažīgu.

Tātad mums ir labas ziņas. Mums ir jāpriecājas, ka administratīvajiem izdevumiem ir pozitīvs atzinums, zema kļūdu intensitāte un, cik var spriest no teiktā, nav krāpšanas gadījumu. Tomēr lauksaimniecībā, kohēzijā un struktūrfondos dalībvalstīm ir vāja dalītā pārvaldība un ir pārāk daudz kļūdu — dažās dalībvalstīs dažkārt pat virs 60 %. Šeit nav Padomes pārstāvja, un būtu interesanti uzzināt, ko dalībvalstis un Padome domā par šo situāciju, kad tās neparaksta valstu deklarācijas un kad pilsoņi šajā valsts finansēm sarežģītajā laikā būs prasīgi.

Manuprāt, priekšsēdētājam ir taisnība un šī budžeta izpildes procedūra būtu jāaplūko komitejās, Komisijā, Padomē, Parlamentā, dalībvalstu parlamentos un dalībvalstu revīzijas palātās, kuru neiesaistīšana šajās debatēs ir pārāk uzkrītoša.

Priekšsēdētāja kungs, ar jūsu atļauju es gribētu trīsdesmit sekundes no savas runas laika veltīt tam, lai, līdzīgi citiem kolēģiem, kā referents paustu savu neizpratni par Padomes neierašanos. Tomēr, Eiropas Revīzijas palātas priekšsēdētāja kungs, es saprotu, ka Ekonomikas un finanšu padomi jūs ar savu pārskatu iepazīstināsiet pēc dažām dienām un ka tādejādi Padome nevar paust nostāju, pirms ir notikusi viedokļu apmaiņa starp dažādām dalībvalstīm.

Tā kā situācija ir šāda un tā kā aktuālākais ir jautājums par dalībvalstu dalīto pārvaldību, es ceru, ka mēs drīzumā saņemsim Padomes atzinumu, un es atļaušos, Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja kungs, jautājumu laikā ar rakstisku jautājumu aicināt Padomi pēc iespējas ātrāk sagatavot atzinumu, tiklīdz Padomē būs notikusi viedokļu apmaiņa par šo izcilo Eiropas Revīzijas palātas pārskatu.

Herbert Bösch, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti vēlētos apsveikt Revīzijas palātu ar paveikto darbu — 2007. gada pārskatu, ko tā iesniegusi Parlamentā. Revīzijas palātas gada pārskati kļūst arvien labāki, un, pēc manām domām, šis ir labākais, ko tā jebkad iesniegusi. Tas ir informatīvāks, daudzkrāsaināks, ja tā var teikt, un skaidrāks.

Ir patīkami redzēt, ka šā gada pārskatā Revīzijas palātas locekļi nav padevušies kārdinājumam iekļaut zināmu devu populisma.

Pamatojoties uz vairākiem īpašajiem ziņojumiem un it sevišķi uz šo pārskatu, mums tagad būs jāizvērtē, vai 2007. gadā Komisijas darbs ar nodokļu maksātāju naudu ir bijis apmierinošs vai nē. Līdz šim mēs esam dzirdējuši vairākus pozitīvus vērtējumus, tostarp no komisāres, kas atbild par Kohēzijas fondu. Arī pētniecības jomas komisārs ir norādījis, ka kritika, ko pagājušā gada pārskatā pauda Parlaments un Revīzijas palāta, ir kritusi auglīgā augsnē.

Viena no jomām, kurā vēl joprojām ir trūkumi, ir nepietiekamā dalībvalstu sadarbība Eiropas budžeta kontrolēšanā. Pozitīvu aktīvas sadarbības piemēru sniedz četras dalībvalstis — Dānija, Nīderlande, Apvienotā Karaliste un Zviedrija. Ir gandarījums redzēt, ka, piemēram, Vācijas valsts revīzijas iestāde sāk valsts līmenī domāt par Eiropas naudas izmantojumu Vācijā, un mēs ceram, ka par šo jautājumu būs arī politiskas diskusijas.

Ar šo prasību pēc dalībvalstu ticamības deklarācijām mēs kopš T. Wynn un J. Mulder ziņojumiem esam centušies mazināt plaisu starp līguma 274. un 5. pantu. Kamēr apspriežam šo jautājumu, gribu teikt komisāram S. Kallas, ka es priecātos, ja Komisija aktīvāk palīdzētu standartizēt šos ziņojumus. Tas ir viens no aspektiem, kur jūsu pozitīvā pieeja patlaban būtu ļoti noderīga.

Budžeta izpildes apstiprināšanas procesā pasludinot spriedumu par Komisijas darba kvalitāti, mēs informēsim nodokļu maksātājus par to, vai šis darbs kopumā ir apmierinošs. Ja mēs sagaidām, lai citas iestādes strādātu profesionāli, tad profesionālāka pieeja ir jāisteno arī mums pašiem. Pēc manām domām, ir nepieņemami un absurdi debatēt Parlamentā par to, vai šai komitejai arī turpmāk ir jābūt tā sauktajai neitrālajai komitejai.

Nav pieņemams, ka kontroles komiteju uzskata vienkārši par tādu kā papildu komiteju, jo šāda attieksme ir neprofesionāla. Sen pagājuši tie laiki, kad aptuveni pusgadu budžeta jautājumus risināja viena struktūra, bet pēc tam līdz gada beigām par budžeta kontroli atbildēja cita komiteja.

Mēs pat vēl neesam aplūkojuši visas aģentūras, taču mums ir jāapliecina saviem nodokļu maksātājiem, ka viss funkcionē pareizi. Mums vajag, lai pārējās iestādes strādātu profesionāli, taču arī mums kā Parlamentam ir jādod savs ieguldījums, citādi mēs nevarēsim droši skatīties acīs nodokļu maksātājiem.

Jan Mulder, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties Revīzijas palātai par pārskatu. Arī es ik gadu esmu pamanījis uzlabojumus — pārskats ir labāk lasāms, un cita starpā tā izklāsts ir daudz saprotamāks. Patiešām, katru gadu ir vērojami uzlabojumi, kaut arī nelieli. Tagad mēs zināmā mērā varam eiroskeptiķiem izņemt ieročus no rokām, jo pirmo reizi pārskati ir apstiprināti. Tomēr, rūpīgāk pavērojot progresu attiecībā uz pārskatiem, ir redzams, ka tas ir ļoti neliels. Mums tik tikko ir izdevies izlīst caur adatas aci. Uzlabojumi ir, taču nav būtiskas atšķirības salīdzinājumā ar 2006. un 2007. gadā rakstīto.

Komisija uzsver, ka gadu gaitā budžeta izpilde ir ievērojami uzlabojusies. Tā norāda, ka 2002. un 2003. gadā tika apstiprināti tikai 4 % no izdevumiem, savukārt šobrīd — vairāk nekā 45 %. Tas tiešām ir ievērojams sasniegums, bet baidos, ka tā pamatā galvenokārt ir krasās izmaiņas lauksaimniecības politikā. Ja lauksaimniecības politika nebūtu tikusi mainīta, es ļoti šaubos, vai mums būtu izdevies panākt apstiprinājumu vairāk nekā par 40 %. Šis jautājums raisa lielas bažas, jo Komisijas pamata tehnika vēl neatbilst starptautiskajiem standartiem, un šajā ziņā ir vajadzīgi būtiski uzlabojumi. Manuprāt, pēdējos četros gados progress nav bijis pietiekami ātrs.

Žēl, ka mēs vēl nevaram izvērtēt rīcības plāna rezultātus. Sākumā Komisija šai ziņā ieguldīja krietnas pūles. Mēs visi atzinām, ka metode ir lieliska, tomēr, par nožēlu, vēl nevaram vērot pietiekamus rezultātus.

Tāpat kā Bösch kungs, esmu vīlies par Komisijas rīcību dalībvalstu deklarāciju jautājumā. Vēl pārsteidzošāk tas ir tāpēc, ka pagājušajā gadā Komisija skaidri pauda, ka negrāsās īstenot šo vienošanos. Par laimi, Komisija ir nolēmusi atgriezties sākuma punktā. Nedrīkst aizmirst, ka šo vienošanos parakstīja Padome, Komisija un Parlaments. Galu galā, nav pieņemami, ka viena no pusēm pauž nevēlēšanos īstenot vienošanos. Ar nepacietību gaidu, kad varēšu iepazīties ar Komisijas sagatavotajām pamatnostādnēm saistībā ar šīs vienošanās īstenošanu. Kādi rezultāti patlaban ir panākti apspriedēs ar dalībvalstīm par 44. panta izpildi? Tuvākajos mēnešos mums šai jomā būs jāiegulda daudz laika un enerģijas. Tas pats attiecas arī uz nepieciešamību izlemt, vai mēs gribam sniegt Komisijai budžeta izpildes apstiprinājumu jau aprīlī, vai arī atliksim to uz sešiem mēnešiem.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos pateikties Revīzijas palātai un tās personālam. Viņi kārtējo reizi ir paveikuši izcilu darbu. Es gribētu atgādināt komisāram: stājoties Krāpšanas apkarošanas komisāra amatā, jūs solījāt un apņēmiat savu pilnvaru termiņa beigās panākt tādu ziņojumu, kurā būs apstiprināta pārskatu ticamība, kā arī visu pārskatu pareizība un likumība.

Vai tas jau ir panākts? Skaidrs, ka nē. Jau 14. reizi pēc kārtas šāds ziņojums nav izstrādāts. Vai mēs dodamies pareizajā virzienā? Bez šaubām; vismaz tā saka Revīzijas palāta, un jūsu uzdevums ir ar zobiem un nagiem aizstāvēt šo nostāju. Vai mums ir pamats uztraukumam? Manuprāt, jā. Sava solījuma, savas apņemšanās izpildei jums ir atlicis tieši gads, un darāmā vēl ir krietni daudz; to ir teikuši arī citi deputāti.

Ko ir konstatējusi Revīzijas palāta? Ir trūkumi rēķinvedības sistēmā, un to galvenais iemesls ir sarežģītais tiesiskais un finanšu regulējums. Saskaņā ar Revīzijas palātas teikto ir vērojams risks saistībā ar kvalitāti un finanšu informāciju. Kāds ir Revīzijas palātas viedoklis par maksājumu pareizību un likumību? Vai administratīvie izdevumi ir sankcionēti? Ir nopietnas problēmas tādās lielās budžeta kategorijās kā lauksaimniecība, Kohēzijas fonds, struktūrfondi, Reģionālais fonds, sociālā politika, lauku attīstība, pētniecība un attīstība, enerģētika, transports, ārējais atbalsts, attīstība un paplašināšana, izglītība un pilsonība. Attiecībā uz visu, kas saistīts ar kohēziju, tostarp pašu Kohēzijas fondu un struktūrfondi, tika izraudzīts reprezentatīvs paraugs. Kā redzams, savā pārskatā Revīzijas palāta norāda, ka 11 % no visiem maksājumiem vispār nav bijuši jāveic. Tas ir ļoti nopietns fakts, un šajā budžeta izpildes apstiprināšanā mums noteikti būs jāpievērš tam uzmanība.

Vairāki kolēģi jau norādīja, ka 2007. gads bija pirmais gads, kad dalībvalstīm bija jāiesniedz gada kopsavilkumi par pieejamajām revīzijām un deklarācijām, taču, pēc Revīzijas palātas domām, šī sistēma nav sevi attaisnojusi. Kopsavilkumus nav iespējams salīdzināt, un tajos nav visas vajadzīgās informācijas. Taču, kā pilnīgi pamatoti norādīja Mulder kungs, bija apņemšanās, bija politiska vienošanās. Parlaments šajā ziņā ieguldīja ļoti lielu darbu. Ko mēs redzam tagad? Gandrīz neviena dalībvalsts nav gatava sadarboties. Tieši valstis, kas pret Eiropas Savienību noskaņotas visskeptiskāk, — Apvienotā Karaliste, Dānija un lielā mērā arī Nīderlande —

ir tās, kas nopietni pilda savu pienākumu. Ir skaidrs, ka tā nedrīkst būt. Mums būtu jāatgādina Padomei par tās atbildību šajā jautājumā.

Visbeidzot, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā es vēlētos uzsvērt dalībvalstu politiskās saistības, proti, ka tām beidzot jāuzņemas politiskā atbildība par izdevumiem, ko tās palīdz pārvaldīt. Tas galu galā ir to pienākums! Turklāt mēs vēlētos vairāk pārrēķināt arī attiecībā uz tiešajiem līdzekļu saņēmējiem. Nepietiek tikai izveidot pievilcīgu tīmekļa vietni; esmu ievērojis, ka daudzas dalībvalstis, tostarp arī mana valsts, Beļģija, diemžēl ievieto tajā neprecīzu un absolūti nepārskatāmu informāciju. Tātad arī šajā jomā vēl ir daudz darāmā, un budžeta izpildes apstiprināšanas procesā mums par to būs jācinās.

Esko Seppänen, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Eiropas Revīzijas palātas priekšsēdētāja kungs! Komisijas priekšsēdētāja vietnieks *Siim Kallas* kopumā ir paveicis labu darbu budžeta kontroles uzlabošanā un it īpaši administratīvās pārrēķināšanas palielināšanā. Labs piemērs ir sabiedrības informēšana par lauksaimniecības subsīdijām.

Tam daļēji piekrist Eiropas Revīzijas palāta. Protams, ir arī neviennozīmīgi vērtējamas jomas, sevišķi lauksaimniecības un reģionālās attīstības atbalsta izmantošana. Galvenā atbildība šajā ziņā ir dalībvalstīm. Revīzijas palātas ziņojumā iezīmējam zināms dalījums — ziemeļos faktiskie maksātāji ir nedaudz precīzāki, savukārt dienvidos saņēmējiem ir lielāka tendence pieļaut pārkāpumus. Šāds dalījums neapšaubāmi ir saistāms arī ar attiecīgās naudas apmēru. Salīdzinājumā ar ziemeļiem dienvidos ir daudz vairāk, ko dalīt un kontrolēt. Lai nepieļautu kļūdainus vispārīgumus, ir svarīgi, lai Revīzijas palāta savos pārskatos skaidri norādītu, kur noticis katrs pārkāpums, tādējādi izvairoties no neizpratnes un nepareizu secinājumu rašanās.

Gribu vērst uzmanību uz kādu jomu, kas neattiecas uz Eiropas Revīzijas palātas kompetenci un kas no valstu viedokļa ir vēl viena pelēkā zona. Tas ir 2004. gadā dibinātais Atēnu fonds, kas ir dalībvalstu, nevis ES kompetencē. Dalībvalstis veic iemaksas fondā no saviem pašu budžetiem, kas paredzēti kopīgajām militārajām operācijām, kuras nav EK kompetencē. No vienas puses, uz šīm operācijām attiecas NATO princips, kas nosaka, ka izmaksas par karaspēka un iekārtu izvietošanu sedz valsts, kas to īsteno („costs lie where they fall” princips). No otras puses, šīs Atēnu shēmas finansēšana ir slepena. Uz šāda veida ES valstu militārajām operācijām būtu jāattiecinā demokrātiskā kontrole.

Apsverot Eiropas Revīzijas palātas pārskatu, mūsu grupa īpašu uzmanību pievērsīs Padomes budžeta likumībai, kas Parlamentam līdz šim ir bijusi pelēkā zona.

Godfrey Bloom, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, šķiet, ka komisārs *S. Kallas* ir lasījis pavisam citu dokumentu. Varu galvot, ka, piemēram, Apvienotās Karalistes valsts akciju sabiedrībā kaut kas tāds vienkārši nebūtu iespējams. Ja kāda AK VAS būtu 14 gadus iesniegusi šādus pilnīgi nepieņemamus pārskatus — turklāt es esmu lasījis šo dokumentu un absolūti neuzskatu, ka Revīzijas palāta būtu sniegusi pozitīvu atzinumu, — tātad, ja Komisija būtu AK VAS direktoru padome, man jāsaka, ka šobrīd viņi atrastos cietumā!

Šajā Parlamentā — ja tas vispār ir parlaments — gandrīz viss gads pāriet diskusijās par likiem banāniem, pumpaiņiem pastinakiem, pudeļu izmēru standartiem, un otdien mēs pat balsojam par traktoru sēdekļu standartizēšanu, tātad šī absurda organizācija gandrīz visu gadu pavada, nodarbojoties ar lietām, kam nav būtiskas vērtības. Mums ir tikai viens nopietns pienākums, proti, prasīt no Komisijas atskaiti par budžetu. Tas ir svarīgākais, kas ir mūsu spēkos, — un šķiet, ka atkal, 15. gadu pēc kārtas, tas izies cauri bez aizķeršanās.

Tas ir galēji apkaunojoši, un es brīdinu Lielbritānijas deputātus, ka rūpīgi vērošu viņu balsojumu. Es parūpēšos, lai Lielbritānijā būtu zināms, kā viņu darbi šeit nesaskan ar viņu vārdiem mājās.

Ashley Mote (NI). – Priekšsēdētāja kungs, mums visiem ir zināms, ka Eiropas Komisijas pārskatus nevar apstiprināt, kamēr beidzot nav atrisinātas divas svarīgas problēmas, kas ar tiem saistītas. Neviena no šīm problēmām nav jauna. Pirmkārt, nav skaidrības par 2005. gadā mainītās grāmatvedības sistēmas sākuma bilancēm, jo gadu vēlāk tika ieviesti apjomīgi pielāgojumi un kļuva skaidrs, ka saskaņošana nebija iespējama ne agrāk, ne tagad.

Otra problēma ir jau minētā dalītā pārvaldība jeb, citiem vārdiem sakot, sabiedrisko līdzekļu sadale saņēmējiem, kuri pēc tam ir atbildīgi gan par šo līdzekļu izmantošanu, gan par pārskatu sniegšanu. Pat dalībvalstu iekšējie revidenti atzīst, ka šī sistēma nav spējīga darboties.

Gadiem ilgi mēs dzirdam — un dzirdējam arī šodien no Revīzijas palātas un komisāra — tikai vienu — labi domātas runas par drīzu uzlabošanu, riska pārvaldību, kļūdu intensitāti, — bet tie ir nieki! Patiesībā nekas būtisks nemainās, un sabiedrība pilnīgi pamatoti zaudē pacietību. Guļamkrēslu pārbīdīšana uz šī „Titānika” klāja nepalīdzēs, ja bortā ir caurumi.

Ja ticam Grieķijas skaitļiem, tad Egejas jūrā joprojām ir olīvu birzis. Tiek ziņots, ka Bulgārijā līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu nav iespējams kontrolēt. Turcijas pārvaldītajā Ziemeļķiprā 259 miljoni eiro no sabiedriskā finansējuma ir piešķirti ekonomiskajai attīstībai, taču ES birojs Nikosijā atklāti atzīst, ka nespēj tos pārraudzīt vai kontrolēt — vienkārši tāpēc, ka mēs neatzīstam turku režīmu. Daļa no šīs naudas nupat iztērēta ielu seguma atjaunošanai plaukstošajā Kirēnas kūrortā, kur kazino rosība sit augstu vilni gan dienā, gan naktī. Vietējais režīms nav izšķīries par nodokļu paaugstināšanu pietiekamā apmērā un uzskata, ka viņiem nekas nav pretī, ja ES ir tik stulba, ka maksā viņu vietā. Taču šo naudu varēja izmantot lietderīgi.

Nepieņemami ir ne tikai pārskati, bet arī atsevišķi spriedumi par to, kā sabiedriskie līdzekļi būtu izmantojami.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Es gribētu sākumā pateikties Revīzijas palātai par konstruktīvo un neparasti viegli uztveramo pārskatu. Esmu pārliecināts, ka tas būs labs pamats Budžeta kontroles komitejas turpmākajam darbam.

Esmu izlēmis runāt galvenokārt par ES neatkarīgajām iestādēm, jo šajā jautājumā esmu arī referents. Neapšaubāmi, iestādes paplašinās gan skaita ziņā, gan attiecībā uz to atbildības apjomu un to, cik daudz naudas ir to rīcībā. Tāpēc es gribētu teikt, ka arvien nozīmīgāka kļūst arī šo iestāžu pārbaude.

Kopš esmu Eiropas Parlamentā, ik gadu mēs runājam par neatkarīgo iestāžu problēmām, kas saistītas ar plānošanu, budžeta izpildi, publisko iepirkumu, pārskatu sniegšanu un tā tālāk, un diemžēl izskatās, ka tas pats mums būs jādara arī šogad. Tas pats ir sakāms par vēl kādu problēmu — šīs iestādes pieprasa arvien vairāk naudas, lai gan iepriekšējos gados nav spējušas to īsti iztērēt. Pēc manām domām, šai ziņā rodas vairāki nopietni jautājumi, jo šķiet, ka šī problēma ir sistemātiska. Vismaz man rodas jautājumi par atbildību un kontroli. Tāpēc man ir ārkārtīgi žēl, ka Padome nepiedalās šajās debatēs, jo es uzskatu, ka mums ir kopīgs uzdevums nodrošināt šo decentralizēto iestāžu kontroli un pārraudzību.

Līdzās šiem vispārīgajiem komentāriem, kas lielākoties attiecas ja ne uz visām decentralizētajām iestādēm, tad uz lielāko daļu no tām, ir četras iestādes, kuras, pēc manām domām, mums šogad ir pamats aplūkot sīkāk. Pirmā no tām ir Eiropas Policijas akadēmija, CEPOL, kas šogad atkal ir saņēmusi piezīmes saistībā ar savu publisko iepirkumu, un šī regulārā problēma nav tikusi risināta. Turklāt vēl svarīgāk ir tas, ka Revīzijas palāta ir konstatējusi naudas izlietojumu privātu izdevumu apmaksai. Nākamais jautājums ir *Galileo*, par ko Revīzijas palāta vēl nav spējusi sniegt paziņojumu, vai tā vēlas sagatavot vienkāršu ticamības deklarāciju, jo ir pārāk lielas neskaidrības par attiecībām starp *Galileo*, Eiropas Kosmosa aģentūru un citiem iesaistītajiem dalībniekiem. Kur sākas un kur beidzas *Galileo*? Vēl viens jautājums ir *Frontex* un Eiropas Dzelzceļa aģentūra; ir skaidrs, ka abas šīs iestādes noteikušas sev pārāk augstas izmaksas un pieprasa pārāk daudz naudas, taču katru gadu naudu prasa arvien vairāk. Budžeta izpildes apstiprināšanas procesā esmu paredzējis šos jautājumus aplūkot sīkāk. Ceru, ka turpināsies konstruktīvā sadarbība gan ar Revīzijas palātu, gan ar Komisiju, un esmu vilies, ka Padome nav ieradies, lai dotu ieguldījumu šajās diskusijās.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! *Caldeira* kungs pieminēja risku kā svarīgu kļūdu faktoru šā pārskata sagatavošanā. Atļaujiet man brīdi pakavēties pie Eiropas Attīstības fonda jautājumiem. Fonds sniedz palīdzību Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstīm. Risks tajās atšķiras no ES dalībvalstīm un ir arī augstāks nekā ES dalībvalstīs. Svarīgi, ka Revīzijas palāta secinājusi, ka darījumi, kas pakārtoti budžeta gada ieņēmumiem un saistībām, ir likumīgi un pareizi. Šis galvenais secinājums ļauj mums pārskatu kopumā uzlūkot atzinīgi.

No otras puses, maksājumiem pakārtotajos darījumos kļūdu skaits ir liels. Revīzijas palāta apšaubā Komisijas dinamisko interpretāciju attiecībā uz atbilstības kritērijiem, un ir jāpiekrīt Revīzijas palātas viedoklim, ka šī interpretācija ir kļūdaina. Galvenais ir tas, ka šādā veidā netiek veicināta dalībvalstu atbilstība drošas sabiedrisko līdzekļu pārvaldības standartiem. Komisijai pēc iespējas drīzāk būtu jāpārskata sava nostāja. Patiesībā Parlaments jau ir aicinājis to darīt.

Vēl viens jautājums, kas aktualizēts pārskatā, ir sadarbība ar ANO. Ir uzsvērts ANO neieinteresētība vai nevērība attiecībā uz maksājumu dokumentu nosūtīšanu. Revīzijas palāta ir norādījusi trīs galvenās jomas, kurās vērojamas nopietnas kļūdas. Šīs jomas ir izdevumu atbilstība, priekšfinansējuma sistēma un nepareizu summu izmaksāšana. Šādas kļūdas vajadzēja un varēja pamanīt un izlabot daudz agrāk, un tas būtu bijis jādara personālam, kas apstiprināja maksājumus. Šā iemesla dēļ nepārliciecināts ir Komisijas skaidrojums, ka revīzijas izmaksas ir ļoti augstas, kā to apliecina izmaksu attiecība pret revīziju efektivitātes rādītājiem. Šādai nostājai ir grūti piekrist. Drīzāk Komisijai būtu jācenšas panākt lielāku efektivitāti un jāpalielina savu darbinieku skaits. Kā jau teicu, pirms gada Parlaments jau vērsās pie Komisijas šajā jautājumā.

Rezumējot jāsaka, ka Revīzijas palātas sniegtajā informācijā šī daļa ir neviennozīmīgi vērtējama. Kopumā atzīstot dokumenta pareizību, es tomēr gribu norādīt uz jomām, kurās ir nopietnas kļūdas. Pārskatā ietverti arī Revīzijas palātas ieteikumi, kas lielākoties ir atbalstāmi.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, arī man jāsaka paldies Revīzijas palātai par lielisko darbu. Tajā pašā laikā vairāki deputāti ir protestējuši pret vispārējām nostādnēm Eiropas līdzekļu izmantošanā.

Man gribētos cerēt, ka plašsaziņas līdzekļi, atspoguļojot mūsu debates un Revīzijas palātas darba rezultātus, nerīkosies kā parasti, proti, nerunās tikai par vilcieniem, kas kavējas, ignorējot vilcienus, kas pienākuši laikā, jo lielākā daļa Eiropas Savienības budžeta tomēr ir izmantota ar apdomu. Nevajadzētu aiz kokiem pazaudēt mežu.

Turklāt esam pamanījuši, ka šajā Revīzijas palātas pārskatā ir vērojama uzlabošanās tendence. Tas ir ļoti patīkami. Jūs arī teicāt, ka atbalsta saņēmēju ir miljoniem; šis fakts skaidri liecina, cik sarežģīts un apjomīgs ir uzdevums.

Es personiski gribētu uzsvērt divus atbildības aspektus. Nevēlos nosodoši rādīt ar pirkstu uz kādu konkrētu organizāciju. Gribu vienkārši teikt, ka turpmāk, ja mēs vēlamies uzlabot situāciju, ir jārikojas tiem, kam šajā jomā ir galvenā atbildība.

Pēc manām domām, ir divu veidu atbildīgie. Atbildīga ir Komisija, — un Revīzijas palātas priekšsēdētājs nupat pieminēja gan šos vairākus miljonus atbalsta saņēmēju, gan uzsvēra, ka pirmais uzdevums ir vienkāršot noteikumus. Tādēļ mēs gaidām, ka pirms visām runām par kontroli un par deklarācijām atbildīgās struktūras patiešām vienkāršos sistēmu; tas nāktu par labu visiem — sevišķi apvienībām, privātpersonām un citiem atbalsta saņēmējiem.

Otra atbildīgā puse, protams, ir dalībvalstis. Es un mani kolēģi no Reģionālās attīstības komitejas arī turpmāk norādīsim uz dalībvalstu atbildību saistībā ar struktūrfondiem. Tieši dalībvalstis bieži palielina administratīvo sarežģītību un darbojas nevis kā padomdevēji, bet kā soģi, tādējādi sarežģījot situāciju.

Tāpēc, neatkarīgi no Revīzijas palātas pārskata, mēs ļoti ceram, ka turpmākajos gados ikviena dalībvalsts veicinās Eiropas līdzekļu pieejamību un, protams, ievieš pienācīgāku kontroli.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Revīzijas palātas priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, godātie kolēģi! Pēc tam kad 14 gadus ir izsniegtas ticamības deklarācijas, nākamajā gadā mūs gaida jubileja. Vajadzētu padomāt, kā to atzīmēt.

Manuprāt, mēs jau sākam izskatīties smieklīgi. Pastāv nopietni draudi, ka šāds pagrimums kļūs par tradīciju un neviens mūs vairs neuztvers nopietni; arī mūsu parādītie rezultāti netiks uztverti nopietni. Revīzijas palātas pārskats savā ziņā ir interesants; atmaskošanas princips ir pierādījis savu lietderību, un es gribētu aicināt Revīzijas palātu arī turpmāk sniegt mums šādu skaidrību.

Tomēr tagad mums jārisina jautājums — ko darīt ar tām dalībvalstīm, kas ir Eiropas Savienībā kopš 1981. gada, tomēr ES tiesību aktus joprojām nepiemēro konsekventi. Tas man ļāva saprast kādu likumsakarību, un es gribētu aicināt arī Komisiju to atzīt: jo konsekvantāka būs Komisijas rīcība, jo ātrāk mēs uzlabosim rezultātus. Šādu konsekventu pieeju man gribētos redzēt arī jomās, par kurām atbild pati Komisija. Esmu vilusies, ka tiešajā pārvaldībā progress ir tik niecīgs. Manuprāt, Komisijai bija jārada labs piemērs, ar darbiem apliecinot, ka tas ir sasniedzams, un parādot, kā tas darāms.

Viens no aspektiem, kas šajā pārskatā mani īpaši interesēja, ir jauno dalībvalstu nostāja, taču šajā jautājumā nav sniegts sevišķi daudz informācijas. Daži skaitļi man nav saprotami, piemēram, jūsu atzinumi par divām jaunajām dalībvalstīm — Rumāniju un Bulgāriju —, kā arī tas, ko 2007. gadā tajās konstatējis Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF). Aplūkojot izlases paraugus attiecībā uz visiem fondiem, OLAF ir konstatējis, ka krāpšanas gadījumu un pārkāpumu īpatsvars abās šajās valstīs ir 76 %. Tas ir liels skaitlis, un ir pienācis laiks mums rīkoties konsekventi un palīdzēt šīm valstīm sasniegt labākus rezultātus, citādi mēs nekad nepanāksim progresu.

Šis ir pēdējais gada pārskats J. M. Barroso vadītās Komisijas laikā un pirmais jaunajā finansēšanas periodā. Es vēlētos izteikt atzinību komisāram S. Kallas un J. M. Barroso vadītajai Komisijai par darbu finanšu kontroles jomā. Šī Komisija ir paveikusi daudz vairāk nekā jebkura no tās priekštecēm. Rodas jautājums, kāpēc, par spīti visiem šiem pasākumiem, mums nav izdevies gūt labākus un ātrākus rezultātus. Es lieku lielas cerības

uz jauno pārskatu sniegšanas sistēmu saistībā ar maksājumu atgūšanu un ceru, ka pēc gada mēs vairs nebūsim šai pašā situācijā un neraustīsim plecus, sakot, ka nākamgad stāvoklis droši vien uzlabosies.

Priekšsēdētājs. – Komisār Kallas, tik daudz uzslavu no *Grāšle* kundzes tiešām ir kas tāds, ar ko ir pamats lepoties!

Dan Jørgensen (PSE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu diskusijas reizēm mēdz būt nedaudz abstraktas, tāpēc sākumā, manuprāt, mums būtu pašiem sev jāatgādina, par ko mēs īsti runājam. Mēs runājam par nodokļu maksātāju naudu. Par Eiropas iedzīvotāju naudu. Par naudu, ko izmanto visnotaļ saprātīgiem — un dažkārt ne tik saprātīgiem — mērķiem. Uz visu naudu, ko tērē ES vārdā, attiecas vienota prasība — šī nauda jāizlieto pareizā un pienācīgā veidā. Uz visu šo izmantojamo naudu attiecas vēl kāds kopīgs aspekts — ir jāievēro noteikumi un, ja tos neievēro, ir jāmaksā soda nauda.

Diemžēl šogad mums atkal ir jāsecina, ka Revīzijas palāta nav varējusi apstiprināt ES budžeta izpildi, proti, apstiprināt pārskatus. Tas neapšaubāmi ir pilnīgi un galīgi nepieņemami. Jāautā, kurš ir pelnījis kritiku un kurš būtu vainojams. Nav šaubu, ka lielākā problēma ir dalībvalstīs. Diemžēl ir skaidrs, ka dalībvalstīm, kad tās dabūjušas maisu ar ES naudu, nav vēlmes šo naudu kontrolēt ar tikpat stingriem noteikumiem, kādus tās attiecina uz savas valsts naudu. Līgumā ir skaidri noteikts, ka atbildību uzņemas Eiropas Komisija, proti, tieši Eiropas Komisija ir atbildīga par to, ka dalībvalstis neļūtas spiestas ieviest vajadzīgās kontroles sistēmas. Šajā saistībā ir žēl, ka Komisija nav izpildījusi savu uzdevumu — apstiprināt pārskatus līdz šā perioda beigām. To mēs nepanāksim.

Tomēr es vēlētos arī norādīt, ka, piemēram, Eiropas Parlamenta spiediena rezultātā ir panākts lielisks progress. Pagājušajā gadā tika izstrādāts rīcības plāns ar ļoti daudzām konkrētām iniciatīvām, kuru ietekme, protams, neatspoguļojas šā gada pārskatā; to mēs redzēsīm nākamajā gadā. Par to mēs varam būt apmierināti. Šā gada procedūrā mēs, protams, ļoti mērķtiecīgi aplūkosim tās jomas, kurās joprojām ir problēmas. Sevišķa uzmanība neapšaubāmi jāvelta lauksaimniecības nozarei, kurā, par spīti vispārējām pozitīvām tendencēm, vērtējums šogad diemžēl ir bijis sliktāks, jo mēs pienācīgi nekontrolējam situāciju attiecībā uz lauku attīstības fondiem.

Bill Newton Dunn (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties gan Revīzijas palātai par šo pārskatu, gan komisāram un viņa komandai par ieguldīto darbu.

Šī ir ārkārtīgi svarīga joma, jo pasaulē ir tik daudz atpalikušu un atpaliekošu valstu — es tās neuzskaitīšu, jo tās visiem ir zināmas —, kurās plaukst noziedzība, kas izplatās arī pārējās valstīs. Tāpēc mums ir jārisina šīs problēmas, un esmu gandarīts, ka mēs pamazām dodamies pareizajā virzienā.

Man ir ļoti žēl, ka šeit nav neviena Padomes pārstāvja, jo tās ir tieši dalībvalstis, kas šajā jomā nav paveikušas savu darbu. Nav neviena paša pārstāvja, un nākamgad šo situāciju mums ir jācenšas labot.

Gribu teikt pāris vārdus savam klāt neesošajam tautietim *Bloom* kungam, kurš teica mulķīgu uzrunu par pumpainiem burkāniem vai ko tamlīdzīgu un pēc tam pameta zāli, nebūdam pat tik pieklājīgs, lai noklausītos debates līdz galam. Ja viņš būtu šeit, es viņam atgādinātu, ka viens no svarīgākajiem Lielbritānijas valdības departamentiem, kas nodarbojas ar pensijām, pēdējos 14 gadus nav varējis iegūt apstiprinājumu par saviem pārskatiem. Tātad arī mums Lielbritānijā nav ar ko lepoties. Viena no lietām, kas mani mulsina Apvienotajā Karalistē, ir Lielbritānijas valdības atteikšanās sadarboties ar OLAF; manā skatījumā tā ir pilnīga nejēdzība, un šī situācija ir jālabo. Ļoti priecāšos saņemt Lielbritānijas valdības atbildi šajā jautājumā.

Noslēgumā es vērsos tieši pie jums, priekšsēdētāja kungs. Nākamgad, izstrādājot ieteikumus jaunajam Parlamentam attiecībā uz komitejām, mums, manuprāt, nopietni jāapsver iespējas stiprināt Budžeta kontroles komiteju, piešķirot tai papildu pilnvaras un atbildību, lai varētu turpināt nopietnu darbu šīs problēmas risināšanā.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Newton Dunn* kungs. Priekšsēdētājs, kā vienmēr, darīs visu, kas viņa spēkos.

Markus Ferber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Revīzijas palātas priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, godātie kolēģi! Jau ir kļuvis par tradīciju, ka kārtējo reizi nav iespējams sniegt ticamības deklarāciju par attiecību starp Eiropas līmeņa izdevumiem un valsts līmeņa pārvaldību. Es atceros diskusijas ar iepriekšējo Revīzijas palātas priekšsēdētāju profesoru *Friedmann*, kurš reiz man teica, ka struktūru dēļ nav iespējams sagatavot ticamības deklarāciju. Šā iemesla dēļ mums būtu jāapsver, kā šo instrumentu padarīt dzīvotspējīgu, ar mērķi sagatavot ticamības deklarāciju, ja tāda ir pamatota.

Šajā ziņā ir svarīgi nošķirt vairākus atšķirīgus jautājumus. Pirmkārt, tādā budžetā, kurā aptuveni 95 % veido subsīdijas, ir daudz vairāk krāpšanas iespēju nekā valsts vai reģionālās un vietējās pašvaldības budžetā. Šo

subsīdiu budžetu galvenokārt pārvalda dalībvalstis, kas jaunajā finansēšanas periodā ir pieprasījušas daudz lielāku neatkarību no mums, jo pagājušajā finansējuma periodā tās sūdzējās par pārmērīgu centralizēto kontroli. Protams, tas nozīmē arī, ka atbildībai par budžeta līdzekļiem ir jāpāriet uz reģionālo un valsts līmeni.

Trešā ir joma, ko gribu tikai īsi ieskicēt. Mums ir jāmacās atšķirt krāpšanu no izšķērdības. Šīs lietas bieži netiek šķirtas. Arī mani kaitina ES naudas izmantošana tādu projektu finansēšanai, kas nav pilnīgi nepieciešami. Tomēr tā nav krāpšana, bet gan izšķērdēšana. Tāpēc tiem, kas atbild par projektiem, ir īpaši strukturālo darbību jomā, proti, dalībvalstīm, arī ir jāuzņemas atbildība par to, lai nauda netiktu izšķērdēta un lai subsīdijas novirzītu tikai tādiem projektiem, kas attiecīgajam reģionam patiešām dod pievienoto vērtību. Tādēļ mums būtu jāapsver arī iespējas pārcelt daļu no strukturālajām darbībām uz bezprocentu aizdevumiem. Ja dalībvalstīm nauda būs jāatmaksā, tās finansēs tikai tādus projektus, kas tām patiešām ir vajadzīgi.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Sākumā es gribu izteikt atzinību Revīzijas palātai par izcilo darbu un arī par to, ka šis darbs tagad ir daudz pieejamāks mums visiem, arī Eiropas iedzīvotājiem kopumā.

Tomēr man būtu gribējies Revīzijas palātas pārskatā redzēt konkrētāku informāciju par vārdiem un analizētajiem gadījumiem. Šeit nav runas par „atmaskošanu”, kā to nodēvēja daži deputāti, bet gan drīzāk varbūt par „apgaismošanu”. Tikai konkrētu gadījumu apraksts mums ļaus izprast problēmu. Kā noprotu, mums ir tāds normatīvais regulējums, kas bieži ietver absurdas prasības, sevišķi saistībā ar struktūrfondiem. Šeit vainīgas ir gan dalībvalstis, gan mēs paši, tāpēc mums līdz vissīkākajām niansēm jāaplūko šis normatīvais regulējums.

Mēs apspriedīsim arī Eiropas Parlamenta 2007. gada budžeta izpildi. Ēkas Strasbūrā mēs iegādājāmies 2007. gadā, un, kad tās pirkām, mūs pilnībā pārliecināja, ka tajās nav azbesta. Tikai pēc pirkuma noslēgšanas mēs konstatējām, ka aptuveni 50 šīs ēkas telpās ir azbests. Situācija ir nopietna, un mums tā ir ļoti rūpīgi jāapsver.

Cienītie kolēģi, tas nenozīmē kara pieteikumu tiem, kas grib vai negrib braukt šurp uz Strasbūru. Veselības jautājumu nedrīkst izmantot tādu mērķu sasniegšanai, kas būtībā neattiecas uz šo lietu. Tomēr veselības jautājums eksistē, un man būtu gribējies, lai ģenerālsekretārs dotu skaidras garantijas, ka ierosinātais azbesta likvidēšanas plāns ir savietojams ar šo ēku turpmāku izmantošanu.

Jau vairākus mēnešus es joprojām gaidu šīs garantijas. Esmu izlasījis simtiem lappušu ziņojumus un aplūkojis neskaitāmas fotogrāfijas, no kurām dažas bija ļoti interesantas, tomēr šo garantiju man nav; mums tās tiešām ir vajadzīgas, citādi mēs nevaram būt pārliecināti, ka droši varam šeit strādāt.

Tāpēc gribu norādīt, ka šis jautājums ir pilnībā jāatrisina pirms Eiropas Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanas, pretējā gadījumā mēs nevarēsim to balsojumā atbalstīt.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, arī es gribētu pateikties Revīzijas palātai. Pēc tās pārskata izlasīšanas un šī rīta debašu noklausīšanās es domāju par to, vai glāze ir pustukša vai līdz pusei pilna.

Revīzijas palātas secinājumu pirmajā teikumā ir lasāms, ka Komisijas uzraudzības un kontroles sistēmās Revīzijas palāta 2007. gadā ir konstatējusi progresu, tātad mēs vismaz esam uz pareizā ceļa. Atsevišķās jomās ir uzlabojumi, tomēr dažos sektoros kļūdu intensitāte joprojām ir pārāk augsta; šie sektori šorīt jau tika minēti.

Ārkārtīgi svarīgs ir fakts, ka, saskaņā ar OLAF sniegto informāciju, iespējami krāpšanas gadījumi skar 0,16 % no struktūrfondu maksājumiem, ko Komisija veikusi no 2000. gada līdz 2007. gadam, un tas ir milzīgi liels skaits. Tomēr, darbotamās valsts politikā, es redzu arī problēmas otru pusi. Kopienas grupas, brīvprātīgo apvienības un NVO mani regulāri informē par to, cik ļoti grūti ir pieteikties finansējuma saņemšanai un ik uz soļa izpildīt stingros atbilstības kritērijus. Mani nepārtraukti apber ar pārmētiem par Briseles birokrātiju, un šo pilsoņu diskusiju centrā ir gan dalībvalstis, no kurām daudzām nopietni jāuzlabo sava darbība, gan Komisija, kuru vēl gaida darbs, gan arī Parlaments un Revīzijas palāta.

Tomēr es ceru, ka Revīzijas palātas ieteikumi palīdzēs mainīt situāciju, it īpaši vienkāršojot attiecināmo izmaksu aprēķināšanas sistēmu un plašāk izmantojot vienreizējos maksājumus vai vienotās likmes maksājumus. Progress ir vērojams, taču tas ir pārāk lēns.

Un tomēr — vai glāze ir pustukša vai līdz pusei pilna? Ņemot vērā Eiropas finansējuma vispārējo ietekmi, panāktos uzlabojumus un, cerams, šo ieteikumu īstenošanu, man gribas teikt, ka glāze ir līdz pusei pilna.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! EK līguma 274. pants paredz, ka attiecībā uz izdevumiem Padomei ir tāda pati atbildība kā Komisijai. Mēs esam budžeta lēmējinstītūcija.

Priekšsēdētāja kungs, vai mēs uzaicinājam Padomi uz šīm debatēm? Es neredzu neviena pārstāvja. Vai viņi ir atvainojušies par neierašanos? Vai ir norādījuši iemeslu, kāpēc nav šeit?

Es nesaprotu. Vai tas ir tāpēc, ka viņi nevēlas četrpadsmito reizi dzirdēt Revīzijas palātu sakām, ka stāvoklis ir jāuzlabo, ņemot vērā to, ka tieši viņi tērē vairāk nekā 80 % no eiropiešu naudas? Varbūt iemesls ir tāds, ka viņi, būdami dalībvalstu pārstāvji, ir apmierināti ar saviem tēriņiem, turpretim mums šeit, Parlamentā, pietiek nekaunības meklēt utis klāt neesošu viesu kažokos? Jādomā, ka viņi bija ielūgti.

(FR) Tagad teikšu franciski. Mēs atrodamies Francijā. Kur ir Francijas prezidentūra? Kur ir *Sarkozy* kungs? Kur ir jūsu pārstāvji šajās debatēs?

(ES) Moljēra vārdiem runājot, paskatīsimies, vai viņi beigās tomēr neatnāks.

Tas ir nepieņemami. Visi mani kolēģi Budžeta kontroles komitejā ir vienprātīgi, ka tā vairs nedrīkst turpināties. Biju domājis, ka izcilā Francijas prezidentūra uzlabos arī šo aspektu — rēķināšanos ar sekām. Jo tieši ar sekām viņiem tagad ir jārēķinās. Nevar tikai tērēt un pēc tam neierasties šeit. Mūsu kontrolei ir pakļautas ne tikai dalībvalstis, bet arī Padome. Taču viņi nekad neierodas, jo nevēlas klausīties vienu un to pašu.

Risinājums būtu dalībvalstu deklarācijas.

Man ir sakāmas divas lietas.

Apsveicu, *Silva Caldeira* kungs! Pēdējās Parlamenta pilnvaru termiņa debatēs jūs esat iesniedzis ļoti labu pārskatu. Situācijas uzlabošanās ir daļējs jūsu vadītās Revīzijas palātas nopelns. Lūdzu, nododiet mūsu pateicību visiem saviem darbiniekiem, kā jau teica vairāki mani kolēģi.

Kallas kungs, šī Komisija ir panākusi nopietnus uzlabojumus. Diemžēl vēl nav sasniegts galvenais mērķis — pozitīva ticamības deklarācija —, tomēr lietas virzās uz labo pusi.

Man ir mazs ierosinājums — mums vajag vairāk vienkāršības. Mums ir jāvienkāršo sistēma un jāpiešķir atbildība dalībvalstīm, kurām pēc tam ir jārēķinās ar sekām. Vienkāršošana un birokrātijas likvidēšana ļaus uzlabot situāciju eiropiešu naudas tērēšanā.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Paldies par man doto vārdu, priekšsēdētāja kungs. Es pārstāvu vienu no jaunajām dalībvalstīm, par kuru prombūtni nožēlu izteica *Gräßle* kundze, un uzskatu, ka šī budžeta izpildes apstiprināšana ir svarīga divu iemeslu dēļ. No vienas puses, šis ir pirmais gads 2007.–2013. gada periodā, un visi mūsu šībrīža secinājumi ietekmēs izmantojumu nākotnē. Otrkārt, šis ir pēdējais gads, par kuru Eiropas Parlamentam un Komisijai būs jāapstiprina budžeta izpilde, tāpēc ir vērts sagatavot izvērtējumu.

Varbūt kolēģi man nepiekritīs, taču es tomēr uzskatu, ka, par spīti tam, ka mūsu galvenais mērķis — pozitīva ticamības deklarācija — nav sasniegts, mēs tomēr varam ar lepnumu atskatīties uz mūsu kopīgajiem panākumiem. Komisija tās priekšsēdētāja vietnieka *Siim Kallas* personā un Parlaments ar COCOBU priekšgalā ne tikai parūpējās, lai būtu kārtībā visi pašu rēķini un izdevumi, bet arī nopietnā un ilgstošā darbā spēja nodrošināt to, ka dalībvalstis, kas tērē 80 % no visiem izdevumiem, ir arvien vairāk gatavas sadarboties attiecībā uz pārbaudēm.

Es zinu, ka lauksaimniecības un kohēzijas fondu jomā mūs vēl gaida nopietns darbs, tomēr, to veicot, mēs nevaram neņemt vērā jaunās globālās ekonomikas apstākļus. Pašreizējā krīzes laikā ir sevišķi svarīgi, lai it īpaši jaunās dalībvalstis pēc iespējas ātrāk varētu izmantot ES resursus; jo mazāk demokrātijas, jo labāk. Šis mērķis ir jāsasniedz, vienlaikus nepalielinot risku attiecībā uz maksājumiem. Tāpēc es atzinīgi vērtēju faktu, ka arī Eiropas Revīzijas palāta iesaka vienkāršot šīs procedūras. Tagad Komisijas un dalībvalstu ziņā ir to īstenot. Liels paldies!

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties Eiropas Revīzijas palātai un komisāram *Siim Kallas* par svarīgo darbu, ko viņi ir paveikuši Eiropas nodokļu maksātāju labā.

ES finanšu pārskatos ir pieļaujama 2 % kļūdu robeža. Jāteic, ka attiecībā uz tām izmaksām, kas saistītas ar algām, īres maksu un citiem administratīviem izdevumiem, noteikti ir iespējams ievērot daudz lielāku

precizitāti. Šeit nevajadzētu būt nekādām neskaidrībām. Tomēr ir citas izdevumu kategorijas, kur ievērot 2 % precizitātes kritēriju ir grūtāk. Piemēram, patlaban daudz tiek runāts par lielāku skaitli reģionālās politikas izmaksu jomā. Varbūt mums jāsaņem drosme un jāatzīst, ka šajās izmaksu kategorijās nav iespējams īstenot pilnīgas neiecietības principu.

Nākotnē mums jāklūst daudz rentablākiem, jāvienkāršo pieteikuma procedūra un jārod arī iespējas pārcelt pārskatatbildību un pilnvaras dalībvalstu līmenī. Tas būtu Eiropas nodokļu maksātāju interesēs, un es ceru, ka Revīzijas palāta aktīvi strādās šajā virzienā.

Véronique Mathieu (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es nevēlos runāt prezidentūras vārdā, taču gribu atbildēt savam kolēģim *Pomés Ruiz* kungam. Acīmredzot viņš nebija šai zālē, kad uzstājās referents. Padome nevēlējās ierasties Parlamentā pirms Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmes. Tas tika darīts pilnīgi apzināti. Nedomāju, ka būtu bijis jāapmainās ar viedokļiem pirms šīs sanāksmes.

Attiecībā uz pārskatu galvenais jēdziens, manuprāt, ir vienkāršošana. Tomēr es uzskatu, ka sarežģītība Eiropas fondu līmenī lielā mērā ir dalītās pārvaldības dēļ, un mūsu problēmās ne vienmēr vainojama krāpšana, it īpaši lauksaimniecības sektorā. Tas, ko esam secinājuši šodien, sevišķi lauku attīstības jomā, diemžēl ir radies pārāk sarežģītās Eiropas fondu pārvaldības dēļ.

Vakar mēs balsojam par KLP, un mums ir jāsaprot, cik ļoti sarežģīta ir, piemēram, savstarpējā atbilstības vides aizsardzības prasībām. Eiropas Parlamenta deputāti aicina vienkāršot sistēmu attiecībā uz savstarpējo atbilstību vides aizsardzības prasībām, jo lauksaimniekiem patiešām ir grūti to nodrošināt. Eiropas fondi — it sevišķi struktūrfondu pārvaldība — ir jāvienkāršo, un šī ir politiska nostādne, kas mums jādara zināma. Eiropas fondu vienkāršošana šodien ir galvenais vārds, un tam jānotiek sadzirdētam.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Apsveicu ar ziņojumu, kas var kalpot par rokasgrāmatu sarežģītajās procedūrās, kuras nosaka Eiropas Savienības līdzekļu izlietošanu. Saistībā ar šo ziņojumu man ir vairāki secinājumi: skaidrība un viegla uztveramība, kas atspoguļo Revīzijas palātas ieviestās jaunās darba metodes, analīze, kas dod pamatu svarīgiem ieteikumiem, kaut arī tie atkārtojas gadu no gada, un koncentrēšanās uz rezultātiem. Palūkosimies dziļāk par pārskata labajām īpašībām un izvērtēsim rezultātus attiecībā uz Eiropas Savienības izdevumu pareizību un efektivitāti. Tādā gadījumā rodas šādi secinājumi: dalībvalstīs vērojamas kontroles sistēmas nepilnības, un zināmi uzraudzības efektivitātes trūkumi ir arī Eiropas Komisijā, savukārt platbūmums ir ļoti liela kļūdu izplatība, un lielas ir arī attiecīgās summas. Augstais kļūdu līmenis atsevišķās jomās nozīmē, ka mums ir jārikojas. Ir panākts ievērojams progress, taču ar to nepietiek. Pārskata galvenie secinājumi ietverti ieteikumos, kuru nolūks ir uzlabot Eiropas līdzekļu izmantošanas pārvaldības struktūru: uzlabot kontroles sistēmu pirmajā, otrajā un trešajā līmenī, kā arī stiprināt saikni starp šiem līmeņiem, kas ir īpašs dalībvalstu pienākums, un vienkāršot procedūras tā, lai tās būtu vieglāk kontrolējamas un lai to īstenošana nebūtu saistīta ar risku. Tā kā bieži tiek pieminētas tieši jaunās dalībvalstis, uzskatu, ka šīm valstīm ir vajadzīga labāka sadarbība un stiprāks atbalsts, lai tās varētu izveidot skaidrus un precīzus valsts kontroles mehānismus.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties Revīzijas palātai par šā rīta uzstāšanos, kas bija ārkārtīgi detalizēta un ļoti noderīga. Jā, kļūdu īpatsvars ir pārāk augsts, un mēs visi ticamies pēc pilnības, taču uzlabojumi ir panākti, un ES kopumā ir progresējusi; tas ir apsveicami.

Galvenais, manuprāt, ir tas, ka dalībvalstis pret savu pašu naudu, šķiet, izturas rūpīgāk nekā pret Eiropas naudu, un šis domāšanas veids mums ir jāmaina. Tomēr, kā norādīja arī kolēģi, mums nevajag pārlietu sarežģīt atbilstības noteikumus un regulējumu, jo tas atstumj cilvēkus — sevišķi tos, kuriem piekļuve finansējumam varbūt ir patiesi vajadzīga.

Šobrīd man rokās ir pavisam „svaigs” dokuments par kopējās lauksaimniecības politikas „veselības pārbaudi”, par kuru vienošanās tika panākta šorīt agri no rīta. Viens no aspektiem, kas mani ļoti pārsteidza šā rīta uzstāšanās laikā, ir skaidri paustā doma, ka lauku attīstības jomā ir lielas problēmas saistībā ar atbilstību, bet, saskaņā ar „veselības pārbaudi”, mēs patlaban atņemam līdzekļus vienreizējiem saimniecības maksājumiem, lai tos novirzītu lauku attīstībai. Šajā ziņā ir kāds jautājums, kuram jārod risinājums. Naudas piešķiršana lauku attīstības programmām, lai risinātu klimata pārmaiņu, bioloģiskās daudzveidības un ūdens resursu apsaimniekošanas jautājumus, teorētiski varbūt ir ļoti laba doma, taču kā šīs lietas izmērīt un kā novērtēt izmaksu lietderīgumu? Tas mums ir ļoti rūpīgi jāapsver.

Man ir bažas, ka šis pārskats tāpat kā līdz šim tiks izmantots Eiropas Savienības noniecināšanai, nevis tam mērķim, kam tas domāts, proti, lai varētu teikt: lūk, mēs esam progresējuši un norādām uz jomām, kurās

vēl vajadzīgi uzlabojumi, lai Eiropas naudu varētu tērēt tādā veidā, kas dod labumu Eiropas iedzīvotājiem, un izvairītos no pārliecīgas sarežģītības.

Visbiežāk piesauktais vārds Parlamentā šorīt ir „vienkāršošana”. Ja tas būtu tik vienkārši, tad tas jau būtu paveikts. Es neuzskatu, ka viss ir tik vienkārši, tomēr varbūt tie, kuri veic kontroles un pārbaudes, varētu vairāk iedziļināties reālajā situācijā uz vietas; tas varētu zināmā mērā palīdzēt visam procesam. Pārskats ir pelnījis atzinību, un cerēsim, ka mūsu tēriņi arī turpmāk būs sekmīgi.

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, sākumā es gribētu izteikt atzinību par Revīzijas palātas pārskatu, kas apliecina palātas darba saskaņotību.

Vēlos arī norādīt, ka šie pārskati vienmēr tiek analizēti konkrētā kontekstā. Konteksts šobrīd ir ļoti būtisks, jo, pirmkārt, mēs veidojam jauna veida politiku laikposmam pēc 2013. gada. Otrkārt, mēs apspriežam savu politikas virzienu efektivitātes izvērtēšanas un uzraudzības metodes. Treškārt, mēs visi cenšamies izstrādāt Eiropas Savienības atbildi uz finanšu krīzi un pielāgot savus līdzekļus, metodes un instrumentus jaunajiem pārbaudījumiem.

Ja šo pārskatu, kura centrā ir kohēzijas politika, aplūkojam šādā kontekstā, tad uzmanību piesaista fakts, ka tajās jomās, kurās par konkrētām darbībām atbildīga bijusi tieši Komisija, ir konstatēti acīmredzami uzlabojumi. No otras puses, jomās, kas saistītas ar vairāk līmeņu revīzijām un dalībvalstu atbildību, pārskatā norādītie rezultāti ir peticīgi, jo pašreiz īstenojamo reformu tiešo ietekmi vēl nav iespējams novērtēt.

Es vēlētos arī piebilst, ka, izstrādājot jauno politiku, mums ir skaidri jānošķir aspekti, uz kuriem norādīja arī *Ferber* kungs, proti, kļūdas, ļaunprātīga izmantošana un sliktā pārvaldība, un jāizprot to saistība ar politikas efektivitāti. Pēc manām domām, nav pareizi kļūdas vai to līmeni pamatot tikai ar attiecīgās politikas neefektivitāti. Vienkāršoti secinājumi var likt mums atteikties tieši no tām politikas jomām, kas jaunajā situācijā var izrādīties neaizstājamas.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, arī es gribu izteikt pateicību Revīzijas palātai par iepazīstināšanu ar gada pārskatu un Komisijai par tās reakciju uz to. Par spīti pozitīvai rosībai rēķinvedības jomā, mēs patiesībā esam tādā pašā situācijā kā iepriekšējos gados. Jā, kohēzijas jomā ir paveikts zināms darbs, ir izstrādāts arī Eiropas Komisijas rīcības plāns, un kļūdu intensitāte ir nedaudz samazinājusies, no 12 % noslīdot līdz 11 %, taču ar to neapšaubāmi nepietiek. Divējāda aina veidojas, aplūkojot lauksaimniecību un citas galvenās budžeta izmaksu sadaļas. Lauksaimniecības politikā kļūdu intensitāte ir zem kritiskā 2 % sliekšņa, un par to varam pateikties arī integrētajai kontroles sistēmai. Es tomēr uzskatu, ka mums ir jānosaka stingrāki sodi tām valstīm, kas vairāk nekā desmit gadus nav spējušas efektīvi ieviest šādu integrētu kontroles sistēmu, un šie sodi jāīsteno ar progresīvu finanšu korekciju palīdzību.

Savukārt lauku attīstībā aina ir mazāk rožaina. Manuprāt, un to jau norādīja arī *McGuinness* kundze, tas ir nepārprotams aicinājums nesen sanākušajai Lauksaimniecības ministru padomei pārāk nesteigties ar līdzekļu novirzīšanu no lauksaimniecības politikas uz lauku politiku. Tagad es saprotu, ka par spīti tam, ka Padome nerīkojās tik raiti, kā Komisija būtu vēlējusies, ierosinātā modulācija tomēr ir ievērojama.

Tādas ir problēmas. Tagad — par risinājumiem. Mēs dzirdējām Revīzijas palātu runājam vispārīgās frāzēs par kontroles izmaksu izvērtēšanu, par vienkāršošanu un par mērķu skaidrību. Tas viss ir ļoti pareizi, taču gan Eiropas Komisija, gan Revīzijas palāta labi zina, ka problēmas cēlonis ir fakts, ka 80 % no visiem izdevumiem pārvalda dalībvalstis. Tāpēc ir pašsaprotami, ka risinājums daļēji ir meklējams šajās dalībvalstīs. Esmu ārkārtīgi pārsteigta, ka ne Revīzijas palāta, ne Eiropas Komisija nepieminēja valstu pārvaldības deklarācijas. Gribētu atgādināt komisāram, ka iepriekšējās budžeta izpildes apstiprināšanas kontekstā viņš solīja rūpīgi strādāt pie šīm deklarācijām; man gribētos zināt, vai viņš savu solījumu ir pildījis un kāds tam ir apliecinājums, jo es šo apliecinājumu neredzu. Šīs deklarācijas mums ir tāds kā mācību process, tāpēc, manuprāt, ir rūpīgi jāizskata iespējas kvalitatīvi apvienot pašreizējo ikgadējo kopsavilkumu un valstu deklarāciju datus un tādējādi izdarīt vajadzīgos secinājumus. Jebkurā gadījumā es rēķinos ar to, ka turpmākajos mēnešos Eiropas Komisija mums šajā ziņā palīdzēs.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Eiropas Revīzijas palātas gada pārskata publicēšana ir laba izdevība analizēt, kam un kādā veidā izmanto Eiropas Savienības budžetu. Galvenais ES budžeta mērķis ir uzlabot dzīvi gandrīz piecsimt miljoniem ES iedzīvotāju. Šos līdzekļus izmanto tādu projektu finansēšanai, kuriem ir tieša ietekme uz mūsu iedzīvotāju ikdienas dzīvi, piemēram, ceļiem un automaģistrālēm. Kā jums zināms, tieši patlaban „eiroskeptiķiem” ir izdevies maldināt dažus iedzīvotājus ar tukšiem solījumiem un nepatiesiem apgalvojumiem. Viens no viņu paņēmieniem ir visās iespējamās problēmās vainot Eiropu. Mums ir jādara viss, ko spējam, lai Eiropas Savienības pilsoņi varētu pilnībā izmantot dalības sniegtās priekšrocības. Mums viņiem skaidri

jāliek saprast, ka mēs, Eiropas likumdevēji, vēlamies, lai Eiropas Savienība darbotos efektīvāk un pilnvērtīgāk. Tikai tā mēs eiro skeptiķiem aizšķērsosim ceļu uz panākumiem.

Šajā saistībā vēlos runāt par savu valsti, Bulgāriju. Daudzus gadus tās iedzīvotāji nepacietīgi gaidīja brīdi, kad varēs sevi saukt par līdztiesīgiem ES pilsoņiem un baudīt labumus, ko sniedz dalība Eiropas Savienībā. Tagad pēc ES ziņojumiem par dažādām tēmām ir redzams, ka, neraugoties uz pievienošanas Eiropas Savienībai, valdības kļūdu un sliktas pārvaldības dēļ daudziem mani tautiešiem ir liegts izmantot Kopienas sniegtās priekšrocības. Tas ir minēts arī jaunākajā ziņojumā, ko Eiropas Komisija publicēja 2008. gada jūlijā, un rezultātā Eiropas līdzekļu izmantošana Bulgārijai diemžēl ir daļēji iesaldēta. Šāda situācija mani ārkārtīgi sarūgtina, jo par visu vairāk es vēlos redzēt savus tautiešus dzīvojam pārtikušā Bulgārijā, kura ieņēmusi pienācīgu vietu vienotajā Eiropā un kuru neapsūdz augsta līmeņa korupcijā un organizētajā noziedzībā.

Noslēgumā es aicinu visas ES un dalībvalstu iestādes turpināt darbu, labojot trūkumus, kas uzsvērti Eiropas Revīzijas palātas gada pārskatā, un nepārtraukti cenšoties uzlabot Eiropas Savienības iedzīvotāju dzīves kvalitāti.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, es runāju nepieteicies — pēc tā sauktā *catch the eye* principa. Manuprāt, šis temats tiešām ir piesaistījis daudzu skatienus. Protams, apstiprinājuma trūkumu zināmā mērā var skaidrot ar kļūdu līmeni. Pat pēc tik daudziem gadiem rodas jautājums: varbūt trūkumi ir pašā sistēmā, un tā ir jāmaina? *Ferber* kungs norādīja, ka valstīm, kas atkārtoti nespēj izpildīt saistības attiecībā uz skaidrību un savu atbildību, ir jāpiemēro citāda veida finansējums. Viņš uzskata, ka tas ir izdarāms, piešķirot līdzekļus ar nosacījumu, ka tos var izmantot tikai pēc noteikta laika. Šāda doma man šķiet pieņemama. Valstīm ir jāizvēlas, it īpaši attiecībā uz struktūrfondiem, lauksaimniecību un lauku attīstību.

Gerard Batten (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs! Kā iepriekš pilnīgi pamatoti norādīja mans draugs *Bloom* kungs, apgalvojumi, ka revidenti ir pilnībā apstiprinājuši pārskatus, ir vienkārši nepatiesi. Izskatās, ka par aptuveni 6 miljardiem eiro nav iespējams pienācīgi atskaitīties. Pēc pašreizējā valūtas kursa tas ir apmēram 4,7 miljardi sterliņu mārciņu. Lielbritānijas iemaksas ES budžetā 2007. gadā bija 4,3 miljardi GBP. Neto summa atbilst AK atlaidei un mūsu pašu naudai, kas tiek tērēta mūsu pašu valstī. Protams, nav tāda jēdziena kā „ES nauda”. Pilnīgi iespējams, ka tā summas daļa, kas pārsniedz AK nodokļu maksātāju neto iemaksas ES budžetā, galu galā nonāk krāpnieku kabatās.

Tādējādi mēs skaidri redzam, ka Lielbritānijas dalība Eiropas Savienībā ir pilnīga un absolūta naudas izšķērdēšana. Arvien vairāk Lielbritānijas pilsoņu saprot, ka Eiropas Savienība...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Dushana Zdravkova (PPE-DE). - (BG) Arī es vēlētos teikt atzinīgus vārdus par šo pārskatu. Man šķiet ļoti svarīgi, ka tajā ir uzsvērti Eiropas līdzekļu uzraudzības un kontroles sistēmu uzlabošanas nozīme un sniegti ieteikumi šo procedūru vienkāršošanai. Es pilnībā piekrišu atzinumiem un ieteikumiem, kas domāti Eiropas Komisijai, jo tie neapšaubāmi ir vietā. Gribu norādīt uz šeit jau minēto nepatīkamo piemēru — neefektīvo kontroles sistēmu Bulgārijā. Vairākas izpildaģentūras joprojām kritizē mūsu valsti par pirmspievienošanās programmu finansējuma pārvaldības nepilnībām. Tas ir skaidrs apliecinājums tam, ka Bulgārijas valdības īstenotā sliktā pārvaldība ir novedusi pie ļaunprātīgas izmantošanas, un pirmspievienošanās mehānismu mērķi nav sasniegti. Tomēr, pēc manām domām, tas nebūtu noticis, ja Komisija būtu izstrādājusi un pieņēmusi vajadzīgos efektīvas kontroles mehānismus. Lai gan tas ir atzīts Komisijas atbildē šā pārskata 51. lappusē, man īsti nav skaidrs, kādi konkrēti pasākumi ir jāveic.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Sava pilnvaru termiņa sākumā *Kallas* kungs norādīja, ka viņa mērķis ir panākt pozitīvu ticamības deklarāciju, taču dažādos Revīzijas palātas pārskatos redzams, ka kopš tā laika, godīgi sakot, nekas daudz nav mainījies. Es baidos, *Kallas* kungs, ka jūsu ziņojumā un attieksmē pret šo pārskatu ir jūtama tāda kā *Peter Mandelson* klātbūtne un ietekme. Jūsos tiešām jūtams *Mandelsonu* gars; apgalvot, ka viss ir brīnišķīgi, un mēģināt iestāstīt, ka pārskati ir kārtībā, ir liekulīgi un vienkārši nepatiesi.

Aizstāvēties, vainojot dalībvalstis, ir necienīgi, jo Līguma 274. pantā ir noteikts, ka šis akmens ir Komisijas dārziņā. Kurš tad galu galā piešķir dalībvalstīm naudu? Kurš ir tas, kuram jāpievelk groži vai jāapcērp kādas programmas finansējums? Jūs zināt, kur šīs problēmas rodas, jo blakus sēdošais kungs jums to saka gadu no gada. *Kallas* kungs, atbildības akmens ir jūsu dārziņā. Baidos, ka jūs neesat izpildījis savu uzdevumu.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, Revīzijas palātas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, sākumā es gribu visiem pateikties par labajiem vārdiem, kas tika veltīti Revīzijas palātas darbiniekiem un ikvienam, kas

palīdzēja sasniegt šo rezultātu, par kuru mēs šorīt diskutējam. Visu Eiropas Revīzijas palātas darbinieku vārdā es pateicos deputātiem par to, ka viņi novērtē mūsu darbu, kas saskaņā ar Līgumu paredzēts Eiropas Parlamenta atbalstam. Tas ir mūsu uzdevums. Tā ir mūsu funkcija.

Mēs ņemsim vērā jūsu komentārus un ieteikumus, kuri adresēti Revīzijas palātai un kuru nolūks ir turpināt uzlabot veidu, kādā palāta izklāsta savus rezultātus un atzinumus un informē par tiem gan jūs, gan Eiropas Savienības iedzīvotājus. Mēs centīsimies stingri ievērot starptautiskos revīzijas standartus visās jomās, arī sadarbojoties ar citiem revidentiem, proti, tiem, kas veic Eiropas Savienības līdzekļu revīziju dalībvalstīs.

Noslēgumā gribu īsi teikt, ka budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā mēs arī turpmāk palīdzēsim Eiropas Parlamentam un tā Budžeta kontroles komitejai un darīsim visu iespējamo, lai pilnvērtīgi sadarbotos ar visām iestādēm. Galu galā vissvarīgākais, kā iepriekš jau teicu savā runā, ir tas, ka mūsu darba rezultāts apliecina Eiropas iestāžu skaidrību un pārredzamību un ka uz Eiropas Savienību var paļauties.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, ir izskanējuši daudzi komentāri. Mūs gaida garš budžeta izpildes apstiprināšanas un diskusiju process, kura laikā uz visiem šiem jautājumiem būs jāatbild.

Gribu teikt dažus vārdus par vienkāršošanu, kas tika daudzkārt pieminēta. Ikviens apgalvo, ka atbalsta vienkāršošanu, taču patiesībā valda divas dažādas nostājas. No vienas puses, naudas saņēmēji vēlas vairāk brīvības, savukārt tie, kas naudu iegulda, grib pilnīgi skaidri saprast, kur tā nonāk. Tātad ir nepārtraukta pretruna. Otrkārt, līdz šim — lai gan pēdējos pāris gadus situācija ir citāda — mēs vienmēr esam uzskatījuši, ka uz ikvienu kļūdu ir attiecināms pilnīgas neiecietības princips. Tādēļ noteikumi ir izstrādāti tā, lai censtos novērst ikvienu kļūdu ikvienā darījumā, kuru skaits mērāms miljonos. Tādējādi saistībā ar slaveno ticamības deklarāciju ir izveidojies zināmā mērā mitisks priekšstats, ka visu veidu pārskatiem pakārtotajos darījumos ir kļūdas. Patiesībā, kā norādīts Revīzijas palātas ziņojumā, 95 % no visiem izdevumiem kļūdas nav konstatētas; atšķirīga situācija ir struktūrfondos, kur kļūdu līmenis ir augstāks. Tātad vairums maksājumu ir veikti atbilstīgi noteikumiem.

Tomēr pilnīgas neiecietības princips attiecībā uz kļūdām ir jautājums, ko mēs drīz risināsim. Vairāki runātāji pieminēja arī pieļaujamo risku, un drīz mēs iepazīstināsim Parlamentu arī ar paziņojumu saistībā ar intensīvām diskusijām, kas patlaban notiek Komisijā. Mūsu modeļi skaidri rāda: ja mēs, piemēram, vēlamies darboties pēc pilnīgas neiecietības principa jeb simtprocentīgi bez kļūdām, tad mums jāreķinās ar milzīgām kontroles izmaksām. Ir jāatrod punkts, kurā satiekas kļūdas, izmaksas un riski. Šajā ziņā mēs esam ļoti pateicīgi Revīzijas palātai par šo pieeju, kas galvenokārt ļauj labāk novērtēt situāciju, jo netraucē, ja tā var izteikties, liekā bagāža. Pēc tam mēs izvērtēsim, kā aizrādīja viens no godājamajiem deputātiem, vai dažās jomās būtiskuma robeža nav jāpazemina, savukārt citās — jāpaaugstina. Tad mums būs iespējams adekvātāk interpretēt darījumu likumības un pareizības prasības.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

4. Regulas (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), grozīšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0394/2008), ko Budžeta kontroles komitejas vārdā iesniedza *Ingeborg Gräßle*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (COM(2006)0244 – C6-0228/2006 – 2006/0084(COD)).

Ingeborg Gräßle, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Labs nāk ar gaidīšanu. Kā referente es jums šodien iesniedzu 92 grozījumus pārskatītajai OLAF regulai un aicinu tos apstiprināt. Kopš Biroja krāpšanas apkarošanai dibināšanas šī ir pirmā tā reforma, un tā skar pašus biroja pamatus, citiem vārdiem sakot, regulu, kurā noteiktas svarīgākās OLAF darbības.

Šīs regulas pārskatīšanai Eiropas Parlaments veltīja divus gadus, jo OLAF jautājumi mums vienmēr ir bīstama teritorija. Es lepojos ar faktu, ka mēs Eiropas Parlamentā un Budžeta kontroles komitejā spējam patiesi vienoties un ka joprojām esam vienprātīgi. Mēs neesam sastrīdējušies par sīkumiem vai nokļuvuši strupceļā, kā bieži notiek Padomē. Mums ir kopīgs viedoklis par reformas mērķi, proti, izveidot efektīvāku biroju, kas spēj efektīvāk pildīt savus svarīgos uzdevumus.

Mēs stingri atbalstām biroju. Mēs gribam, lai tas turpinātu strādāt, un gribam arī, lai tas spētu veikt savu uzdevumu. Es vēlētos pateikties visiem OLAF darbiniekiem, arī ģenerāldirektoram, par paveikto darbu un apliecināt, ka mums viņu darbs ir vajadzīgs. Gribu pateikties arī visiem saviem kolēģiem deputātiem, visiem ēnu referentiem, konsultantiem un komitejas sekretariātam, un, protams, arī maniem asistentiem, kuri strādāja ar lielu entuziasmu. Paldies jums visiem par vērienīgo atbalstu šai darbā; jūsu atbalsts nodrošinās šī Parlamenta panākumus, un bez šī atbalsta šo panākumu nebūtu.

Kopīgā darbā mēs esam sagatavojuši dokumentu, kas ir loģisks turpinājums šobrīd jau novecojušajam Komisijas teksta projektam, un esam to papildinājuši ar dažiem patiesi novatoriskiem elementiem, piemēram, uzraudzītāju darbam ar sūdzībām. Tādējādi būs iespējams nepieļaut OLAF darbības paralizēšanu un apturēšanu iekšēju strīdu dēļ. Mūsu prioritāte bija krāpšanas apkarošanas darbību uzlabošana dalībvalstīs.

Vēlos teikt Padomes locekļiem, kuru neierašanās šodien kārtējo reizi ir jāpiemin: mēs gribam piespiest jūs ieklausīties, un mēs piespiedīsim jūs ieklausīties. Mēs gribam, lai krāpšanas apkarošana būtu mūsu kopējais darba lauks. Mēs nevēlamies uzturēt monologu. Mēs gribam dialogu. Mēs gribam, lai reizi gadā tiktu rīkota kopīga sanāksme, kurā apspriest svarīgākos jautājumus, kas saistīti ar krāpšanas apkarošanu un problēmām dalībvalstīs.

Mēs gribam uzlabot tiesisko aizsardzību tiem, kas iesaistīti tiesvedībā, un garantēt šo aizsardzību visas OLAF izmeklēšanas laikā. Šā iemesla dēļ visu atbildību mēs esam nodevuši OLAF, tā tiesniešiem un prokuroriem. Mēs gribam panākt, lai OLAF izmeklēšanu rezultātus varētu izmantot tiesā. Mēs gribam nodrošināt valsts tiesību aktu ievērošanu jau pašā izmeklēšanas sākumā un garantēt, ka pierādījumus iegūst atbilstīgi valsts tiesību aktiem.

Pēc mūsu domām, ir ārkārtīgi žēl, ka dažās dalībvalstīs, piemēram, Luksemburgā, neviena no OLAF veiktajām izmeklēšanām nekad nav nonākusi līdz tiesai. Jebkuram Luksemburgas iedzīvotājam, kurš negodīgi izmanto ES līdzekļus, ir lielas izredzes tikt cauri sveikā. Šāda situācija postoši ietekmē tiesiskuma ievērošanu, un tieši tāpēc mēs tik ļoti uzsveram vienlīdzīgu attieksmi pret ikvienu OLAF izmeklēšanā iesaistīto. Pret ES ierēdņiem jāizturas tāpat kā pret citiem iedzīvotājiem, un pret vienkāršajiem iedzīvotājiem nedrīkst izturēties citādi nekā pret ES ierēdņiem.

Komisijai būtu silti ieteicams neradīt pat aizdomas, ka tā cenšas to darīt. Šajā jautājumā, komisār, es esmu iznākusi uz kara takas. Es zinu, ka šo punktu jūs noraidīsiet kā nepieņemamu un ka darīsiet to uzstājīgi. Manuprāt, tas ir skumji. Parlaments nekādā ziņā neļaus jums padoties kārdinājumam paslaucīt zem Komisijas paklāja to izmeklēšanu rezultātus, kurās iesaistīti ES darbinieki.

Tagad mums jāpārlicina Padome. Padome nav gatava iesaistīties ar mums sarunās par šo regulu; tā vietā tā ir paredzējusi konsolidēt visus trīs OLAF juridiskā pamata aspektus. Tas nozīmē, ka mēs daudz laika šķiežam neskaidram iznākumam un neizmantojam iespēju panākt to, kas ir sasniedzams, — uzlabot biroja darba apstākļus un pasargāt biroju no kritikas attiecībā pret tiem, kas iesaistīti procedūrās.

Mēs gribētu, lai Padome mums ļauj veikt tos pasākumus, kurus varam kopīgi paveikt jau tagad. Nevar spert trešo soli pirms pirmā; ir jārikojas loģiskā secībā. Kā referente esmu gatava vienoties ar Čehijas prezidentūru par otro lasījumu jau tuvākajā laikā. Ja ir griba, rodas arī iespējas, un esmu pārliecināta, ka mēs spējam rast kopīgu risinājumu.

Sīm Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikties *Grāfīle* kundzei par viņas apņemību šai jautājumā un Budžeta kontroles komitejai par enerģisko darbu saistībā ar šīm debatēm. Komisija augstu vērtē referentes ievērojamo un neaizstājamo ieguldījumu, izstrādājot šo priekšlikumu, kas gaidīja savu kārtu kopš 2006. gada. Pirmais priekšlikums tika izstrādāts jau 2004. gadā.

Kopš 2004. un 2006. gada laiki ir mainījušies. Lielākā daļa OLAF darba šobrīd ir saistīta nevis ar iestādēm, bet gan ar trešām pusēm, izmeklējot krāpšanas gadījumus visā Eiropā un pat visā pasaulē — visur, kur tērē ES līdzekļus. Šai darbā birojs ir guvis lielus, vispārēji atzītus panākumus.

Taču būtībā situācija ir šizofrēniska, ja atļausiet man izmantot šo analītisko terminu: no vienas puses, OLAF ir „normāls” Komisijas ģenerāldirektorāts, par kuru Komisija ir pilnībā atbildīga; no otras puses, ir šī izmeklēšanas funkcija, kura savās darbībās ir pilnīgi neatkarīga, bet par kuru arī atbild Komisija. Kur ir robežas? Kur šādā organizācijā sākas un beidzas atbildība un pārskatatbildība?

Pēc mūsu domām, uzticamam krāpšanas apkarošanas dienestam jābūt neatkarīgam no ārējas ietekmes, tātad vajadzīga arī skaidra un stingra pārvaldības sistēma. Skaidri izmeklēšanas noteikumi un stingras prasības attiecībā uz pārskatatbildību ir operatīvās neatkarības spoguļis.

Būtībā ir tikai divas iespējas: vai nu OLAF ir daļa no Komisijas, taču ar stingri noteiktu un nodalītu atbildību, vai arī tam ir jābūt pilnībā neatkarīgam no jebkuras ES iestādes un attiecībā uz to ir jānodrošina nodalīta stingra pārraudzība un pārskatatbildība.

Komisijas 2006. gada priekšlikuma pamatprincips bija stiprināt pašreizējo OLAF tiesisko regulējumu: izveidot skaidru OLAF pārvaldības sistēmu, stingrāku pārskatatbildību un pārraudzību, stiprināt izmeklēšanā iesaistīto personu aizsardzību un uzlabot izmeklēšanas darbību un ar tām saistīto turpmāko pasākumu sistēmu.

Pamatojoties uz to, Komisija var pilnībā atbalstīt tos ziņojuma projektā ierosinātos grozījumus, par kuriem jūs šodien balsosiet un kuri atbilst galvenajiem reformas mērķiem, kā arī pateikties jums par grozījumu pilnveidošanu.

No otras puses, visā projekta izstrādes laikā Komisija skaidri pauda, ka atsevišķi grozījumi pašreizējā situācijā nav pieņemami, jo OLAF kā Komisijas ģenerāldirektorāta statusa dēļ šādas izmaiņas vienkārši nav juridiski iespējamās.

Šeit var minēt, piemēram, OLAF iespējas slēgt neatkarīgus sadarbības nolīgumus un patstāvīgi uzstāties Eiropas Kopienų Tiesā, kā arī OLAF ģenerāldirektorāta iecelšanu ar Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu.

Komisija arī skaidri lika saprast, ka nevar pieņemt atsevišķus grozījumus, kas to pašreizējā redakcijā nozīmētu atteikšanos no iecerētajiem pārvaldības uzlabojumiem vai likvidētu garantijas, ko nodrošina tagadējais regulējums.

Tas attiecas, piemēram, uz pārvaldības sistēmas tvērumu, iesaistīto personu procesuālajām tiesībām vai efektīvākiem papildpasākumiem mazāk svarīgās lietās.

Tomēr Komisija ir nopietni ņēmusi vērā to, ka vienlaikus ar diskusijām par pašreizējo reformas priekšlikumu gan Eiropas Parlaments, gan Padome atkārtoti un sevišķi uzstājīgi ir uzsvēruši vajadzību turpināt visas krāpšanas apkarošanas jomas likumdošanas sistēmas vienkāršošanu un konsolidēšanu. Gaidāmā Čehijas prezidentūra ir aicinājusi Komisiju šajā jomā sagatavot koncepcijas dokumentu, lai to varētu apspriest darba diskusijā, kas paredzēta prezidentūras termiņa otrajā pusē.

Tādēļ Komisija centīsies 2009. gada sākumā iesniegt pieprasīto pārdomu dokumentu, kura pamatā būs krāpšanas apkarošanas pieredze esošajā sistēmā un reformai veltīto pašreizējo diskusiju devums, kā arī visi iepriekš izklāstītie noderīgie elementi. Eiropas Parlaments tiks pilnībā iesaistīts šai procesā.

Noslēgumā es vēlētos vēlreiz uzsvērt, ka Komisija ir pateicīga par Eiropas Parlamenta atbalstu. Komisija nevairās atklāti paust savu nostāju par to, kur ir novelkamas robežas, taču Komisija vienmēr ir bijusi un būs gatava pilnīgi atklāti un koleģiāli apspriest visus jautājumus, kam ir būtiska nozīme, lai nākotnē izstrādātu stingru un uzticamu OLAF darbības sistēmu un veiksmīgi apkārotu krāpšanu.

Paul Rübīg, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pirmkārt es no sirds gribētu pateikties Bösche kungam. Viņš bija viens no tiem cilvēkiem, kas deva neatsveramu ieguldījumu OLAF izveidošanā, un ļoti tālredzīgi bija viņa uzskati par to, ka šāda veida struktūra ir neapšaubāma Eiropas iestāžu reputācijas garantija. Tieši tas mums ir vajadzīgs starptautiskajā vidē. Mums ir vajadzīga saprotama un pārrēķināma iestāde, kas ir pieejama Eiropas iedzīvotājiem un sniedz situācijas skaidrojumu attiecībā uz dezinformāciju, kuras izcelsme meklējama galvenokārt ārpus Eiropas un kura kaitē Eiropas interesēm, un kas, no otras puses, iesaistās pārkāpumu izmeklēšanā un nodrošina pārkāpumu izskaušanu.

Šā iemesla dēļ ļoti svarīgi ir, lai uzraudzības komiteja nodrošinātu OLAF neatkarību un lai Eiropas Kopienų Tiesā nākotnē varētu garantēt biroja ģenerāldirektorāta posteni. Tādējādi OLAF varētu strādāt neatkarīgi un objektīvi. Ir svarīgi arī, lai skaidri tiktu demonstrētas to personu tiesības, kuras OLAF ir aicinājis ierasties vai pret kurām izvirzījis apsūdzību, un tas attiecas arī uz Parlamentu. Šo personu tiesības ir jāgarantē arī Eiropas Parlamentā. Protams, ir jāsadarbojas arī ar trešām valstīm un citām dalībvalstu iestādēm, it sevišķi ar revīzijas palātām gan valsts, gan reģionālā līmenī, lai Eiropas piešķirtie līdzekļi tiktu izmantoti paredzētajam mērķim un iespējami labākā veidā.

Gribu izteikt atzīnību arī Gräzle kundzei par kompetenci un apņēmību, ar kādu viņa nodrošina panākumus šai ārkārtīgi sarežģītajā jautājumā. Vēlu viņai vislielākos panākumus un ceru, ka drīz tie īstenosies.

Herbert Bösche, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Paldies Rübīg kungam par atzīnību. Mums tiešām ir pamats lepoties. Es gribētu atgādināt arī kāda cita cilvēka vārdu, jo mūsu godātā kolēģa Diemut Theato vadībā tieši šī Parlamenta Budžeta kontroles komiteja 1999. gada pavasarī izmantoja radušos iespēju

dibināt Biroju krāpšanas apkarošanai. Mums būtu jāatceras arī toreizējie pamatprincipi. Protams, to skaitā bija arī izmeklēšanas neatkarība un fakts, ka OLAF vienmēr ticis uzskatīts par pagaidu risinājumu. Nogaidīsim līdz brīdim, kad mums būs Eiropas ģenerālprokurors, un pēc tam OLAF vairs nebūs tāds kā šodien. Tādēļ mēs vienmēr esam uzsvēruši, kāda nozīme ir stiprai uzraudzības komitejai un augstam neatkarības līmenim. Pirms kāda laika mēs šai jautājumā rīkojām semināru, kurā apstiprinājās, ka OLAF neatkarība patiesībā nav apdraudēta.

Tas ir kompliments arī Komisijai. Es ļoti labi izprotu to, ko teica Kallas kungs. Ar šādu hibrīda funkciju — daļēju neatkarību un daļēju atkarību — nav viegli kaut ko tādu īstenot, tāpēc mani ļoti interesē, kas būs lasāms konsultāciju dokumentā. Protams, ir nepieņemami, ka šajās debatēs nepiedalās daži no OLAF neatkarības garantiem, proti, Padome. Šādā veidā sistēma nevar darboties. Ja nav iespējams izveidot neatkarīgu struktūru, tad neatkarību var garantēt vienīgi, nodrošinot pēc iespējas vairāk cilvēku, kas tur drošības tīklu, turklāt katrs no viņiem to nostiepj savā virzienā. Pretējā gadījumā OLAF drīz karāsies vienā diedziņā un būs zaudējis savu neatkarību. Trim struktūrām — Padomei, Komisijai un Parlamentam — ir jātur šis tīkls un vienlaikus jāsiglabā kritiska distance, jo ne viss, ko OLAF dara, ir nevainojams. Ignorējot šos principus, mēs apdraudēsim OLAF panākumus. Vēlos pateikties referentei par darbu un pievienojos iepriekšējam runātājam cerībā, ka uz panākumiem ilgi nebūs jāgaida.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār Kallas! Vispirms es vēlētos izteikt sirsnīgu atzinību referentei. Viņa ir ārkārtīgi daudz un rūpīgi strādājusi, un mūsu dienās tas ir retums.

OLAF ir ļoti īpaša ES iestāde; tā ir neatkarīga pretkorupcijas aģentūra, ko apskauž citas starptautiskās organizācijas. Bösch kungs un Rübig kungs jau minēja, ka tas bija tieši Parlaments, kas pēc sliktās pieredzes ar OLAF priekšgājēju uztāja, ka jaunajam Birojam krāpšanas apkarošanai ir jābūt neatkarīgam. Atcerēsimies, ka tolaik OLAF tika piesaistīts Komisijai vienīgi praktisku apsvērumu dēļ.

Diemžēl daudziem no atmiņas jau pagaisuši 1999. gada skandāli, un līdz ar šīm atmiņām gaist arī vēlme panākt pretkorupcijas iestādei tik vajadzīgo neatkarību. No šodienas viedokļa raugoties, vairs nepietiek ar pašreizējām garantijām, lai pasargātu OLAF no ietekmēšanas un, pats galvenais, no arvien lielākas blokādes. Runāsim skaidru valodu. Ikvienam ir jāsaprot, ka OLAF uzdevums ir apkārt krāpšanu. Tā ir struktūra, kas nodrošina nodokļu maksātāju naudas pienācīgu izlietojumu. Tāpēc nosaukšu piecus OLAF neatkarības veicināšanas aspektus, kurus mēs atbalstām ar šī ziņojuma palīdzību.

Pirmkārt, tiesības ģenerāldirektoram iesaistīties lietās, ko izskata Eiropas Kopienų Tiesa. Šādas tiesības nodrošinātu OLAF iespēju konsekventi aizstāvēt savu izmeklēšanu rezultātus. Otra svarīga garantija ir uzraudzības komitejas, Komisijas vai citas struktūras tiesības iesniegt lietu Eiropas Kopienų Tiesai gadījumos, kad OLAF neatkarība ir apdraudēta. Šāds ass zobens ir vajadzīgs tāpēc, ka uzraudzības komitejas brīdinājumi agrāk ir vienkārši tikuši ignorēti.

Treškārt, OLAF neatkarību garantē arī tā pienākums nodot tiesām tādas lietu faktus, kas varētu būt uzskatāmi par noziedzīga nodarījuma sastāvu.

Ceturtais aspekts ir atbildīgo personu rakstura stingrība un prasmes. Piektkārt, esmu gandarīts, ka OLAF ģenerāldirektors tiek iecelts atkārtoti. Šajā ziņā svarīga ir gan pieredze, gan darba rezultāti.

Mums būtu jāizvairās no OLAF noniecināšanas. Citu pretkorupcijas iestāžu pieredze liecina, ka tas nenāk par labu nevienam. Tomēr es pilnībā piekrītu Bösch kungam, ka Padomei ir jāiesaistās. Ne no Francijas, ne Čehijas acīmredzot nav gaidāmi nekādi paskaidrojumi. Viņi pat nav ieradušies, tomēr tādā veidā sistēma vienkārši nevar darboties.

Ryszard Czarnecki, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Mūsu debātes notiek OLAF dibināšanas desmitās gadadienas priekšvakarā. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai radās uz sakompromitētās Jacques Santerre vadītās Eiropas Komisijas drupām, kad tā tika apsūdzēta korupcijā un nepotismā. Dzīve ir pierādījusi, ka OLAF ir būtisks, lai ES administrācija varētu darboties efektīvi; vienlaikus tā eksistence un darbība ir skaidrs signāls ES dalībvalstīm un atgādina tām, ka Eiropas Savienības struktūras nepārtraukti tiek uzraudzītas, kontrolētas un pārbaudītas. OLAF darbs pats par sevi ceļ Eiropas iestāžu prestižu.

Pašreizējā sekmīgi attīstītā projekta uzdevums ir stiprināt OLAF nozīmi, pirmkārt, pilnveidojot tā darba apstākļus, otrkārt, uzlabojot tā darbības kvalitāti un, treškārt, stiprinot tā neatkarību, ko pieminēja arī iepriekšējie runātāji; šajā ziņā man jāpateicas referentei. Esam strādājuši gandrīz četrus gadus. Šo darbu aizsāka Eiropas Komisija, atceroties rūgtu pieredzi pirms deviņiem gadiem, kad tā bija spiesta atkāpties. Par dokumentu, kurā izklāstīta jaunā OLAF darbības sistēma, notika apspriešanās ar Eiropas Savienības Padomi,

Revīzijas palātu un Datu aizsardzības uzraudzītāju; svarīgi arī, ka papildus notika atklāta izskatīšana, citiem vārdiem sakot, tika uzklauts sabiedrības viedoklis. Sākotnējais, pirms četriem gadiem tapušais priekšlikums tika papildināts ar ievērojamiem grozījumiem, kuros atspoguļojās ierosinājumi, kas izskanēja atklātajā izskatīšanā un Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā. Piemēram, kļuva skaidrs, ka nepieciešams konkrētizēt sadarbību starp OLAF un ES dalībvalstīm, kā arī Eiropas Savienības iestādēm, struktūrām un organizācijām.

Pats svarīgākais ir patiesi stiprināt OLAF neatkarību. Tā personālam jābūt spējīgam darboties pilnīgas neatkarības apstākļos. Kad OLAF izmeklē ES līdzekļu piešķiršanu — gan gadījumos, kad tie paredzēti dalībvalstīm, gan attiecībā uz ārējo atbalstu —, ir jānodrošina ieinteresēto trešo valstu un starptautisko organizāciju līdzdalība. Lai vienkāršotu OLAF darbību, ir jāgarantē tā tūlītēja un automātiska piekļuve Eiropas Savienības fondu pārvaldības datu bāzēm, kā arī visām datu bāzēm un svarīgai informācijai saistībā ar attiecīgajām ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām. Tādējādi varētu pārtraukt līdzšinējo iesakņojušos praksi, kas šīm iestādēm ļauj cieši noslēgt durvis jebkādas kontroles priekšā.

Dalībvalstīm OLAF nav jāuzskata par ienaidnieku vai lieku iestādi. Katrai ES dalībvalstij būtu jāizrauga konkrēta struktūra, kas diendienā sadarbotos ar OLAF. Ir ļoti zināms, ka ne visas 27 dalībvalstis ir izveidojušas valsts līmeņa specializētu dienestu, lai koordinētu cīņu pret finansiāliem pārkāpumiem, kas saistīti ar ES līdzekļiem. Ir vajadzīga cieša sadarbība starp OLAF un Eiropu, kā arī starp OLAF un Eurojust.

OLAF darbībai jābūt pārredzamai arī attiecībā uz tā izmeklēšanas procedūrām un garantijām, izmeklēšanas likumīguma pārbaudēm un to personu pārsūdzības procedūrām, kas jau ir kļuvušas vai drīz kļūs par aizdomās turamajiem. Procedūrās, kurās iesaistīta dalībvalsts, revīziju varētu veikt attiecīgās dalībvalsts pārstāvji. Būtu nepieciešama tiesu iestāžu pārstāvju un OLAF struktūrās iesaistīto pušu līdzdalība. Tāda ir šo grozījumu galvenā būtība.

Vienlaikus es neatbalstu pārmērīgu sankciju piemērošanu tiem Eiropas iestāžu ierēdņiem, kas vainojami neatļautā informācijas izpaušanā par konkrētām struktūrām un iespējamām korumpētām darbībām. Gadījums ar mūsu kolēģi *van Buitenen* kungu, kurš tagad ir Eiropas Parlamenta deputāts, bet reiz bija Eiropas Komisijas ierēdnis, liecina, ka agrāk par upuriem tika padarīti nevis cilvēki, kas vainojami ļaunprātīgās darbībās, bet gan tie, kas pievērsa uzmanību šiem pārkāpumiem un tos atklāja. Lai šī pieredze kalpo kā brīdinājums arī tad, kad apspriedīsim īpašus noteikumus par sodiem un sankcijām, kas piemērojamas ziņotājiem.

Visbeidzot, korupciju un ļaunprātīgu izmantošanu dalībvalstu iedzīvotāji bieži pārāk dedzīgi saista ar Eiropas iestādēm. Lai mazinātu šo tendenci, mums vajadzīga lielāka ES struktūru darbības pārredzamība un, neapšaubāmi, labāka informētība par Eiropas Savienības veiktajām izmeklēšanām un korupcijas apkarošanas metodēm. Ir liela kļūda šo informāciju slēpt, aizbildinoties ar to, ka tās atklāšana kaitēs ES prestižam. Gluži otrādi, šādas lietas mums ir jāpublisko, lai Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotāji un nodokļu maksātāji zinātu, ka zādzības mēs apkaunojošā veidā nepaslaukām zem paklāja.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

priekšsēdētāja vietniece

Bart Staes, *Verts/ALE grupas vārdā*. — (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šis ir likumdošanas darbs, kas veicams koplēmuma procedūras kārtībā. Tas nozīmē Parlamenta un Padomes sadarbību, taču Padome, kā redzams, nav ieradusies. Būsim godīgi. Francijas prezidentūru tas absolūti neinteresē. Ar to arī skaidrojama viņu neierašanās. Es tiešām ceru, ka *Gräßle* kundzei izdosies pirmajā lasījumā vienoties ar Čehijas prezidentūru, taču man ir aizdomas, ka tas tomēr nenotiks. Arī no čehu puses gaidāms visai maz izlēmīguma.

Papildus *Chatzimarkakis* kunga minētajiem pieciem aspektiem, kurus es pilnībā atbalstu, es vēlētos uzskaitīt vēl desmit punktus, ko Budžeta kontroles komiteja, sadarbojoties ar *Gräßle* kundzi, uzskata par svarīgiem un absolūti nepieciešamiem.

Pirmkārt, mēs atbalstām OLAF un Eurojust sadarbības uzlabošanu attiecībā uz informācijas apmaiņu starp vairāk nekā divām dalībvalstīm gadījumos, kas skar pārrobežu noziedzību. Ārkārtīgi svarīgs ir sadarbības nolīgums starp OLAF, Eurojust un Eiropu.

Otrkārt, mēs vēlētos, lai precīzāk būtu norādītas OLAF ģenerāldirektora funkcijas un pienākumi. Tas mums ļautu arī izvērtēt viņa darbību.

Treškārt, OLAF darbinieku pienākumiem, mūsaprāt, jābūt skaidrāk aprakstītiem. Ir jāievieš prasība pabeigt izmeklēšanu ne vēlāk kā 12 mēnešos, ar iespēju pagarināt šo termiņu par ne vairāk kā 6 mēnešiem. Ja izmeklēšana ilgst vairāk nekā 18 mēnešus, ir jānodrošina atgriezeniskā saite ar uzraudzības komiteju.

Ceturtkārt, noteikti ir jānostiprina tiesības uz aizsardzību. Piektkārt, informācijas avotiem jānodrošina īpaša, garantēta aizsardzība. Sestais aspekts — ir vajadzīgas precīzākas vienošanās par OLAF, Eiropas Parlamenta un Budžeta kontroles komitejas funkcijām un attiecībām starp šīm struktūrām.

Septītais — vajadzīgi skaidri noteikumi par plašai sabiedrībai domātās informācijas atklātību. Astotais — ir jāstiprina uzraudzības komitejas loma, arī attiecībā uz pašas komitejas personālu un sastāvu. Tiem jābūt ekspertiem, kurus ieceļ uz pieciem gadiem un kuriem ir tieslietu sistēmā iegūta izmeklēšanas darba pieredze.

Devītais — ir vajadzīga labāka procedūra attiecībā uz ģenerāldirektora iecelšanu. Desmitais — ir vairāk jāaizsargā ziņotāju un izmeklēšanā iesaistīto personu funkcijas.

Erik Meijer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze! ES naudas straumes ir izaicinājums krāpniekiem. Tā kā milzīga izdevumu daļa attiecas uz kopējo lauksaimniecības politiku un reģionālajiem fondiem, Eiropas Savienība pārvēršas par vienkāršu starpnieku. Rezultātā atbildība tiek dalīta ar citiem, kas kopējos fondus uzskata par saviem līdzekļiem. Līdzekļu centrāla apkopošana, lai pēc tam tos izdalītu ieinteresētajām pusēm vai projektiem pašvaldībās un provincēs, ļoti apgrūtina kontroli.

Šonedēļ mēs aicinājam Padomi vienoties par līdzekļu palielināšanu skolu apgādei ar augļiem. Šādi pasākumi nāktu par labu bērnu veselībai, taču tos vislabāk var organizēt nelielā apjomā un vietējā līmenī, nevis visplašākajā — Eiropas līmenī. Mēs varētu ievērojami samazināt krāpšanas risku, novirzot naudas straumes budžeta atbalstam vai izlīdzinot ieguldījumus nabadzīgākiem reģioniem un kā vienīgo kritēriju izvirzot prasību, lai šo atbalstu iedzīvotājiem tiktu nodrošinātas visas iespējas palikt dzīvot un strādāt savā izcelsmes vietā. Ja mēs likvidēsim ienākumu atšķirības, radīsim darba vietas un nodrošināsim vajadzīgo infrastruktūru, zudīs pamats darbaspēka migrācijai. Tādējādi mazināsies arī ar to saistītās problēmas.

Tādu stadiju mēs vēl neesam sasnieguši. Kamēr izdevumu jomā pastāv krāpšanas iespēja, joprojām būs jāveic plašas pārbaudes un jāsiglabā krāpšanas kontrole. Ar vērienīgu finansējumu un lielu daudzumu darbinieku vien nepietiek. Birojs krāpšanas apkarošanai var pienācīgi darboties tikai tad, ja tas saglabā pilnīgu neatkarību un kritisku nostāju attiecībā pret Komisiju un Padomi. Kad iecēla pašreizējo direktoru, neatkarīgas atlases komisijas ieteikumi par septiņiem piemērotākajiem kandidātiem tika vienkārši nolikti malā. Jau no paša sākuma par sev vēlamāko kandidātu Komisija uzskatīja pašreizējo direktoru. Ir dzirdētas arī baumas, ka viņš pārlieku vēlas iespaidot savu darbinieku atlases procesu, lai pēc iespējas palielinātu savu ietekmi uz viņiem. Nekas no minētā nepalielina pārliecību par krāpšanas kontroles nopietnību. Daudzi vēlētāji uzskata, ka šāda haotiska Eiropa ir krāpnieku paradīze.

Turklāt liekas, ka ziņotāji nevar droši informēt OLAF par savām aizdomām saistībā ar krāpniecību. Ja viņu loma nāk gaismā, viņus var atlaist par dienesta noslēpuma izpaušanu. Turklāt mēs pārāk bieži nogaidām līdz brīdim, kad plašsaziņas līdzekļi izvelk jautājumu dienasgaismā, taču par pārkāpumu tad jau ir iestāties noilgums. Nav pietiekami nodrošināta arī abu pušu uzklaušanās. Pārāk daudzas izmeklēšanas tiek atliktas vai atceltas, pirms vēl ir panākts apmierinošs iznākums.

Ingeborg Gräßle ziņojums ir pirmais nelielais solis pareizajā virzienā. Tas var novest pie lielākas OLAF autonomijas un mazākas Eiropas Komisijas kontroles attiecībā uz darba metodēm, kā arī iesaistīto personu labākas aizsardzības. Mana grupa atbalsta šos pirmos soļus, taču mēs nelolojam ilūzijas, ka problēma tādējādi tiks atrisināta. Būs jāturpina stiprināt uzraudzības komiteju, un nedrīkst novilcināt vai apturēt koplēmumu par šīs Regulas Nr. 1073/1999 grozīšanu.

Nils Lundgren, *IND/DEM grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Korupcijas, krāpšanas un pārkāpumu dēļ visā ES vēsturē ir bijuši neskaitāmi skandāli. Sabiedrības uzticēšanās Eiropas Savienībai ir vāja. Zviedrijā mēs ik gadu pētām valsts iedzīvotāju uzticēšanos dažādām institūcijām. Pirmajās vietās atrodas, piemēram, veselības aprūpes pakalpojumi, policija un karaliskā ģimene, savukārt zemākās vietās ir politiķi, arodbiedrības un vakara avīzes. Pašā saraksta apakšā ir Eiropas Komisija un Eiropas Parlaments. Šis modelis ir noturīgs.

Tāpēc Eiropas Savienībai ir vajadzīga efektīva krāpšanas apkarošanas iestāde. Taču ar OLAF mums ir slikta pieredze, un tā saistīta ar neatkarības trūkumu, pārredzamības trūkumu un slepenu lobēšanu attiecībā uz ģenerāldirektora un uzraudzības komitejas iecelšanu.

Mūsu referente *Gräßle* kundze ir ieguldījusi daudz darbu, lai garantētu neatkarību, pārredzamību un stingru noteikumu ievērošanu. Es aicinu Parlamentu pilnībā atbalstīt *Ingeborg Gräßle* priekšlikumu. Tas būtu svarīgs pirmais solis garajā ES ceļā uz pilsoņu uzticības iegūšanu, ja tas vispār iespējams.

Atļaujiet man nobeigumā minēt kādu īpaši spēcīgu argumentu par labu kādam manis iesniegtam grozījumam. Tajā visām ES struktūrām pieprasīts ievērot informācijas avotu neaizskaramību.

Pēc skandalozās *Tillack* lietas, kad OLAF vadības rīcība izpelnījās asu kritiku, šī reforma ir absolūti nepieciešama. Galu galā tā bija Eiropas Cilvēktiesību tiesa šeit, Strasbūrā, kas pagājušajā gadā pilnībā attaisnoja *Hans-Martin Tillack*. Atbildību neuzņēms ne OLAF, ne Eiropas Parlaments, ne Eiropas Kopienas Tiesa.

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētājas kundze! Ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienībai būtu efektīvs un attīstīts krāpšanas apkarošanas birojs, jo vairāk tāpēc, ka budžeta apjoms ievērojami pieaug un palielinās arī palīdzības ārvalstīm apjoms, taču ne vienmēr ir iespējams efektīvi garantēt, ka līdzekļi tiek izmantoti saprātīgi. Manuprāt, sabiedriskā doma, proti, nodokļu maksātāji bieži to apšaubā, un viņiem ir pamats tā darīt.

Šajā ziņojumā ir daudz labu priekšlikumu, un es personiski to atbalstīšu, lai gan uzskatu, ka OLAF neatkarībai būtu jāpievērš vēl lielāka uzmanība. OLAF ir Eiropas Komisijas ģenerāldirektorāts, un politiski atbildīgs par to ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. Operatīvajā un izpētes aspektā birojs ir neatkarīgs, taču tā hibrīdais statuss ir potenciāli problemātisks, lai neteiktu vairāk. Esmu pārliecināts, ka neatkarīgas iestādes statuss tikai palielinātu biroja autoritāti.

Antonio De Blasio (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos apsveikt Dr. *Gräßle*. Mūsu referente centās samierināt visas puses, un šai darbā viņai izdevās identificēt pašreizējās problēmas, rast praktiskus risinājumus un panākt kompromisu.

Patlaban stāvoklis nav pilnībā apmierinošs. Mēs redzam, ka Revīzijas palāta 14. reizi pēc kārtas atsakās apstiprināt ES pārskatus, jo attiecībā uz ES naudu ir pieļauti vairāki pārkāpumi un krāpšanas gadījumi. Ir pēdējais laiks atbalstīt stingrāku pieeju ES līdzekļu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai. Tā kā Eiropas Prokuratūras izveide ir atlikta, ir pēdējais laiks pastiprināt cīņu pret krāpšanu, veicinot Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai neatkarību un paplašinot OLAF izmeklēšanas pilnvaras.

Gräßle ziņojumā ir kāds svarīgs punkts — stingrāka sadarbība ar dalībvalstīm. Regulā ir norādīts, ka visiem dalībvalstu un starptautiskajiem partneriem ir pienākums sadarboties un nodrošināt visu vajadzīgo atbalstu, tomēr šādi sadarbībai trūkst precīza juridiska pamata. Vēl vairāk šķēršļu ir pārrobežu sadarbībai attiecībā uz krāpšanas apkarošanu. Tāpēc ir ļoti vajadzīgi šie regulas grozījumi, kas nodrošinās labāku sadarbības pārvaldību OLAF un dalībvalstu kompetento iestāžu starpā. Vienīgā iestāde, kas patiešām spēj aizstāvēt ES finansiālās intereses, ir Eiropas Parlaments. Ja mēs nepieteiksim karu korupcijai un krāpšanai, neviens cits mūsu vietā to nedarīs.

Visbeidzot, es gribētu minēt kādu interesantu niansi. Lai gan 2008. gada Globālajā korupcijas uztveres indeksā Eiropas valstis minētas starp tā sauktajām „tīrākajām” valstīm, jaunākie pētījumi liecina, ka savos ārvalstu darījumos šīs turīgās valstis mēdz dot priekšroku nelegāliem līdzekļiem, piemēram, kukuļošanai. Esmu vienprātis ar visiem, kas šādu dubultstandartu uzskata par nepieņemamiem.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu apsveikt *Gräßle* kundzi un īpaši pateikties viņai par atsaucību, uzklusot ierosinājumus un priekšlikumus. Izsaku jums lielu atzinību par veiksmīgo un dinamisko darba grupas vadīšanu, kas ļāva sasniegt vislabākos rezultātus. *Gräßle* kundze, es jūs apsveicu!

Manuprāt, vissvarīgākais šā dokumenta elements, par ko vismaz cīnījās arī mūsu grupa un kam uzmanību pievērša arī *Gräßle* kundze, ir garantijas to pilsoņu interešu ievērošanai, uz kuriem attiecas izmeklēšana.

Nevainības prezumpcijas, privātuma un konfidencialitātes principi, procesuālās garantijas un arī Eiropas Savienības Pamattiesību harta no šī brīža būs svarīgākie OLAF izmeklēšanas procesuālā kodeksa punkti. Mēs gribam, lai tas pēc iespējas drīzāk tiek publicēts un nosūtīts — patiesībā tas ir obligāti jānosūta — īpaši šim nolūkam ieceltajam uzraudzītājam, lai atbildi uz pilsoņu sūdzībām varētu sniegt 30 darba dienu laikā.

Ir stiprināta arī uzraudzības komitejas loma. Regulāra OLAF izmeklēšanas funkciju īstenošanas uzraudzība ļaus aizsargāt arī biroja neatkarību. Ir vēl kāds aspekts, ko es vēlos uzsvērt un ko, jādodomā, uzsvērs arī *Gräßle* kundze, proti, iespēja uzraudzības komitejai uzstāties Eiropas Kopienas Tiesā tāpat kā ģenerāldirektoram, kurš var iesniegt Tiesā prasību arī pret iestādēm. Referente ļoti vēlējas to panākt. Šādā veidā arī OLAF ģenerāldirektora funkcijas tiks labāk aizsargātas un garantētas.

Ir stiprināta arī Eiropas Parlamenta loma institucionālās saskaņošanas procedūrā. Šo es uzskatu par svarīgu un novatorisku elementu. Mēs būtu gribējuši nepalielināt termiņa pagarināšanas laiku, jo divi gadi mums tomēr šķiet pārāk daudz, taču mēs saprotam, ka izmeklēšanas mēdz būt arī grūtas un sarežģītas. Tomēr mēs ceram, ka Komisija — un šeit man jāpateicas arī *Kallas* kungam par atsaucību un mums sniegto atbalstu — pēc četriem gadiem, kad mēs saņemsim ziņojumu par regulas īstenošanu, varēs mums pateikt, kā šajā punktā panākt uzlabojumus un pēc iespējas saīsināt izmeklēšanas periodu.

Mēs joprojām ceram uz Eiropas Prokuratūras izveidi, un šajā ziņā esam vienprātis ar referenti. Vēlreiz paldies, *Gräßle* kundze!

Paul van Buitenen (Verts/ALE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Man ir skumji. Ar *Gräßle* kundzes priekšlikumu OLAF neviļus saņem papildu pilnvaras, kamēr uz pašu OLAF netiek attiecināta pienācīga uzraudzība. „Viedo komiteja” 1999. gadā paredzēja, ka OLAF kā Komisijas iekšējais birojs atteiksies sadarboties ar bezspēcīgu uzraudzības komiteju. Rezultāts visiem ir skaidri redzams. Pārskatatbildības un kontroles neierobežota, OLAF vadība un it īpaši tās ģenerāldirektors ik pa laikam ir pieļāvuši kļūdas. Starp tām ir inscenēta personāla atlase, tiesību uz aizsardzību pārkāpumi, pierādījumu slēpšana un tādu krimināllietu iesniegšana, kurām beidzies kriminālvajāšanas termiņš. *Pièce de résistance* ir OLAF paša izfantazētā apsūdzība kukuļošanā pret žurnālistu, kuram bija zināms vairāk, nekā birojam gribētos. OLAF pat spēja panākt dzīvesvietas pārmeklēšanu un konfiscēja žurnālista personiskās mantas. Pēc tam OLAF gadiem ilgi sniedza melīgu un nepilnīgu informāciju par faktiem gan Komisijai, gan Parlamentam, gan tiesas iestādēm, gan ombudam, gan Beļģijas un Vācijas prokuratūrai. Patiesībā OLAF pat saviem izmeklētājiem sniedza nepatiesu informāciju. Kur vēl tālāk!

Komisija to zina, Komisija saka, ka tas jāizbeidz, bet aizbaidinās, ka nav pilnvarota rīkoties. Tieši tāpēc Komisija ir atkāpusies no šī priekšlikuma. Kā jūs jau norādījāt, tā izstrādāšanu vadīja vislabākie nodomi. Pašreiz arvien biežāk vērojami pārkāpumi tomēr nozīmē, ka ir vajadzīga citāda uzraudzības struktūra, kas pārraudzītu OLAF, un viena no jūsu minētajām iespējām tuvojās izsīkumam. Risinājums ir neatkarīgs OLAF, kas darbojas neatkarīgi no Komisijas un ir pakļauts kompetentai uzraudzībai, kuru iecerējis politiķi, bet gan dalībvalstu prokurori — līdz brīdim, kad tiks izveidota Eiropas Prokuratūra.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Priekšsēdētājas kundze! Fakts, ka Eiropas Savienībai ir tik slikts publiskais tēls, diemžēl lielā mērā ir saistīts ar OLAF. Es piekritu iepriekšējam runātajam, ka OLAF ir ne cepts, ne vārīts un ka tam raksturīga patvaļīga pieeja. OLAF darbinieki ir nākuši pie manis un stāstījuši, cik nomācoša ir situācija, ka tiek izmantotas divas dažādas mēru sistēmas un ka nav skaidru standartu. Viens no OLAF darbiniekiem pat salīdzināja OLAF metodes ar slepenpolīciju, proti, nedemokrātisku institūciju. Runa, protams, atkal bija par tā saukto *Galvin* ziņojumu — iekšējo ziņojumu, kurā tika atklātas daudzas Eiropas Parlamenta deputātu darbības, kas gadījumā, ja OLAF darbotos pēc vienotiem standartiem, būtu novedušas pie vērienīgām izmeklēšanām, arī attiecībā uz *Herbert Bösch*, kurš pats sevi dēvē par OLAF tēvu.

Kas šajā gadījumā notiek ar Vācijas deputātiem, un ne tikai ar viņiem? Kas notiek ar daudziem citiem deputātiem? Tā vietā, lai īstenotu pareizu pieeju un darītu to pašu, kas tika darīts manā gadījumā, proti, pateiktu, ka mēs rīkojamies pēc savas iniciatīvas, ja ir nepārprotamas aizdomas par krāpšanu, piemēram, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai nelikumīgu partijas finansēšanu, OLAF nedara neko. Protams, tas lielā mērā ir saistīts arī ar pašreizējā ģenerāldirektora personisko nostāju. Tā ir viela pārdomām jums, komisār. Tas, kas šeit notiek, nav demokrātijas cienīgi. Manā gadījumā viņi izgudroja tehniskas kļūdas un meklēja, meklēja, meklēja. Galu galā apsūdzības izrādījās nepatiesas, un birojam tas sagādāja raizes.

Taču gadījumos, kad aizdomas par krāpšanu varētu izrādīties patiesas, viņi nedara neko un vienkārši skatās uz citu pusi. Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka daudzi ES ierēdņi strādā tāpat kā OLAF un ka šāda veida ierēdniecība Eiropas Savienībā vairs nav atbalstāma; daudzi ES ierēdņi ir jānodod tiesai, un Eiropas līmenī beidzot ir vajadzīga patiesa demokrātija un pilnvaru nošķiršana, nevis tāds OLAF, kāds mums ir pašreiz!

Herbert Bösch (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu precizēt, ka *Martin* kungs, kurš nupat iesaistījās diskusijās, apgalvoja, ka pret *Bösch* kungu bija jāvērs OLAF izmeklēšana. Tas nav pieļaujams. Tas nozīmētu, ka šajā gadījumā ir aizdomas par krāpšanu, jo es zinu, ka OLAF var veikt izmeklēšanu tikai gadījumos, kad ir aizdomas par iespējamu krāpšanu.

Es aicinu Biroju atrisināt šo jautājumu. Es noraidu šo apsūdzību. Tādas lietas vienkārši nav pieļaujamas! Es ceru, ka pret *Martin* kungu tiks vērsti atbilstīgi pasākumi. Bez jebkādiem pierādījumiem viņš ir apgalvojis, ka OLAF būtu bijis jāveic procedūras pret *Bösch* kungu un citiem deputātiem no Vācijas. Tas ir nepieļaujami, un es sagaidu, ka šajā gadījumā tiks veikti pasākumi.

(Aplausi)

Markus Pieper (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze! Dalībvalstīm, *Eurojust* un *Eiropolam* tagad būs pastāvīgi jārēķinās ar OLAF iegūtajiem datiem.

Informācija, ko sniegs Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, nonāks tieši policijā un tieslietu sistēmā, un tā būs saistoša. Kā Reģionālās attīstības komitejas loceklis es no sirds atbalstu šo reformu. Ir jāizmanto jaunās

OLAF pilnvaras, jo struktūrfondi sagādā vislielākās problēmas. Dramatiski ir palielinājies pārkāpumu skaits, un zaudējumi no 43 miljoniem eiro 1998. gadā ir pieauguši līdz 828 miljoniem eiro 2007. gadā. Šāds pieaugums ir nepieņemams. Tāpēc ir labi, ka mēs uzlabojam kontroli un kriminālvajāšanas procesu. Taču mums ir jāizdara lielāks spiediens arī uz dalībvalstīm, lai tās publiskotu subsīdiju saņēmēju vārdus.

Ir jāskaidro arī viens no ļaunprātīgas izmantošanas cēloņiem. Pēc manām domām, piešķirot līdzekļus, mēs pārāk maz uzmanības veltām reģionu atbildībai. Tāpēc mums ir jāpastiprina obligātā kopīgā finansēšana attiecībā uz reģioniem un projektu veicinātājiem, un jāpiedāvā vairāk aizdevumu programmu. Ja finansējuma saņēmējiem būs skaidrāk saskatāmi savu projektu potenciālie ilgstošie ieguvumi, būs mazāk pārkāpumu un attiecīgi mazāk darba OLAF.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, pirms runāju par to, ko biju iecerējis, es gribētu pāris vārdus teikt savam kolēģim Martin kungam. Lai gan daži viņa argumenti ir visai pamatoti, viņam nevajadzētu ar šādiem haotiskiem uzbrukumiem censties aizskart tik godīgu, cienījamu un krietnu vīru kā Bösch kungs, jo tieši tādu es viņu esmu iepazinis Budžeta kontroles komitejas vadītāja amatā, lai gan daudzos jautājumos mūsu uzskati dalās.

Attiecībā uz OLAF man ir bažas, ka lielākā problēma ir tā milzīgais interešu konflikts. Tas neattiecas tik daudz uz pašu OLAF, kā uz divainajām attiecībām, jo birojs ir daļa no Komisijas, lai gan dažkārt ir ticis aicināts veikt izmeklēšanas šajā iestādē. Tāpēc es ar bažām konstatēju, ka OLAF, ko izveidoja pēc „Viedo komitejas” 1999. gada ziņojuma, kurā tika aicināts to veidot neatkarīgu no Komisijas, arvien mazāk laika veltī Komisijas iekšējo lietu izmeklēšanai. Dažas no tā veiktajām izmeklēšanām neapšaubāmi ir visai pikantas un interesantas, taču es neesmu pārliecināts, ka Grāfle kundzes ziņojums šādā veidā risinātu OLAF neatkarības problēmas.

Visbeidzot, es bažījos par vēl vienu interešu konflikta līmeni. Vai ir pieļaujami, ka OLAF darbinieku radnieki strādā ES iestādēs, kurās birojs var veikt izmeklēšanu? Parlaments, piemēram, ir aizliedzis deputātiem pieņemt darbā savus dzīvesbiedrus, un varbūt šāds aicinājums ir jāattiecina arī uz citiem un jāpanāk, ka tikai viens ģimenes loceklis var strādāt kādā no ES iestādēm, lai turpmāk nepieļautu interešu konfliktus?

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es uzskatu, ka īpaši svarīgi ir, lai OLAF atšķirtu dezinformāciju, ko dažkārt kontrolē trešās valstis, no birokrātiskajiem, 50–60 lappušu garajiem līgumiem vai 600 lappušu biežajām rokasgrāmatām, kas neapšaubāmi ir viens no galvenajiem kļūdu avotiem.

Ir jāsaprot, ka skaidri un vienkārši noteikumi ir daudz vieglāk īstenojami nekā sarežģīti un visaptveroši priekšraksti. Tāpēc es īpaši aicinu Padomi pēc iespējas ātrāk uzlabot pamatnosacījumus. Lai Eiropā valdītu pārskatāmība un tiesiskums, mums ir vajadzīgs OLAF.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, esmu pateicīgs par visām piezīmēm, kas skaidri rāda, cik pretrunīgs ir šis temats.

Kā norādīja Grāfle kundze, šā priekšlikuma sākums rodams 2004. gadā, kad laiki bija pavisam citi.

Man patīk formulējums „interesu konflikts”. Ir vērojams skaidrs institucionāls interešu konflikts starp neatkarību un pārskatatbildību. Mums ir jāturpina strādāt un debatēt par šiem jautājumiem. Lai kas arī notiktu, tas nevar notikt bez Parlamenta, Padomes un Komisijas sadarbības šo interešu konfliktu risināšanā. Kā jau teicu, iespēju nav daudz, taču dažas tomēr ir. Vairums no jums nepārprotami atbalsta lielāku neatkarību, tāpēc arī lielāku pārskatatbildību. Noskaidrosim, kādas ir mūsu iespējas. No Komisijas viedokļa ir vairāki skaidri ierobežojumi. Ir pilnīgi skaidrs, ka ģenerāldirektorāts nevar patstāvīgi uzstāties tiesā; to nepieļauj tiesiskais regulējums.

Daudzi no jums minēja ļoti svarīgu punktu — tiesības darboties dalībvalstīs. Arī šajā ziņā jāsaprot, ka dalībvalstīs rīkojas Komisija, un ir noteiktas skaidras robežas attiecībā uz dalībvalstīm pieņemamo Komisijas iejaukšanās apmēru. Par OLAF darbību gan Parlamenta, gan sabiedrības priekšā atbild Komisija, tāpēc mēs priecātos, ja OLAF būtu neatkarīgāks un varētu patstāvīgi uzstāties tiesās, kā arī patstāvīgi atskaitīties par sava atsevišķā budžeta izpildi. Mēs atbalstītu gan šādus risinājumus, gan ļoti skaidru pārraudzību attiecībā uz izmeklēšanām un to saturu.

Prokurora mums šobrīd vēl nav. Mēs to gaidām, taču šajā gaidīšanas laikā mums jārod kāds cits risinājums. Turpināsim šo darbu. Kā jau teicu, mēs sagatavosim koncepcijas dokumentu, pamatojoties uz šīm diskusijām. Es ceru, ka šajā jautājumā mums ar godājamajiem deputātiem un referentiem izveidosies auglīgas debates.

Ingeborg Gräßle, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, paldies par šīm debatēm. Jādomā, ka komisārs tagad ir sapratis, cik svarīga Parlamentam ir OLAF neatkarība. Es vēlētos arī, lai šīs debātes tiktu iekļautas diskusijās, kuras mēs vēlāk rīkosim. Es gribētu aicināt pamazām sākt šīs diskusijas un apmainīties ar idejām par šiem grozījumiem, un aicinu nenonākt līdz situācijai, kad kāds saka: „Tas nav iespējams.” Tāda ir Parlamenta griba. Mēs esam viens no koplēmuma procedūras dalībniekiem, un mēs prasīsim, lai arī ES Komisija piedalās šai procedūrā. Mēs jūs atbalstām. Mēs gribam, lai jūs saglabātu savu ietekmi uz OLAF, taču šī ietekme jums ir jāsteno pareizā veidā un jāsniedz OLAF lielāks atbalsts nekā līdz šim.

Mēs esam tikai daļēji apmierināti, un tas ir arī ES Komisijas darba rezultāts. Ir daudz aktuālu jautājumu, par kuriem jādiskutē ļoti nopietni. Es esmu gatava to darīt un ar nepacietību gaidu šīs debātes. Tomēr man gribētos, lai pirms debatēm Komisija mazliet mīkstinātu savu nostāju, jo mums nav vērts pat sēsties pie sarunu galda, ja viss, ko jūs šodien teicāt, jau ir negrozāmi iekalts akmenī. Mums ir ļoti nopietni jāapspriežas par to, kas ir iespējams un kas nav iespējams.

Es gribētu iebilst pret divām lietām. Pirmā no tām ir izkropļotais OLAF tēls, kuru atsevišķi deputāti veido, pamatojoties paši uz savām patmīlīgajām un savtīgajām interesēm. Šim izkropļotajam priekšstatam nav nekāda sakara ar realitāti. Es noteikti vēlos, lai OLAF tiek informēts par to, ka šāds tēls neatbilst Parlamenta vairākuma viedoklim. Mēs uzskatām, ka OLAF veic svarīgu darbu, un tas attiecas arī uz *Martin* kunga lietu. Nav tiesa, ka šajā gadījumā nebija pamatojuma. Taču ir tiesa, ka Austrijas prokuratūra nevēlējās turpināt darbu pie OLAF atzinumu rezultātiem. Tā gadās bieži.

Arī jums, *Martin* kungs, šai Parlamentā jāsaņem taisnība. Tas attiecas arī uz jums. *Van Buitenen* kungam es gribētu teikt, ka man ir ļoti žēl, ka jūs noraidījāt sadarbības piedāvājumus. Mēs esam divreiz runājuši, bet es neuzskatu, ka var izteikt spriedumus par OLAF, pamatojoties uz atsevišķiem gadījumiem. Organizācijās ik pa laikam gadās problēmas, taču spriedumu par visu organizāciju nevar pamatot tikai uz atsevišķiem gadījumiem; tie neļauj pienācīgi spriest par kopainu. Es pati esmu centusies to nedarīt. Es gribu, lai šajā ziņā nebūtu pārpratumu. Kā cilvēku es jūs vērtēju ļoti augstu, un esmu izlasījusi visas jūsu grāmatas. Tomēr es uzskatu, ka ir dažādi darbošanās veidi, un politikā vienmēr ir risks izdarīt nepareizos secinājumus, ja pārāk daudz uzmanības pievērš atsevišķiem gadījumiem.

Es domāju, ka apspriežamais ziņojums ir labs.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es gribu atsaukties uz 145. un 149. pantu par personiskiem paziņojumiem, un tajos ir teikts, ka man pienākas trīs minūtes. Šeit notiek kas pilnīgi nedzirdēts. Uz līdzienas vietas un bez pamata OLAF mani apsūdz, pamatojoties paši uz savu izmeklēšanu. Tas ārkārtīgi ietekmēja mūsu 2006. gada vēlēšanu rezultātus. Gadu vēlāk valsts prokuratūra lēma, ka, iespējams, ir bijušas dažas nelielas tehniskas kļūmes, bet tās nekādos apstākļos neattiecinātas jebkādu izmeklēšanu. Process netika sākts, un lietu izbeidza. Nenotika pilnīgi nekas.

Gräßle kundzes teiktais ir neslavas celšana. Tas ir kārtējais mēģinājums graut manu reputāciju. Tieši tādā veidā OLAF izmanto situāciju. Ja OLAF izdara secinājumu, bet dalībvalsts nedara neko, persona joprojām ir vainīga. Tas vienkārši ir skandāls! Kur šajā skandālā ir dubultstandarti, *Gräßle* kundze? Dubultstandartus redzam faktā, ka tur, kur patiešām ir aizdomīgi apstākļi, kas saistīti ar citiem šī Parlamenta deputātiem, izmeklēšanas nenotiek un nekas netiek darīts. Tā ir Eiropas demokrātijas graušana. Tas notiek tāpēc, ka neērtu pretinieku apmelošanai un darbībām pret viņiem tiek izmantots slepens ierocis, ko kontrolē politiskās sviras, un pēc tam ar absolūti melīgiem apgalvojumiem tiek mēģināts uzpūst šo lietu, par spīti tam, ka valdības iestādes — un es esmu augstās domās par relatīvi neatkarīgo Austrijas tieslietu sistēmu — saka, ka apsūdzībai nav pamata. Tā ir plauka sejā ikvienam vēlētajam, un plauka Eiropas uzticamībai. Ja kāds ir ievēlēts ar 14 % vēlētajū balsīm un pēc tam tiek šādi pazemots, ja nepārtraukti tiek sniegti nepareizi fakti, tad tas grauj to, kas iepriekš tika uzskatīts par taisnīgu un integrētu sistēmu. *Gräßle* kundze, jūs diskreditējat Eiropu un graužat demokrātiju!

Priekšsēdētāja. – Debātes ir slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

5. Ieteikuma 2001/331/EK, ar ko nosaka obligātos kritērijus vides pārbaudēm dalībvalstīs, pārskatīšana (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski (O-0085/2008 – B6-0479/2008) un kuru Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā Komisijai uzdeva *Ouzký* kungs, par Ieteikuma 2002/331/EK, ar ko nosaka obligātos kritērijus vides pārbaudēm dalībvalstīs, pārskatīšanu.

Miroslav Ouzký, autors. – Priekšsēdētājas kundze, pēc tik spraigām debatēm ir grūti tagad piecelties un runāt par pavisam citu tematu.

Es gribētu uzsvērt, ka vides tiesību aktu sekmīgai un konsekventai piemērošanai ir ļoti liela nozīme šīs tiesību jomas prestiža vairošanā, vienādu konkurences apstākļu nodrošināšanā un vides aizsardzības mērķu sasniegšanā. Tādēļ jautājums par vides pārbaudēm ir ļoti svarīgs mūsu komitejas — Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas — darbā.

Komisija 14. novembrī publicēja paziņojumu par vides pārbaudēm dalībvalstīs. Šajā paziņojumā pārskatīts Eiropas Komisijas Ieteikums 2001/331/EK, ar ko nosaka obligātos kritērijus vides pārbaudēm.

Paziņojumā ir vairākas satraucošas ziņas. Tajā norādīts, ka dalībvalstu sniegtā informācija par ieteikuma īstenošanu nav pilnīga vai arī ir grūti salīdzināma. Norādīts, ka joprojām ir būtiskas atšķirības attiecībā uz veidu, kādā Eiropas Savienībā veic vides pārbaudes. Tajā ir norādīts, ka ieteikuma darbības joma neatbilst pašreizējai situācijai un neietver daudzus būtiskus pasākumus, piemēram, *Natura 2000* un nelegālās atkritumu pārsūtīšanas kontroli. Ir norādīts, ka nav īstenoti pārbažu plāni un, ja arī tie ir izstrādāti, tie bieži nav pieejami atklātībai.

Mūsu komiteja ar bažām raugās uz Komisijas secinājumu, ka Kopienā nav iespējams pilnībā nodrošināt vides tiesību aktu īstenošanu. Tādā gadījumā tiktu nodarīts ne tikai turpmāks kaitējums videi, bet kropļota arī konkurence gan dalībvalstīs, gan to starpā.

Tāpēc mūsu komiteja ir sagatavojusi četrus jautājumus Komisijai, un to kopsavilkums ir šāds. Pirmkārt, kāpēc Komisija vēlas tikai grozīt minēto ieteikumu un kāpēc tā neiesniedz direktīvas priekšlikumu par vides pārbaudēm? Otrkārt, kāpēc Komisija ir tā vietā izvēlējusies iekļaut vides pārbažu prasības atsevišķās spēkā esošajās direktīvās, ņemot vērā to, ka šāds process aizņems daudz laika? Treškārt, kāpēc Komisija nav gatava izstrādāt direktīvu, lai noteiktu tādus jēdzienus kā „pārbaude” un „revīzija”, kurus dažādās dalībvalstīs interpretē atšķirīgi? Ceturtkārt, kāpēc Komisija nav gatava pārveidot ES sadarbības tīklu vides tiesību aktu īstenošanai (*IMPEL*) par efektīvu ES vides pārbaudes institūciju?

Jau iepriekš pateicos Komisijai par atbildi un noslēgumā vēlos uzsvērt, ka, pēc manām domām, vides tiesību aktu īstenošana un piemērošana ir pelnījusi tādu pašu politisko uzmanību, kādu Komisija, Padome un Parlaments pievērsis tiesību aktu pieņemšanai.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, esmu ļoti gandarīts par iespēju demonstrēt ne tikai savas krāpšanas apkarošanas pilnvaras, bet arī savas „zaļās” pilnvaras, tāpēc priecājos arī par temata maiņu. Gribu pateikties Eiropas Parlamentam par diskusijām šajā tik svarīgajā vides pārbažu jautājumā.

Izprotot vajadzību pēc ES mēroga rīcības, Parlaments un Padome 2001. gadā pieņēma ieteikumu par vides pārbaudēm. Tā mērķis bija noteikt kopējus vides pārbažu kritērijus, lai visā Kopienā nodrošinātu labāku un konsekventāku vides tiesību aktu īstenošanu.

Tolaik notika ilgas diskusijas par to, vai šiem kritērijiem jābūt saistošiem vai nesaistošiem. Vienojoties par kompromisu, tika pieņemts nesaistošs ieteikums. Dalībvalstis apņēmās to pilnībā īstenot, un Komisijai tika prasīts pārskatīt šo lēmumu, pamatojoties uz dalībvalstu pieredzi ieteikuma īstenošanā.

Pārskatīšanas procesu Komisija sāka 2007. gada novembrī ar savu paziņojumu. Šajā paziņojumā Komisija secināja, ka ieteikuma rezultātā dažās dalībvalstīs ir vērojami vides pārbažu uzlabojumi, taču diemžēl ne visas dalībvalstis ieteikumu ir pilnībā īstenojušas.

Tāpēc Komisija darīja zināmu savu provizorisko viedokli par to, kā situāciju uzlabot. Mūsdiā, vajadzīgi šādi pasākumi: pirmkārt, jāizdara izmaiņas ieteikumā, lai to padarītu stingrāku un skaidrāku, kā arī uzlabotu ziņošanas mehānismu; otrkārt, vajadzīgajos gadījumos ieteikums jāpapildina ar juridiski saistošām pārbaudes prasībām atsevišķās direktīvās; treškārt, *IMPEL* kontekstā jāturpina atbalstīt informācijas un paraugprakses apmaiņu pārbaudes dienestu starpā.

Patlaban Komisija apkopo citu iestāžu un ieinteresēto pušu atsauksmes par šiem sākotnējiem ierosinājumiem un pēc tam izstrādās galīgo priekšlikumu.

Pievēršoties uzdotajiem jautājumiem, es gribētu sniegt šādus komentārus.

Pirmkārt, vēlos precizēt, ka Komisijas 2007. gada novembra paziņojumā izklāstītais viedoklis neizslēdz iespēju Komisijai nākotnē iesniegt priekšlikumu direktīvai par vides pārbaudēm. Komisijas paziņojumā ir norādīts tās viedoklis, proti, ka efektīvu vides pārbažu nodrošināšanai vajadzīgi ES mēroga juridiski saistoši noteikumi. Šajā ziņā mūsu nostāja sakrīt ar Parlamenta nostāju.

Taču ir jautājums, vai šiem noteikumiem jābūt horizontāliem un jāattiecas uz visām vides pārbaudēm, vai arī tiem jābūt vērstiem uz nozarēm un jāattiecas uz konkrētām iekārtām vai darbībām.

Katram pieejas veidam ir savas priekšrocības un trūkumi. Horizontāla pieeja būtu vienkāršāka un ātrāk ieviešama. No otras puses, uz nozarēm vērsta pieeja būtu precīzāk pielāgojama specifiskiem dažādu iekārtu un darbību aspektiem. Piemēram, pārbažu prasības attiecībā uz atkritumu pārvaldājumiem ir pavisam citādas nekā attiecībā uz ražošanas iekārtām. Ar precīzāk vērstu pieeju būtu iespējams ieviest efektīvākas prasības.

Zināmā mērā nozaru pieeju mēs īstenojam jau vairākus gadus. Piemēram, Seveso II direktīvā ir izklāstīti noteikumi attiecībā uz iekārtu pārbaudi, lai novērstu nelaimes gadījumus. Šie noteikumi ir izrādījušies ļoti veiksmīgi. Tagad mēs esam iekļāvuši pārbažu prasības arī savā priekšlikumā par IPNK direktīvas pārskatīšanu.

Vēl viena joma, kurā, pēc mūsu domām, ir nepieciešama turpmāka rīcība, ir ES Atkritumu pārvaldāšanas regulas īstenošana. Augoša problēma ir nelikumīgi atkritumu sūtījumi, kas apdraud cilvēku veselību un vidi.

IMPEL koordinētajās ES atkritumu pārvaldājumu kopīgajās pārbaudēs ir uzieti skaidri pierādījumi par nelegāliem sūtījumiem. Jaunākie tirdzniecības dati un atsevišķu atkritumu plūsmu, it īpaši elektrisko un elektronisko atkritumu un nolietotu transportlīdzekļu eksporta pētījumi rāda, ka no ES izved ievērojamus apjomus.

Daudzos gadījumos ir pamats domāt, ka šajos sūtījumos ir pārkāpti ES Atkritumu pārvaldāšanas regulā noteiktie eksporta aizliegumi. Par problēmas dziļumu liecina nopietnie incidenti, kas saistīti ar ES eksportēto atkritumu izgāšanu jaunattīstības valstīs, piemēram, 2006. gadā Kotdivuārā, kā arī nesensais *Greenpeace* ziņojums par atkritumu nelegālu nosūtīšanu uz Rietumāfriku.

Komisija patlaban pēta, vai turpmākai atkritumu sūtījumu pārbažu un kontroles pastiprināšanai nepieciešamas papildu iniciatīvas, tostarp uzlabotas tiesību aktu prasības.

Kā jau esam norādījuši savā paziņojumā, mēs uzskatām arī, ka jāizstrādā vienotas definīcijas attiecībā uz terminiem, kas saistīti ar pārbaudēm. Par šim nolūkam piemērotu instrumentu mēs uzskatām horizontāla tipa ieteikumu.

Attiecībā uz ideju par IMPEL pārveidošanu par ES vides pārbaudes institūciju jāsaka, ka IMPEL tika radīts kā neformāls dalībvalstu pārbaudes dienestu tīkls. Tā uzdevums ir atvieglot informācijas un paraugprakses apmaiņu to cilvēku starpā, kas dalībvalstīs reāli nodarbojas ar vides tiesību aktu piemērošanu. Manuprāt, mums būtu jāsavienā šī IMPEL funkcija — inspektoru zināšanu un pieredzes apkopošana un neformālas ideju apmaiņas nodrošināšana Eiropas līmenī.

Mēs no Komisijas puses turpināsim atbalstīt IMPEL un stiprināt mūsu veiksmīgo sadarbību. Šogad IMPEL no neformāla tīkla pārtapa starptautiskā apvienībā. Tas ne tikai palielinās IMPEL atpazīstamību, bet sniegs arī jaunas iespējas IMPEL darbībai. Interesanta un ambicioza ir ideja iet vēl tālāk un izveidot ES vides pārbaudes institūciju, kurai būtu iekļaušanās pilnvaras un pilnvaras iesūdzēt dalībvalsti Eiropas Kopienas Tiesā. Tomēr tas radītu svarīgus juridiskus un institucionālus jautājumus.

Mums būtu jāaplūko arī tie ES vides tiesību aktu īstenošanas uzlabošanas instrumenti, kas jau ir mūsu rīcībā, un jāapsver, vai tos var pilnveidot un sekmīgāk izmantot. Piemēram, horizontālās pārkāpumu lietas, ko Komisija ir sākusi pret dalībvalstīm par atsevišķu prasību sistemātisku nepiemērošanu, arī saistībā ar tūkstošiem nelegālu poligonu dažās dalībvalstīs, ir jāvušas dalībvalstīs ieviest labāku piemērošanas stratēģiju.

Vēl kāds piemērs iniciatīvai, kuras rezultātā ir uzlabojusies piemērošana, ir IMPEL ietvaros un ar Komisijas atbalstu organizētās kopīgās atkritumu pārvaldājumu pārbaudes visā Kopienā. Mēs meklēsim veidus, kā stiprināt šo sadarbību, un mudināsim visas dalībvalstis tajā piedalīties.

Caroline Jackson, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, komisāra teikto es uzskatu par visai apbēdinošu. Es zinu, ka viņš aizstāj Dimas kungu un ka viņam neatliek nekas cits kā vien nolasīt iedoto tekstu, taču uzskatu, ka mums vajadzīgs kas vairāk.

Vides tiesību akti ir kas tāds, ko šajā Parlamentā atbalsta vairums no mums, — varbūt pat visi, arī Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas deputāti, kuri gan nav ieradušies, jo acīmredzot gludina savus karodziņus.

Nelaime tāda, ka mēs nezinām, kas notiek dalībvalstīs, un Eiropas Komisijas priekšlikumi tikai nedaudz palīdz labot šo situāciju. Mēs Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā joprojām uzskatām, ka direktīva būtu labāka par ieteikumu. Es personiski nesaprotu, kāpēc mums nevar būt vispārēja direktīva par vides pārbaudēm un konkrēti noteikumi, kas iekļauti konkrētās atbilstīgajās direktīvās.

Tagad ar jūsu atļauju pievērsīšos jautājumam par ES vides pārbaudes institūciju. Varbūt ir nedaudz dīvaini šādu domu dzirdēt no britu Konservatīvās partijas pārstāves — „Balso par zilo un kļūsti zaļš” (*Vote Blue Go Green*) —, bet mums tas ir vajadzīgs, citādi Komisija ir pilnībā atkarīga no tās informācijas, kādu dalībvalstis uzskata par vajadzīgu tai iesniegt.

Ārkārtējs ir fakts, ka šobrīd, deviņus gadus pēc Atkritumu poligonu direktīvas stāšanās spēkā, Eiropas Kopienas Tiesā ir celta prasība pret Spāniju par 60 000 nelegāliem poligoniem, kuros nelegāli izgāzts vairāk nekā pusmiljons tonnu atkritumu. Mēs zinām, kas notiek dienvidos no Neapoles. Joprojām daudzviet tiek pārkāpta 1979. gadā pieņemtā Putnu direktīva.

Komisijai bieži jāsecina, ka lietas, ko tā ierosina Eiropas Kopienas Tiesā par vides tiesību pārkāpumiem, sākotnēji ir rosinājuši paši pilsoņi. Nedomāju, ka ar to pietiek. Mums ir jāsaista Eiropas iedzīvotājiem, ka nevaram būt droši par mūsu pieņemto vides tiesību aktu ievērošanu. Tas ir ļoti nopietni, ņemot vērā to, ka patlaban mēs izskatām tiesību aktus, kas saistīti ar klimata pārmaiņām. Mums ir jāatgriežas pie jautājuma par ES vides pārbaudes institūciju, ko es pilnībā atbalstu.

Genowefa Grabowska, PSE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Savas politiskās grupas vārdā un kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas locekle vēlos izteikt pilnīgu atbalstu uzdotajiem jautājumiem. Es pievienojos deputātu bažām, kas izskan šajos jautājumos.

Komisijas 2007. gada novembra paziņojums patiešām raisa daudz pretrunu un rada bažas visos cilvēkos, kuriem rūp vide un kuri vēlas, lai Eiropas Parlaments ne tikai izdotu vides tiesību aktus, bet lai tie tiktu arī īstenoti, turklāt īstenoti tā, kā tie ir iecerēti.

Lai to panāktu, mums ir vajadzīga efektīva noteikumu ieviešanas un izpildes uzraudzības sistēma, kuru mēs vēl neesam izstrādājuši. Mums ir dalībvalstu sistēmas, kas darbojas nevienādi un atšķirīgi, savukārt ES līmenī mums ir tikai ieteikums. Mēs visi zinām, ka ieteikumi nav saistoši. Tas ir noteikts Romas Līguma 249. pantā, kurā izklāstītas direktīvu un ieteikumu atšķirības. Tāpēc es aicinātu Komisiju izturēties pret šo jautājumu maksimāli nopietni un izstrādāt visaptverošu sistēmu atbilstības pārraudzībai, pārbaudēm un to atskaitēm, šo sistēmu veidojot kā saistošu instrumentu — direktīvu par vides tiesību aktu ievērošanu Eiropas Savienībā.

Mēs nevaram atstāt situāciju nemainītu, un nevaram cerēt, ka kaut kas mainīsies, ja mēs grozīsim vienu no 2001. gada ieteikumiem, proti, papildināsim ieteikumu ar jauniem dalībvalstu pienākumiem. Tas nemainīs pilnīgi neko, komisār. Ja mēs gribam efektīvus vides tiesību aktus, mums ir vajadzīga efektīva īstenošanas un uzraudzības sistēma.

Atkārtotā labad: jūs jautājāt, kādu uzraudzības sistēmu mums ieviest — uz nozarēm vērstu vai vispārēju. Tikpat labi es jums varētu jautāt, vai jūs vēlaties aizsargāt visu vidi vai tikai atsevišķus tās sektorus. Tā būs atbilde uz jūsu jautājumu.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Pēdējos gados Eiropas Parlaments ir apstiprinājis diezgan daudz vides tiesību aktu. Vides jautājums pamatoti ir viens no svarīgākajiem darba kārtības jautājumiem. Taču svarīgi ir ne tikai izstrādāt tiesību aktus; tie ir arī jāīsteno, un tieši šajā jomā, kā redzams, ir problēmas. Saskaņā ar Eiropas Komisijas sniegto informāciju vides politikas īstenošana nereti varētu būt labāka. Pašreizējā vides pārbaudes politika ir izklāstīta minētajā ieteikumā, ko dažādas dalībvalstis interpretē visai atšķirīgi. Ir ziņas arī par nepilnīgi veiktām vides pārbaudēm, un tas viss nozīmē, ka pašreizējie vides tiesību akti ne vienmēr dod labumu videi. Ja mēs vēlamies uzlabot vides kvalitāti, mums par absolūtu prioritāti ir jāizvirza šo tiesību aktu īstenošanas nodrošināšana, un šim nolūkam jāizstrādā efektīvs kontroles mehānisms.

Komisār, jūs apgalvojāt, ka demonstrējat savas „zaļās” pilnvaras. Šajā aspektā tomēr vēl ir ne mazums darāmā. Es 2007. gadā un pirms tam biju referents regulai par atkritumu pārvadājumiem, un varu teikt, ka šajā jomā vēl daudz ko var uzlabot. Vai vides politikas labākas īstenošanas kontekstā jūs būtu gatavs padarīt šo ieteikumu saistošu?

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es pievienojos Eiropas Komisijas viedoklim, ka dalībvalstīs ir lielas atšķirības un tiek izmantotas dažādas vides noteikumu uzraudzības metodes, tāpēc nav iespējams nodrošināt konsekventu ES tiesību aktu ieviešanu un īstenošanu.

Kamēr strādāju Eiropas Parlamentā, man ir bijusi iespēja pētīt vairāku IMPEL projektu rezultātus, arī attiecībā uz atkritumu transportēšanu uz ārzemēm, izmantojot jūras ostas. Esmu secinājis, ka dažādi IMPEL pārbaudes dienesti sadarbojas ne tikai pieredzes apmaiņā, bet arī — un varbūt tas ir vēl svarīgāk — kopīgos uzraudzības pasākumos un informācijas apmaiņā par noziegumiem un pārkāpumiem, kas saistīti ar vidi.

Daži negodīgi uzņēmumi apzināti pārceļ savas nelikumīgās darbības uz valstīm, kurās, kā tiem zināms, kontroles sistēma ir vājāka un kurās tie var turpināt nesodīti darboties. Tā nenotiktu, ja visās dalībvalstīs kontroles sistēma būtu vienāda. Šis ir vēl viens arguments par labu tam, ka Eiropas Savienībai vajadzīga efektīva un vienota sistēma, kas ļautu uzraudzīt atbilstību vides tiesību aktu prasībām.

Pārbaudes ir svarīgs ES tiesību aktu ieviešanas un īstenošanas procesa instruments, tomēr dalībvalstīs tām piešķirtas atšķirīgas politiskās prioritātes. Tāpēc es pilnībā atbalstu Eiropas Komisijas priekšlikumu par pašreizējo ieteikumu grozīšanu, lai padarītu tos efektīvākus. Es atbalstu ierosinājumu iekļaut nozaru regulās juridiski saistošas prasības attiecībā uz konkrētu iekārtu un darbību pārbaudēm. Kad mēs to būsīm paveikuši, būs iespējams piešķirt pārbaudēm augstāku prioritāti un visā Kopienā uzlabot vides tiesību aktu īstenošanu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Pārbaudes ir svarīgs elements, kas garantē Kopienas vides tiesību aktu piemērošanu un ievērošanu. Šajā nozīmē svarīgs solis uz priekšu bija 2001. gadā pieņemtais Komisijas ieteikums, ar ko nosaka obligātos kritērijus vides pārbaudēm dalībvalstīs.

Tomēr šī ieteikuma piemērošanas izvērtējums atklāj vairākus aspektus, kas raisa bažas. Komisijas paziņojumā ir minēts, ka joprojām ievērojami atšķiras veids, kādā vides pārbaudes veic vietējā, reģionālā un valsts līmenī. Turklāt ir konstatēts, ka paziņojumā minētie un dalībvalstu pieņemtie pasākumi ļoti atšķiras gan piemērošanas, gan kontroles ziņā. Jāsecina, ka Komisijas paziņojumā šā ieteikuma trūkumi nav pienācīgi atrisināti. Lai gan tas pretendē uz iepriekš minēto problēmu risinājumu, tam trūkst kāda ļoti svarīga elementa, un tāpēc ieteikuma sekmes ir visai pieticīgas. Es runāju par šā dokumenta juridisko formu.

Tāpēc es uzskatu, ka šā ieteikuma pārskatīšana nedos neko vairāk kā vien pašreizējās neskaidrības saglabāšanu. Tikai ar direktīvas palīdzību iespējams būtiski un efektīvi uzlabot vides pārbaudes.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties cienītajiem deputātiem par komentāriem un vērojumiem attiecībā uz vides jautājumiem; tā ir ļoti jutīga joma, jo mēs visi atbalstām vides uzlabošanu. Divas piebildes saistībā ar izteiktajiem vērojumiem.

Komisija piekrīt, ka juridiski saistošas prasības attiecībā uz vides pārbaudēm ir neapšaubāmi vajadzīgas un būtu vērtīgas. Komisija strādā šādā virzienā. Tomēr ir jautājums par to, kā iestrādāt šīs saistošās prasības attiecībā uz IMPEL pārveidošanu par Eiropas pārbaudes institūciju. Komisija tomēr uzskata, ka pareizāk ir saglabāt pašreizējo IMPEL veidolu.

Priekšsēdētāja. - Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 11.55 līdz balsošanas laikam un atsākās plkst. 12.05.)

⁽¹⁾ Sk. protokolu

SĒDI VADA: D. WALLIS*priekšsēdētāja vietniece***6. Balsošanas laiks**

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsošanas rezultāti un cita detalizēta informācija: skatīt protokolu.)

6.1. Regulas (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), grozīšana (A6-0394/2008, Ingeborg Gräßle) (balsošana)

6.2. Budžeta grozījuma Nr. 8/2008 projekts (A6-0453/2008, Ville Itälä) (balsošana)

6.3. Eiropas Ombuda īpašais ziņojums Eiropas Parlamentam, kas sagatavots pēc ieteikuma projekta Eiropas Savienības Padomei sakarā ar sūdzību Nr. 1487/2005/GG (A6-0395/2008, Rainer Wieland) (balsošana)

6.4. Sociālā nodrošinājuma sistēmu un pensiju nākotne — to finansēšana un individualizācijas tendence (A6-0409/2008, Gabriele Stauner) (balsošana)

6.5. Nosacījumi attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo iecelšanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos (A6-0432/2008, Ewa Klamt) (balsošana)

6.6. Vienota pieteikšanās procedūra uzturēšanās un darba atļauju izsniegšanai (A6-0431/2008, Patrick Gaubert) (balsošana)

– Pēc balsojuma par 10. grozījumu:

Robert Goebbels (PSE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, jums vajadzētu atkārtot balsošanu par 1. grozījumu, jo par šo grozījumu balsoja tāds pats vairākums. Jūs pārlietu ātri to pasludinājat par noraidītu.

Priekšsēdētāja. – Domāju, ka ir par vēlu. Pirmais balsojums man šķita pat skaidrāks par nākamajiem. Piedodiet, bet savu lēmumu es nemainīšu.

6.7. Vienotās KTO regulas grozīšana (A6-0368/2008, Neil Parish) (balsošana)

6.8. Finansiālās palīdzības mehānisms attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (A6-0450/2008, Pervenche Berès) (balsošana)

– Par 1. grozījumu:

Pervenche Berès, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, cik zinu, mutisko grozījumu jums nosūtīja rakstiski. Formulējuma „Padome un dalībvalstis” vietā es ierosinu formulējumu „Padomes dalībvalstis”.

ENPervenche Berès, referente. Angļu valodā tas būtu „Padomes dalībvalstis un Komisija” (*the Member States within the Council and the Commission*), svītrojot frāzi „un dalībvalstis” (*and the Member States*).

(FR) Es ceru, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupai tas ir pieņemami. Tas būtu saskanīgāk un efektīvāk.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

6.9. Eiropas Savienība un pasažieru datu reģistrs (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, grupu priekšsēdētāji, dāmas un kungi! Tas, ka es jūs uzrunāju balsošanas laikā, pirmkārt ir emocionāli svarīgi.

Priecājos, ka Francijas prezidentūrai ir dota iespēja Parlamentā apspriest Eiropas pasažieru datu reģistru (PDR). Šis projekts rada ļoti daudz jautājumu, baļu un cerību, un par to visu ir nopietni jādiskutē.

Te iesaistītas daudzas valsts un privātās aģentūras, un uz spēles ir Eiropas Savienības iekšējā drošība, ES pamatbrīvības un pamattiesības, un zināmā mērā pat tās starptautiskā politika.

Tāpēc šai programmai ir vajadzīga metodiska, saskaņota un progresīva pieeja.

Pēdējos sešos mēnešos mums ir bijušas atklātas un argumentētas debates par specifiskiem un konkrētiem jautājumiem. Esam uzklusījuši gaisa satiksmes nozari pārstāvošus uzņēmumus, par drošību atbildīgos dalībvalstu dienestus un ES pretterorisma koordinatoru. Mūsu sadarbība ar datu aizsardzības iestādēm ir bijusi pilnībā pārredzama, un man jāatzīst, ka ārkārtīgi noderīgs bija Eiropas Datu aizsardzības uzrauga sniegtais ieguldījums.

Francijas prezidentūra ir noskaidrojusi Pamattiesību aģentūras viedokli, un šī iniciatīva bija ļoti nozīmīga.

Tikpat atklāti Padome pauda vēlmi cieši sadarboties ar Parlamentu neatkarīgi no pašreizējās iestāžu sistēmas un juridiskā pamata. Tāpēc mēs ierosinājam Parlamentam pēc iespējas biežāk apmainīties ar viedokļiem par šo programmu. Pēdējā pusgada laikā jūsu referents ir arī saņēmis detalizētu, neformālu informāciju par visām darba gaitas stadijām.

Nākamnedēļ prezidentūra iesniegs rakstisku progresa ziņojumu apstiprināšanai Tieslietu un iekšlietu padomē. Varu apsolīt, ka Parlaments saņems šo kopsavilkuma dokumentu.

Mums savā starpā jāapspriež visi šīs programmas svarīgākie aspekti. Tādi ir trīs.

Pirmkārt, šā instrumenta izmantojamība narkotiku apkarošanā liecina, cik neaizstājams līdzeklis tas ir. No visa Francijas lidostās pārtvertā narkotiku apjoma 60–80 % ir identificēti, pateicoties datu reģistra programmai. Pusotra tonna narkotiku gadā nav nekāds joks, un tas, kas labi darbojas narkotiku apkarošanas jomā, tikpat labi noderēs arī terorisma apkarošanai. Ņemot vērā to, ka robežšķērsošanas vietās teroristi ir visneaizsargātākie, šīs programmas datu reģistrs nenoliedzami būs noderīgs ES pretterorisma koordinatoram, kas cieši sadarbojas ar dalībvalstu atbildīgajiem dienestiem.

Otrs svarīgākais jautājums ir acīmredzama nepieciešamība izstrādāt tiesību un brīvību aizsardzības principu kopumu, kas, izmantojot šo datu reģistru, ir jāievēro visā Eiropā. Pašlaik datu vākšanai un apstrādāšanai izmanto ļoti dažādas metodes, kas Eiropas Savienības kontekstā ir neapmierinoši. Mums ir vajadzīgi saskaņoti standarti, un nav šaubu, ka ir jāatmet vai jāpiemēro sankcijas attiecībā uz visu, kas ir nelietderīgs vai nesamērīgs.

Visbeidzot, trešais svarīgākais jautājums ir par starptautisko kārtību. Ir vērojama interese par globālas politikas izstrādi, par Amerikas modelim alternatīva modeļa izveidi, un Eiropai jābūt gatavai popularizēt šo modeli starptautiskā līmenī.

Eiropas Savienības nolūks ir iesaistīties saskaņotajos starptautiskajos centienos, lai ietekmētu veidu, kādā izmanto un reglamentē datu reģistrus un programmas. Tas ir jautājums par ietekmi; tāpat tas ir jautājums par cieņu pret mūsu vērtībām. Mūsu aviosabiedrības un mūsu līdzpilsoņi sagaida, lai mūsu rīcība mazinātu ierobežojumus, ko radījušas pārlietu dažādās valstu prasības.

Tas, priekšsēdētājas kundze, komiteju priekšsēdētāji, dāmas un kungi, mums jāapsver kopīgi.

(Aplausi)

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es runāšu ļoti īsi. Es pateicos Padomei par šo ziņojumu. Arī citu grupu ēnu referentu vārdā es vēlos teikt, ka, manuprāt, Eiropas Parlaments ir nopietns partneris, kas pilnībā spēj sniegt ieguldījumu šajā procesā. Tomēr mēs paudīsim oficiālo nostāju tikai tad, kad būs sniegtas izsmēlošas un apmierinošas atbildes uz visiem Eiropas Parlamenta, Eiropas Datu aizsardzības uzrauga,

dalībvalstu datu aizsardzības iestāžu, pamattiesību aģentūru un aviosabiedrību atkārtoti izteiktajiem iebildumiem un bažām, jo, manuprāt, šīm struktūrām ir tiesības saņemt skaidru atbildi.

Padome ir bieži paudusi apņēmību reformēt Lisabonas līgumu. Tā kā šīs reformas nav veiktas, es gribētu aicināt Padomi rīkoties Lisabonas līguma garā un ievērot Parlamenta ieteikumus vai arī izskaidrot situāciju ne tikai Eiropas Parlamentam, bet arī Eiropas iedzīvotājiem.

Kopš Nicas ir pagājuši astoņi gadi, taču lēmumu pieņemšana policijas un tiesu iestāžu sadarbības jautājumos diemžēl joprojām notiek aiz slēgtām durvīm un nav pakļauta saturīgai demokrātiskai kontrolei. Tāpēc es vēlos, lai attiecībā uz demokrātiskām reformām dalībvalstis izrādītu tādu pašu apņēmību, drosmi un izlēmību, kādu tās demonstrēja finanšu krīzes jautājumā.

Visbeidzot, es aicinu kolēģus atbalstīt šo rezolūciju un dot nepārprotamu politisku signālu Padomei.

(Aplausi)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, tā kā ministrs J.-P. Jouyet grasās mūs pamest, domāju, ka Parlamentam ir jāizsaka viņam pateicība. Viņš ir bijis viens no mūsu visuzcītīgākajiem ministriem. Es vēlu viņam veiksmi.

(Skaļi aplausi)

Priekšsēdētāja. – Liels paldies, Cohn-Bendit kungs. Šodien gan valda jautra noskaņa!

6.10. Finansiāls atbalsts dalībvalstīm (balsošana)

6.11. Eiropas Savienības atbildes reakcija uz stāvokļa pasliktināšanos Kongo Demokrātiskās Republikas austrumos (balsošana)

– Pirms balsojuma par 1. grozījumu:

Pasqualina Napoletano (PSE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Cik saprotu, politiskās grupas ir vienojušās svītrot vārdu „īpašs”, runājot par Eiropas īpašajiem spēkiem. Tātad — svītrot vārdu „īpašs”.

(Mutisko grozījumu nepieņēma.)

6.12. Eiropas kosmosa politika — kosmosa izpētes attīstība (balsošana)

6.13. Nepieciešamība Konvencijai par kasešu munīcijas aizliegumu stāties spēkā līdz 2008. gada beigām (balsošana)

6.14. HIV/AIDS: atklāšana un ārstēšana agrīnā stadijā (balsošana)

6.15. Situācija biškopībā (balsošana)

6.16. Ieteikuma 2001/331/EK, ar ko nosaka obligātos kritērijus vides pārbaudēm dalībvalstīs, pārskatīšana (balsošana)

7. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu mutiski skaidrojumi

- Ziņojums: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze! Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja visiem spēkiem cenšas apšaubīt Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas kompetenci jautājumā par sieviešu un vīriešu līdztiesību darbavietās. Tā ir piesavinājusies mūsu iniciatīvu — sagatavot ziņojumu par samaksas atšķirībām un citām nevienlīdzības izpausmēm saistībā ar sieviešu pensiju un par sociālā nodrošinājuma tiesību individualizācijas tendenci.

Rezultātā ziņojums ir vispārzināmu patiesību savārstījums. Mēs esam ļoti attālinājušies no tā pamata, uz ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja gribēja balstīt savu ziņojumu, — no sieviešu nevienlīdzības attiecībā uz pensijām un aizsardzību. Kā Sieviešu tiesību komitejas atzinuma referente, pamatojoties uz Reglamenta 47. pantu, es darīju visu iespējamo, lai ar Sieviešu komitejas vienprātīgu atbalstu ierosinātu konkrētus uzlabojumus saistībā ar pensiju sistēmas reformu. Seši ļoti konkrēti uzlabojumi paredzēti, lai likvidētu sieviešu apdrošināšanas nepilnības, kuru iemesls ir maternitāte vai saistības pret ģimeni.

Iedomājieties tikai — Nodarbinātības komiteja tos nepārprotami noraidīja, lai gan tas ir klajā pretrunā tās pienākumiem, kas paredzēti Reglamenta 47. pantā! Man ir žēl, ka esam zaudējuši šo kauju, taču karš nav beidzies, un mūsu cīņa turpinās.

- Ziņojums: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētājas kundze! Es balsoju pret *E. Klamt* ziņojumu tikai tāpēc, ka visa ekonomiskās imigrācijas koncepcija un tas, ko dēvē par „Zilo karti”, liecina par īstermiņa domāšanu. Drīzāk mums būtu jāpieņem apmācības un pārkvalificēšanas politika un jādomā, kā atkal nodrošināt ar darbu tos 20 miljonus Eiropas Savienības cilvēku, kuri patlaban ir bezdarbnieki. Mums būtu jānācās no pašu pieļautajām kļūdām. Es runāju par 70. un 80. gadiem, kad tika ievesti viesstrādnieki un viņu ģimenes, tādējādi vēlāk izraisot milzīgu sociālu problēmu.

Tagad viņi cenšas nomierināt sabiedrību, solot, ka šajā gadījumā ir runa tikai par augsti kvalificētiem imigrantiem, kas ierodas uz laiku, taču man nav tiesību apšaubīt *Louis Michel* teikto, ka laipni gaidīti joprojām ir arī citi imigranti. Citiem vārdiem sakot, slūžas joprojām ir vaļā. Tagad vienkārši tiek izveidotas vēl vienas. Tā ir koalīcija, kas vērsta pret sabiedrību. Lielajiem uzņēmumiem vajag lētu darbaspēku, un tie apvieno spēkus ar multikulturālajiem kreisajiem, savukārt sabiedrībai atliek vien samaksāt rēķinu.

- Ziņojums: Neil Parish (A6-0368/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze! Ar smagu sirdi balsoju par *N. Parish* ziņojumu par vienotas KTO integrēšanu vīna nozarē, jo uzskatu, ka šī vienotā KTO nenožīmē lielāku vienkāršību un nepalielina pārredzamību. Vīnkopjiem un visai vīna ražošanas nozarei dzīve kļūs vēl sarežģītāka.

Vakar vakarā komisārs centās mūs pārliecināt. Es ceru, ka Komisija turēs vārdu un — kas ir vissvarīgākais — ka šajā profesijā nodarbinātie arī turpmāk būs pietiekami pārstāvēti padomdevējā komitejā, tāpat kā tas ir bijis kopš pirmās KTO vīna ražošanas nozarē.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze! Šorīt es ar zināmām šaubām balsoju par *Neil Parish* ziņojumu par vienotas tirgus organizācijas izveidi attiecībā uz dažādiem lauksaimniecības produktiem. Es atzinīgi vērtēju Komisijas mērķi — vienkāršot Eiropas lauksaimniecības politiku. Tas nozīmē, ka nākotnē būs tikai viena tirgus organizācijas sistēma, kas aizvieto pašreizējo 21 sistēmu, piemēram, attiecībā uz augļiem, dārzeņiem, pienu un vīnu. Tomēr šādi izveidotā ārkārtīgi sarežģītā dokumenta administrēšanai jābūt pēc iespējas vienkāršākai. Tāpēc esmu gandarīta, ka Komisija vakardienas debatēs apliecināja, ka ir uzklājusī manu ieteikumu un Eiropas meklētājprogrammā *Eur-Lex* iestrādās funkciju, kas lietotājiem ļaus atlasīt tikai tos materiālus, kuri attiecas uz konkrēto viņus interesējošo lauksaimniecības produktu.

Komisija arī apstiprināja, ka nemainīta paliks vīna tirgus organizācija, par kuru notika samērā grūtas sarunas un kurā ietvertas daudzas Parlamenta prasības. Tikai tāpēc es uzskatīju par iespējamu balsot par šo ziņojumu.

- Rezolūcijas priekšlikums: HIV/AIDS (RC-B6-0581/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Man ir prieks, ka dažas dienas pirms 1. decembra, kas atzīta par Pasaules AIDS dienu, mēs runājam par šo globālo problēmu. Arvien palielinās to cilvēku skaits, kas inficēti ar HIV vīrusu. Ik dienu inficējas aptuveni 14 000 cilvēku, no kuriem 2000 ir bērni vecumā līdz 15 gadiem.

Līdzās tādiem pierastiem slimības izplatības centriem kā Āfrika un Tālie Austrumi arvien vairāk cilvēku inficējas arī Austrumeiropā un Vidusāzijā. Šajos reģionos inficēto cilvēku skaits 2006. gadā sasniedza 1,7 miljonus. Lielākais pieaugums novērots Krievijā un Ukrainā, kur ar HIV vīrusu inficējušies apmēram 270 000 cilvēku. Šajos reģionos galvenais HIV izplatības cēlonis ir narkomānija un netīru adatu lietošana. Ukrainas dati jo biedējošāki ir tāpēc, ka šajā gadījumā ir runa par Eiropas Savienības kaimiņvalsti.

Par spīti pasaules mēroga profilakses programmām, mums neizdodas kontrolēt HIV izplatības problēmu, tāpēc šīs programmas ir jāpārskata, un ir jāpastiprina profilakses centieni un efektīvu ārstniecības līdzekļu izstrāde.

- Rezolūcijas priekšlikums: Kongo Demokrātiskā Republika (RC-B-0590/2008)

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Kad 1994. gadā Ruandā notika genocīds, Rietumi pievēra acis. Tagad tas pats var notikt Kongo austrumos. Visneatliekamākā prioritāte ir humānais aspekts, taču ir jāatrisina arī sarežģītais un grūti risināmais politiskais juceklis. Viens no šīs situācijas iemesliem ir tas, ka Ruandas genocīda laikā starptautiskā sabiedrība ne tikai mazgāja rokas nevainībā, bet arī ļāva hutu *génocidaires* aizbēgt uz Kongo austrumiem, kur prezidents *J. Kabila*, par lielu nepatiku Kigali un vietējiem tutsi, darīja visai maz, lai savaldītu bruņotos grupējumus.

ANO un ĀS tagad jāuzņemas vadošā loma steidzamāko politisko un drošības jautājumu risināšanā, taču mums ir jāapzinās arī tas, ka šīs asinspirts finansēšana lielā mērā ir saistīta ar cīņu par dabas resursiem. Nopietns spēlētājs šai reģionā ir Ķīna, taču tai nav lielas intereses par cilvēktiesību situāciju Āfrikā.

Komisijai būtu jāizvērtē, vai minerālu un citu resursu sertifikācijas procesu Āfrikā varētu piemērot tādā pašā veidā kā veiksmīgo Kimberlijas procesu, ko dimantu rūpniecības nozarē efektīvi izmantoja attiecībā uz „asiņainajiem dimantiem” jeb „konflikta dimantiem”. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju.

- Rezolūcijas priekšlikums: Biškopība (B6-0579/2008)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze! Šī rezolūcija ir nedaudz novēlota. Tā ir kā „sinepes saldajā ēdienā”, jo, kopš pieņemta Direktīva 91/414 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ļoti maz ir izdarīts, lai veicinātu pētījumus par pesticīdu ietekmi uz bitēm, sevišķi uz visu to reproduktīvo ciklu.

Vēl pārsteidzošāk ir tas, ka toreiz, kad notika balsojums pirmajā lasījumā par *H. Breyer* ziņojumu par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, citiem vārdiem sakot, par Direktīvas 91/414 reformu, daudzi no tiem, kas šodien balsoja par rezolūciju, izteica iebildumus pret grozījumiem, kas bitēm garantē labāku aizsardzību.

Progresu mēs panāksim ne jau ar labiem nodomiem, bet gan ar faktiem un darbiem, un es ceru, ka balsojumā par *H. Breyer* ziņojumu otrajā lasījumā mani kolēģi atcerēsies šo rezolūciju un balsos par labu bitēm.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu teikt *E. Hennicot* kundzei, kura tikai nesen pievienojās šim Parlamentam, ka viņa, saprotams, nevar zināt mūsu aicinājumus kopš 1994. gada, it īpaši šajā nozarē.

Vēlos pateikties visiem deputātiem, kas piedalījās šajās debatēs un deva savu ieguldījumu rezolūcijā par satraucošo situāciju lauksaimniecības jomā. Saprotamu iemeslu dēļ vakar vakarā, īsi pirms pusnakts, šeit nebija pārāk daudz cilvēku — un nebija arī *E. Hennicot* kundzes —, lai piedalītos šajās lieliskajās un ļoti svarīgajās debatēs, kuru mērķis bija mudināt Komisiju palielināt centienus šobrīd, kad biškopības nozarei draud nopietna krīze. Man ir prieks redzēt, ka Komisija mūs ir sapratusi.

Es gribētu norādīt dienestiem, ka pieņemtais grozījums Nr. 1, pret ko balsoja mūsu politiskā grupa, būtībā ir tikai redakcionāls. Manis iesniegtā B) apsvēruma vācu valodas tulkojumā ir kļūda. Tādējādi ir jālabo šis tulkojums, kurā teikts precīzi tas pats, kas grozījuma vācu valodas versijā.

Attiecībā uz šobrīd atsaukto grozījumu par augu aizsardzības līdzekļu apstiprināšanu gribu teikt, ka piekritu tā saturam. Tomēr, ņemot vērā to, ka tajā vārds vārdā atspoguļots teksts, par ko saistībā ar šo līdzekļu laišanu tirgū balsoja Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komisija, mūsu grupa uzskatīja, ka mums nevajag kopēt šo tekstu un ka priekšroka jādod Vides komitejai. Taču mūsu ieteikums un prasība ir ļoti labi formulēti rezolūcijas 8. punktā, kurā mēs aicinām tieši to pašu — aktivizēt pētījumus par bišu mirstības saistību ar pesticīdu lietošanu, lai varētu veikt atbilstīgus pasākumus attiecībā uz šo līdzekļu apstiprināšanu. Ir skaidrs, ka nav apstiprināmi tādi pesticīdi, kas nogalina bites. To mēs uzsveram jau gadiem ilgi.

Priekšsēdētāja. – *Lulling* kundze, paldies par jūsu vērīgumu šajā jautājumā. Varu apliecināt, ka valodu versijas tiks rūpīgi pārbaudītas.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi**- Ziņojums: Ingeborg Gräßle (A6-0394/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz ziņojumu, ko sagatavojusi mana lieliskā kolēģe un draugs *Ingeborg Gräßle*, es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko pēc iespējamās grozījumu izdarīšanas apstiprināts priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF). Es atbalstu OLAF izmeklēšanā

iesaistīto personu tiesību aizsardzības uzlabošanu un aktīvāku dalībvalstu sadarbību. Arvien lielāka ir nepieciešamība pēc OLAF veikto krāpšanas izmeklēšanas darbību publiskas pārvaldības un neatkarīgas uzraudzības attiecībā uz procedūram un izmeklēšanas ilgumu, vienlaikus garantējot izmeklēšanas konfidencialitāti. *Inge Gräßle* ir paveikusi apbrīnojamu darbu un ir pelnījusi mūsu pateicību.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Gräßle* kundzes ziņojumu, jo ikvienam, kas iesaistīts OLAF veiktā izmeklēšanā, ir jābūt iespējai izteikt vismaz rakstiskus komentārus par konkrēto lietu. Attiecīgajām dalībvalstīm jādod iespēja iepazīties ar šiem komentāriem un citu izmeklēšanā iegūtu informāciju. Tas ir vienīgais veids, kā valstu atbildīgajām iestādēm iegūt pilnīgu informāciju par konkrēto lietu, vienlaikus ievērojot arī principu, kas nosaka, ka abām pusēm ir jādod iespēja darīt zināmu savu viedokli. Vienlaikus ziņojumā aicināts nodrošināt arī sadarbību ar trešām valstīm un stiprināt OLAF kontroles komitejas funkcijas.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es balsoju par *Gräßle* kundzes ziņojumu par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF). Patiesībā mums ir ļoti svarīgi grozīt šo regulu par izmeklēšanām, jo ir jāpārskata atsevišķi iestāžu attiecību aspekti. Turklāt regula ir jāgroza arī attiecībā uz izmeklēšanā iesaistīto personu tiesībām un informācijas apmaiņu starp OLAF, Eiropas iestādēm, dalībvalstīm un ziņotājiem. Visbeidzot, gribu izteikt atzinību *Gräßle* kundzei par viņas iniciatīvu; viņa ir ierosinājusi arī citus interesantus priekšlikumus, piemēram, saistībā ar biroja ģenerāldirektora jaunajām funkcijām, kuras tiktu papildinātas ar pilnvarām sākt ārēju izmeklēšanu ne tikai pēc dalībvalsts vai Komisijas pieprasījuma, bet arī pēc Eiropas Parlamenta lūguma.

- Ziņojums: Rainer Wieland (A6-0395/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētājas kundze. Mans balsojums bija pozitīvs. Šo debašu centrā ir ne tikai Lūgumrakstu komitejas skartais specifiskais jautājums, kas saistīts ar vācu valodas izplatību un lietošanu Kopienas iestādēs. Pirmkārt un galvenokārt šeit ir runa par plašāku problēmu — par visu tautību pilsoņu piekļuvi dokumentiem un tātad par Kopienas iestāžu pārredzamību. Raugoties no šāda viedokļa, manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi, lai Padome rūpīgi izpētītu šo jautājumu un rastu iespējas palielināt prezidentūras tīmekļa vietnēs izmantoto valodu skaitu. Šādu palielināšanu varētu veikt pakāpeniski, pamatojoties uz piemērotiem, objektīvi noteiktiem kritērijiem. Taču mums jāpatur prātā kāds fakts: jo lielāks būs lietoto valodu skaits, jo vairāk iedzīvotāju gūs iespēju stiprināt savu saikni ar Eiropu. Iedzīvotājiem vajadzētu uzlūkot Eiropas iestādes tādā pašā veidā, kā viņi uzlūko ēkas, kurās mēs strādājam, proti, mūsu iestādēm jābūt pieejamām.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs piekrītam ziņojuma galvenajām nostādnēm un it īpaši tajā atspoguļotajiem ombuda secinājumiem, kuros teikts, ka „Padomes atteikšanās apsvērt sūdzības iesniedzēja lūgumu pēc būtības ir administratīva kļūme” un ka „informāciju šajās tīmekļa vietnēs ideālā variantā vajadzētu padarīt savlaicīgi pieejamu visās Kopienas oficiālajās valodās”.

Taču mēs nepiekrītam ziņojuma secinājumu 1. punkta d) apakšpunktam, kurā teikts, ka, „ja valodu skaits jāierobežo, izmantojamo valodu izvēle jāpamato ar objektivitātes, saprātīguma, pārredzamības un iespējamības kritērijiem”. Pēc mūsu pārliecības, Padomes tīmekļa vietnē, tāpat kā Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas tīmekļa vietnē, visai informācijai jābūt visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās. Tikai tādā veidā ir iespējams reāli aizsargāt daudzvalodību un kultūras daudzveidību, ko Kopienas vadītāji sakās aizstāvam, bet kas patiesībā ekonomēšanas vārdā nepārtraukti tiek apdraudēta.

- Ziņojums: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan rezolūcijā, ko pieņēma Parlamenta vairākums, ir daži pretrunīgi aspekti un pa kādam pozitīvam aspektam, galvenais arguments ir tāds, ka iedzīvotāju novecošanās un demogrāfisko pārmaiņu dēļ ir attaisnojama lielāka vispārējās un sabiedriskās sociālās nodrošināšanas sistēmas nestabilitāte, lai nodrošinātu privātā finanšu sektora interešu ievērošanu, jo šis sektors vēlas iegūt iespējami lielāku šī pīrāga gabalu.

Aplūkosim kaut vai šo punktu: „atgādina, ka individualizācijas tendence veicina otrā un trešā pīlāra modernizāciju, neskarot pirmo, sociālās drošības sistēmu pīlāru; tas veicina, ka cilvēkiem, īpaši sievietēm un citām mazāk aizsargātām grupām, ir lielāka izvēles brīvība, ļauj tiem kļūt neatkarīgākiem un uzkrāt pašiem savas papildu pensijas tiesības”.

Citiem vārdiem sakot, brīvības vārdā cilvēki tiek mudināti meklēt sabiedriskajai sociālajai nodrošināšanai alternatīvus finanšu risinājumus, lai gan ir labi zināms, kādas nepārprotami negatīvas sekas var būt šādā

gadījumā. To spilgti apliecina nesenie gadījumi ASV. Taču kapitālisms savus mērķus vienmēr cenšas sasniegt ar propagandas palīdzību.

Tāpēc mūsu balsojums bija noraidošs.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Referente Stauner kundze ir ļoti uzskatāmi izanalizējusi pārbaudījumus, kādus mūsu sabiedrības novecošanās un aktīvo iedzīvotāju skaita samazināšanās sagādā mūsu sociālās aizsardzības sistēmām, kuras viņa acīmredzot labi pārzina. Tas ir pirmais pluss viņas labā.

Otrais pluss ir par biklajām šaubām, kuras viņa pauž attiecībā uz visbiežāk ieteikto panaceju, proti, organizēt masveidīgu darbaspēka ievešanu un cerēt, ka šie imigranti apmaksās veco eiropiešu pensijas un veselības aizsardzības sistēmas, — panaceju, kurai raksturīgs pārsteidzošs cinisms un egoisms un kuras aizstāvji bieži apgalvo, ka tikai viņiem pieder līdzjūtības un iecietības monopols. Visbeidzot, pēdējais pluss ir par viņas kritisko analīzi attiecībā uz veselības aizsardzības sistēmu privatizācijas tendenci un tīri finansiālo pieeju dalībvalstu sociālās nodrošināšanas sistēmu reformai.

Tomēr šajā ziņojumā nav runāts par pašu galveno — tā kā šo problēmu pamatā ir mūsu kontinenta demogrāfiskā lejupslīde, tad tieši tas ir jārisina. Dalībvalstīm vairs neatliek nekas cits kā izstrādāt vērienīgu ģimenes politiku, kuras uzdevums būtu stimulēt dzimstības pieaugumu kā līdzsvara ķīlu šo valstu sociālās nodrošināšanas sistēmām un — pats galvenais — kā ķīlu to dinamismam, pārticībai un gluži vienkārši izdzīvošanai.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šajā ziņojumā ir secināts, ka vairumā dalībvalstu sabiedrība arvien vairāk noveco un ka tas rada spriedzi šo valstu sociālās nodrošināšanas un pensiju sistēmām. Šīs problēmas risināšanai ierosināts izmantot parastos paņēmienus, proti, dažādus ES mēroga pasākumus. *Junilistan* uzskata, ka ES nekādā veidā nedrīkst iejaukties jautājumos, kas saistīti ar dalībvalstu sociālās nodrošināšanas un pensiju sistēmām.

Eiropas Parlamentam ir viedoklis par ar likumu noteikto pensionēšanās vecumu, darba līgumiem, dalībvalstīs ieviešamajām pensiju sistēmas formām, darbaspēka nodokļiem, nodokļu sloga sadali un to, kā ES valstīs būtu organizējama aprūpe. Šie ir jautājumi, kas risināmi vienīgi dalībvalsts līmenī. Vispārīgi ES iestāžu norādījumi šajās jomās nedos pilnīgi neko.

Tāpēc galīgajā balsojumā mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Lai gan Stauner kundzes ziņojumā ir atsauces uz Lisabonas stratēģiju, šo nepārprotamo Eiropas entuziastu izgāšanos, tas ir pelnījis atbalstu, jo apšaubā ticību imigrācijai kā zālēm pret turpmāku Eiropas demogrāfiskās, ekonomiskās un sociālās situācijas pasliktināšanos.

Vienalga, vai imigrācija ir selektīva vai nē, tā kropļo Eiropas tautu identitāti un kultūru un padziļina kopienu nošķirtību un tai sekojošo spriedzi; to skaidri parāda notikumi jebkurā etniski un kulturāli daudzveidīgā sabiedrībā visā pasaulē.

Tā ir modernās verdzības proponēšana, no kuras labumu gūst vienīgi globālie naudas rausēji, kas šajā lētajā darbaspēkā saskata līdzekli, ar kura palīdzību izdarīt spiedienu uz algām, ņemot vērā jau tā ļoti augsto bezdarbu. Tas ļaus noplicināt trešo valstu eliti, tādējādi vēl vairāk saasinot situāciju šajās valstīs.

No stratēģijas viedokļa tā ir maldīga ilūzija, jo imigrantu rīcība galu galā pielāgosies eiropiešu modelim; šeit es galvenokārt runāju par nepatīkamo tendenci, kad sabiedrībā, kas visos aspektos ir dezorientēta, dzimst mazāk bērnu.

Līdzās Eiropas ģimeņu un dzimstības veicināšanas atbalstam jaunajā nācijā Eiropā vajadzīga nacionālās un Kopienas priekšrokas politika, nacionāla un Kopienas aizsardzības politika.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojums visā pilnībā atklāj ES un Eiropas unificējošā kapitāla centienus, kas vērsti pret pašiem sabiedrības pamatiem un paredz sociālās apdrošināšanas sistēmu iznīcināšanu. Tas baidā veidā demonstrē to, ka demogrāfiskais panīkums ir tikai iegansts, lai Eiropas Savienībā rosinātu pensionēšanās vecuma palielināšanu un piemērotu „trīs pīlāru” sistēmu, proti:

- nabadzības līmeņa pensijas, ko piešķir valsts sociālās nodrošināšanas sistēmas,
- „arodpensiju” fondu un uz iemaksām pamatotas pensiju sistēmas paplašināšanu,

- darbinieku vēršanos pēc privātas apdrošināšanas (Eiropas unificētāju terminoloģijā runājot, „individualizāciju”) jeb tā saukto „trešo pīlāru”.

Tādējādi apdrošināšanas monopoluzņēmumiem tiek bruģēts ļoti plats ceļš uz kārtējo ienesīgo nozari un papildu peļņu.

Šis uzbrukums ir daļa no daudzajiem ES pasākumiem, kas vērsti pret darbaspēka interesēm, piemēram, vispārēja „elastdrošības” piemērošana, darba tiesiskā regulējuma „pielāgošana” (proti, iznīcināšana), nodarbinātības jeb „vergu tirgotāju” aģentūru institucionalizācija, direktīva par pasīvā darba laika un 65 stundu darba nedēļas ieviešanu, kā arī darba laika kārtības noteikšana gada griezumā.

Uz šo arvien brutālāko Eiropas unificējošā kapitāla uzbrukumu strādnieku šķirai ir jāatbild ar pretuzbrukumu un jāizveido pretmonopola apvienība, kas pieprasītu varu pamatšķirai un liktu pamatus pamatšķiras vajadzību apmierināšanai un pamatšķiras pārticībai.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienībā nevar panākt augstāku nodarbinātību, kamēr mums būs tādas sociālās kategorijas, kas ir daudz vājāk pārstāvētas, un tādas sociālās grupas, kas ir atstumtas no darba tirgus. Cilvēki ar invaliditāti vai nopietnām veselības problēmām gribētu strādāt, taču gandrīz vienmēr sastopas ar nopietnu diskrimināciju no darba devēju puses.

Lai nodrošinātu, ka šie cilvēki spēj pienācīgi veikt savu darbu, ir vajadzīgs arī īpašs aprikojums, taču darba devēji nav gatavi šajā ziņā veikt ievērojamus ieguldījumus. Dalībvalstīs pieņemtie finanšu pasākumi nav devuši gaidītos rezultātus. Kā piemēru varu minēt Rumāniju, kur, aprēķinot ar nodokli apliekamos ienākumus, atvelk summu, kas atbilst iegādātajam aprikojumam, kuru ražošanas procesā izmanto invalīds, transporta izmaksām par invalīdu nogādāšanu no mājām līdz darba vietai, kā arī bezdarba apdrošināšanas budžeta atlaidi attiecībā uz konkrētām izmaksām, kas saistītas ar sagatavošanos, profesionālo apmācību un konsultācijām. Ziņojumā ierosinātā īpašu uzņēmumu izveide ir konkrēts risinājums, kas neaizsargātākās sociālās grupas palīdzētu iekļaut darba tirgū.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie kolēģi! Esmu gandarīts par *Stauner* kundzes paveikto izcilo darbu saistībā ar sociālās nodrošināšanas sistēmu un pensiju nākotni, un atbalstīju to savā balsojumā. Es pievienojos ziņojuma nostādnēm un uzskatu, ka mums, Eiropas Savienībai, darbojoties kopā ar dalībvalstīm, jācenšas pēc iespējas ātrāk rast piemērotu risinājumu izvirzītajām problēmām.

Eiropa ir kontinents ar novecojošu sabiedrību, un tās vidējais dzimstības līmenis ir zemāks par iedzīvotāju dabisko ataudzes koeficientu. Pēc nepilniem piecdesmit gadiem Eiropā būs mazāk iedzīvotāju, un viņi būs vecāki. Imigrācija šo problēmu noteikti neatrisinās; drīzāk lielāks skaits cilvēku ir jāpiesaista augstas kvalitātes darba vietām, jānodrošina augsta līmeņa sociālā nodrošinātība un darba vietu stabilitāte, jāuzlabo mūsu darbaspēka izglītošana un apmācīšana un jāmodernizē vecās pensiju sistēmas, ņemot vērā nestabilitāti, kas saistīta ar daudzu atzītajām privāti finansētajām sistēmām.

- Ziņojums: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Alexander Alvaro (ALDE), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu Zilās kartes ieviešanu. Tomēr es baidos, ka līdz ar PPE un PSE politisko grupu grozījumu pieņemšanu Eiropas progresīvā legālās migrācijas stratēģija drīz izkūpēs zilā gaisā. Pašreizējais dokumenta teksts var tikai atbaidīt vairumu kvalificēto darbinieku, kas apsver legālās imigrācijas iespēju uz ES. Augsti kvalificētiem darbiniekiem nebūs stimula iesaistīties ES darba tirgū, vismaz to birokrātisko šķēršļu dēļ, kas noteikti šajā dokumentā.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrātu pārstāvji Eiropas Parlamentā, balsojumā atbalstījām šo ziņojumu par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos — šo principu, ko pazīst arī kā ES Zilo karti. Ziņojumā, par ko balsoja Parlaments, ir ietverti direktīvas uzlabojumi, īpaši attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi pret trešo valstu darba ņēmējiem, jo ir novērsta diskriminācija pret viņiem. Pozitīvi ir arī tas, ka dalībvalstīm būs iespēja pašām pieņemt lēmumu par nepieciešamību uzņemt viesstrādniekus. Atzinīgi mēs vērtējam arī faktu, ka Parlaments ir noraidījis Komisijas izvirzīto priekšlikumu, kas darba devējiem ļautu diskriminēt cilvēkus, kuri nav sasnieguši trīsdesmit gadu vecumu. Ir patīkami redzēt, ka ierobežotas ir arī ES dalībvalstu iespējas atņemt darbiniekus tām trešo valstu nozarēm, kurās ir vērojams darbinieku trūkums. Tādējādi mazināsies ES loma augsti kvalificētu darbinieku jeb „smadzeņu” aizplūdē, sevišķi no jaunattīstības valstīm.

Vienlaikus mēs paužam nožēlu par faktu, ka Parlaments nespēja vienoties jautājumā par darba koplīgumu attiecināšanu arī uz darbiniekiem no trešām valstīm. Mums ir žēl arī, ka netika pieņemts grozījums Nr. 79. Visbeidzot, algas līmeņa noteikšana nav viena no ES kompetences jomām, un šo jautājumu izlemšana attiecīgajā dalībvalstī ir jāatstāj sociālo partneru ziņā. Mēs ceram, ka Zviedrijas valdība turpinās cīņu Padomē notiekošajās sarunās.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētājas kundze. Mans balsojums bija pozitīvs. Šie ir ārkārtīgi svarīgi noteikumi. Jaunas tiesības augsti kvalificētiem darba ņēmējiem no trešām valstīm — tās ir jaunas iespējas gan migrantiem, gan mītnes valstīm. Svarīgāk par visu ir, lai šis process notiktu saskaņā ar kritēriju sistēmu, kas kopīga visām ES dalībvalstīm, tādējādi novēršot jebkādas atšķirības un palielinot arī Eiropas pievilcību šo personu acīs, jo šajā ziņā mēs joprojām atpaliekam no tiem skaitļiem, kādus spējušas sasniegt Amerikas Savienotās Valstis un Kanāda. Attiecībā uz šo vienoto noteikumu sistēmu, ko mēs grasāmies pieņemt, es pilnībā atbalstu Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas iesniegtos grozījumus. Minimālā alga, kas nav zemāka par līdzīga darbinieka algu mītnes valstī, ir vienlīdzības garantija, ko mēs uzskatām par būtisku.

Tāpat mēs atbalstām Zilās kartes attiecināšanu arī uz personām, kas jau dzīvo dalībvalstī, un tās derīguma termiņa pagarināšanu par sešiem mēnešiem, ja persona ir zaudējusi darbu. Visbeidzot, mums ir pienākums sadarboties ar trešām valstīm un atbalstīt augsti kvalificēta personāla apmācību svarīgākajās nozarēs, kurās varētu būt jūtama „smadzeņu aizplūdes” ietekme. Šādu pasākumu pieņemšana veicinās arī legālo imigrāciju un bagātinās ES ar profesionālajām prasmēm un cilvēku pieredzi, atbilstīgi tām apmaiņas nostādnēm, kas vienmēr ir veidojušas patieso Eiropas gara būtību.

Catherine Boursier (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par E. Klamt ziņojumu par Eiropas Zilās kartes ieviešanu, jo šādā veidā pirmo reizi tiek radīta arī iespēja Eiropas līmeņa pārveidei no „nē” kultūras, Eiropas cietokšņa kultūras, uz „jā” kultūru, atvērtas Eiropas kultūru, lai mēs beidzot varētu izveidot pozitīvu migrācijas plūsmas pārvaldību un garantēt darba ņēmējiem zināmas tiesības. Šis process ir jāturpina, pēc iespējas drīzāk pieņemot arī citus pasākumus, kas būtu paredzēti arī citu ārvalstu darba ņēmēju kategoriju situācijas uzlabošanai, un es ļoti ceru, ka tā notiks.

Protams, mēs būtu varējuši panākt vēl vairāk; mēs būtu devuši priekšroku horizontālai direktīvai, nevis uz nozarēm vērsta direktīvai, taču *acquis* ir nodrošināts — it īpaši princips par vienāda darba vienādu atalgojumu, intelektuālā darbaspēka aizplūdes novēršana, sevišķi tādās svarīgās nozarēs kā veselība un izglītība, un uzturēšanās atļaujas termiņa divkāršošana, lai pēc darba līguma beigām varētu meklēt jaunu darbu.

Tādējādi šī dokumenta galvenais uzdevums ir veicināt legālās imigrācijas kanālus, nevis selektīvas imigrācijas formu, pret ko man ir negatīva nostāja.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Klamt kundzes ziņojumu, jo tas sniedz darba iespējas imigrantiem ar augstu profesionālo kvalifikāciju. Ziņojumā paredzēts, ka ES dalībvalstīm ir jādod priekšroka Eiropas pilsoņiem, un šajā aspektā Rumānijas pilsoņi ir ieguvēji, ņemot vērā vairākās ES dalībvalstīs noteiktos darba tirgus ierobežojumus. Saskaņā ar ziņojumu tiem cilvēkiem, kas atbilst direktīvā paredzētajiem nosacījumiem, ir iespēja iegūt ES Zilo karti, kura ir derīga divus gadus un kuru var pagarināt vēl uz diviem gadiem. Ja darba līguma termiņš ir īsāks par diviem gadiem, Zilā karte būs derīga šā līguma darbības laikā un trīs mēnešus pēc tā.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Par nožēlu, es atturējos balsojumā par Ewa Klamt ziņojumu (A6-0432/2008) ar priekšlikumu Padomes direktīvai par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos, jo Īrija saskaņā ar Amsterdamas līguma Ceturtā protokola 3. pantu nepiedalījās šajā priekšlikumā, un Īrijā šajā jomā jau eksistē valsts politika, kas piedāvā elastīgumu un plaša mēroga rīcības brīvību attiecībā uz pielāgošanos darba tirgus nosacījumiem.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Konkurences cīņa par mērķtiecīgiem, prasmīgiem darbiniekiem nupat tikai sākas. Lai globalizācijas apstākļos gūtu sekmes, Eiropai jāklūst pievilcīgāka pasaules talantīgāko cilvēku acīs. Tādēļ īpaši atbalstāms ir Komisijas priekšlikums par Zilo karti, kas veicinās piekļuvi Eiropas darba tirgum. Es personiski jau sen aktīvi atbalstu Zilo karti un citas idejas, kas ļautu atvieglot iekļūšanu Eiropas darba tirgū. Diemžēl Parlamenta vairākums šo priekšlikumu ir tik ļoti atšķaidījis, ka es nolēmu atturēties. Es turpināšu cīnīties par ievērojami saturīgāku ES Zilās kartes koncepciju nekā to, kuru Parlaments uzskatīja par iespējamu atbalstīt.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) ES Zilā karte, kuru, kā tiek apgalvots, attiecinās tikai uz augsti kvalificētiem darbiniekiem un kura šīs kartes turētājiem sniegs pārvietošanās brīvību un brīvību veikt

uzņēmējdarbību visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, būs kārtējais imigrācijas sūknis, kura darbības kontrole ES līmenī nebūs daudz labāka par pašreizējo valsts līmeņa kontroli daudzās valstīs.

Tūlītēju iebraukšanas tiesību atvēršana ģimenes locekļiem, nepiemērojot reālu laika ierobežojumu, veicinās pastāvīgu, arvien pieaugošu imigrāciju. Tā ir birokrātiska jaunas verdzības formas veidošana, kurā upuri turpmāk tiks atlasīti nevis pēc viņu muskuļiem vai zobiem, bet diplomiem. Tādējādi jaunattīstības valstīm tiks atņemts to intelektuālais potenciāls, kurš tām ir tik ļoti vajadzīgs, un attiecīgi pasliktināsies šo valstu ekonomiskā situācija, kas savukārt novedīs pie bezgalīgas, arvien lielākas nelegālās imigrācijas.

Ierosinātais minimālās algas sliekšnis ir pilnīgs absurds un patvaļība, jo nav ņemta vērā reālā situācija attiecīgajās nozarēs vai profesijās; šādai rīcībai paredzamas divējādas sekas — algu pazemināšanās vairumam augsti kvalificēto eiropiešu, kuriem vēl vairāk nekā patlaban būs kārdinājums aizbraukt no Eiropas, un imigrantu ekspluatācija, jo viņiem nebūs nekādu garantiju saņemt tādu atalgojumu, kas patiesi atbilst viņu kvalifikācijai.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Par spīti Parlamenta pieņemtajiem grozījumiem, par kuriem mēs balsojam un kuri mazina dažus Eiropas Savienības Zilās kartes ieviešanas priekšlikuma negatīvos aspektus, mēs uzskatām, ka šie grozījumi būtiski neietekmē ne motīvus, ne galvenos mērķus, kas ietverti direktīvā, ko Eiropas Komisija iesniegusi Padomei.

Šī Zilā karte ir instruments, kas kalpos Lisabonas stratēģijas neoliberālajiem mērķiem, proti, darbaspēka ekspluatēšanas nepieciešamībai. Kapitālistiskās konkurences apstākļos, it īpaši sacensībā ar ASV (kurai ir Zaļā karte), ES cenšas pievilināt „augsti kvalificētu” darbaspēku uz trešo valstu cilvēkresursu rēķina.

Citiem vārdiem sakot, šī Zilā karte (kas imigrāciju pazemina līdz ekspluatācijas līmenim un paredz atšķirīgu un selektīvu attieksmi pret imigrantiem atkarībā no ES valstu darba tirgus vajadzībām) un Atrgriešanās direktīva (kas palielinās patvaļīgu izraidīšanu skaitu un paaugstinās grūtības un šķēršļus, kas saistīti ar ģimeņu atkalapvienošanos) ir vienas un tās pašas monētas divas puses. Var teikt, ka tie ir viens otru papildinoši instrumenti un pīlāri, kas balsta vienu un to pašu politiku — ES nehumāno imigrācijas politiku, kura imigrantus kriminalizē un izraida vai arī izmanto un izmet.

Tāpēc mūsu balsojums bija noraidošs.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE), rakstiski. – ALDE grupas vārdā es vēlētos paskaidrot iemeslus, kāpēc galīgajā balsojumā mēs atturējāmies. Skaidrības labad teikšu, ka ALDE stingri atbalsta Zilo karti. Tomēr ALDE uzskata, ka šis projekts ir ievērojami vājināts. Ir ieviests pārlieku daudz ierobežojumu.

Ir paredzēts, ka ES imigrācijas tiesību aktu kopuma pamatā būs divi pīlāri — nelegālās imigrācijas apkarošana un vienlaikus labāku iespēju radīšana legālajai migrācijai. Parlamenta izdarītie grozījumi neievieš priekšlikumā vajadzīgās izmaiņas, bet gan apliecina dalībvalstu protekcionistisko pieeju. Pieņemot šo ziņojumu, Parlaments ir vājinājis jau tā ļoti pieticīgo EK priekšlikumu. Garām palaista iespēja! Pašreizējās tendences rāda, ka vairums augsti kvalificēto darbinieku pārceļas nevis uz ES, bet gan uz ASV, Kanādu vai Austrāliju. Ja mēs gribam mainīt šīs tendences virzienu, mums jābūt apņēmīgiem un mērķtiecīgiem. Pašreizējais dokumenta teksts var tikai atbaidīt vairumu kvalificēto darbinieku, kas apsver legālas imigrācijas iespēju uz ES, un tādējādi tas nekādā veidā nepalīdz padarīt ES pievilcīgāku šo augsti kvalificēto darbinieku acīs. Steidzami ir vajadzīga politiskā drosme.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Ārkārtīgi ilustratīva bija Padomes priekšsēdētāja Jean-Pierre Jouyet kunga un Komisijas priekšsēdētāja vietnieka Jacques Barrot kunga uzstāšanās debatēs par ES Zilo karti un apvienotu uzturēšanās un darba atļauju. Esmu sagatavojis īsu antoloģiju.

Citēju Jacques Barrot teikto: „Šie dokumenti parāda Francijas prezidentūras veiksmīgi pabeigtā Imigrācijas un patvēruma pakta īsto vērienu un pierāda, ka šis pakts ir patiesi līdzsvarots un pauž Eiropas iedzīvotāju gribu atvērt durvis migrācijas plūsmai, kas var būt īpaši lietderīgi un nākotnē dot ļoti pozitīvu devumu mūsu Eiropas sabiedrībai”.

Viņš uzsvēra arī, ka „ļoti svarīga ir iespēja uz diviem gadiem atgriezties izcelsmes valstī, nezaudējot pastāvīgā iedzīvotāja statusu”.

Citēju Jean-Pierre Jouyet teikto, ka „abi šie dokumenti ir tikai sākums, nevis beigas, un atstāj iespēju cirkulārajai migrācijai”.

Viņš uzsvēra arī, ka „abi šie dokumenti parāda Eiropas Savienības patieso apņēmību veicināt legālo imigrāciju”.

Tādējādi nav šaubu, ka mūsu līderi un Francijas pārstāvji Eiropas iestādēs atbalsta masveida imigrāciju no trešām valstīm, un tas novedīs pie nacionālas sašķeltības politikas. Mēs balsosim pret to.

Jean-Marie Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) *Klamt* kundzes ziņojums par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos sākas ar pareizu premisu, taču tā autori izdara nepareizus secinājumus.

Ir tiesa, ka kvalificēti imigranti no ārpuskopienas valstīm dod priekšroku emigrācijai uz Savienotajām Valstīm un Kanādu, nevis Eiropu. Vēlēties mainīt šo tendenci un panākt, lai viņi brauc pie mums, — tas ir biedējošs mazohisms un veselā saprāta trūkums.

Vai mēs patiešām esam tik nespējīgi apmācīt vajadzīgos inženierus, informātikas speciālistus un ārstus, ka mums viņi jāved šurp no jaunattīstības valstīm?

Vai ir humāni un pieņemami nozagt intelektuālo potenciālu valstīm, kuru attīstībai šie kvalificētie darbinieki ir absolūti nepieciešami?

Vai jūs ticat, ka selektīvas imigrācijas atbalstīšana, ko vēlas panākt *Sarkozy* kungs, ļaus apturēt legālo un — pats galvenais — nelegālo imigrāciju?

Pēdējais jautājums. Kas paliek pāri no Kopienas priekšrokas principa, ja kvalificētu cilvēku piesaistīšanas labad mēs dodam viņiem tādas pašas tiesības kā Kopienas pilsoņiem, tostarp tiesības uz tādu pašu algu?

Atbildes uz šiem jautājumiem rāda, cik bīstama ir šāda Eiropa, kas attiecībā uz jaunattīstības valstīm veic reālu noziegumu pret cilvēci. Šo iemeslu dēļ mēs nevaram balsot par šādu ziņojumu.

Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) ES Zilā kartē, šī burvju atslēga, kuras nolūks ir radīt papildu kvalificētu imigrāciju no valstīm ārpus Eiropas, būs ekonomiska, sociāla un humāna katastrofa Eiropas iedzīvotājiem un tautām, kas jau tagad cieš no nekontrolētas nelegālās imigrācijas un eksponenciāli pieaugošas legālās migrācijas.

Lai novērstu neizbēgamo sociālo dempingu, ko izraisītu inženieru vai citu kvalificētu speciālistu ierašanās no citiem kontinentiem, viņu algai būs jābūt vismaz 1,7 reizes lielākai par minimālo algu mītnes zemē. Franču strādnieks to novērtēs.

Paātrinātās procedūras kārtībā varēs ierasties arī viesstrādnieku ģimenes, tādējādi tiks stimulēta ģimeņu atkalapvienošana, par spīti tam, cik draudīgs jau tagad ir šis vērienīgais process. Turklāt pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanas nolūkā imigranti varēs summēt laikposmus, kuros viņi uzturējušies Eiropas teritorijā. Loks ir noslēdzies — ir radīti visi apstākļi masveida ieceļošanai un naturalizācijai daļībvalstīs.

Skandalozi ir arī tas, ka šī elites savervēšana padziļinās smadzeņu aizplūdi no trešām valstīm, sevišķi no Āfrikas, kārtējo reizi garantējot šo valstu noplicināšanu.

Kārtējo reizi Brisele neapspriedīsies ar Eiropas iedzīvotājiem, izstrādājot šo globālistu un imigracionistu politiku. Vairāk nekā jebkad mums šobrīd ir jācinās par jaunatrasto suverenitāti un cilvēku tiesībām palikt tādiem, kādi viņi ir.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par *E. Klamt* ziņojumu, kas Eiropas Savienību padara par pievilcīgāku galamērķi augsti kvalificētiem darbiniekiem no trešām valstīm. Ir izveidota paātrināta procedūra augsti kvalificētu trešo valstu darbinieku uzņemšanai un labvēlīgi uzturēšanās nosacījumi gan viņiem, gan viņu ģimenēm.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Vairums cilvēku vēlas palikt dzīvot un strādāt vidē, kurā viņi ir uzauguši un kuras valodā viņi runā. Savu izcelsmes vietu cilvēki pamet divu svarīgu iemeslu dēļ. Pirmais ir risks tikt ieslodzītam vai nogalinātam. Lai izbēgtu no šāda likteņa, viņi kļūst par bēgļiem. Otrs iemesls ir nabadzība. Cilvēki dodas uz reģioniem, kur ir lielākas algas, pat ja viņi nesaņem adekvātu samaksu, viņu darba vietas ir nedrošas, viņu dzīves apstākļi — slikti vai viņu nākotnes izredzes — niecīgas.

Nepastāvīgās izredzes attiecībā uz demogrāfiskās situācijas attīstību nākotnē un darba roku trūkums atsevišķās nozarēs nozīmē, ka imigrāciju pēkšņi atkal uzskata par lietderīgu. Bēgļi, kas reālas nepieciešamības dēļ spontāni ierodas Eiropas Savienībā, ir arvien mazāk vēlami, toties privilēģētus cilvēkus ar augstu kvalifikāciju mudināt mudina braukt šurp. Šī atlases metode nozīmē, ka ļaudis ar stabilu kvalifikāciju tiek atņemti valstīm, kurās viņi šo izglītību ir ieguvuši, taču tieši šajās valstīs viņi ir visvairāk vajadzīgi. Bez viņiem izaugsmi ir

grūti panākt, un tieši tas ir nabadzības cēlonis. Ja Zilās kartes dēļ palielināsies smadzeņu aizplūde, tad tās ir sliktas ziņas ne tikai Eiropai, bet arī pārējai pasaulei.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) Zilās kartes princips, kas atspoguļots Ewa Klamt ziņojumā, kura pamatā ir Eiropas Komisijas priekšlikums, ir elites imigrācijas princips, un tas būs postošs.

Tā vienīgais pozitīvais elements ir tāds, ka pieņemot Zilās kartes principu nozīmē beidzot atzīt faktu, ka imigrācija Eiropas Savienībā un tātad arī Vācijā ir nepieciešama un derīga.

Zilās kartes princips ļaus Eiropas Savienībai atlasīt labākos imigrantus, paturot derīgos un atmetot pārējos. Mēs, kreisā spārņa pārstāvji, uzskatām, ka šāds elites princips ir nepieņemams. Cilvēkiem ir jāļauj darba meklējumos ierasties Eiropas Savienībā, un nelaimē nonākušajiem ir jāsniedz patvērums.

Zilās kartes princips nozīmē, ka augsti kvalificētie un bieži tik nepieciešamie darbinieki tiks aizvilināti prom no viņu izcelsmes valstīm. Tas padziļinās šo valstu problēmas un palielinās nevienlīdzību pasaulē.

Vācijas Nodarbinātības izpētes institūtā veikts pētījums liecina, ka Zilās kartes ieviešanas rezultāts būs tāda ekonomika, kurā „brīvās darbavietas tiks aizpildītas ātrāk, un vietējiem kvalificētajiem darbiniekiem algas saglabāsies zemākas”. Rezultātā gaidāma ievērojama algu pazemināšanās atsevišķās tautsaimniecības nozarēs.

Kopumā Zilās kartes princips ir daļa no aplamās ES politikas, kas vērsta pret migrāciju. Zilās kartes princips cilvēkus (imigrantus) pārvērš ekonomiskos faktorus, un būtībā šis princips nozīmē selektīvu imigrāciju.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Demogrāfiskās prognozes rāda, ka līdz 2050. gadam ES darba spējīgo iedzīvotāju skaits samazināsies par 48 miljoniem un demogrāfiskā slodze divkāršosies, līdz 2050. gadam sasniedzot 51 %; tas skaidri liecina, ka nākotnē dažas dalībvalstis šo negatīvo tendenci līdzsvarošanai centīsies piesaistīt arvien vairāk imigrantu ar dažādām prasmēm un kvalifikāciju.

Būtiskās atšķirības, kādas vērojamas augsti kvalificētu darbinieku definēšanas un uzņemšanas kritēriju piemērošanā, nepārprotami ierobežo viņu mobilitāti visā Eiropas Savienībā, kavē pastāvīgo iedzīvotāju darbaspēka efektīvu pārdali un neļauj mazināt reģionālo nelīdzsvarotību.

Pārstāvot dalībvalsti, kura Eiropas Savienībai pievienojās 2007. gadā, es balsoju par šo ziņojumu, kas ļaus efektīvi regulēt pašreizējās un gaidāmās vajadzības pēc augsti kvalificēta darbaspēka, ņemot vērā Kopienas priekšrokas principu, ko piemēro attiecībā uz ES pilsoņiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie kolēģi! Es kategoriski neatbalstu Klamt kundzes ziņojumu par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos. Tā sauktā Zilā karte, vājš ASV Zaļās kartes atdarinājums, tikai izpostītu pašreizējo Eiropas sociālo sistēmu šajā situācijā, kad mūsu augsti kvalificētais darbaspēks cieš no nodarbinātības nestabilitātes un bezdarba. Es stingri iebilstu pret šo priekšlikumu, kas mūsu augsti kvalificētajiem darbiniekiem liktu sacensties ar trešo valstu pārstāvjiem, turklāt, iespējams, no neizdevīgākām pozīcijām. Arī trešās valstīs tādējādi tiktu iznīcinātas prasmes un potenciāls un sekmēta tā pati smadzeņu aizplūšana, ko mēs Eiropā patlaban cenšamies novērst.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Ziņojuma pozitīvie aspekti ir legālā imigrācija un fakts, ka noteikumus pārkāpušajiem darba devējiem var tikt liegts ES atbalsts, tomēr Eiropas Parlaments diemžēl ir vājinājis darba ņēmēju aizsardzību, un algas nosacījumi realitātē nozīmē, ka sistēma būs pieejama tikai tādiem augsti atalgotiem darbiniekiem kā inženieri vai ārsti. Arī smadzeņu aizplūdes problēmu bija iespējams risināt sekmīgāk, tāpēc, par spīti pozitīvajiem aspektiem, es atturoos no balsojuma.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Zilā karte būtībā ir ļoti labs ierosinājums, un es vienmēr esmu uzskatījis, ka legālā imigrācija ir jāatvieglo, bet nelegālā — jāpadara sarežģītāka. Diemžēl sākotnējais priekšlikums tagad ir tik ļoti atšķaidīts un kļuvis tik birokrātisks, ka es pievienojos savai politiskajai grupai un nolēmu atturēties.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Šķita, ka Zilā karte ir labs sākums Eiropas Savienības migrācijas politikas pilnveidošanai. Manuprāt, Eiropas migrācijas politika ir vajadzīga, — ne tikai tādēļ, ka līdz 2050. gadam Eiropas darba spējīgo iedzīvotāju skaits būs sarucis par 20 miljoniem cilvēku. Komisijas priekšlikumu, kurš jau sākumā bija nepārliciecināms, Eiropas Parlaments tomēr vēl būtiski ierobežoja.

Komisijas priekšlikumā bija saglabātas zināmas migrācijas iespējas arī tādiem cilvēkiem, kuriem nav augstas kvalifikācijas, bet ir pārliecinošas prasmes. Taču Parlaments šo priekšlikumu apcirta jau saknē, migrācijas nosacījumus padarot ievērojami stingrākus.

Eiropas Parlamenta noteiktais ienākumu robežlīmenis ir 1,7 reizes augstāks par vidējo algu dalībvalstī. Tas ir daudz par daudz. Ja mēs vēlamies sacensties ar ASV un Kanādu — valstīm, kas piesaista visaugstāk kvalificētos darbiniekus, — mums ir jāvienkāršo noteikumi, lai cilvēki brauktu šeit strādāt. Nepieņemama ir arī Parlamenta prasība, ka imigrantiem vajadzīga piecu gadu darba pieredze, no kuriem divi nostrādāti „vadošā amatā”. Man nav saprotams, kāpēc šajā ziņojumā migrācijas procedūra nav attiecināta uz ikvienu, kurš šeit spēj atrast darbu. Zilā kartē ļaus attīstīt legālo migrāciju, taču ir skaidrs, ka tā neattieksies uz visiem, un tāpēc es atturējos.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Eiropas Savienībai ir jārēķinās ar ekonomisko migrāciju. Diemžēl kvalificētie viesstrādnieki ES neuzskata par tik pievilcīgu galamērķi kā Amerikas Savienotās Valstis, Kanāda un Austrālija.

Šādas situācijas galvenie iemesli ir vienotas migrantu uzņemšanas sistēmas trūkums un problemātiska pārvietošanās Eiropas Savienībā. Lai šo stāvokli mainītu, mums vajadzīga integrēta un konsekventa Eiropas migrācijas politika.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka, piesaistot prasmīgus speciālistus, Eiropas Savienība iegūs lielāku konkurētspēju un ekonomiskās izaugsmes pamatu. Ir paredzams, ka divās nākamajās desmitgadēs ES zaudēs 20 miljonus kvalificētu darbinieku, galvenokārt inženierus. Šis aplēses nedrīkst ignorēt.

Pēc manām domām, migrantu nodarbināšana nekādā gadījumā nav Eiropas Savienības ekonomisko problēmu ilgtermiņa risinājums. Savienībai ir jāturpina veikt pasākumus ekonomikas un nodarbinātības politikas jomā, savukārt patlaban tai ir vajadzīgi ekonomiskie migranti, kaut vai sabiedrības novecošanas un pieaugošo demogrāfisko pārmaiņu dēļ.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es atbalstīju Eiropas Zilās kartes sistēmas ieviešanu attiecībā uz kvalificētiem migrantiem.

- Ziņojums: Patrick Gaubert (A6-0431/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz kolēģa *Patrick Gaubert* ziņojumu, es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko pēc iespējamās grozījumu izdarīšanas apstiprina priekšlikumu Padomes direktīvai par apvienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu apvienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, kā arī par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī. Gribu izteikt atzinību par to, ka *Patrick Gaubert* šajā tik jutīgajā jomā ir paveicis svarīgu darbu, kura nolūks ir veicināt globālas Eiropas imigrācijas politikas izstrādi. Ir gluži loģiski, ka patlaban ir jāstrādā pie vienota tiesību kopuma trešo valstu pilsoņiem, kuri jau šobrīd likumīgi uzturas kādā dalībvalstī, un pie procedūras aspektiem, proti, garantējot, ka apvienotas pieteikšanās procedūras beigās tiek izsniegta apvienota atļauja.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es biju spiesta atturēties balsojumā par *Patrick Gaubert* ziņojumu (A6-0431/2008) par priekšlikumu Padomes direktīvai par apvienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu apvienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, kā arī par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī. Es tā rīkojos tāpēc, ka saskaņā ar Amsterdamas līguma Ceturtā protokola 3. pantu Īrija diemžēl nepiedalījās šajā priekšlikumā. Demogrāfiskās prognozes un pašreizējā ekonomiskā situācija liecina, ka Eiropai ir vajadzīga efektīva imigrācijas politika, lai varētu pienācīgi regulēt mūsu vajadzību pēc darbaspēka. Nākamajās desmitgadēs Eiropas ekonomiskā un sociālā attīstība būs atkarīga no jaunu ekonomisko migrantu pieplūduma. Tas nozīmē, ka mums ir vajadzīga aktīva Eiropas mēroga politika gan augsti kvalificētu, gan mazāk kvalificētu darba ņēmēju uzņemšanai.

Patrick Gaubert (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments ar ļoti lielu vairākumu nupat ir pieņēmis divus ziņojumus par migrējošo darba ņēmēju uzņemšanu Eiropā, tādējādi apliecinot Eiropas Savienības patieso spēju ieviest īpašus tiesību aktus ekonomiskās migrācijas saskaņotai pārvaldībai.

Pieņemot manu ziņojumu par apvienoto uzturēšanās un darba atļaujas izsniegšanas procedūru, mēs oficiāli atspēkojam vairāku Āfrikas un Latīņamerikas valstu vadītāju izteiktās nepamatotās apsūdzības par sevi noslēgušos „Eiropas cietoksni”.

Šis plenārsēdes balsojums apstiprina principu, kas legālajiem imigrantiem nodrošina vienlīdzīgu attieksmi ar Eiropas pilsoņiem un garantē noteiktas sociālās un ekonomiskās tiesības.

Migrējošie darba ņēmēji neapdraud mūsu darba tirgu, un šie lēmumi palīdzēs uzlabot viņu integrāciju. Pateicoties pievilcīgākiem uzņemšanas nosacījumiem, ziņojums par ES Zilo karti ļaus absolventiem un augsti kvalificētiem imigrantiem vieglāk piekļūt Eiropas Savienības valstu darba tirgum.

Eiropa ir pierādījusi, ka spēj īstenot cilvēka cieņai atbilstošu, stabilu un pretimnākošu imigrācijas politiku.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *Gaubert* kungs vēlas darīt zināmu, ka Eiropa ir atvērta legālajai migrācijai, garantējot legālajiem imigrantiem visas iespējamās tiesības un mazinot dalībvalstu iespēju ierobežot absolūti vienlīdzīgo attieksmi pret Eiropas pilsoņiem un dalībvalstu imigrantiem, citiem vārdiem sakot, ieviešot Eiropā pozitīvas diskriminācijas pienākumu.

Gaubert kungam būtu jāzina: nevienā emigrācijas valstī nav noslēpums, ka Eiropa ir kā siets. Tajā ik gadu ierodas simtiem tūkstošu legālu un nelegālu imigrantu, kurus piesaistījušas nevis darba iespējas (Francijā tikai 7 % legālo imigrantu iebrauc šādā nolūkā), bet gan joprojām pārāk dāsnie sociālie pabalsti un citas viņiem piedāvātās un dažkārt pat garantētās tiesības, savukārt no viņiem neko neprasa pretī vai arī nav iespēju ko prasīt — pat ne minimālas mītnes valsts valodas zināšanas, ja ticam *Gaubert* kunga teiktajam.

Tagad, kad mūsu valstīs iestājusies lejupslīde, kad globalizācija apdraud mūsu ekonomisko un sociālo sistēmu, kad milzīgos apmēros pieaudzis bez darba palikušo un trūcīgo Eiropas strādnieku skaits, mums steidzami ir vajadzīgs gluži pretējais — pieprasīt, lai visās nozarēs piemērotu nacionālo un Kopienas priekšrokas principu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Līdzīgi kā EP atzinumā par Zilo karti, arī attiecībā uz priekšlikumu ieviest apvienotu pieteikšanās procedūru, lai imigrantiem izsniegtu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalstī, mēs uzskatām, ka, par spīti Parlamenta pieņemtajiem grozījumiem, par kuriem mēs balsojam un kuri mazina dažus šī priekšlikuma negatīvos aspektus, šie grozījumi būtiski neietekmē ne motīvus, ne galvenos mērķus, kas ietverti direktīvā, ko Eiropas Komisija iesniegusi Padomei.

Mūsu parlamentārā grupa ir uzsvērusi, ka „apvienotās pieteikšanās procedūras” mērķis ir saskaņot procedūras un imigrantu tiesības; tomēr atsevišķos būtiskos aspektos tās drīzāk tiks ierobežotas nekā stiprinātas. Piemēram, šāda situācija veidojas, ja imigrāciju padara *a priori* atkarīgu no noslēgta darba līguma un vispārējos noteikumus attiecībā uz imigrantiem nepielīdzina tiem noteikumiem, kas ietverti Zilās kartes koncepcijā.

Citiem vārdiem sakot, šī „apvienotā pieteikšanās procedūra” un Atgriešanās direktīva (kas palielinās patvaļīgu izraidīšanu skaitu un paaugstinās grūtības un šķēršļus, kas saistīti ar ģimeņu atkalapvienošanos) ir vienas un tās pašas monētas divas puses. Var teikt, ka tie ir viens otru papildinoši instrumenti un pilāri, kas balsta vienu un to pašu politiku — ES nehumāno imigrācijas politiku, kura imigrantus kriminalizē un izraida vai arī izmanto un izmet.

Tāpēc mūsu balsojums bija noraidošs.

David Martín (PSE), rakstiski. – Es atbalstu darba ņēmēju tiesības, tāpēc balsoju par šo ziņojumu. Darba ņēmējiem no trešām valstīm tas nodrošinās daudz vienkāršāku sistēmu vienotas darba un uzturēšanās atļaujas iegūšanai.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Es atturējos, jo negatīvu balsojumu varētu kļūdaini tulkot kā manu nostāju pret imigrāciju, taču ziņojums ir problemātisks, jo vienotā procedūra nozīmē, ka Eiropas Savienība varēs noteikt imigrācijas politiku, tātad pastāv risks, ka šī politika būs slikta.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Es izvēlējos balsot pret grozījumu ne tāpēc, ka uzskatu to par būtībā sliktu, bet gan tāpēc, ka gribu sagaidīt plašāku un labāk pārdomātu direktīvu, ko patlaban gatavo Komisija. Ir svarīgi, lai mēs nepārsteigtos ar likumdošanas priekšlikumiem šajā tik svarīgajā jomā.

- Ziņojums: Neil Parish (A6-0368/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Saistībā ar vīnu galvenais jautājums ir nesen pieņemtās KTO saturs; mūsdiā, tajā ir daži ļoti negatīvi aspekti, kas īpaši ietekmēs Portugāles ražošanu, kuras pamatā ir galvenokārt mazas un vidējas lauku saimniecības. Daudzi lauksaimnieki, ar kuriem esmu kontaktējusies, ziņo, ka jau tagad ir jūtama tās praktiskā ietekme.

Tomēr šķiet, ka nevarētu rasties lielas grūtības ar vīna nozares iekļaušanu vienotajā KTO, kas apvienos visus tirgus regulēšanas instrumentus — gan dažādām nozarēm kopīgos, gan atšķirīgos. Visticamāk, tas ir tikai vienkāršošanas jautājums, ar nosacījumu, ka tas nenozīmē instrumentu likvidēšanu vai citas tiesiskas sekas.

Tā kā vīna nozares problēma ir saistīta ar jau pieņemto un īstenoto reformu, kuru mēs gan neatbalstījām, tad šobrīd būtībā nav svarīgi, vai šo nozari iekļauj vai neiekļauj vienotajā KTO, jo tas nemaina praktisko ietekmi.

Tāpēc mēs nolēmām atturēties.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) *Junilistan* uzskata, ka tiesību aktu pilnveides un vienkāršošanas labad ir pareizi pārskatīt un konsolidēt vienā regulā pašreizējo 21 regulu, kas saistīta ar atsevišķu nozaru tirgus organizāciju. Tomēr, kā norāda Komisija, politikas pamatnostādnes nav mainījušās.

Tāpēc *Junilistan* balsoja pret šo ziņojumu, jo mēs neatbalstām pašreizējo kopējo lauksaimniecības politiku.

Christa Klač (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Par Komisijas priekšlikumu integrēt vīna KTO vienotā KTO ar visiem citiem lauksaimniecības produktiem es balsoju tikai tāpēc, ka vakardienas debatēs Komisija mums apliecināja, ka tūlīt pēc Padomes priekšlikuma apstiprināšanas tā iestrādās *Eur-Lex* meklētājprogrammā funkciju, kas atsevišķu KTO, piemēram, vīna, piena vai augļu un dārzeņu KTO lietotājiem ļaus atlasīt tikai tos materiālus, kuri attiecas uz viņus interesējošo produktu. Turklāt Komisija arī garantēja, ka turpmākās izmaiņas skars tikai atsevišķus produktus, vienlaikus nepieļaujot patvaļīgas izmaiņas attiecībā uz citiem produktiem. Turpmāk 21 dokumenta vietā būs tikai viens, taču diskusijas skaidri liecināja, ka šis dokuments būs tikpat visaptverošs kā 21 atsevišķais dokuments. Tomēr šādi izveidotā ārkārtīgi sarežģītā vienotās KTO dokumenta administrēšanai jābūt pēc iespējas vienkāršākai.

- Ziņojums: Pervenche Berès (A6-0450/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par grozījumiem ES regulā, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilanci. Tas nozīmē, ka finansiālās palīdzības robežvērtība ir palielināta no 12 miljardiem eiro līdz 25 miljardiem eiro tām ES dalībvalstīm, kuras nav eiro zonā un kurām ir grūtības ar maksājumu bilanci. Eiropas Parlaments uzskata, ka dalībvalstis, kas nav eiro zonā, ir jānudina pirms vēlēšanās pēc palīdzības starptautiskā līmenī izskatīt iespējas saņemt Kopienas vidēja termiņa atbalstu, kas tām palīdzētu risināt bilances deficītu. Pašreizējā situācija vēlreiz pierāda eiro nodarīgumu eiro zonas dalībvalstu aizsardzībai un stimulē tās dalībvalstis, kas nav eiro zonā, nekavējoties tai pievienoties, tādējādi sasniedzot Māstrihtas kritērijus.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Pašreizējā finansiālā situācija apliecina eiro sargājošo ietekmi, un mums būtu jādara viss iespējamais, lai mudinātu visas dalībvalstis, kuras nav eiro zonā, iestāties tajā, tiklīdz tās atbilst kritērijiem. Arī es uzskatu, ka tām ES valstīm, kuras nav eiro zonas dalībvalstis un kurām vajadzīgs finansiāls atbalsts, pirms vēlēšanās starptautiskās struktūrās būtu jāgriežas pie ES. Šo iemeslu dēļ es atbalstīju šo ziņojumu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) *Junilistan* uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Eiropas zonas dalībvalstīs būtu laba ekonomiskā situācija, un atbalsta neatkarīgu Eiropas kaimiņattiecību politiku.

Tomēr mēs uzskatām, ka kopīga Eiropas atbalsta sistēma vidēja termiņa finansiālas palīdzības sniegšanai pašreizējā situācijā nepiedāvā ne garantijas, ne risinājumu. Šāda sistēma rada nevajadzīgu un birokrātisku procedūru, kas tām dalībvalstīm, kurām vajadzīga palīdzība, realitātē nozīmē atkarību no EMS valstīm un ārēju struktūru noteiktas prasības attiecībā uz „politiskiem un ekonomiskiem pasākumiem”. Valstis, kuras ir Eiropas Savienības dalībvalstis, taču nav monetārās savienības dalībvalstis, ir spiestas saglabāt fiksētu maiņas kursu ar eiro un tātad arī ar saviem svarīgākajiem tirdzniecības partneriem. Tāpēc mēs uzskatām, ka valstīm, kas nav monetārās savienības valstis, nav loģiski izvēlēties fiksētu valūtas kursu un pēc tam meklēt palīdzību lielās reģionālās un/vai starptautiskās struktūrās.

Tādējādi, pēc *Junilistan* domām, 25 miljardu eiro piešķiršana dalībvalstu maksājumu bilanci atbalstam ir lieka. Mēs uzskatām, ka tām valstīm, kas ir ES dalībvalstis, bet nav pievienojušās monetārajai savienībai, ir jāsaglabā mainīga valūtas kursa režīms. Tādā gadījumā šī problēma izzustu, un nodokļu maksātāji ietaupītu 25 miljardus eiro.

– Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas Savienība un pasažieru datu reģistrs (B6-0615/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Nav noliedzams, ka gan terorisms, gan organizētā noziedzība ir bīstami draudi, kas jāapkaro ar iespējami efektīviem instrumentiem.

Ir svarīgi arī, lai katra dalībvalsts neveidotu pati savu PDR datu sistēmu. Patlaban to ir izdarījušas trīs dalībvalstis, un rezultātā to starpā ir ievērojamas atšķirības gan attiecībā uz mērķiem, gan uz saistībām, kas noteiktas pārvadātājiem.

Taču datu aizsardzības pamatnoteikums paredz, ka jebkādu jaunu instrumentu var pieņemt tikai tad, kad ir skaidri pierādīta šo personas datu nodošanas nepieciešamība un šīs nodošanas konkrētais mērķis.

Priekšlikums, ko mums iesniegusi Komisija, ir pārāk nekonkrēts, un tajā nav precizēta ne PDR datu apkopošanas pievienotā vērtība, ne saikne ar esošajiem ES robežkontroles drošības pasākumiem, piemēram, SIS (Šengenas Informācijas sistēmu), VIS (Vīzu informācijas sistēmu) un API (papildu informāciju par pasažieri (*Advance Passenger Information*)).

Manuprāt, pirms jebkāda galīgā lēmuma pieņemšanas ir ļoti svarīgi skaidri parādīt šo datu lietderīgumu un konkrēto mērķi, ko ar tiem paredzēts sasniegt, kā arī pārliecināties, ka ir nodrošināta proporcionalitātes principa ievērošana un radītas atbilstīgas tiesiskās garantijas.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es balsojumā atbalstīju rezolūciju par priekšlikumu Padomes pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībaizsardzības mērķiem (B6-0615/2008). Šādi es balsoju tāpēc, ka ikvienam šīs jomas priekšlikumam jābūt proporcionālam un jāaskan ar Eiropas Cilvēktiesību tiesu un ES Pamattiesību hartu. Komisijas priekšlikums var nopietni ietekmēt Eiropas iedzīvotāju personīgo dzīvi, un tajā nav pietiekamu pierādījumu, ka ES līmenī ir vajadzīga masveidīga datu apkopošana.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Lai apkarotu noziedzību un terorismu, Komisija vēlas ES līmenī apkopot informāciju par pasažieriem un ieviest šīs informācijas apmaiņu. Informācijā, ko paredzēts apkopot un nodot noziedzības novēršanas iestādēm, ir tādi dati kā lidmašīnu pasažieru kredītkaršu numuri, konkrētas sēdvietas pieprasījumi, kontaktinformācija, bagāžas dati, informācija par dalību pastāvīgo pasažieru programmās, kā arī dati par ikvienu personu, kas ceļojumā pavada bērnu, piemēram, valodu prasme, vecums, uzvārds, kontaktinformācija un ziņas par šīs personas radniecību ar bērnu.

Šādu visaptverošu datu uzglabāšana neizbēgami novedīs pie privātuma pārkāpšanas. Šajā priekšlikumā nav ņemti vērā bieži slavētie, bet reti piemērotie principi — subsidiaritāte un proporcionalitāte.

Mēs atzinīgi vērtējam Eiropas Parlamenta kritisko nostāju pret Komisijas priekšlikumu un vēlamies apšaubīt šāda veida ES tiesību aktu nepieciešamību. Tāpēc mēs balsojam par Eiropas Parlamenta rezolūciju, jo tā norobežojas no Komisijas ierosinātajiem pasākumiem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan mēs nepiekrītam atsevišķiem šīs rezolūcijas aspektiem, sevišķi tam, ka jēdziens „cīņa pret terorismu” nav precīzi norobežots, mēs uzskatām, ka tajā vēlreiz apstiprināti daži nopietni iebildumi pret PDR datu sistēmas (attiecībā uz gaisa pārvadātāju pasažieriem) izveidi Eiropas Savienībā.

Rezolūcijas autori min vairākus aspektus, tostarp šādu:

- pauž nožēlu, ka Eiropas Savienības PDR datu sistēmas izveides priekšlikuma pamatojumā valda tik liela juridiska nenoteiktība attiecībā uz atbilstību Eiropas Cilvēktiesību konvencijai (ECTK);

- uzskata, ka mērķis nav saskaņot dalībvalstu sistēmas (jo šādu sistēmu nav), bet gan radīt pienākumu tādas izveidot;

- pauž bažas, ka priekšlikums būtībā piešķir tiesībaizsardzības iestādēm beznosacījumu piekļuvi visiem datiem;

- atkārtoti pauž bažas par pasākumiem, ar kuriem paredzēts veikt neprognozējamu PDR datu izmantošanu profilu un riska novērtēšanas parametru izstrādei;

- uzsver, ka līdz šim sniegtā ASV informācija nekad nav pārliecinoši pierādījusi, ka masveida un sistemātiska PDR datu izmantošana ir nepieciešama „terorisma apkarošanā”.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie kolēģi! Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza in 't Veld kundze, par priekšlikumu Padomes pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībaizsardzības mērķiem.

Es pilnībā atbalstu mērķus un bažas, ko paudusi mana kolēģe, — gan attiecībā uz Komisijas ierosināto pasākumu proporcionalitāti, gan šādas sistēmas tiesisko pamatu un draudiem personas datu neaizskaramībai, par ko esmu vairākkārt izteicies Pilsoņu brīvību komitejas sanāksmēs. Nepieciešamība garantēt pilsoņiem augstu drošības līmeni ir svēta lieta, un man šķiet, ka patlaban spēkā ir vairākas sistēmas. Uzskatu, ka pirms papildu pasākumu ieviešanas mums ir jāizvērtē, cik pilnīgi un sistemātiski tiek īstenoti esošie mehānismi, lai nepieļautu risku radīt lielākas problēmas nekā tās, kuras mēs cenšamies pārvarēt.

- Rezolūcijas priekšlikums: Finansiāla palīdzība attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilanci (B6-0614/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), rakstiski. – Šīs rezolūcijas 2. punkts attiecas uz dalību eiro zonā. Saskaņā ar AK Konservatīvo partijas delegācijas konvenciju par jautājumiem, kas saistīti ar eiro, galīgajā balsojumā mēs atturējamies.

- Rezolūcijas priekšlikums: Kongo Demokrātiskā Republika (RC-B6-0590/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo rezolūciju, taču man būtu gribējies, lai pieņemtajā tekstā būtu iekļauts grozījums Nr. 1. jeb 19. punkts, ko diemžēl noraidīja ar dažu balsu pārsvaru. Šis grozījums būtu piešķīris papildu vērtību mūsu īpašajām saistībām šajā ārkārtīgi delikātajā un nozīmīgajā jomā. Tomēr es ceru, ka šīs rezolūcijas pieņemšana ļaus Eiropas Savienībai iesaistīties reālās situācijas risināšanā.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par ES atbildi uz stāvokļa pasliktināšanos Kongo Demokrātiskās Republikas austrumu daļā, jo uzskatu, ka notiekošais ir ļoti satraucošs, ņemot vērā miljoniem bojā gājušos, simtiem tūkstošu bēgļu un šaušalīgos noziegumus pret pilnīgi neaizsargātiem cilvēkiem. Ir risks, ka konflikts var izplatīties arī kaimiņvalstīs.

Šī rezolūcijas priekšlikuma nostādnes ir pareizas, it īpaši tāpēc, ka tajā aicināts saukt pie atbildības tos, kuri pastrādājuši šos noziegumus pret cilvēci, un veicināt esošo nolīgumu stiprināšanu un izpildi, nodrošinot vairāk resursu MONUC vai izdarot starptautisku spiedienu uz iesaistītajām pusēm.

Gribu arī stingri aicināt Eiropas Savienību nepieļaut, ka Eiropas uzņēmumi izmanto šā reģiona izcelsmes minerālus, jo šo minerālu tirdzniecība nodrošina konflikta finansēšanu.

Mums jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai novērstu kārtējo Āfrikas traģēdiju.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Situācija Kongo Demokrātiskās Republikas austrumu daļā ir šausminoša. Mēs patiesi atbalstām starptautiskus risinājumus, kuri jāīsteno ANO sadarbības ietvaros. Tomēr mēs neuzskatām, ka ES ārpolitikas stiprināšanai būtu jāizmanto starptautiskas krīzes un konflikti.

Tāpēc mēs balsojam pret šo rezolūciju.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Savienībai kopumā, tieši tāpat kā atsevišķām spēcīgām dalībvalstīm, ir jāuzņemas laba tiesa atbildības par Kongo Demokrātiskās Republikas cilvēku un visa Āfrikas kontinenta tautu jau tā traģiskās situācijas pasliktināšanos pilsoņu kara dēļ. Sistemātiskā un ilgstošā šīs valsts un visas Āfrikas bagātību izlaupīšana, ko agrāk veica Eiropas kolonisti, bet tagad — imperiālisti, un musināšana vai pilsoņu karu izmantošana savu interešu virzīšanai ir novedusi līdz situācijai, kad Āfrikā, pasaules bagātākajā kontinentā, plosās vislielākais bads, nabadzība un iedzīvotāju apspiestība.

Ierosinātajai dažādu ES iejaukšanās formu pastiprināšanai galvenokārt ar ANO militāro spēku palīdzību, neizslēdzot vienlaicīgu attiecīgās valsts politisko vai cita veida aktivitāti, nav pilnīgi nekāda sakara ar solīto valsts iedzīvotāju humāno aizsardzību, kā liekulīgi apgalvots liberāļu, sociāldemokrātu un Zaļo kopīgajā rezolūcijā. Humānās intereses ir tikai iegansts. Galvenais mērķis ir nodrošināt ES valstīm lielāku tirgus daļu, kas, protams, ir saistīts — kā netieši atzīts rezolūcijā — ar šīs valsts bagātīgo minerālu krājumu neierobežotu, nepārtrauktu un vispārēju izsaimniekošanu.

- Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas kosmosa politika (B6-0582/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, uzskatām, ka nav pieļaujama kosmosa militarizācija un ka pētniecība un ieguldījumi ir veicami tikai mierīgos nolūkos.

Tomēr mēs nevaram atbalstīt 6. grozījumu, kurā paredzēts noraidīt jebkādu militāru izmantošanu, jo daudzus pielietojuma veidus, piemēram, satelītnavigāciju un sakaru pakalpojumus, izmanto arī miera uzturēšanas pasākumos, kas dažkārt ir militāri. Arī sabiedrībai šī tehnoloģija ir ļoti noderīga, un mēs neuzskatām, ka tās izmantošana būtu jāaizliedz tāpēc, ka to iespējams izmantot arī militāriem mērķiem.

Giles Chichester (PPE-DE), rakstiski. – Lai gan es atbalstu šīs rezolūcijas nostādnes, man un maniem kolēģiem no britu Konservatīvās partijas ir pilnībā noraidoša attieksme pret Lisabonas līgumu, tāpēc mēs nevaram atbalstīt 1. punktu, kurā ir atsauce uz šo līgumu.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūciju par kosmosa izpētes attīstību (B6-0582/2008), jo uzskatu, ka mums ir jāatbalsta Eiropas kosmosa politika. Īrijā arvien mazāk jauniešu izvēlas zinātni par savas karjeras jomu, un šī tendence ir vērojama visā Eiropā. Kosmosa izpēte iedvesmo jauniešus un mudina viņus izšķirties par karjeras veidošanu zinātnē un tehnoloģijā; tādējādi pastiprinās arī pētniecības iespējas Eiropā. Tomēr es uzskatu, ka kosmosa izmantošana nedrīkst kalpot militāriem mērķiem, un mums ir jānoraida jebkāda tieša vai netieša militāra izmantošana attiecībā uz tādām sistēmām kā *Galileo*.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Līdzās citiem svarīgiem jautājumiem un prioritātēm, kas uzsvērtas šajā Eiropas Parlamenta rezolūcijā par Eiropas kosmosa politiku, šā īsā balsojuma skaidrojuma mērķis ir nosodīt faktu, ka Parlamenta vairākums atbalsta kosmosa izmantošanu militāriem mērķiem.

Šādu secinājumu ļauj izdarīt noraidījums, ko izpelnījās mūsu parlamentārās grupas ierosinātie grozījumi, kuros tika atgādināts, ka visuma telpa ir izmantojama tikai mierīgiem un nemilitāriem mērķiem, tādējādi noraidot jebkādu tiešu vai netiešu militāru izmantošanu.

Parlamenta vairākums turpretī uzskata, ka „aug interese par spēcīgu un vadošu ES lomu Eiropas kosmosa politikā, lai sekmētu risinājumu atrašanu vides, transporta, pētniecības, aizsardzības un drošības jomā”.

Šajā saistībā Parlamenta vairākums aicina Padomi un Komisiju „veicināt civilās un drošības attīstības sinerģiju kosmosa izpētes jomā; norāda, ka Eiropas drošības un aizsardzības spējas cita starpā ir atkarīgas no satelīta sistēmu pieejamības”.

Citiem vārdiem sakot, kosmosu var izmantot ES militarizācijai un bruņošanās sacensībai.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Man ir ļoti žēl, ka nupat izskatītajā izcilajā rezolūcijas priekšlikumā par Eiropas kosmosa politikas nākotni nav norādes uz Kurū (*Kourou*) kosmosa izpētes centru.

Eiropas kosmosa izpētes vēsturē Gajānai ir neapšaubāma nozīme. Tas visiem ir tik pašsaprotami, ka mēs vairs necenšamies uzsvērt, ka tur ir tikušas samontētas un palaistas visas *Ariane* raķetes.

Paldies Francijas prezidentūrai un tās pārstāvim *Jean-Pierre Jouyet* kungam, kuram vakardienas debatēs pietika godaprāta to pieminēt.

Manuprāt, Eiropas kosmosa stratēģijā obligāti ir jāiestrādā pārdomāta Eiropas kosmodroma turpmākā attīstība gan infrastruktūras, gan personāla, gan pētniecības projektu aspektā.

Kurū komplekss ir visas Eiropas kosmosa programmas logs. Gājāna, Eiropas Savienības attālākais reģions, ir pelnījusi atzinību par tiem pagātnes un nākotnes ieguldījumiem, ko tā devusi šai stratēģiski svarīgajai politikas jomai.

Man būtu gribējies, lai Parlaments izrādītu cieņu Gajānas kosmosa centram un nepārprotami paustu lepnumu, kādu šis centrs raisa visos Eiropas iedzīvotājos. Tikai dažās desmitgadēs Kurū ir kļuvusi par vienu no galvenajiem mūsu Eiropas identitātes elementiem.

- Rezolūcijas priekšlikums: Šķembu munīcija (B6-0589/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Konvenciju par šķembu munīcijas aizliegumu (CCM), ko 2008. gadā pieņēma 107 valstis, parakstīs 3. decembrī, un tā stāsies spēkā, tiklīdz to būs ratificējušas 30 valstis.

Ar konvenciju pilnībā tiks aizliegta šķembu munīcijas izmantošana, ražošana, uzkrāšana un pārvietošana, un tiks izvirzīta prasība, lai konvencijas dalībvalstis iznīcinātu šādas munīcijas krājumus.

Mēs atbalstām šo rezolūcijas priekšlikumu, kurā visas valstis ir aicinātas pēc iespējas ātrāk parakstīt un ratificēt CCM, kā arī veikt valsts mēroga pasākumus, lai sāktu īstenot CCM pat vēl pirms tās ratificēšanas.

Rezolūcijas priekšlikumā valstis ir aicinātas šķembu munīciju neizmantot, neveikt ieguldījumus saistībā ar to, neuzkrāt, neražot, nepārvietot vai neeksportēt to, kamēr CCM nav stājies spēkā.

Rezolūcijā visas ES dalībvalstis arī aicinātas sniegt palīdzību skartajiem iedzīvotājiem un palīdzēt novākt un iznīcināt šķembu munīcijas atliekas.

Visbeidzot, ir pausts aicinājums visām ES dalībvalstīm neveikt nekādas darbības, ar kurām varētu apiet vai apdraudēt CCM un tās noteikumus, piemēram, ar iespējama Konvencijas par atsevišķiem konvencionālajiem ieročiem protokola palīdzību, tādējādi atļaujot šķembu munīcijas izmantošanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie kolēģi! Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu saistībā ar vajadzību līdz 2008. gada beigām ratificēt Konvenciju par šķembu munīcijas aizliegumu. Šajā priekšlikumā, ko es noteikti atbalstu, tiks pilnībā aizliegta šķembu munīcijas izmantošana, ražošana, uzkrāšana un pārvietošana.

Atzinīgi es vērtēju arī to, ka visām šķembu munīciju izmantojušajām ES dalībvalstīm tehniski un finansiāli būs jāpalīdz novākt un iznīcināt šķembu munīcijas atliekas. Visbeidzot, esmu gandarīts par savu kolēģu iniciatīvu, aicinot visas dalībvalstis neatkarīgi no konvencijas ratificēšanas neizmantot šķembu munīciju, neveikt ieguldījumus saistībā ar to, neuzkrāt, neražot, nepārvietot un neeksportēt to.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Britu Konservatīvās partijas delegācija balsoja par šo rezolūciju, uzskatot to par tiešu papildinājumu nesen sarunās panāktajai ANO Konvencijai par šķembu munīcijas aizliegumu. Mēs uzskatām, ka principiāls un praktisks humānisms šajā konvencijā veiksmīgi apvienots ar izpratni par atbildīgo bruņoto spēku militārajām vajadzībām.

Mēs konsekvēti esam atbalstījuši viedokli, ka nekritisks visu veidu šķembu munīcijas izmantošanas aizliegums negatīvi ietekmētu mūsu bruņoto spēku operatīvo efektivitāti. Tāpēc mēs vēlamies īpaši pievērst uzmanību konvencijā skaidri noteiktajiem izņēmumiem attiecībā uz nākamās paaudzes jeb „viedo” munīciju, kas spēj pašlikvidēties un minimāli apdraud civiliedzīvotājus. Lielbritānijas Aizsardzības ministrija patlaban izstrādā munīcijas veidu, kas atbilst šā izņēmuma nosacījumiem.

Kopumā mēs uzskatām, ka attiecībā uz mūsu bruņoto spēku riska pārvaldību ir svarīgi saglabāt samērīgumu. Lielbritānijas bruņotie spēki vienmēr cenšas iespējami mazināt civiliedzīvotājiem nodarīto kaitējumu un zaudējumus, taču mēs noteikti nedrīkstam ignorēt faktu, ka cīnāmies ar teroristiem un nemierniekiem, kuri bez sirdsapziņas pārmetumiem izmanto ikvienu metodi, lai nešķīrojot iznīcinātu nevainīgus cilvēkus. Tieši pret šiem elementiem būtu jāvēršas mūsu dūsmām.

- Rezolūcijas priekšlikums: HIV/AIDS (RC B6-0581/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie kolēģi! Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu. Agrīna diagnostika un izpēte ir stabils pamats veselības aizsardzībai. Pēdējo gadu rezultāti rāda, ka HIV gadījumā īpaši svarīgi ir veicināt pētniecību. Tāpēc, raugoties no šāda viedokļa, mums ir jālikvidē jebkādi pētniecību kavējoši šķēršļi, jo HIV skartajiem pētniecība nozīmē reālu cerību uz kvalitatīvākas dzīves iespēju.

Šai prasībai vajadzīgs konkrēts Komisijas atbalsts un tās rīcībā esošo politisko, ekonomisko un finansiālo resursu izmantošana. Vienlaikus Padomei un Komisijai jānodrošina, ka HIV skarto cilvēku diskriminēšanu pasludina par nelikumīgu visās ES dalībvalstīs.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas Parlamenta deputāti, kas ievēlēti no Portugāles PSD (Sociāldemokrātu partijas), atbalsta šo rezolūciju, kuras nolūks ir veicināt HIV infekcijas agrīnu diagnostiku un aprūpi ikvienā dalībvalstī. Jaunākie statistikas dati joprojām liecina, ka Eiropas Savienībā ne tikai pieaug jaunu inficēšanās gadījumu ar HIV skaits, bet liels ir arī vēl nediagnosticēto HIV inficēšanās gadījumu īpatsvars.

Viens no straujās HIV izplatības iemesliem daudzās ES dalībvalstīs ir fakts, ka inficēti ir daudzi intravenozo narkotiku lietotāji, kas lieto kopīgas adatas, tādējādi veicinot infekcijas izplatīšanos. *EuroHIV* gada ziņojumā

par narkotiku lietošanas tendencēm Eiropas Savienībā norādīts, ka Portugālē ir vislielākais narkotiku lietotāju vidū atklātais HIV/AIDS gadījumu skaits.

Eiropas Veselības aprūpes patērētāju indeksa (EHCI) 2008. gada veselības aprūpes pētījumā Portugāles veselības aprūpes sistēma ir ierindota vienā no pēdējām vietām Eiropā. Viens no aspektiem, kuros Portugāles veselības aprūpes sistēma izpelnījies kritiku, ir joprojām neatrisinātā ārstēšanas pieejamības un gaidīšanas laika problēma. Eurostat dati joprojām liecina, ka Portugālē ir augstākā ar AIDS saistītā mirstība. Portugāles un citu ES valstu datu salīdzinošā analīze rāda, ka mūsu valsts stratēģijā ir pieļautas kļūdas. Mums ir jāatrod šo kļūdu cēloņi un tie jāanalizē.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par HIV/AIDS agrīnu diagnostiku un aprūpi, jo uzskatu, ka mums steidzami jāpastiprina pasākumi un darbības šīs slimības diagnosticēšanai un ārstēšanai, ņemot vērā satraucošo jaunu HIV infekciju skaita pieaugumu Eiropas Savienībā.

Lai apturētu lavīnveidīgo inficēšanās gadījumu skaita pieaugumu, būtiska nozīme ir šīs slimības profilakses un ārstēšanas pasākumiem. Tādēļ, pēc manām domām, ārkārtīgi svarīgi ir veicināt piekļuvi informācijai, konsultācijām, veselības aprūpei un sociālajiem pakalpojumiem.

Ir ļoti svarīgi arī, lai dalībvalstis savā jurisdikcijā ieviestu noteikumus, ar kuru palīdzību varētu efektīvi apkārt HIV/AIDS skarto personu diskrimināciju, tostarp ierobežojumus, kas ietekmē viņu pārvietošanās brīvību.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie kolēģi! Ar gandarījumu varu teikt, ka balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par HIV vīrusa agrīnu diagnostiku un attiecīgo aprūpi. Lai aizsargātu Eiropas iedzīvotājus un viņu veselību, Komisija ir jāveicina agrīna diagnostika un jāsamazina šķēršļi šīs slimības testu veikšanai, kā arī jānodrošina agrīna terapija un jāpopularizē agrīnas terapijas priekšrocības.

Ņemot vērā EuroHIV un UNAIDS ziņojumos apstiprināto faktu, ka Eiropas Savienībā un tās kaimiņvalstīs satraucoši ātri pieaug jaunu HIV gadījumu skaits un ka dažās valstīs patiesais ar HIV inficēto cilvēku skaits, iespējams, gandrīz trīs reizes pārsniedz oficiāli zināmo skaitu, es atzinīgi vērtēju šo priekšlikumu, kurā Komisija arī aicināta izstrādāt HIV/AIDS inficēšanās samazināšanas stratēģiju, kuras mērķauditorija būtu narkomāni un intravenozo narkotiku lietotāji.

- Rezolūcijas priekšlikums: Biškopība (B6-0579/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs gribam uzsvērt dažus šīs rezolūcijas aspektus, kuriem piekristam, proti: „negodīgu konkurenci, jo Kopienas tirgū tiek ievesti produkti no trešām valstīm” un to, ka „bišu saimes ir nopietni apdraudētas, jo būtiski samazinās ziedputekšņu un nektāra resursi”. Šīs problēmas ir jārisina, piemērojot Kopienas priekšrokas principu un novēršot negodīgu konkurenci, ko izraisa no trešām valstīm ievestie biškopības produkti. Nekavējoties jāsāk izpētīt parazītus un slimības, kas masveidā iznīcina bišu saimes, kā arī jāpēta šīs problēmas cēloņi, tostarp ĢMO ietekmes nozīme, un jāpiešķir šai pētniecībai papildu budžeta līdzekļi.

Viens no aspektiem, kas nav ietverti šajā rezolūcijā, ir kopējās lauksaimniecības politikas reformas loma šīs problēmas izraisīšanā. Lauku pārtuksnešošanās, ražošanas pārtraukšana plašās teritorijās un ģenētiski modificētu sugu ieviešana ir novedusi pie bioloģiskās daudzveidības izzušanas. Tāpat ir tikušas veicinātas tādas ražošanas metodes, kurās nav ņemti vērā katra reģiona īpašie augsnes un klimatiskie apstākļi.

Iepriekš minētie pasākumi un tāda lauksaimniecības politika, kas ļautu mainīt šo tendenci, ievērojami palīdzētu risināt biškopības nozares problēmas.

Christofer Fjellner (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Šajā rezolūcijā ir runa par faktu, ka neizskaidrotu iemeslu dēļ iet bojā bišu saimes. Mēs esam vienprātīgi, ka ir jāpēta šīs problēmas cēloņi.

Tomēr mēs neatbalstām viedokli, ka ir vajadzīgas lielākas subsīdijas biškopjiem un lielāka aizsardzība pret apkārtējo pasauli (protekcionisms).

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas iesniegtajā priekšlikumā ir daži labi un daži ne tik labi aspekti. Mēs atbalstām Komisijas ierosināto pētniecību attiecībā uz parazītiem un slimībām, kas masveidā iznīcina bišu saimes.

Taču rezolūcijā ir arī tādi ierosinājumi, kuriem mēs nevaram piekrist. Piemēram, Eiropas Parlaments „mudina Komisiju ierosināt finansiāla atbalsta mehānismu biškopības uzņēmumiem, kas nonākuši grūtībās saistībā ar bišu bojāeju” (11. punkts). Mēs nevaram atbalstīt šāda veida izdevumus no ES budžeta, un Eiropas

Parlamenta federālistu vairākumam nevajadzētu paust atbalstu šādai nostājai, nerēķinoties ar attiecīgajām finansiālajām sekām.

Tāpēc mēs balsojam pret visu šo rezolūciju kopumā.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Dramatiskais bišu skaita un attiecīgi arī apputeksnēšanas sarukums Eiropas Savienībā apdraud augļu, dārzeņu un labības audzēšanu. Bišu skaita samazināšanās iemesls ir gan dažādie atmosfērā esošie parazīti un mikoze, gan izsmidzināmie pesticīdi. Galvenā problēma ir infekcija, ko izraisa varoatozes parazīts jeb bišu ērce, deformējot spārnu un vēdera daļu, tādējādi bites ir neattīstītas un nespēj lidot, un to dzīves ilgums ir ļoti mazs. Ja varoatozi neārstē, tās dēļ dažos mēnešos var izzust visa bišu saime. Bišu skaits samazinās arī ilgstošas pesticīdu lietošanas dēļ, pat ja šos pesticīdus izmanto mikoze un parazītu iznīcināšanai. Daži zinātnieki par vēl vienu šīs parādības cēloni uzskata mobilo telefonu izstaroto elektromagnētisko viļņu radiāciju, kas iejaucas bišu navigācijas sistēmā un neļauj tām atrast ceļu atpakaļ uz stropu. Ir jāpilnveido šīs jomas pētniecība, lai rastu risinājumus un izskaustu bišu slimības. Arī lauksaimnieku centieni ziedēšanas laikā pēc iespējas retāk izmantot augu aizsardzības līdzekļus palīdzēs apturēt šo kukaiņu saimju izzušanu.

Christel Schaldemose (PSE), rakstiski. – (DA) Ole Christensen, Poul Nyrup Rasmussen, Dan Jørgensen, Britta Thomsen un Christel Schaldemose vārdā.

Dānijas Sociāldemokrātu grupas delegācija Eiropas Parlamentā balsoja pret rezolūciju par stāvokli biškopības nozarē. Pēc mūsu domām, rezolūcijā ir vērojamas protekcionisma iezīmes un mēģinājums panākt papildu subsīdijas ES lauksaimniekiem.

Mēs uzskatām, ka bišu mirstība ir milzīga problēma, kas jārisina ES līmenī, taču, izmantojot pareizos mehānismus. Tie ir, piemēram, papildu pētījumi un pārdomāti mūsu ekosistēmu aizsardzības pasākumi, tostarp pesticīdu izmantošanas ierobežošana.

- Rezolūcijas priekšlikums: Vides pārbaudes dalībvalstīs (B6-0580/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par rezolūciju par Ieteikuma 2001/331/EK, ar ko nosaka obligātos kritērijus vides pārbaudēm dalībvalstīs, pārskatīšanu (B6-0580/2008). Kvalitatīva un vienmērīga Kopienas vides tiesību aktu īstenošana ir būtiski svarīga, un jebkādas atkāpes izraisa sabiedrības vilšanos un apdraud Kopienas kā efektīva vides sarga reputāciju. Lai mūsu tiesību akti būtu uzticami, tie ir efektīvi jāīsteno.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Nav šaubu, ka vides jautājumiem ir jāpievērš vairāk uzmanības un ir jāpieņem tādi pasākumi, kas neļautu nodarīt videi pastāvīgu kaitējumu, kurš apdraud mūsu planētas tagadni un nākotni un mūsu iedzīvotāju dzīves kvalitāti.

Tādēļ mums ir vēlīgāk jāuzrauga vides prasību ievērošana un atbilstība noteikumiem, ņemot vērā katras valsts īpašos apstākļus un iespējamās sociālās sekas. Rēķinoties ar dažādajiem attīstības un ekonomisko iespēju līmeņiem, mums ir vajadzīga arī solidārāka politika.

Ne visi šie aspekti ir pietiekamā mērā atspoguļoti ES vides tiesību aktos, turklāt šī politika nav pietiekami konsekventa. Mums ir lielas šaubas par Eiropas Komisijas politisko gribu risināt šo sarežģīto problēmu, tādējādi ir risks, ka daži šajā rezolūcijā izvirzītie priekšlikumi padziļinās reģionālo un sociālo nevienlīdzību.

Tāpēc mēs nolēmām atturēties.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es apsveicu kolēģus no Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas par abiem sagatavotajiem dokumentiem — jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, un rezolūcijas priekšlikumu —, jo tie skaidri norāda uz nepieciešamību pareizi īstenot Kopienas vides tiesību aktus. Šajā saistībā Komisija tiek aicināta izvirzīt priekšlikumu direktīvai par vides pārbaudēm, precizējot jēdzienus un kritērijus, un paplašinot darbības jomu.

Abos dokumentos uzsvērta arī vajadzība stiprināt Eiropas Savienības vides tiesību aktu īstenošanas un izpildes tīklu (IMPEL) un atbalstīt vides izglītību un vides jautājumu popularizēšanu, kuras saturs jānosaka vietējā, reģionālā un valsts līmenī, pamatojoties uz tām vajadzībām un problēmām, kas aktuālas konkrētajā reģionā.

Ja nebūs stingrības ES vides politikas īstenošanā, tiks pieviltas sabiedrības gaidas un apdraudēta ES kā efektīva vides sarga loma.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Rezolūcijas priekšlikumā pausta nostāja, ka būtiski svarīga ir Kopienas vides tiesību aktu pareiza un vienlīdzīga piemērošana; mēs balsojam pret šo rezolūcijas priekšlikumu, jo šie tiesību akti ir domāti nevis vides, bet gan ES monopolu galveno interešu aizsargāšanai.

Aicinājums izveidot Kopienas līmeņa vides pārbaudes struktūru ir tieša iejaukšanās dalībvalstu iekšējās lietās, tādējādi nodrošinot principa „maksā piesārņotājs” piemērošanu, kas ļautu postīt vidi apmaiņā pret nelielu atbildības maksājumu, ieviešot „zaļo” nodokļu sistēmu, kas tiktu uzkrauta pamatšķiras pleciem, emisijas kvotu tirdzniecību, uzņēmējdarbības un konkurētspējas kā galveno novatorisko vides tehnoloģiju attīstības kritēriju veicināšanu, ģenētiski modificētu organismu izmantošanu lauksaimniecībā, kā arī piesardzības un profilakses principu atcelšanu praksē.

ES un tās vides politika, kas kalpo lielo uzņēmumu interesēm, rada augsni noziegumiem, kas saistīti ar pārtiku, veicina atmosfēras piesārņošanu ar „modernajām piesārņojošajām vielām” pilsētu centros, mežu iznīcināšanu, augsnes koroziju un pārtuksnešošanos, kā arī jūru un citu ūdenstilpju piesārņošanu. Vide kļūs par uzņēmējdarbības nozari, kuras mērķis ir panākt pēc iespējas lielāku peļņu ekonomikas oligarhijai. Videi būs jācieš no neapdomības un dabas resursu nekontrolētas ekspluatācijas sekām, un to saindēs kapitālistu barbarisms.

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.00 un atsāka plkst. 15.00.)

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

SĒDI VADA: GÉRARD ONESTA

priekšsēdētāja vietnieks

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Pieprasījums aizstāvēt deputāta neaizskaramību (sk. protokolu)

11. Padomes kopējo nostāju paziņošana (sk. protokolu)

12. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debates)

12.1. Somālija

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Somāliju⁽²⁾.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Somālija ir valsts, kuras iedzīvotāji dzīvo drausmīgos un haotiskos apstākļos, un viņu labklājībai un pat izdzīvošanai pastāvīgi draud briesmas. Gan Parlaments, gan visa starptautiskā sabiedrība atkal un atkal ir centusies risināt nepieņemamo situāciju šai valstī. Gan ES, gan ANO un citi ārvalstu dienesti ir snieguši un turpina sniegt Somālijas tautai lielu finansiālu un cita veida palīdzību.

Taču šis valsts smago stāvokli vēl smagāku padara tā saukto islāma tiesu iejaukšanās. Būtībā tā izpaužas kā noziedzīgu un jaunu cilvēku terors pret saviem līdzpilsoņiem, par aizbildinājumu izmantojot reliģiju, šajā gadījumā — islāmu.

Kārtējais šīs prakses piemērs ir nesenie notikumi, kad, līdz nāvei nomētājot ar akmeņiem, tika nogalināta Aisha Ibrahim Duhulow, 13 gadus veca meitene, kas bija kļuvusi par izvarošanas upuri. Taču pēdējā laikā vissatraucošākā parādība pakāpeniski izirstošajā Somālijas sabiedrībā ir nevis barbariskie šādu zvērību mērogi, bet tieši fakts, ka šo nožēlojamo rīcību pastrādāja 50 vīriešu grupa un tajā noraudzījās aptuveni tūkstotis vērotāju. Tik šaušalīgu un sadistisku rīcību nav grūti nosodīt, toties ir grūti saprast, izmantojot cilvēku sabiedrībā pieņemtos sociālpсихолоģijas parametrus.

(2) Sk. protokolu.

Ar starptautiskās sabiedrības un Āfrikas Savienības palīdzību Somālijas valdībai nekavējoties jāiznīdē šīs velnišķīgās islāma tiesas un jāsagrauj šo darbību atbalstītāji un propagandētāji.

Manuel Medina Ortega, autors. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas vārdā gribu izteikt visdziļāko nosodījumu slepkavībām, kas Dieva vārdā pastrādātas šajā Somālijas reģionā. Tikai dažas zvērības ir pastrādātas bez Dieva vārda vai reliģijas piesaukšanas.

Sevišķi nosodāms ir veids, kādā šī zvērīgā slepkavība tika pastrādāta: 13 gadus vecu meiteni izvaroja, pēc tam apsūdzēja laulības pārkāpšanā, un tad pieci vīrieši — ja viņi vispār saucami par vīriešiem — nekavējās viņu nomētāt līdz nāvei ar akmeņiem, pat neļaujot nevienam viņu glābt, un tas notika stadionā, apmēram 1000 skatītāju klātbūtnē.

Šis notikums un pirātiskie uzbrukumi, kuros šogad pie Somālijas krastiem nolaupīti gandrīz 100 kuģi, humāno situāciju padarījuši pilnībā nepieņemamu.

Starptautiskā sabiedrība nedrīkst palikt vienaldzīga. Tā nedrīkst palikt vienaldzīga glēvulības priekšā, kad pastrādāto zvērību attaisnošanai izmanto reliģiju. Tāpēc mums ir jāpalīdz Somālijas likumīgajai valdībai atjaunot kārtību, atgūt kontroli visā valstī un nodibināt tādu tiesiskumu, kas paredz cilvēktiesību ievērošanu.

Es domāju, ka nav bijis daudz tādu gadījumu, kad tik nepārprotami esam saskārušies ar situāciju, kas liek mums rīkoties. Uzskatu, ka vissvarīgākā Kopiena pasaulē, Kopiena, kurā ir 500 miljoni iedzīvotāju un 27 valstis, nedrīkst samierināties ar šo situāciju. Mums ir jāiejaucas. Nezinu, kādā veidā, taču zinu, ka tas ir jā dara, turklāt ātri.

Sociāldemokrātu grupa nepiekrīt grozījumiem, kas iesniegti pēdējā brīdī un nav tikuši pienācīgi apspriesti sarunās. Mēs atbalstām kopīgā rezolūcijas priekšlikuma tekstu un ceram, ka tas palīdzēs Eiropas Savienībai nopietni pievērsties šim humanitārajam jautājumam un nosodīt reliģijas ļaunprātīgu izmantošanu, kad Dieva vārda aizsegā tiek pastrādāti zvērīgi noziegumi.

Ryszard Czarnecki, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šajā Parlamentā esmu piedalījies daudzās debatēs par cilvēktiesību jautājumiem, tomēr šodien man ir īpaši smagi. Kad ir runa par lielu bojāgājušo skaitu, par tūkstošiem mirušo, vienā brīdī tam vairs nav tik liela iespaids. Taču, kad paraugāmies uz slepkavību, kam par upuri kritis konkrēts cilvēks, patiesībā bērns — 13 gadus veca meitene vārdā *Aisha Ibrahim Duhulov* —, tad šādas rīcības nežēlība spiež mūs domāt par to, ko varam darīt.

Somālijā notiekošais patiesībā neaprobežojas tikai ar šo vienu šausminošo un nežēlīgo slepkavību, ko pieprasa vietējās islāma reliģijas cildenie likumi. Tur notiek arī daudz kas cits, ko ir vērts pieminēt un ko iepriekšējie runātāji neminēja — piemēram, nesenie pašnāvnieku sarīkotie sprādzieni, kas prasīja trīsdesmit cilvēku dzīvību. Piemēram, publiskie miesas sodi valsts galvaspilsētā, demonstrējot islāma radikāļu varu. Piemēram, daudzie cilvēktiesību pārkāpumi. Piemēram, kāds notikums, par ko būtu jārunā vairāk, nekā līdz šim runāts, — nesenā divu Itālijas katoļu mūķeņu nolaupīšana Kenijā un viņu turēšana gūstā Somālijā.

Uz visu to mums šodien ir jāatbild ar skaidru un nepārprotamu „nē!”

Urszula Gacek, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Katru ceturtdienas pēcpusdienu savās Strasbūras plenārsēdēs mēs dzirdam par jaunām traģēdijām, nekrietniem noziegumiem, zvērībām un smagu netaisnību. Debatēs par steidzamiem jautājumiem ir iespējams izskatīt trīs tematus, un labākais pierādījums cilvēka nežēlībai pret otru cilvēku ir tas, cik daudz jautājumu pretendē uz vietu mūsu darba kārtībā.

Ņemot vērā šo nomācošo fonu, ir grūti iedomāties, ka kaut kas vēl spētu mūs šokēt. Mums liekas, ka esam dzirdējuši visu iespējamo. Tomēr laiku pa laikam mums jāaskaras ar kaut ko tik nepārspējami pretīgu, ka kļūst skaidrs — esam maldījušies. Tieši tāds gadījums ir 13 gadus vecas Somālijas meitenes nomētāšana ar akmeņiem; vispirms viņa kļūst par upuri grupveida izvarošanai, pēc tam tiek atzīta par vainīgu laulības pārkāpšanā, savukārt izvarotāji sodu nesam, un visbeidzot viņai piespriež visšausmīgāko nāves sodu. Kā kolēģi jau minēja, 50 vīrieši viņu nomētāja ar akmeņiem līdz nāvei, kamēr tūkstoš cilvēku liels pūlis noraudzījās šajā ārpūtā.

Gods kam gods, daži no vērotājiem centās glābt šausmās sastingušo bērnu. Taču bruņotā grupējuma dalībnieki atklāja uguni uz tiem, kam bija pieticis godaprāta, lai censtos pasargāt šo necilvēcīgās un fanātiskās rīcības upuri. Kāds jauns zēns samaksāja ar savu dzīvību, viņu nogalināja lodes.

Ko mēs varam darīt, lai vērstu par labu šī baisā nozieguma sekas? Mums ir jāsniedz jebkāda veida atbalsts Somālijas Pārejas perioda federālajai valdībai, jo tikai zināma kontroles un tiesiskuma nostiprināšana tajos

valsts reģionos, ko kontrolē radikālās opozīcijas grupas, ļautu cerēt, ka šādas un līdzīgas zvērības varbūt neatkārtotos.

Somālijas valdībai ir jāgādā, lai *Aisha Ibrahim Duhulow* pēc nāves tiktu rehabilitēta. Parlaments izsaka visdziļāko līdzjūtību *Aisha* ģimenei.

Tā biju es, kas ierosināja *Aisha* gadījumu iekļaut šodienas darba kārtībā. Paldies, ka atbalstījāt manu lūgumu. Kaut mums Parlamentā vairs nekad nenāktos izskatīt līdzīgus stāstus!

Filip Kaczmarek, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodien mēs runājam par notikumu Somālijā, kurš parasta eiropieša prātam nav aptverams. To dzirdot, pirmais impulss ir atteikšanās to pieņemt. Vienkārši negribas ticēt, ka kaut kas tāds vispār ir iespējams. Tomēr mums jāapzinās, ka tas ir iespējams, jo Somālijas situācijā iespējams ir daudz kas — lai cik nepieņemams vai neiedomājams tas būtu. Turklāt situācija Somālijā ietekmē arī situāciju Āfrikas Ragā, kur stāvoklis jau tā ir ļoti smags un sarežģīts.

Cilvēktiesību situācija šai reģionā un šai valstī uzlabosies tikai tad, kad mainīsies politiskā situācija. Tāpēc mums ir jāatbalsta Džibutijas miera līguma īstenošana, jo bez miera, stabilitātes, drošības uzlabošanas un atbildīgas valdības arvien biežāk atkārtosies tādas traģēdijas kā *Aisha* nāve.

Paulo Casaca, PSE grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Arī es gribu pievienoties visiem kolēģiem, kas runāja par šo jautājumu. Šī ir kārtējā valsts, kur valda reliģiskais fanātisms un kur taisnīguma vārdā, maskējoties ar reliģiskiem apsvērumiem, tiek noniecināti visas mūsu civilizācijas pamatprincipi. Situācija ir absolūti nepieņemama.

Papildus visam jau minētajam man jāsaka, ka mēs nekādā gadījumā nedrīkstam aizmirst arī badu, kas valda visā šai reģionā — gan Somālijā, gan arī Etiopijā. Protams, tas nekādā ziņā nav saistāms ar notiekošo un to neattaisno, taču mums jāņem vērā arī ārkārtīgi smagā humānā problēma, kas šobrīd Somālijā vērsas plašumā.

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Cilvēktiesību pārkāpumi Somālijā, kurus mēs šodien apspriežam, aptver daudz vairāk gadījumu nekā tie, kas pieminēti rezolūcijā, un šie pārkāpumi spilgti pierāda barbarisko attieksmi pret vājākajiem, piemēram, meitenēm, sievietēm un nolaupītajām mūķenēm.

Somālijā, kur 95 % iedzīvotāju ir musulmaņi un kas ir viena no pasaules nabadzīgākajām valstīm, vairums ļaužu dzīvo uz galējas nabadzības sliekšņa, analfabētisma līmenis ir 70 % un vidējais dzīves ilgums ir 47 gadi. Lai gan neatkarību Somālija atguva pirms vairāk nekā 40 gadiem, konfliktus joprojām izraisa klanu cīņas par ganībām un ūdens resursiem.

Pirms neatkarības atgūšanas konfliktus apspieda koloniālā vara. Kad valsts tika atstāta pašu tās iedzīvotāju ziņā, somālieši sāka pilsoņu karu, kas pastiprinājās līdz ar ekonomikas sabrukšanu. Lai šādos apstākļos varētu apkarot terorismu un pirātismu, vispirms ir jāmazina trūkums un galējā nabadzība, sniedzot humāno palīdzību vistrūcīgākajiem un radot iespējas attīstībai.

Tomēr smagā cīņā panākto Somālijas stabilitāti iznīcināja ārvalstu intervence, kas tika veikta zem terorisma apkarošanas karoga. Sašķeltās, nabadzīgās, neizglītotās un viegli ietekmējamās Somālijas ciltis kļūst par viegli izmantojamu līdzekli, ar kura palīdzību turpināt anarhiju un šķelšanu.

Ikvienai tautai ir tiesības pašai noteikt savu domāšanas un dzīves veidu, un starptautisko palīdzību nedrīkst izmantot donoru ideoloģijas izplatīšanai vai viņu ietekmes paplašināšanai. Šī nav pirmā reize, kad pretinieki izmanto reliģiju, lai to diskreditētu un iegūtu varu; tas notiek ne tikai Somālijā, bet arī Vjetnamā un Indijā, kur katoļu vajāšana ir kļuvusi par vēlēšanu kampaņas sastāvdaļu.

Tomēr laikā, kad tiek vajāti kristieši, Parlamenta kreisi liberālie elementi nevēlas debātes, kuru mērķis ir novērst vajāšanas un cilvēktiesību pārkāpumus.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Nevalstiskās organizācijas brīdina, ka Somālija ir kļuvusi par visvairāk ignorētās cilvēciskās traģēdijas piemēru, un šī traģēdija risinās visas pasaules acu priekšā. Cilvēki masveidā iet bojā no bada, slāpēm un slimībām, un katrs ceturtais bērns Somālijā mirst, nesasniedzis piecu gadu vecumu. Valsts galvaspilsēta Mogadiša līdzinās tuksnesim. Pār vienkāršajiem iedzīvotājiem līst artilērijas uguns. Civiliedzīvotājus terorizē spridzinātāji pašnāvnieki. Somālijas piekrasti pārņēmusi pirātisma sērģa, savukārt sauszemē Somālijas *Taliban* spēki ieņem arvien lielākas teritorijas, pakāpeniski virzoties uz galvaspilsētu un ieviešot skarbos šariata likumus. Būsim reālisti — likumus viņi piemēro patvaļīgi, paši pēc savas vajadzības. Ja vēl pieskaitām sausuma un plūdu izraisītās katastrofas, kļūst redzams patiesais traģēdijas

mērogs. Dabas katastrofas vismaz var saprast, taču kā izskaidrot to, ka nabadzīgajā Somālijā ir tik daudz ieroču? Manuprāt, tas ir dažu valstu ciniskās rīcības rezultāts, jo, kamēr mēs apmierināti priecājamies par Ķīnā sarīkotajām Olimpiskajām spēlēm, šīs valstis grib turpināt savus netīros darījumus šajā nabadzīgajā Āfrikas daļā.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Somālijas miera nestabilitāte šodien skaidri izpaužas profesionālo pirātu darbībā. Tā izpelnījās lielāku uzmanību nekā jautājums, ko patlaban apspriežam Eiropas Parlamentā — *Aisha Ibrahim Duhulow* un viņas nomētāšana ar akmeņiem. Tomēr šis jautājums ir uzskatāms par lielāku traģēdiju nekā pirātu darbošanās. Tas skaidri atspoguļo valsti, kura dzīvo islāma viduslaikos.

Kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā, iespējams, ir pausts pārāk liels un nepārprotams atbalsts Somālijas Pārejas perioda federālajai valdībai. Pirms neilga laika notika šī reģiona valstu Starpvaldību attīstības iestādes Ministru padomes sanāksme. Tajā nosodīja Somālijas valdības nevēlēšanos pildīt savas saistības un īstenot miera politiku. Citu šā reģiona valstu pārstāvji saka, ka miera veicināšanai valdībai trūkst politiskās gribas un iniciatīvas un ka šis ir lielākais šķērslis, kas neļauj mazināt nedrošību. Tomēr *Aisha* dēļ Parlamenta rezolūcija ir svarīga, un mūsu grupa ir gatava to atbalstīt. Savos miera centienos mēs negrasāmies aizmirst Somālijas valdības atbildību un vienkārši pāršķirt jaunu lapu.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! *Aisha Ibrahim Duhulow* bija tik tikko pusaudzes vecumā. Droši vien viņa nekad neko nebija dzirdējusi par Eiropas Savienību vai tās Parlamentu. Pat, tikdama grupveidā izvarota vai mirstoša gulēdama zem akmeņiem, viņa, iespējams, nekad nebūtu varējusi iedomāties, ka kādā tālā zemē politiķi runās par viņas mokām un pieminēs viņas pārlieku īso mūžu. Taču esmu pārliecināts, ka viņa nomira, zinādama, ka ir kritusi par upuri smagai netaisnībai.

Pret viņu pastrādātos atbaidošos noziegumus vēl šokējošākus padara šā gadījuma baisās nianšes: tūkstoš cilvēku liels pūlis, notikuma vieta — stadions, kā kādā sporta spēlē, īpaši šim nolūkam sagādāta autokrava ar akmeņiem, bandīti, kas šauj uz cilvēkiem, kuri, par spīti visam, mēģina glābt nelaimīgās meitenes dzīvību.

Somālija ir rīcībnespējīga valsts, un praktiski ES neko daudz nespēj darīt, lai mazinātu dažādo klanu un islāma bruņoto grupējumu barbarismu, kas valda ārpus tiem reģioniem, kurus kontrolē valdība.

Tomēr mēs varam paust savu nostāju, aizstāvēt paši savas vērtības, kas nav savienojamas ar šariata likumiem. Tas nav tikai mans viedoklis; tā uzskata arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Šis traģiskais gadījums tikai vēlreiz stiprina mūsu apņēmību nekad neļaut tumsonībai valdīt pār mūsu demokrātiskajām brīvībām, kas iegūtas smagā cīņā.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Somāliju jau gadiem ilgi plosa brutālas cīņas, nelikumības un jūras pirātisms. Nesen nolaupītāju gūstā krita divi Polijas pilsoņi. Taču tas, kas notika 27. oktobrī, nav cilvēka prātam aptverams.

Līdz nāvei tika nomētāta ar akmeņiem *Aisha Ibrahim Duhulow*, 13 gadus veca meitene. Bērnu bija izvarojuši trīs vīrieši. Varmākas netika ne aizturēti, ne tiesāti. Kismaļo pilsētā, aptuveni tūkstoš liecinieku klātbūtnē, piecdesmit vīrieši meiteni līdz nāvei nomētāja ar akmeņiem. Saskaņā ar islāma likumiem *Aisha* tika sodīta par izvarošanu, kuru bija pārcietusi.

Šī šokējošā rīcība nav atsevišķs gadījums, bet gan brutāla islāma likumu izpaušme, kad Dieva vārdā sodīts tiek nozieguma upuris. Es aicinu Somālijas valdību darīt galu šiem barbariskajiem paradumiem, piespīest varmākām pamācošu sodu un rehabilitēt *Aisha*.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Šā gada 27. oktobrī 13 gadus vecu meiteni vārdā *Aisha Ibrahim Duhulow* — šo vārdu mēs nedrīkstam aizmirst — līdz nāvei nomētāja ar akmeņiem 50 vīrieši; tas notika valsts dienvidos, ostas pilsētas Kismaļo stadionā, tūkstoš skatītāju acu priekšā. Meiteni apsūdzēja un atzina par vainīgu laulības un islāma likumu pārkāpšanā, taču patiesībā viņu bija izvarojuši trīs vīrieši. Izvarotāji netika ne apcietināti, ne aizturēti.

Es stingri nosodu *Aisha Ibrahim Duhulow* sodīšanu ar nāvi un nomētāšanu ar akmeņiem, un mani šausmina šis barbariskais akts, kas pastrādāts pret 13 gadus vecu izvarošanas upuri. Kā UNICEF norādīja pēc meitenes traģiskās nāves, viņa tika upurēta divkārt — pirmo reizi to izdarīja viņas izvarotāji, otro reizi — tie, kas sprieda tiesu.

Šo šariata likumu atbaidošo izturēšanos pret sievietēm vienkārši nedrīkst piedot un atļaut. Šī epizode apliecina ne tikai Somālijas meiteņu un sieviešu neaizsargātību, bet arī smago diskrimināciju, kas viņām jācieš.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodien mēs runājam par Somāliju, kur kāda meitene tika noslepkavota, nomētājot viņu ar akmeņiem. Mums ir zināms arī, ka Somālijā tiek turētas divas nolaupītas katoļu mūķenes. To visu aizēno nekontrolētais pirātisms Somālijas piekrastē. Mēs esam dzirdējuši, ka tas viss notiek tāpēc, ka Somālijas valdība patiesībā vispār nefunkcionē. Kur šajā situācijā ir šīs pasaules varenie? Kur ir varenās Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna, Krievija un Eiropas Savienība, kas sevi uzskata par civilizētām valstīm? Ja valstis nav spējīgas iejaukties un aizstāvēt vājākos, kuriem uzbrūk nebūt ne tie varenākie, šādas valstis nav saucamas par civilizētām. Kur šai situācijā esam mēs? Priekšsēdētāja kungs, es vērsos pie šīs pasaules varenajiem. Dariet to, kas darāms! Izpildiet savu pienākumu!

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs! Komisijas un komisāra L. Michel vārdā es gribētu dalīties dažās pārdomās par šo jautājumu — cilvēktiesībām Somālijā.

Pirmkārt, es pievienojos bažām par ilgstošo konfliktu un Somālijas politisko nestabilitāti. Somālijā joprojām valda situācija, kurā bruņoti grupējumi turpina ignorēt pamattiesības un pašus vienkāršākos cilvēka cieņas principus, īstenojot sistemātiskus un plaša mēroga uzbrukumus civiliedzīvotājiem.

Centrālajā Somālijā un valsts dienvidos dažu pēdējo mēnešu laikā pieņemtas spēkā uzbrukumu vilnis; šie uzbrukumi tiek vērsti pret humānās palīdzības organizāciju darbiniekiem, miera aktīvistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem. Tikai laikā no 2008. gada janvāra līdz septembrim tikuši nogalināti vismaz 40 Somālijas cilvēktiesību aizstāvji un humānās palīdzības darbinieki. Šo uzbrukumu dēļ vairākas humānās palīdzības organizācijas ir bijušas spiestas atsaukt savu personālu no Mogadišas; turpina samazināties humānās palīdzības pieejamība, un arvien vairāk pasliktinās situācija cilvēktiesību un humanitāro apstākļu jomā.

Kopā ar dalībvalstīm un citiem starptautiskajiem dalībniekiem Komisija ir apņēmusies palīdzēt šajā kritiskajā brīdī.

Eiropas Savienība atbalsta Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroja, arī *Shamsul Bari*, Neatkarīgā eksperta cilvēktiesību jautājumos Somālijā, centienus panākt tāda mehānisma izveidi, kas visām pusēm ļautu izmeklēt sistemātiskos cilvēktiesību pārkāpumus.

Izveides līmenī ES ir cieši iesaistījusies cilvēktiesību organizāciju atbalstīšanā, galvenokārt attiecībā uz apmācību un finansējumu saistībā ar identifikēšanu, dokumentāciju, cilvēktiesību pārkāpumu novērošanu un aizstāvību. Komisija pastiprināti iesaista pilsonisko sabiedrību visās atjaunošanas un nacionālā izlīguma programmās, tostarp pilsoniskās sabiedrības apmaiņas programmās ar citām reģionālajām organizācijām, juristu palīgu apmācībā, sabiedrības informēšanas kampaņās un sieviešu grupās, kuru darbības mērķis ir veicināt sieviešu politisko pārstāvību un dalību izlīguma procesā. Turklāt Eiropas Savienība atbalsta programmas, kas vērstas uz tiesību aizsardzību un tiesu varas stiprināšanu.

Vienlaikus mums ir jāstrādā pie drošības uzlabošanas un Somālijas izlīguma procesa virzības. Nedrošības atmosfēra var tikai pasliktināt situāciju cilvēktiesību jomā un veicināt starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus. Jebkāds ilgstošs miers Somālijā ir panākams tikai tad, ja visām konfliktā iesaistītajām pusēm būs tiesas priekšā jāatbild par pieļautajiem cilvēktiesību pārkāpumiem.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Šīs nedēļas steidzamo rezolūciju vidū īpaši satraucošs ir Somālijas gadījums. Pirms trim nedēļām 13 gadus veca meitene vārdā *Aisha Ibrahim Duhulow*, kuru bija izvarojuši trīs vīrieši, tika nomētāta ar akmeņiem. Ar vīriešiem nekas nenotika, taču meiteni atbilstīgi šariata likumiem atzina par vainīgu laulības pārkāpšanā.

Nomētāšana ar akmeņiem notika Somālijas dienvidu pilsētas Kismaijo stadionā, 1000 skatītāju klātbūtnē, un nāvēssodu izpildīja 50 vīrieši. Spriedumu pasludināja *Al-Shabab* bruņotais grupējums, kas kontrolē Kismaijo. Viņi nogalināja arī kādu zēnu, kas mēģināja apturēt *A. I. Duhulov* nonāvēšanu. Šī skarbā un necilvēcīgā šariata likuma interpretēšana, kas laulības pārkāpējam paredz nāves sodu, nomētājot ar akmeņiem, ir sasniegusi prātam neapmieramu nežēlību; tās dēļ noslepkavoja nevainīgu bērnu, kurš bija kļuvis par nozieguma upuri.

Ir ļoti svarīgi, lai mēs nosodītu gan šo spriedumu, gan tā izpildes veidu, un pieprasītu, lai Somālijas valdība un Āfrikas Savienība mums pievienojas un pēc iespējas ātrāk veic konkrētus pasākumus, turpmāk nodrošinot

šādu spriedumu nepiemērošanu. Mums ne tikai ir jāatbalsta Somālijas valdības centieni pārņemt kontroli Kismaio pilsētā, bet arī jāpieprasa saukt pie atbildības A. I. Duhulow izvarotājus. Kā norādīts rezolūcijā par Somāliju, ES dalībvalstīm ir jāsniedz lielāks atbalsts Somālijai, lai valstī varētu izveidot demokrātisku valdību, un šai valdībai ir jāsaņem vajadzīgā palīdzība, kas ļautu tai nostiprināt savu kontroli visos valsts reģionos.

12.2. Nāvēssods Nigērijā

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par nāvēssodu Nigērijā⁽³⁾.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Nigērijas tiesu sistēmā valda trūkumi, nevērība un korupcija. Šo briesmīgo stāvokli vēl pasliktina anahroniskās islāma šariata tiesas, kurām trešajā daļā Nigērijas štatu ir augstāka jurisdikcija nekā krimināltiesām. Šādas reliģiskās tiesas, ko vada apsēsti fanātiķi, līdz pat šim brīdim terorizē iedzīvotājus, piespiežot nāvēssodus, miesas sodus un amputāciju.

Mēs Eiropā, protams, nosodām šādu laikmetam neatbilstošu reliģisko tiesu darbību, bet kā ir ar pašu islāma pasauli? Vairākām islāma politiskajām personībām un islāma valstīm ir ļoti liela starptautiska un reģionāla vara un ietekme, un dažas no tām ir mūsu tirdzniecības partneri; kāpēc šie cilvēki un valstis neuzņemas atbildību un apņēmīgi necinās pret šariata likumiem, islāma tiesām un citām ļaunuma izpausmēm? Kāpēc dažu attīstītāko islāma valstu reliģiskie līderi paši nenosoda šādu islāma reliģijas izmantošanu? Manuprāt, viņu klusēšana vai remdenā reakcija nozīmē kļuvis atbalstu šādām darbībām, un es uzskatu, ka šāda nostāja ir tikpat noziedzīga kā to cilvēku rīcība, kas reāli piemēro šariata likumus.

Mūsu nepatika pret šiem islāma fundamentālisma aspektiem ir jādara zināma tiem islāma pasaules pārstāvjiem, kuru pienākums būtu radikāli rīkoties un labot situāciju, bet kuri to diemžēl nedara.

Paulo Casaca, autors. – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Nigērijas gadījums neapšaubāmi nav salīdzināms ar Somālijā notiekošo, taču man ir nopietnas bažas, ka situācija var ievirzīties līdzīgā gultnē. Kā jau teikts, šariata likumus faktiski piemēro trešajā daļā valsts teritorijas, un ir skaidri vērojama cilvēktiesību situācijas pasliktināšanās.

Te man jāsaka, ka pirms runām par reliģiskajiem līderiem, sevišķi islāma reliģiskajiem līderiem, un viņu nosodišanas mums jāatceras, ka mūsu pamatuzdevums ir uzturēt dialogu un atbalstīt tos musulmaņu līderus, kuri nepieder pie fanātisku uzskatu paudējiem.

Varu jums apliecināt, ka šādu līderu ir daudz, un vairākus no viņiem es pazīstu. Problēma ir tāda, ka Eiropas iestādes runā nevis ar šīm valstīm un islāma pasaules pārstāvjiem, kuriem ir tādas pašas vērtības un nostāja kā mums, bet gan dara tieši pretējo. Šķiet, ka Eiropas iestādes ir pārāk aizrāvušās, cenšoties nomierināt visfanātiskākos un lielākos pārkāpējus, kuri mīda kājām visu musulmaņu cilvēktiesības, taču mums ir jāsaprot, ka galvenie cietēji šajā situācijā ir musulmaņi. Viņi ir mūsu galvenie sabiedrotie. Viņi ir tie, ar kuriem mums ir jāsadarbojas. Tie ir cilvēki, ar kuriem kopā mēs, sociāldemokrāti, noteikti spēsim risināt šīs problēmas.

Ryszard Czarnecki, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Zināmā mērā šīs debates, protams, attiecas uz nāvēssodu kā tādu, taču es negribētu tās pāvērst šai virzienā, jo patiesībā mums ir jārunā par konkrēto situāciju.

Mēs esam redzējuši ziņojumus, kuros teikts, ka pēdējā laikā nāves spriedumu skaits ir samazinājies, taču noziedzība valstī nav mazinājusies. Tas nāvēssoda atbalstītājiem ļauj turpināt uzstāt uz savu viedokli. Taču patiesībā pagājušajā gadā no 53 Āfrikas Savienības valstīm tikai 7 valstīs tika piespriests nāvēssods, savukārt 13 valstīs nāves spriedums tika atlikts, bet 22 valstīs nāvēssodu vienkārši nepiespriež.

Manuprāt, šāds ceļš būtu jāiet arī Nigērijai, un varbūt šeit var palīdzēt Eiropas Savienības spiediens. Mēs varētu norādīt uz faktu, ka nāvēssods tiek piespriests jauniem un ļoti jauniem cilvēkiem. Viņu ir ļoti daudz; Nigērijā šādu cilvēku ir vismaz 40. Tā ir īpaši šokējoša situācija, ja tik jauni cilvēki gaida nāvēssoda izpildi.

Protams, jautājums ir daudz plašāks. Šī ir valsts, kur nāvēssodu kādam piespriež un ļoti viegli, sevišķi tāpēc, ka ceturtajā daļā Nigērijas teritorijas valda šariata likumi, islāma un musulmaņu likumi, kas paredz tādus sodus kā roku un kāju amputācija vai miesas sodi. Šāda situācija ir nepieņemama. Mēs nedrīkstam klusēt.

Michael Gahler, atzinuma sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Politiskajā un ekonomikas ziņā Nigērija ir viena no lielākajām un svarīgākajām Āfrikas valstīm. Šā iemesla dēļ tā ir arī viena no mūsu galvenajām

⁽³⁾ Sk. protokolu.

partnerēm. Diemžēl situācija tiesiskuma jomā šai valstī varētu būt daudz labāka, sevišķi attiecībā uz tiesu sistēmu. Šajās debatēs mēs runājam par nāvessodu. Nigērijā ir ļoti daudz cilvēku, kas gaida nāvessoda izpildi. Ceturtā daļa no viņiem apelācijas tiesu gaida piecus gadus, savukārt 6 % gaida 20 gadus. Šāda situācija ir nepieņemama, tāpēc mēs aicinām Eiropas Komisiju palīdzēt Nigērijas iestādēm uzlabot tiesiskumu un sniegt ieteikumus, kas varētu būt noderīgi. Arī prezidents ir nodibinājis komitejas, kas Nigērijai ir ieteikušas vairākus soļus pareizajā virzienā. Tomēr es uzskatu, ka šajā jomā ir jāpalielina politiskais spiediens.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Nāvessods, kas piespriests par nabadzību, — Nigērijā tā ir realitāte. Es vērsos pie Nigērijas iestādēm un aicinu noteikt nāvessoda izpildes moratoriju un aizstāt nāvessodu ar citiem soda veidiem.

Starp tiem, kam piespriests nāvessods, ir simtiem tādu cilvēku, kas nevar atļauties taisnīgu tiesu. Viņi notiesāti, pamatojoties uz liecībām, kas iegūtas ar spīdzināšanas palīdzību, viņiem nav līdzekļu kvalificēta aizstāvja noalgošanai, nav iespēju sameklēt pirms pieciem vai piecpadsmit gadiem nozaudēto lietas dokumentāciju, un nāvessoda izpildi viņi gaida necilvēcīgos apstākļos. Viņu kameru logi bieži ir vērsti uz soda izpildes vietu. Apmēram 40 uz nāvi notiesāto ir jaunieši. Viņu iespējamie noziegumi tika izdarīti 13–17 gadu vecumā. Apelācijas process ilgst vidēji piecus gadus, bet dažkārt — pat 20 gadus. Apelācijas sūdzību nav iesnieguši 41 % notiesāto. Viņu lietas dokumenti ir vai nu nozaudēti, vai arī viņi neprot paši aizpildīt pieteikumu, bet advokātu nevar atļauties. Nigērijas likumi nepieļauj spīdzināšanu. Šādā veidā iegūtu liecību neatzīst par derīgu. Tomēr policija spīdzināšanu izmanto. Tiesa ir jāgaida ilgi. Spīdzināšanas upuru liecības bieži ir vienīgais pierādījums lietā. Trūcīgajiem ir praktiski neiespējami panākt taisnīgu lietas izskatīšanu.

Erik Meijer, GUE/NGL grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Nāvessods ir šausminošs pats par sevi. Tā vietā, lai cilvēkiem, kas nodarījuši pāri savam tuvākajam vai sabiedrībai, palīdzētu nākotnē kļūt labākiem, pret notiesātajiem tiek vēsta atriebība, viņus vienkārši nogalinot. Šāds lēmums ir neatgriezenisks, un dažkārt tā pamatā pat ir tiesu kļūdas. Vēl šausmīgāk ir tad, ja šādu sodu piespriež arī par mazāk smagiem noziegumiem. Nigērijas gadījumā visbiežāk iemesls ir vāja tieslietu sistēmas organizācija un administratīvs haoss.

Turklāt arvien vairāk nostiprinās ziemeļu štatos valdošais primitīvais, fundamentālismā pamatots uzskats, ka Dievs cilvēku ir pilnvarojis iznīcināt savus grēcīgos līdzcilvēkus. Pretēji Somālijai, kuras sistēmas augļus mēs apspriedām iepriekšējā darba kārtības jautājumā, Nigērija ir funkcionējoša valsts. Tomēr tā ir valsts, kurā daudzie federālie štati funkcionē viens no otra neatkarīgi, un tos koordinē centrālā vara, kas valsts apvērsumu veidā bieži ir nonākusi militāristu rokās. Šobrīd situācija Nigērijā šķiet nedaudz uzlabojusies, jo nav diktatūras un pagātnē pārciesto vardarbīgo konfliktu. Vairāki ziemeļu reģioni, līdzīgi Irānai, Pakistānas ziemeļrietumiem un daļai Somālijas, ir kā izmēģinājumu poligoni, kuros notiek atgriešanās viduslaikos. Tiesiskumam ir arī šķiriskuma iezīmes. Notiesātie ir galvenokārt nabadzīgi cilvēki bez kādas juridiskās palīdzības. Mums ir jādara viss iespējamais, lai glābtu šos cilvēkus no haosa, patvaļas un fanātisma.

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) Galvenā prasība, ko Eiropas Parlaments šodien pauž Nigērijas federālajai valdībai un štatu valdībām, ir nekavējoties apturēt sodu izpildi, pasludināt nāvessoda moratoriju un pilnībā atcelt nāvessodu.

Galū galā no 192 Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstīm 137 valstis ir atcēlušas nāvessodu. Pat Āfrikas Savienības 53 dalībvalstu starpā Nigērija ir viena no retajām valstīm, kur joprojām piespriež nāvessodu.

Arī Valsts izpētes grupa un prezidenta komisija, kas darbojas Nigērijā, ir ieteikušas atcelt nāvessodu, jo tas nemazina noziedzību.

Es mudinu un aicinu Padomi, Komisiju un dalībvalstis izmantot visas iespējas un kontaktus ar Nigērijas valsts iestādēm, lai censtos apturēt cilvēku nogalināšanu, it īpaši nepilngadīgo nogalināšanu Nigērijā tiesiskuma vārdā.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Nāvessoda temats vienmēr ir raisījis pārdomas un daudzus jautājumus. Pirmkārt, vai cilvēkam ir tiesības lemt par otra cilvēka dzīvību? Otrkārt, vai šādu lēmumu drīkst pieņemt, ja atzīšanās izspiesta spīdzinot? Vai jauni, nepilngadīgi noziedznieki būtu jāiznīcina vai jāaudzina? Šādu jautājumu ir daudz, taču atbilde vienmēr būs viena un tā pati: nevienam nav dotas šādas tiesības. Cilvēki tās sev ir piešķīruši paši. Bet, ja tā, tad cilvēki var no tām atteikties, atcelt tās un turpmāk vairs nepieļaut šādu rīcību. Šos vārdus es veltu ne tikai Nigērijas iestādēm, bet arī visiem tiem, kas sevi uzskata par noteicējiem pār citu cilvēku dzīvību un nāvi.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs! Kopš neatkarības iegūšanas Nigērijā tikai trīs reizes ir bijusi civila valdība, un 29 gadus ir valdījuši militāristi.

Pirms deviņiem gadiem Nigērija sāka virzību uz demokrātiju un atgriezās pie civilas pārvaldes, lai gan visas kopš tā laika notikušās vēlēšanas ir saņēmušas plašu kritiku par pārkāpumiem, krāpšanu un vardarbību. Labs piemērs citām valstīm varēja būt 2007. gada vēlēšanas, tomēr izdevība netika izmantota, un jaunās valdības darba sākumu aptumšoja šaubas par tās leģitimitāti. Meklējot piemērotu stratēģiju, kā iesaistīt valdību konstruktīvā dialogā par cilvēktiesībām, ir jāreķinās ar minēto kontekstu, kā arī nozīmi, kāda Nigērijas stabilitātei ir visā Āfrikā.

Nāvēssoda jautājumā Komisija pilnībā pievienojas godāto deputātu paustajām bažām un piekrīt, ka līdz nāvēssoda pilnīgai atcelšanai ir nekavējoties jāpasludina moratorijs jebkādu nāvēssodu izpildei.

Vienlaikus jāatzīst, ka kopš Nigērijas atgriešanās pie civilas pārvaldes cilvēktiesību situācija kopumā ir uzlabojusies. Piemēram, ir veikti atsevišķi pasākumi, lai valstī sāktu debates par to, cik lietderīgs ir nāvēssods kā iebiedēšanas līdzeklis, kas attur no šausalīgu noziegumu pastrādāšanas. Vairāki ieslodzītie, kas gaida sprieduma izpildi, šogad ir apzēloti, un Nigērija ir apņēmusies iesaistīties intensīvā augsta līmeņa politiskajā dialogā ar ES un cita starpā apspriest arī cilvēktiesību jautājumus.

Komisija ir būtiski veicinājusi šo procesu, kura rezultātā varētu izstrādāt starptautisku ES stratēģiju attiecībā pret Nigēriju un kurš jau ir ļāvis izveidot svarīgu ministriju trijotni un izdot kopīgu visaptverošu paziņojumu.

Šā dialoga kontekstā būs iespējams konstruktīvi apspriest cilvēktiesību jautājumus un veikt vairākus sadarbības pasākumus tādās nozīmīgās jomās kā miers un drošība, pārvaldība un cilvēktiesības. Patlaban tiek apsvērtas šādas sadarbības iniciatīvas: atbalsts Nigērijas policijas izmeklēšanas jaudas uzlabošanai, tiesas pieejamība un atbalsts cietumu reformai, atbalsts korupcijas apkarošanā, demokrātiskā procesa atbalsts, kā arī palīdzība tām federālajām iestādēm, kas nodarbojas ar tādiem jautājumiem kā cilvēku tirdzniecība, narkotikas, cilvēktiesības un zāļu viltošana.

Lai šie pasākumi būtu efektīvi, par tiem jāinformē pilsoniskā sabiedrība un vienkāršie iedzīvotāji. Komisija izstrādās stratēģiju, kuras pamatā būs gan atbalsts vietējiem plašsaziņas līdzekļiem, gan kultūras iniciatīvas un kuras nolūks būs atbalstīt jutīgākās sadarbības iniciatīvas un sniegt sabiedrībai izglītojošu informāciju attiecībā uz cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, demokrātijas pamatvērtībām, labu pārvaldību, vides aizsardzību un tā tālāk.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pat laikā, kad pasaule saskaras ar ekonomisko krīzi, mums joprojām ir jāpievērš uzmanība cilvēktiesību jautājumam. Nabadzība un politekonomiskās perspektīvas trūkums vienmēr noved pie cilvēku dzīves apstākļu pasliktināšanās. Steidzami risināmo problēmu gūzmā cilvēktiesību ievērošana aizvirzās otrajā plānā, un mūsu pašu ekonomisko likstu dēļ ir viegli piemirst faktu, ka pasaulē joprojām ir valstis, kurās cilvēkus soda ar nāvi. Es runāju par Nigēriju, valsti ar 140 miljoniem iedzīvotāju, kurā, kā norāda *Amnesty International*, 725 vīrieši un 11 sievietes kopš šā gada februāra gaida nāvēssoda izpildi par tādiem pārkāpumiem kā bruņota laupīšana, slepkavība vai valsts nodevība. Turklāt pienāk satraucošas ziņas, ka daudziem no viņiem lietas nav tikušas pienācīgi izskatītas vai pat pierādījumi ir izspiesti ar spīdzināšanas palīdzību. Šos cilvēkus pakārs par pārkāpumiem, kurus viņi varbūt nemaz nav izdarījuši, jo Nigērijas tiesu sistēma nabadzīgajiem iedzīvotājiem negarantē pilnīgi nekādu aizsardzību, lai gan šeit ir runa par Starptautiskās krimināltiesas dalībvalsti. Starptautiskās sabiedrības pienākums ir darīt visu iespējamo, lai Nigērijas valdība nekavējoties pasludinātu moratoriju jebkādu nāvēssodu izpildei un aizstātu visus nāvēssodus ar brīvības atņemšanu.

12.3. Al-Kurd ģimenes lieta

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Al-Kurd ģimenes lietu⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Sākumā atļaujiet man norādīt, ka par šo jautājumu es runāju pats savā vārdā.

⁽⁴⁾ Sk. protokolu.

Vēlos arī pateikt, ka labi apzinos — un to apzināties vajadzētu ikvienam —, ka visu, ko šajā Parlamentā saka par Izraēlu, šis valsts iestādes ārkārtīgi rūpīgi pārbauda, bet pēc tam pilnībā ignorē attiecībā uz jautājuma būtību. Vienīgā rīcība ir dažādu veidu uzbrukumi tiem EP deputātiem, kas jebkāda veidā un formā ir kritizējuši Izraēlas ļaundarības.

Es pats esmu to pieredzējis. Nesenajās Parlamenta debatēs par Izraēlā ieslodzītajiem palestīniešiem es netaupīju skarbus vārdus, apsūdzot Izraēlas valdības ierēdņus. To es darīju tāpēc, lai viņiem skaidri liktu saprast, ka viņu attieksme pret ieslodzītajiem palestīniešiem bija necilvēcīga un noziedzīga, un es baidos, ka tāda tā ir joprojām.

Pēc manas uzstāšanās ne tikai Izraēlas vēstnieks Kiprā sāka pret mani politisku nomelnošanas kampaņu, bet — kas vēl svarīgāk — arī Izraēlas Kneseta priekšsēdētāja *Dalia Itzik* nosūtīja Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam oficiālu sūdzību par mani. *H. G. Pöttering* kungs atbildēja tik diplomātiski, cik vien iespējams, un es pateicos viņam par EP deputātu runas brīvības aizstāvēšanu šī Parlamenta debatēs. Paldies viņam arī par atbildes vēstules *D. Itzik* kundzei kopiju, ko viņš man nosūtīja. Šī vēstule ir šeit, un es to iesniedzu sekretariātā kā pierādījumu manu vārdu patiesumam.

Savukārt *Itzik* kundzei gribu teikt, lūk, ko: Eiropas Parlamentā un visā Eiropas Savienībā mums ir tiesības brīvi un demokrātiski paust savu viedokli. Varbūt jūsu parlamentā un jūsu valstī jums, *Itzik* kundze, vajadzētu darīt tāpat.

Attiecībā uz šīs rezolūcijas tematu mans viedoklis ir šāds. Pirmkārt, šis nav civiltiesību jautājums, kā daži dezinformēti vai dezinformējoši Parlamenta deputāti gribētu norādīt; šis nepārprotami ir politisks jautājums, šī ir secīga vairāku Izraēlas valdību politika — izraidīt palestīniešus no viņu mājām un zemēm un ar spēka vai juridisku viltību palīdzību iegūt Izraēlas īpašumā pēc iespējas lielāku okupēto teritoriju daļu.

Otrkārt, dokumentā, ko Izraēlas misija Eiropas Savienībā nosūtījusi dažiem atsevišķiem EP deputātiem, tā cenšas pierādīt, ka minētais īpašums Izraēlai pieder vēsturisku iemeslu dēļ. Šajā dokumentā ir apgalvots, ka zemi, uz kuras atrodas strīdus rajonā uzceltās mājas, divas ebreju NVO ir iegādājušās Osmaņu impērijas laikā. Godīgi sakot, šāds apgalvojums nav uztverams nopietni un nav pelnījis turpmākas diskusijas.

Nobeigumā gribu vēlreiz paust savu nostāju, lai nebūtu nekādu pārpratumu: es cīnu ebreju tautas tiesības uz savu valsti, taču ebreju valdībai ir jāciena arī palestīniešu tautas tiesības uz savējo.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Sāpīgajai *Al-Kurd* ģimenes izlikšanas problēmai ir divi aspekti — politiskais un humānais.

Politiskais aspekts ir Austrumjeruzalemes statuss; izraēlieši to uzskata par Izraēlas neatņemamu sastāvdaļu. Atcerēsimies, ka ne Eiropa, ne starptautiskā sabiedrība nekad to par tādu nav uzskatījusi.

Rezolūcijā Nr. 252 ANO Drošības padome ir skaidri norādījusi, ka visi Izraēlas pieņemtie juridiskie un administratīvie pasākumi un noteikumi, ar kuriem iespējams mainīt tiesisko statusu, tostarp zemes un īpašuma atsavināšana, nav spēkā un nevar nekādā veidā mainīt šo statusu.

Drošības padome to atgādināja Izraēlai 1980. gadā, kad šī valsts pieņēma pasākumus apvienotās Jeruzalemes noteikšanai par savu galvaspilsētu, un Rezolūcijā Nr. 476 ir pieprasīts nekavējoties pārtraukt tādu politiku un pasākumus, kas ietekmē svētās pilsētas nozīmi un statusu. Rezolūcijā Nr. 478 atkārtoti apstiprināts, ka visi pilsētas statusa maiņas pasākumi ir spēkā neesoši. Ne ANO, ne Eiropa nekad nav atgriezušās pie šā jautājuma.

Tāpēc, par spīti tam, ka Parlaments ciena Izraēlas tieslietu jomas neatkarību, mēs zinām, ka tās pamatā var būt tikai šis valsts likumi, kas šajā gadījumā ir pretrunā starptautiskajiem tiesību aktiem, un ka saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem Austrumjeruzaleme nav tās jurisdikcijā.

Tādējādi *Al-Kurd* ģimenes izlikšana jāaplūko šādā politiskā perspektīvā, un to nevar uzskatīt par vienkāršu strīdu par īpašumu. *Al-Kurd* ģimeni izlika, lai atbrīvotu vietu kādai ebreju ģimenei, kas tikai nesen ieceļojusi Izraēlā. Viņiem atņēma tiesības uz šo īpašumu pēc tam kad viņi 40 gadus bija cīnījušies, un cilvēcisko drāmu, kas saistās ar šo izlikšanu, labāk par mani spēs aprakstīt mūsu parlamentārieši, kuri viņus apmeklēja.

Esmu gandarīta, ka visas mūsu partijas spējušas vienoties un aicināt rīkoties saskaņā ar tiesiskumu un atdot viņiem viņu īpašumu.

(Aplausi)

Luisa Morgantini, autore. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Naktī uz 9. novembri Austumjeruzalemē, *Sheikh Jarah* rajonā Izraēlas policija izlika no mājas palestīniešu *Al-Kurd* ģimeni. Ģimenē ir māte, pa pusei paralizēts, ar sirds slimību sirgstošs tēvs un pieci bērni; savu zemi viņi kā bēgļi ir pametuši 1948. gadā, un tagad viņus, līdzīgi tūkstošiem citu palestīniešu, izliek no mājas Austrumjeruzalemē.

Tagad viņiem atkal nav māju, lai gan šo namu viņi ir nopirkuši un tajā dzīvoja kopš 1956. gada. Esktrēmistisku ieceļotāju grupa — ne jau nabaga ebreji, kas tikuši vajāti un ir izglābušies no šausmīgās holokausta traģēdijas, bet gan fundamentālisti, kas uzskata, ka šī zeme viņiem piešķirta no Dieva gribas, — pieprasa īpašumtiesības uz šo māju un vēl 26 mājām šai pašā rajonā, pamatojoties, kā teica *M. Matsakis* kungs, uz neapšaubāmi autentisku deviņpadsmitā gadsimta Osmaņu kodeksu, ko apšaubā pat ASV iestādes. Tomēr plāns jau ir gatavs — kāda Izraēlas apvienība vēlas izmest palestīniešus un uz viņu māju drupām uzcelt 200 namus.

Pagājušajā nedēļā, mēs, Eiropas Parlamenta delegācija okupētajā Palestīnas teritorijā, piedaloties EP deputātiem no visām politiskajām grupām, apmeklējām *Al-Kurd* ģimeni viņu mājās un bijām aculiecinieki iebiedēšanai un vardarbībai, ko pret viņiem ik dienu vērš ieceļotāji, kuri jau apmetušies dažās mājās.

Tagad ģimene ir bezpajumtnieki, un rezolūcijas 4. punktā mēs prasām, lai *Al-Kurd* ģimenei tiktu atdota viņu māja, taču man ir žēl, ka PPE, kas atbalsta kompromisu un ir balsojusi par šo punktu, tagad pieprasa balsot pa daļām, lai gan par kompromisu visi bija vienojušies. Tomēr šobrīd viņiem nav ne mājas, ne arī telts, kuru viņi bija uzslējuši palestīniešiem piederošās mājas pagalmā un kuru divas reizes nopostīja izraēliešu buldozeri. Šāds liktenis sagaida vēl 500 ģimenes *Sheikh Jarah* rajonā, ja mēs stingri nenostāsimies pret šiem noziegumiem — šo nemitīgo nojaukšanu, kas nepārtraukti tiek apstiprināta.

Tāpēc es piekritu *V. De Keyser* kundzei, ka attiecībā uz Austrumjeruzalemi Izraēla īsteno koloniālu politiku, ko starptautiskā sabiedrība neatzīst. Manuprāt, ir pienācis laiks sirsnīgi lūgt Izraēlu ievērot starptautiskās tiesības, bet gan spert konkrētus soļus, lai pārtrauktu šādu rīcību, kas apdraud mieru izraēliešu un palestīniešu starpā.

Ryszard Czarnecki, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Man ir sajūta, ka šis jautājums atšķiras no iepriekš apspriestajiem. Traģiskā trīspadsmit gadus vecas meitenes noslepkavošana Somālijā, asinskāra pūļa priekšā, un jautājums par nāvessodu un par simtiem soda izpildi gaidošu cilvēku Nigērijā atšķiras no tā temata, par kuru runājam šobrīd.

Jāteic, ka mēs esam liecinieki kādas palestīniešu ģimenes drāmai, un tā neapšaubāmi ir pelnījusi mūsu uzmanību. No otras puses, gribu uzsvērt, ka, pretēji Nigērijai un Somālijai, šis gadījums nav viennozīmīgi vērtējams. Šīs teritorijas sarežģītā vēsture jau piecdesmit gadus liecina, ka upuri bieži ir gan ebreji, gan palestīnieši. Abpusēji nodarītais kaitējums, protams, nav līdzvērtīgs, un par to šobrīd nav runa. Manas uzstāšanās nolūks ir pateikt, ka nākotnē mums jācenšas skatīt šīs lietas plašākā kontekstā. Varbūt tas mums dos tiesības uz taisnīgāku spriedumu nekā dažkārt līdz šim.

Bernd Posselt, atzinuma sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Izraēliešu tautas vēsture ir nebeidzams trimdas stāsts. Pirms divtūkstoš gadiem viņus padzina no sākotnējās dzimtenes un izkaisīja pa visu pasauli. Gadsimtiem ilgi viņi tikuši vajāti un padzīti no valstīm, kurās bija atraduši patvērumu. Šā procesa šausminošā kulminācija bija holokausts, noziegums pret cilvēci, kura rezultātā milzīgs skaits ebreju atgriezās Svētajā zemē, savu senču zemē, un tas noveda pie sadursmēm, izraidīšanas un juridisku strīdu atsākšanās šajā valstī.

Šāda veida situācijā Eiropas Parlamenta spēkos ir vienīgi sniegt visu iespējamo atbalstu tām iecerēm, kuras paudusi Izraēlas valsts un mieru mīlošie palestīnieši un kuru apmēru es neņemos minēt, lai saskaņā ar šīm iecerēm panāktu mierīgu un saskaņotu risinājumu. Nav jēgas steigšām kārtā, dogmatiski un ārpus konteksta izskatīt kādu atsevišķu gadījumu un cerēt, ka to var atrisināt Strasbūrā vienā ceturtdienā. Tomēr mēs piedalījāmies šīs rezolūcijas sagatavošanā, un tam ir konkrēti iemesli. Mēs gribējām iesaistīties šajā diskusiju procesā un uzskatām, ka cilvēktiesības ir nedalāmas.

Protams, *Al-Kurd* ģimenes liktenis mums nav vienaldzīgs, un mēs vēlamies to apspriest. Tomēr, mūsaprāt, tas nav darāms autoritatīvā veidā. Tāpēc mēs uzskatām, ka 4. punkts ir dogmatisks un nepalīdz risināt problēmu. Šā iemesla dēļ mēs atbalstām iejaukšanos tādu apsvērumu vārdā, kas saistīti ar cilvēktiesībām, miera procesu un, protams, *Al-Kurd* ģimeni, taču mēs to varam darīt tikai dialoga veidā ar abām pusēm, nevis vienpusīgi nostājoties kāda pusē. Tādējādi mēs noteikti atbalstām šo lēmumu, bet lūdzam par 4. punktu balsot atsevišķi, jo šis ir jautājums, kas jāizlemj uz vietas. Šim nolūkam mēs varam piedāvāt tehnisku palīdzību.

Jana Hybášková, PPE-DE grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētāja kungs! *Qui bonum*, atļaujiet man nepiekrīst veidam, kādā Parlaments tiek tuvredzīgi iejaukts Palestīnas un Izraēlas konfliktā iesaistīto pušu specifiskās

politiskās interesēs. Būtībā šeit ir runa par svarīgu neskaidrību Rezolūcijā Nr. 242, kas ir vecāka pat par mani; šī rezolūcija nenosaka tiesiskās jurisdikcijas robežas attiecībā uz Austrumjeruzalemi. Vai šis ir civiltiesisks strīds? Nē. Vai tas attiecas uz Ceturto Ženēvas konvenciju? Nē.

Mēs patlaban neapdomīgi aizsteidzamies priekšā gaidāmajām miera konferences sarunām, taču mums nav nekādu tiesību tā darīt. Delegācijas Palestīnā vadībai tika sarīkots apmeklējums ģimenē, ko tiesa likumīgi atzinusi par vainīgu, un tādējādi izraisīta vērienīga Izraēlas ierēdņu provokācija, kuras rezultātā ir tapusi rezolūcija, kas diemžēl neko nepanāks. Tā vietā ir jārada priekšnoteikumi būtiskām politiskām pārmaiņām Eiropas Parlamenta uzskatos par Izraēlas dalību Kopienas programmās un jāuzlabo politiskās attiecības, ko mēs diemžēl neesam varējuši panākt ar demokrātiskiem līdzekļiem. Demokrātiska risinājuma vietā mūsu deputāti ir izvēlējušies citu ceļu, dodot Izraēlai iemeslu skarbākiem pasākumiem. Mēs nevis risinām problēmas, bet pieļaujam eļļu ugunī. Šāda rīcība nav Parlamenta cienīga.

Proinsias De Rossa, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Esmu gandarīts, ka pirms divām nedēļām biju viens no Parlamenta delegācijas Palestīnas likumdošanas padomē (PLC) locekļiem, un mēs viesojāmies pie *Al-Kurd* ģimenes. Tobrīd viņi vēl cerēja uz taisnīgu Izraēlas tiesu lēmumu. Par nožēlu, viņu cerības bija veltas, un tagad viņi ir pilnībā izlikti no savām mājām un turklāt arī padzīti no mājai pieguļošās teritorijas, kur bija apmetušies telti.

Ir grūti saglabāt kaut kriptiņu cerības, ka joprojām ir iespējams ilgtspējīgs divu valstu risinājums, ņemot vērā palestīniešu terorizēšanu, kuru mēs varējām vērot savā nesenajā apmeklējumā un kuru spilgti apliecina šī izlikšana. Ir visai šokējoši, ka šobrīd mēs pat apsveram attiecību stiprināšanu ar Izraēlu, lai gan ir vērojami tik daudzi starptautisko tiesību pārkāpumi, ģimeņu izlikšana un ieceļotāju izvietošana šādi atbrīvotajā vietā. Cietumos ir ieslodzīti vienpadsmit tūkstoši palestīniešu. Cietumā ir četrdesmit vēlēti palestīniešu pārstāvji, tostarp parlamenta priekšsēdētājs, un ieslodzīti ir 300 bērni, kas jaunāki par 18 gadiem, viņu vidū arī 12 gadus veci bērni. Nav pieļaujams, ka tas notiek valstī, kas sevi uzskata par demokrātisku un apgalvo, ka ievēro starptautisko tiesību normas. Tā nav tiesa.

Eiropas Savienībai ir jāpieprasa Izraēlas valdībai atdot *Al-Kurd* ģimenei viņu mājas. Izraēlai ir skaidri jāliek saprast, ka gadījumā, ja tā vēlas turpināt darījumus ar ES, tai ir jāievēro demokrātijas un cilvēktiesību normas gan praksē, gan retorikā. Ir skaidrs, ka jāatmet jebkāda doma par dažu dalībvalstu rosināto ES un Izraēlas attiecību stiprināšanu, kamēr turpinās šāda veida netaisnība.

Nobeigumā es gribētu pievērsties jautājumam par Reglamenta neievērošanu. Es uzskatu, ka šeit izskanējušais priekšlikums par mutiskajiem grozījumiem ceturtdienu pēcpusdienās — par grozījumiem, kuri neatspoguļo reālos faktus un kuriem nav šīs rezolūcijas līdzautoru atbalsts, — ir ļaunprātīga mutisko grozījumu iesniegšanas tiesību izmantošana. Manuprāt, Parlamenta ģenerālsekretariātam būtu jāizskata šis jautājums un jāsaģatavo priekšlikumi, kā panākt, lai tas vairs neatkārtotos.

Priekšsēdētājs. - Mēs noteikti ņemsim vērā jūsu ierosinājumu, *P. De Rossa* kungs. Tas tiks nosūtīts attiecīgajai struktūrvienībai, ņemot vērā to, ka mutiskie grozījumi ceturtdienu pēcpusdienās ir visai specifisks jautājums un ka Parlaments var balsot pret tiem pat tad, ja nepiedalās pietiekams deputātu skaits, lai pret tiem varētu iebilst.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Lai gan es stingri iebilstu pret mutiskajiem grozījumiem, šajā jautājumā es tomēr aizstāvēšu Eiropas Parlamenta deputātu tiesības iesniegt mutiskus grozījumus pat ceturtdienu pēcpusdienās, un es nepārprotami nosodu politiskās grupas — arī manu grupu kā vienu no pirmajām —, kuras ceturtdienu pēcpusdienās nespēj nodrošināt savu deputātu klātbūtni.

Priekšsēdētājs. - Jūs noteikti sapratīsiet, ka es nevēlos sākt debātes.

Gribu tikai informēt par kārtību, kāda valda šai Parlamentā. Ikvienam deputātam, protams, ir tiesības balsošanas laikā ceturtdienu pēcpusdienās iesniegt mutiskus grozījumus. Saskaņā ar mūsu Reglamentu pret tiem var iebilst noteikts skaits deputātu. Gribu jums arī paziņot, ka šie jautājumi jau iepriekš ir izlemti augstākajā līmenī. Nenoliedzami, tā iemesls bija deputātu neapmierinātība ar to, ka mutisks grozījums, ko Parlaments neapšaubāmi nevēlējās iekļaut, tika uzspiests tikai tāpēc, ka bija piedalījušies pārāk maz deputātu, lai pret to varētu iebilst; tādējādi mēs atgrieztos pie sākotnējā teksta, lai izvairītos no nepieņemama mutiska grozījuma apstiprināšanas.

Protams, ja vēlaties, es varu sniegt precīzu un detalizētu informāciju par šādiem piemēriem.

Charles Tannock, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, pirms mēs uzņemam laiku, arī es gribētu izteikties par šo Reglamenta neievērošanas aspektu. Es uzskatu, ka ir absolūti nepareizi un nepieņemami

mainīt Parlamenta Reglamentu tāpēc, ka vienas Parlamenta daļas deputāti ceturtdienu pēcpusdienās izvēlas neierasties. Tā ir viņu, nevis mūsu problēma, un mums ir pilnīgas tiesības darboties saskaņā ar Parlamenta Reglamentu, kuram jābūt vienādam attiecībā uz visiem Strasbūras sesijas darba nedēļas periodiem.

Es būtu pateicīgs, ja jūs varētu manas uzstāšanās laika uzskaiti sākt no šī brīža.

Priekšsēdētāja kungs! Šajās steidzamo jautājumu sesijās mēs debatējam par vissmagākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, piemēram, spīdzināšanām, izvarošanām un slepkavībām. Austrumjeruzalemes *Al-Kurd* ģimenes jautājums ne tuvu neiederas šai kategorijā. Tas ir civiltiesisks divu privātu pušu strīds, un šādā strīdā mums nūdien neklājas iesaistīties. Šo ģimeni izlika policija, kas izpildīja Izraēlas Augstākās tiesas spriedumu. Ģimene jau labu laiku iepriekš zināja, ka tiks sākta izlikšanas procedūra. Īri viņi nebija maksājuši 40 gadus, par spīti tiesas spriedumam, kas uzlika par pienākumu to darīt. Plašākā nozīmē šai lietai nav lielas ietekmes Izraēlas un Palestīnas konflikta risināšanā.

Parasti šādas debates risina divpusējā veidā. Taču šodienas debates vienkārši ir kārtējā nodeva pret Izraēlu vērstam naidīgumam un emocijām, it īpaši no Parlamenta pretējā spārna puses. Lai kā viņi censtos, viņi nevar noslēpt faktu, ka Izraēla ir demokrātiska valsts, kurā tiesiskums un tiesu varas neatkarība ir augstāka par visu. Es vēlētos, kaut to pašu varētu sacīt par *Hamas* vadīto Gazas joslas pārvaldi.

Kolēģi! Vai pasaulē nav daudz neatliekamāki cilvēktiesību jautājumi, kas būtu pelnījuši mūsu uzmanību un debates?

Priekšsēdētājs. - Dāmas un kungi, atļaujiet man precizēt kādu jautājumu, lai mums visiem tas būtu skaidrs.

Ceturtdienu pēcpusdienās Eiropas Parlamenta kārtība netiek mainīta. Ceturtdienu pēcpusdienās tā ir atšķirīga, un atšķirīgs ir mūsu Reglaments. Piemēram, nepieteiktas uzstāšanās procedūrā ceturtdienu pēcpusdienu debatēs ir divi runātāji, nevis pieci.

Ja kvoruma trūkuma dēļ tiek iesniegta prasība nodot jautājumu atpakaļ, par to nebalso, un tas tiek atcelts. Arī mutisko grozījumu pieprasījumus reglamentē atšķirīgi noteikumi — nevis sēdes priekšsēdētāja rīcībā esošie noteikumi, bet tie noteikumi, kas oficiāli jau ir ietverti mūsu Reglamentā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, PSE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Svētdienas, 9. novembra naktī Izraēlas spēki izlika *Al-Kurd* ģimeni no viņu mājas Austrumjeruzalemē, *Sheikh Jarrah* rajonā, kur viņi bija dzīvojuši vairāk nekā 50 gadu. Šīs izlikšanas pamatā bija pagājušā gada jūlijā pieņemtais Izraēlas Augstākās tiesas nolēmums, kas pielika punktu garai un ļoti diskutablai prāvai, ko izskatīja Izraēlas tiesas, piedaloties Izraēlas varas iestādēm.

Jāuzsver, ka ģimenei māja tika atņemta par spīti aktīvam starptautiskās sabiedrības protestam un ka Augstākās tiesas lēmums patiesībā bruģē ceļu vēl 26 māju atsavināšanai tai pašā rajonā. *Al-Kurd* ģimenes liktenis un daudzie gadījumi, kad Izraēlas iestādes ir pavēlējušas nojaukt palestīniešu ģimeņu mājas Austrumjeruzalemē, raisa nopietnas bažas. Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām šāda rīcība ir nelikumīga, un starptautiskajai sabiedrībai un it īpaši Tuvo Austrumu kvartetam ir jāizmanto visas savas pilnvaras, lai aizsargātu palestīniešus, kuri dzīvo šajā un citās Austrumjeruzalemes daļās. Mums ir jāaicina Izraēla apturēt apmetņu paplašināšanu un mūra būvniecību ārpus 1967. gada robežām. Šādas darbības ir pretrunā starptautiskajām tiesību normām un nopietni apdraud ilgstoša miera līguma noslēgšanu starp palestīniešiem un izraēliešiem.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, šajās debatēs ir divi galvenie aspekti, un pirmais no tiem ir saistīts ar faktu, ka mums ir darīšana ar vienu no neatkarīgākajām tiesu sistēmām pasaulē. Nesen šī tiesu sistēma pat piespieda atkāpties savas valsts prezidentu.

Otrkārt, šo juridisko strīdu, kurš ilgst jau desmitiem gadu un attiecas uz īpašumtiesībām un īres nemaksāšanu, nevar salīdzināt, piemēram, ar miljoniem irākiešu izlikšanu; līdz šim brīdim viņi praktiski bija atstāti vieni ar savām problēmām, neviens pat nepūlējās apšaubīt Irākas valdības legimititāti, un nevienam nebija līdzsvarota skatījuma uz to, kas patiesībā notiek visā šajā reģionā. Tomēr tieši par līdzsvaru mums ir jārunā. Līdzsvara jautājums ir vissvarīgākais. Jāteic, ka man pat kļuva baisi no tā, ko šeit dzirdēju. Tika apšaubīta Izraēlas valsts pastāvēšana.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija ir ļoti nobažījiesies par nesenajiem notikumiem Austrumjeruzalemē, sevišķi par palestīniešu māju nojaukšanu un apmetņu paplašināšanu šajā pilsētas daļā.

Anapolē sāktā sarunu procesa atbalstam steidzami ir vajadzīgi uzticības veicināšanas pasākumi, tāpēc šobrīd šāda rīcība ir ārkārtīgi nevēlama. ES savā 11. novembra paziņojumā aicināja Izraēlas iestādes nekavējoties pārtraukt šāda veida darbības.

Pēdējos mēnešos ES ir arī vairākkārt paudusi bažas par Izraēlas iestāžu lēmumu apstiprināt jaunu apmetņu būvniecību Austrumjeruzalemē. Šādu faktu rašanās apdraud iespējas sarunu ceļā atrisināt konfliktu. Jeruzaleme ir viens no tā sauktajiem galīgā statusa jautājumiem, kurš pusēm ir jārīsināta sarunās.

Komisija ir sniegusi atbalstu, lai palīdzētu saglabāt palestīniešu klātbūtni Austrumjeruzalemē, un šis atbalsts tiks sniegts arī turpmāk.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākošais punkts ir balsojums.

(Balsošanas rezultātus un pārējo informāciju sk. protokolā)

13.1. Somālija (balsošana)

13.2. Nāvessods Nigērijā (balsošana)

13.3. Al-Kurd ģimenes lieta (balsošana)

- Pirms balsojuma par B apsvērumu

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es ierosinu mutisku grozījumu B apsvērumam, pievienojot formulējumu „par apstrīdētām īpašumtiesībām”. Ja vēlaties, es varu nolasīt visu tekstu. Tas skan šādi: „tā kā šī izlikšana notika, balstoties uz Izraēlas Augstākās tiesas rīkojumu, kuru tā bija izdevusi 2008. gada 16. jūlijā pēc ilgiem un pretrunīgiem tiesas procesiem par apstrīdētām īpašumtiesībām Izraēlas tiesās un iestādēs”. Pretējā gadījumā nav saprotams, kāda ir strīda būtība. Ir skaidri jānorāda, kāds bija juridiskais strīds.

Priekšsēdētājs. - Redzams, ka nav piecēlušies četrdesmit deputāti, kas nozīmētu šī mutiskā grozījuma apstrīdēšanu.

Tādējādi B apsvērumu es iesniegšu, iekļaujot tajā šo mutisko grozījumu.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Lai šis apsvēruma gūtu lielāku atbalstu, es gribētu ierosināt mutisku grozījumu C. Tannock kunga iesniegtajam mutiskajam grozījumam. Es ierosinu pirms vārda „apstrīdētām” pievienot vārdu „šķietami”, tātad formulējums būtu „šķietami apstrīdētām īpašumtiesībām”. Tādā gadījumā C. Tannock kungs būtu apmierināts, un mēs būtu apsvērumā iekļāvuši šo aspektu, vienlaikus saglabājot plašāku traktējuma iespējas.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Baidos, ka visās niansēs nepārzinu Reglamentu, tomēr nedomāju, ka burtiskā nozīmē var iesniegt mutisku grozījumu mutiskam grozījumam, ja vien tam nepiekrīt viss Parlaments. Es personiski tam nepiekrītu, un man ir aizdomas, ka nepiekrītu arī lielākā daļa mūsu grupas deputātu.

Nav tāda jēdziena kā „šķietams strīds”. Strīds ir strīds. Tas nonāca tiesā, un ir spriedums. Taču mans nolūks bija paskaidrot, par ko šis strīds bija.

Priekšsēdētājs. - Man ziņo, ka precedents ir šāds. Ja tiek ierosināts mutiska grozījuma mutisks grozījums un ja pirmā mutiskā grozījuma iesniedzējs vienprātīgi piekrīt otrajam mutiskajam grozījumam, šo grozījumu ņem vērā. Ja autors nepiekrīt pirmā grozījuma grozījumam, balsošana par to nenotiek.

Tādējādi, M. Matsakis kungs, mēs diemžēl nevaram ņemt vērā jūsu grozījumu.

Savukārt C. Tannock grozījums netika noraidīts, jo nepieciešams četrdesmit deputātu, līdz ar to man tas ir jāiesniedz.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs! Es diemžēl pilnībā nepārzinu Reglamentu. Vai mēs nevaram vienkārši balsot? Mums tik un tā būs jābalso, jo mūsu skaits nav pietiekams; ja pareizi saprotu, vajadzīgi vismaz 45 deputāti. Mēs neizvairīsimies no balsošanas, jo sanāksmes noslēgumā tā ir obligāta. Ir taču iespējams balsot par mutiskajiem grozījumiem? Varbūt mēs varam atsevišķi balsot par apstrīdētajām ieteikumiem, un tad būs skaidrs, vai ir panākts vairākums.

Priekšsēdētājs. - Tieši to es grasījos ierosināt. Tātad tagad mēs balsosim par B apsvērumu ar C. Tannock kunga grozījumu.

(Parlaments piekrita apstiprināt mutisko grozījumu)

- Pirms balsojuma par D apsvērumu

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Es atvainojos, ka man tas ir jādara vēlreiz, bet es ierosinu arī D apsvērumu papildināt ar diviem vārdiem, lai nodrošinātu juridisku skaidrību, jo daži no iepriekšējiem runātājiem mani uzvedināja uz domām par noteiktības nepieciešamību. Patlaban tās nav, un tātad viss apsvērums skanētu šādi: „uzsverot faktu, ka izlikšana notika, neraugoties uz starptautiskās sabiedrības iebildumiem; tā kā ASV šo jautājumu ir izvirzījušas Izraēlas iestādēm; tā kā šis lēmums var bruģēt ceļu vēl 26 citu māju pārņemšanai Austrumjeruzalemes Sheikh Jarrah rajonā, kur par izlikšanas mērķi kļūst vēl 26 ģimenes; ņemot vērā politiskās sekas, kādas tam ir attiecībā uz Austrumjeruzalemes turpmāko statusu”.

Tādējādi ir pilnīgi skaidrs. Nevar teikt, ka „bruģēs”; pareizāk būtu — „var bruģēt”, un mēs vēlamies, lai par šo jautājumu lemtu tiesās, nevis debatēs, kā iepriekš deklarēja daži kolēģi.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Baidos, ka nevaru piekrist mana izglītotā drauga C. Tannock mutiskajam grozījumam, pamatojoties uz pierādījumu, ko faktiski ir sniegusi Izraēlas misijas Eiropas Savienībā pirmā sekretāre Galit Peleg kundze. Šeit man ir e-pasta vēstule, ko viņa ir nosūtījusi daudziem deputātiem, tostarp, jādūmā, arī Tannock kungam.

Pirmajā rindīnā ir lasāms: „Osmaņu impērijas valdīšanas laikā divas ebreju NVO šajā apkaimē iegādājās zemi un uzcēla ēkas”, un tas nozīmē visu rajonu, — tātad nevis tikai vienu māju, bet visas mājas šai apkaimē. Vēstule ir šeit, pie manis, ja Tannock kungs vai kāds cits vēlētos to aplūkot.

Priekšsēdētājs. - Matsakis kungs, es atgādinu, ka iebilst pret mutisko grozījumu var tikai vienā veidā — pieceļoties, nevis sākot debates.

Apstiprinu, ka nepiecēlās četrdesmit deputātu.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs! Jūs nospriedāt, ka mēs esam vienprātis un pilnībā saprotam viens otru, taču mana jautājuma būtība bija cita. Es saprotu, ka mēs nevaram izvairīties no balsošanas, jo šeit nav pietiekams deputātu skaits, tomēr par Tannock kunga ierosinājumu taču var balsot pa daļām, vai ne? Tātad mums vajadzētu balsot vienīgi par fragmentu „var bruģēt”, un tikai pēc tam būtu jālemj par pārējo D apsvēruma tekstu. Ir mazliet dīvaini, ka tikai tāpēc, ka šeit nav vismaz 45 cilvēku, ir jāieklājas kas tāds, ko Parlamenta vairākums, iespējams, neatbalstītu.

Priekšsēdētājs. - Diemžēl man nāksies jums vēlreiz izskaidrot mūsu balsošanas mehānismu. Ja vairākums balso pret D apsvērumu ar šādu mutisku grozījumu, mēs atgriežamies pie negrozītā D apsvēruma variantā. Tātad, ja jūs vēlaties iebilst pret šādu papildinājumu, jums ir jābalso pret. Ja vairākums nav nobalsojis pret to, D apsvērums tiks uzskatīts par pieņemtu mutiski grozītājā veidā. Vienīgais veids, kā izvairīties no jums nevēlama mutiska grozījuma, ir tagad balsot pret, jo tūlīt mēs sāksim balsošanu.

(Parlaments piekrita apstiprināt sākotnējo mutisko grozījumu)

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribu izteikt īsu piebildi un vēlos, lai to ierakstītu protokolā.

Šī ir kopīga rezolūcija, un debatēs par to mēs esam ļoti pūlējušies panākt viens otram pretī. Ikviens kādā aspektā piekāpās. Diemžēl ir redzams, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa ar mutiskajiem grozījumiem, kurus tai ir tiesības iesniegt, un ar atsevišķu balsojumu palīdzību ir būtiski mainījusi tās nostādni. Tāpēc man gribētos zināt, vai procesuālajiem pārstāvjiem, kas panāca kompromisu, patiešām ir savas grupas sniegta pilnvaras, un es to paturēšu prātā turpmākajās diskusijās.

Priekšsēdētājs. - Mēs noteikti ņemsim vērā jūsu paziņojumu un ierakstīsim to protokolā.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es runāšu ļoti īsi. Gribu apsveikt PPE-DE grupu, jo ceturtdienas pēcpusdienā viņiem izdevās nodrošināt savu deputātu vairākumu un tādējādi cilvēktiesību pārkāpumu jautājumos panākt to, ko viņi vēlējas. Es viņus apsveicu.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es vienkārši vēlētos jūs lūgt protokolēt manus iebildumus pret to, ka šopēcpusdien šeit ļaunprātīgi tika izmantota mutisko grozījumu sistēma.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, godātie kolēģi! Gribu teikt, ka ir ļoti skumji, kad panāktais kompromiss netiek ievērots, un sevišķi skumji ir tad, ja atceramies, ka *Al-Kurd* ģimene nav tikai vārds; tie ir cilvēki — un šeit es vērsos pie jums, *Casaca* kungs —, kuri spiesti dzīvot bez pajumtes, jo pat savā teltī viņiem nav ļauts palikt. Ja deputāti nedomā par šiem cilvēkiem, bet tikai par politiku, tad šī patiešām ir skumja diena.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *Matsakis* kungam par viņa godaprātu. Visas grupas jau agrāk ir izmantojušas mutiskos grozījumus, kas steidzamos gadījumos ir ļoti svarīgi, jo viegli var ieviesties kļūdas, kuras dažkārt ir jālabo. Tā mēs esam rīkojušies arī šajā gadījumā, un bieži to pašu ir darījuši sociāldemokrāti, Zaļie un visas citas politiskās grupas. Ir svarīgi, lai nevienš neapvainotos tikai tāpēc, ka vienā gadījumā nav izdevies gūt vairākumu.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu viedoklim, ka šodien Reglaments tika ļaunprātīgi izmantots. Tomēr Reglaments ir spēkā, tāpat kā noteikums, kurš paredz vismaz 40 iebildumu cēļu klātbūtni; tas ir spēkā pat tad, ja mēs zinām, ka ceturtdien pēcpusdienās šo noteikumu nav iespējams izpildīt. Priekšsēdētāja kungs, es gribētu jautāt, kāds ir jūsu viedoklis. Vai uzskatāt, ka būtu jāmaina noteikums, kas paredz vismaz 40 deputātu iebildumus pret mutisku grozījumu, ja reiz sanāksmē piedalās tik maz cilvēku, ka šo noteikumu nekādi nav iespējams izpildīt?

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs! Man jāsaka, ka cieņai pret cilvēku es piešķiru vislielāko nozīmi, lai kāds būtu šis cilvēks — šai gadījumā *Al-Kurd* ģimene —, lai kāda būtu viņa reliģiskā piederība, izcelsmes valsts vai ādas krāsa. Es uzskatu, ka ir dziļi aizvainojoši to apšaubīt tikai tāpēc, ka mans viedoklis par konkrētu tiesību aktu atšķiras no tā cilvēka viedokļa, kurš šīs šaubas ir izteicis.

Priekšsēdētājs. - Noslēdzot šo interesanto viedokļu apmaiņu, es ierosinu informēt kompetentās struktūras par šodien notikušo, lai mēs varētu saprast, kas ir darāms.

Kas attiecas uz mani, esmu šopēcpusdien piemērojis pašreiz spēkā esošos noteikumus tik apdomīgi un pedantiski, cik vien iespējams. Piekrītu vairākiem deputātiem, kas norādīja, ka šāda problēma nerastos, ja mūsu rindas ceturtdien pēcpusdienās būtu mazliet kuplākas.

14. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

15. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

16. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

17. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

18. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

19. Rakstiskas deklarācijas, kas ir iekļautas reģistrā (Reglamenta 116. pants) (sk. protokolu)

20. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

21. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

22. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju, ka Eiropas Parlamenta sesija tiek pārtraukta.

(Sēdi slēdza plkst. 16.25)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 13 (Liam Aylward) (H-0813/08)

Temats: Situācija Palestīnā

Vai Komisija var sniegt atjauninātu politisko novērtējumu pašreizējai politiskajai situācijai Palestīnā?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Politisko situāciju palestīniešu teritorijās vēl aizvien nosaka miera procesa attīstība, Izraēlas rīcība un aktivitātes, kā arī Palestīnas iekšējā sadalīšanās.

Padome uzskata, ka situācijas uzlabošanai ir nepieciešams pēc iespējas ātrāk noslēgt miera līgumu, kas ļaus izveidot Palestīnas valsti. Attiecībā uz šo diplomātiskās sarunas Anapolis procesa ietvaros ir izveidojušas pamatu šim līgumam, un ir jānotiek diskusijām par visiem jautājumiem saistībā ar galīgo statusu. Eiropas Savienība aicina iesaistītās puses pildīt saistības, ko tās uzņēmas kā daļu no ceļveža, sevišķi attiecībā uz prioritāti iesaldēt kolonizāciju, tajā skaitā Jeruzalemes austrumos.

Eiropas Savienība aizvien ir pilnībā apņēmusies panākt progresu sarunās. Savienība mudina Palestīniešu pašpārvaldi turpināt tās veiktos pasākumus sevišķi attiecībā uz drošību, īstenojot reformu un attīstības plānu, kas tika prezentēts Parīzes konferencē (2007. gada 17. decembrī).

Politisko situāciju palestīniešu teritorijās nosaka arī Rietumkrasta un Gazas atdalīšana. Izraēlas veiktā Gazas blokāde ir izraisījusi ārkārtēju humanitāro situāciju šajā vietā. Eiropas Savienība aicina atvērt robežšķērsošanas vietas. Šķiet, ka palestīniešu iekšējais dialogs Ēģiptes aizgādībā progresē. Ēģipte pašlaik pieliek milzīgas pūles, lai atrisinātu palestīniešu politisko krīzi un lai atbalstītu palestīniešu vienotību prezidenta Abbas vadībā. Padome atbalsta šo virzību. Savienībai ir jābūt gatavai atbalstīt ikvienu valdību, kas iestājas par nacionālo vienotību un kas pildīs Palestīnas atbrīvošanas organizācijas (PAO) saistības, kā arī apņēmiņi risinās sarunas ar Izraēlu.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Eoin Ryan) (H-0815/08)

Temats: Somālilendas atzīšana

Vai Padome var sniegt atjauninātu novērtējumu pašreizējai politiskajai situācijai Somālilendā, un vai Padome var paust ES nostāju jautājumā par Somālilendas politisko statusu nākotnē?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Komisija nav izskatījusi jautājumu par Somālilendas politisko statusu. Tomēr es vēlos sniegt šādu analīzi.

Pirmkārt, starptautiskā kopiena nav atzinusi šā četru miljonu iedzīvotāju apgabala pašpasludināto neatkarību.

Nākamais, šā Somālijas apgabala nākotnei ir jābūt pakļautai līgumam ar Somālijas iestādēm. Ja izveidotos kustība, kas

atbalstītu Somālilendas neatkarības atzīšanu, iniciatīva būtu jāuzņemas Āfrikas Savienībai.

Attiecībā uz pārmaiņām apgabalā mēs varat atzinīgi vērtēt Somālilendas reģionālo iestāžu panākto progresu attīstības un demokrātijas jomās. Eiropas Savienība veicina šos sasniegumus, finansiāli atbalstot Somālilendas reģionālo iestāžu centienus demokratizēties (atbalstot vēlētāju reģistrāciju gaidāmajās prezidenta vēlēšanās 2009. gadā) un attīstīties (Eiropas Attīstības fonda (EAF) ietvaros finansētie projekti).

Tomēr teroristu uzbrukumi 29. oktobrī, kas izraisīja daudzu cilvēku nāvi un ievainojumus, ir ļoti satraucoši. Prezidentūra nekavējoties nosodīja šos šausmīgos uzbrukumus.

Attiecībā uz šo ir jāuzsver, ka miera atjaunošana Somālījā ir prioritāte. Tāpēc mēs atbalstām 2008. gada 19. augustā noslēgtā Džibutijas līguma un 26. oktobra līguma īstenošanu, lai pārtrauktu karadarbību starp federālo pārejas laika valdību un Somālijas atbrīvošanas apvienību. Attiecības starp ES un Somālijas atbrīvošanas apgabalu ir pakļautas šai nostājai.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Brian Crowley) (H-0817/08)

Temats: Kristiešu situācija Irānā

Ko prezidentūra ir darījusi, ja ir, lai aizsargātu kristiešu tiesības Irānā?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Padome cieši seko situācijai cilvēktiesību jomā Irānā. Šī situācija arvien pasliktinās.

Starp daudziem cilvēktiesību pārkāpumiem šajā valstī var minēt arī neiecietību vai diskrimināciju pret cilvēku reliģiskās pārliecības dēļ, sevišķi reliģijas vai pārliecības un godināšanas brīvības ierobežojumu piemērošanu. Pēdējos mēnešos nemitīgi ir pastiprinājies spiediens uz reliģisko minoritāšu pārstāvjiem. Prezidentūra ir saņēmusi informāciju par kristiešu, bahaju un Irānas sunītu dažāda veida vajāšanu.

Arī pārbēdzēju un atkritēju situāciju ir ļoti satraucoša. Irānas parlaments patiesi ir sācis pārskatīt Krimināllikumu, kas varētu izraisīt to, ka atkritējiem varētu piespriest nāvessodu. Prezidentūra savā 2008. gada 26. septembra paziņojumā vērs uzmanību uz to, ka, ja šis likums tiks pieņemts, „tas būs smags reliģiskās vai pārliecības brīvības pārkāpums, tajā skaitā attiecībā uz tiesībām mainīt reliģiju vai pārliecību un tiesībām nebūt iesaistītam nevienā reliģijai”. Šāds likums „pārkāptu Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, ko Irāna parakstīja brīvprātīgi, 18. pantu” un apdraudētu ļoti daudz pēdējos mēnešos bez tiesa procesa arestēto irāniešu dzīvības, pamatojoties uz viņu reliģisko pārliecību.

Attiecībā uz šo situāciju Komisija rīkojas. Eiropas Savienības dalībvalstu vēstniecības ir vērsušās Irānas iestādēs. Mēs esam stingri apņēmušies, kad vien tas būs nepieciešams, atgādināt Irānai par tās saistībām attiecībā uz starptautiskajām cilvēktiesībām, cerot, ka Irāna drīz būs gatava atjaunot dialogu ar mums par šiem jautājumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 17 (Marian Harkin) (H-0822/08)

Temats: Ar identitāti saistīta krāpniecība

Tā kā ar identitāti saistītā krāpniecība ir viens no ātrāk augošajiem noziegumiem ES, kādus pasākumus Padome ierosina veikt, lai atrisinātu šo jautājumu?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Identitātes zādzību skaits patiesi ir pieaudzis. Šī satraucošā parādība ir sevišķi saistīta ar jauno tehnoloģiju un interneta attīstību, kas veicina šāda veida noziegumus.

Cīņa pret kibernetiskajiem noziegumiem ir viena no Francijas prezidentūras prioritātēm. Jūlijā mēs prezentējām Padomei projektu izstrādāt Eiropas plānu pret kibernetiskajiem noziegumiem.

Sevišķs šā projekta mērķis ir izveidot Eiropas platformu brīdināšanai par noziegumiem un pastiprināt cīņu pret teroristu propagandu un vervēšanu internetā. Plāna pamatā ir Eiropas Padomes 2007. gada novembra secinājumi un Komisijas 2007. gada 22. maija paziņojums „Vispārīgā politika cīņai ar kibernetiskajiem noziegumiem”.

Mums ir arī jāpajautā, vai konkrēts identitātes zādzības gadījums attaisnotu regulas pieņemšanu. Pašlaik identitātes zādzība netiek uzskatīta par kriminālu noziegumu visās dalībvalstīs. Lietderīgāk būtu atzīt identitātes zādzību par kriminālu noziegumu visā Eiropā. Tomēr tā ir Komisijas atbildība saskaņā ar tās pilnvarām ierosināt tiesību aktu, pieņemt lēmumus par šo jautājumu. Komisija ir paziņojusi, ka tā konsultēsies, lai noteiktu, vai šāda regula ir nepieciešama.

*
* *

Jautājums Nr. 18 (Colm Burke) (H-0824/08)

Temats: Paplašināts plebiscīts par Lisabonas līgumu Īrijā

Manā priekšlikumā par otro un paplašināto referendumu par Lisabonas līgumu Īrijā ir detalizēti izklāstīta iespēja organizēt konstitucionālo referendumu par Lisabonas līguma atbalstīšanu vai neatbalstīšanu un tajā pašā dienā veikt konsultatīvus referendumus par vairākiem piekrišanas/atteikšanās jautājumiem, tādiem kā ES Pamattiesību harta un Eiropas drošības un aizsardzības politika. Ja paplašinātajā referendumā Īrijas vēlētāji izvēlēties atteikties no kādas no iepriekš minētajām jomām, Īrijas valdībai Eiropadomē būs jāpanāk atsevišķa vienošanās, ko parakstīs visas 27 dalībvalstis, līdzīgi kā dāņi panāca Edinburgas vienošanos Padomē 1992. gada decembrī (ar ko dāņiem tika piemēroti četri izņēmumi attiecībā uz Māstrihtas līgumu, kas ļāva tiem ratificēt līgumu kopumā). Šāda plāna gadījumā dalībvalstīm, kas jau ir ratificējušas Lisabonas līgumu, nebūs tas jādara vēlreiz. Šis paplašinātais plebiscīts ļautu Īrijas vēlētājiem izvēlēties, cik nozīmīgu lomu tie vēlas spēlēt ES.

Vai Padome varētu sniegt komentāru par mana priekšlikuma īstenošanas iespējamību?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Kopš referenduma Īrijas valdība ir aktīvi konsultējusies gan valsts līmenī, gan ar citām dalībvalstīm, lai piedāvātu kopīgu turpmāko ceļu. Sevišķi intensīvas debates risinās Īrijas parlamentā.

Kā jūs zināt, Eiropadomē 15.–16. oktobrī premjerministrs Brian Cowen sniedza savu Īrijas referenduma par Lisabonas līgumu rezultātu analīzi.

Īrijas valdība turpinās konsultēties, lai veicinātu to, ka tiek radīta iespēja atrisināt šo situāciju. Pamatojoties uz to, Eiropadome vienojās pievērsties šim jautājumam vēlreiz 2008. gada decembra sanāksmē, lai definētu risinājuma un kopēja turpmākā ceļa elementus.

Tikmēr mums ir jāatturas no jebkādiem pieņēmumiem par iespējamiem risinājumiem.

Tomēr, kā es sacīju jūsu Konstitucionālo jautājumu komitejai pirms pēdējās plenārsēdes, ir jāpasteidzas. Lisabonas līguma mērķis ir palīdzēt Savienībai rīkoties efektīvāk un demokrātiskāk.

Vai mēs varam gaidīt vēl ilgāk? Krīze Gruzijā pierādīja pretējo. Tas pats attiecas uz finanšu krīzi. Turklāt termiņš ir 2009. gads, un tāpēc situācija ir jānoskaidro.

*
* *

Jautājums Nr. 19 (Avril Doyle) (H-0826/08)

Temats: Klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums

Vai Francijas prezidentūra varētu sniegt jaunāko informāciju par līdz šim sasniegto saistībā ar Klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Eiropadome 15. un 16. oktobrī apstiprināja tās apņemšanos ievērot darbu grafiku, par ko tika panākta vienošanās 2007. gada martā un 2008. gada martā, kā arī netaupīt spēkus, lai panāktu vienošanos par enerģētikas/klimata tiesību aktu kopuma elementiem līdz 2008. gada beigām.

Prezidentūra jau ir īstenojusi Eiropadomes pilnvaras kopā ar Komisiju pastiprināt darbu pie šā mērķa sasniegšanas. Pastāvīgo pārstāvju komiteja un atbildīgās darba grupas ir tikušās vairākkārtīgi, lai saskaņotu delegāciju nostājas galvenajos jautājumos, ko izraisa dažādi tiesību aktu kopuma elementi, un lai piešķirtu prezidentūrai pilnvaras, kas tai ļaus sekmīgi iesaistīties diskusijās pirmajā lasījumā Eiropas Parlamentā.

Kā cienījamā deputāte zina, sevišķi tāpēc, ka viņa ir ierosinātās direktīvas par Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas uzlabošanu un paplašināšanu referente, trialogs par tiesību aktu kopuma elementiem sākas 4. novembrī.

Padomes prezidentūra ir apņēmusies rast risinājumu, tā ir pārliecināta, ka Eiropas Parlamentam būs nozīmīga loma veiksmīga risinājuma panākšanā koplēmuma procedūrā, un ļaujās uz to, ka mūsu iestādes iesaistīsies cīņā pret klimata pārmaiņām.

*
* *

Jautājums Nr. 20 (Jim Higgins) (H-0828/08)

Temats: Birma

Padome labi zina par notikumiem Birmā pirms gada. Vai Padomei satrauc tas, ka Birma atkal atrodas ārpus starptautiskās novērošanas diapazona, kas ļaus turpināt militārā režīma nežēlīgo izturēšanos un radītās ciešanas? Vai Padome var pateikt, kas pašlaik tie darīts, ja tiek, lai uzlabotu Birmas iedzīvotāju un kopš sacelšanās pagājušajā gadā ieslodzīto cilvēku situāciju?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Es vēlos ļoti skaidri pateikt Higgins kungam, ka Birma pilnīgi noteikti nav nokļuvusi ārpus starptautiskās uzraudzības diapazona.

Es turpināšu: no visiem nozīmīgākajiem iesaistītajiem dalībniekiem Eiropas Savienība daudz aktīvāk izdara nepārtrauktu spiedienu uz režīmu. Mums pašreizējā situācija ir pilnīgi nepieņemama, un mēs rīkojamies attiecīgi. Padomes jaunākajos secinājumos, kas tika apstiprināti 10. novembrī, ir vairākkārtīgi atkārtots, ka Eiropas Savienība ir noraižējusies par to, ka Birmā nenotiek vērā ņemams progress.

Kādus pasākumus mēs veicam?

- Pirmkārt, mēs uzturam mūsu sankcijas, lai arī tās pastāvīgi tiek pārskatītas un pilnveidotas. Tās attiecas tikai uz režīma dalībniekiem un viņu ģimenēm, un mēs darām visu iespējamo, lai neietekmētu ekonomiku un civiliedzīvotājus.

- Tomēr mūsu pieeja ir plašāka. Birmas iedzīvotāju ciešanas nav mazinājušās: valsts apspiešanai ir pievienojusies ciklona Nargis izraisītā humanitārā katastrofa, kuras sekas līdz pat šai dienai ir ļoti nopietnas.

Lai arī mēs nesadarbojamies ar Birmas valdību, lai rekonstruētu valsti, mēs sadarbojas ar vietējām NVO, kas daudzās sankcijām nepakļautās nozarēs ir neatkarīgas no režīma. Tādā veidā ES aktīvi darbojas vairākos projektos saistībā ar rekonstrukciju un ilgtermiņā arī ar pamatizglītību un medicīnisko profilaksi.

- Visbeidzot, politiskā situācija, ko arī minēja cienījamais deputāts, ir vienlīdz nepieņemama. Lai arī neliels skaits nesen tika atbrīvots, ieslodzīto skaits ir vēl pieaudzis. Aung San Suu Kyi vēl aizvien atrodas mājas arestā, un nekas neliecina par to, ka viņa tiks atbrīvota, kad tas novembrī beigsies. Esiet drošs, ka Eiropas Savienība pastāvīgi ierosina šo jautājumu augstākajā līmenī, piemēram, ASEM augsta līmeņa sanāksmē Pekinā 25. oktobrī un Padomes pirmdienas, 10. novembra, secinājumos. ES speciālais sūtnis Fassino kungs, kura pilnvaras tika atjaunotas 28. oktobrī, arī nemitīgi strādā ar visiem mūsu partneriem, lai uzturētu starptautisku spiedienu uz Birmas iestādēm.

*
* *

Jautājums Nr. 21 (Chris Davies) (H-0834/08)**Temats: CCS rīcības plāns**

Vai Padome var pateikt, kad tā plāno publiskot sīkāku informāciju par tās CCS rīcības plānu?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Rīcības plānu „Enerģētikas politika Eiropai” (2007.–2009. gads) Eiropadome pieņēma 2007. gada 8.–9. martā. Šajā rīcības plānā dalībvalstis un Komisija tiek mudinātas definēt „tehniskos, ekonomiskos un tiesiskos pamatprincipus videi nekaitīgas oglekļa uztveršanas un sekvestrēšanas (CCS) ieviešanai, ja iespējams, jau līdz 2020. gadam.”

Saistībā ar šo Eiropadome atzinīgi novērtēja „Komisijas nodomu izveidot mehānismu, lai stimulētu 12 demonstrācijas iekārtu būvi un nodošanu ekspluatācijā līdz 2015. gadam, kurās rūpnieciskai elektroenerģijas ģenerācijai izmanto ilgtspējīgas fosilā kurināmā tehnoloģijas.”

Saistībā ar šo rīcības plānu ierosinātā direktīva par ģeoloģisko oglekļa dioksīda uzglabāšanu ir galvenais elements klimata/enerģētikas tiesību aktu kopumā. Tāpat kā par citiem priekšlikumiem tiesību aktu kopumā arī par šo tekstu mēs vēlamies panākt vienošanos pirmajā lasījumā līdz gada beigām.

Kā cienījamais deputāts zina, direktīva par ģeoloģisko oglekļa dioksīda uzglabāšanu sniedz nepieciešamo tiesisko regulējumu izmēģinājuma demonstrācijas projektiem. Prezidentūra cer, ka dialogos par šo priekšlikumu, kas sākas 11. novembrī, ļaus mums ātri panākt vienošanos par šo tekstu.

Kā jūs vēl zināt, prezidentūra, sadarbojoties ar Parlamentu un Komisiju, vēlas rast risinājumu, kas ļautu finansēt projektus atbilstīgi Eiropadomes saistībām. Attiecībā uz šo Padome ļoti uzmanīgi pārbauda inovatīvos priekšlikumus demonstrācijas finansējuma saņemšanai no Eiropas Parlamenta Vides komitejas.

Pagājušajā gadā apstiprinātais SET plāns arī uzsver Eiropas ambīcijas būt līderei jauno tehnoloģiju attīstīšanā, no kurām daļa noteikti ir oglekļa dioksīda uztveršanas un ģeoloģiskas uzglabāšanas tehnoloģijas.

*
* *

Jautājums Nr. 22 (Sarah Ludford) (H-0836/08)**Temats: Korupcija ES dalībvalstīs**

Vai Padome lepojas ar to, ka ES dalībvalstis „Transparency International” 2008. gada korupcijas uztveres indeksā ieņem no 1. vietas (Dānija un Zviedrija) līdz 72. vietai (Bulgārija), kur pirmajā vietā ir vismazāk korumpētā valsts pasaulē, bet 180. vietā ir korumpētākā valsts? Ņemot vērā šo statistiku, vai Padomei šķiet, ka pašreizējie ES instrumenti korupcijas apkarošanai⁽⁵⁾ ir pietiekami? Ja nav, kāda stratēģija ir apsvērta, lai stiprinātu pretkorupcijas programmas dalībvalstīs?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Padome piekrīt deputātes bažām par cīņu pret korupciju dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Attiecībā uz šo Padome vērš uzmanību uz to, ka Eiropas Savienības līmenī daudzi pasākumi jau ir veikti, tādi kā pamatlēmums 2003/568/TI par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā un Eiropas 1997. gada 26. maija Konvencija par Eiropas Kopienu ierēdņu vai Eiropas Savienības dalībvalstu ierēdņu korumpētības apkarošanu, kurus iepriekš minēja cienījamā deputāte.

(5) 5 Tādi kā Konvencija par Eiropas Kopienu ierēdņu vai Eiropas Savienības dalībvalstu ierēdņu korumpētības apkarošanu [OV C 195, 25.6.1997., 1. lpp], kas pieņemta 1997. gada 26. maijā („1997. gada Konvencija”) un Padomes pamatlēmums 2003/568/TI par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā [OV L 192, 31.7.2003., 54. lpp]

Padome uzskata, ka ļoti svarīgi ir arī pasākumi starptautiskā līmenī. Tā ES dalībvalstu nostāja sarunās par Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju⁽⁶⁾ bija atkarīga no saskaņojuma Padomes līmenī. Tas pats attiecas uz ES dalībvalstu dalību dalībvalstu konferences sanāksmē par minēto konvenciju.

Attiecībā uz globāla mehānisma izveidi cīņās pret korupciju uzraudzīšanai Eiropas Savienībā Padome ļoti labi apzinās, ka ir jāizvairās no tā, lai atkārtotu starptautiskajās iestādēs jau izdarīto.

Padome liek sevišķas cerības uz GRECO (Eiropas Padomes Valstu grupas pret korupciju) darbu, kas veic stingru uzdevumu, tajā skaitā vērtē valstu politiku. Padome 2005. gada 14. aprīlī pieņemtajā rezolūcijā „aicina Komisiju apsvērt visas dzīvotspējīgās iespējas, tādas kā dalības Eiropas Padomes GRECO (Valstu grupā pret korupciju) mehānisms vai ES instrumentu izvērtēšanas un uzraudzības mehānisms, pamatojoties uz savstarpējas izvērtēšanas un uzraudzības mehānisma izstrādi, izvairoties no jebkādas pārklāšanās vai dublēšanās.” Tādā gadījumā Padome neizslēdz nevienu iespēju, bet lūdz Komisiju turpināt apdomāšanu.

Ar to es vēlos teikt, ka svarīgākais ir dalībvalstu veiktie pasākumi. Komisija ir tā, kas uzrauga apspriesto aktivitāšu ieviešanu. Attiecībā uz šo ir vērts pieminēt pēdējo 2007. gada 18. jūnija ziņojumu par iepriekš minētā pamatlēmuma 2003/568/TI ieviešanu.

*
* *

Jautājums Nr. 23 (Hannu Takkula) (H-0842/08)

Temats: Hamas' Al-Aqsa TV pārraides kurina naidu Eiropā

Savā atbildē uz jautājumu H-0484/08⁽⁷⁾ Padome apstiprināja un vēlreiz atkārtoja, ka rasu vai reliģiskā naida kurināšana pārraidēs ir pilnīgi nepieņemama. Al-Aqsa TV, kas pieder un ko vada Hamas teroristu organizācija, piedāvātais saturs, tonis un tēli neapšaubāmi ir naida kurināšanas forma atbilstīgi Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas (Direktīva 2007/65/EK⁽⁸⁾) 3.b pantam, kas nosaka, ka: „dalībvalstis ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, lai audiovizuālo mediju pakalpojumi, kurus sniedz to jurisdikcijā esoši mediju pakalpojumu sniedzēji, nesaturētu naida kurināšanu rases, dzimuma, reliģijas vai valstspiederības dēļ.”

Kā Padome plāno rīkoties, lai apturētu to, ka Francijas uzņēmums „Eutelsat” Eiropā pārraida Hamas piederošās Al-Aqsa TV naidpilnās programmas?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Cienījamais deputāts pareizi uzsvēra, ka Padome kopā ar Eiropas Parlamentu 2007. gada 18. decembrī pieņēma Direktīvu 2007/65/EK (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu), ar ko ir atjaunināts televīzijas pārraižu un audiovizuālo mediju pakalpojumu tiesiskais regulējums ES, un ka šīs direktīvas 3. pants aizliedz pārraidīt programmas, kas kurina naidu rases, dzimuma, reliģijas vai valstspiederības dēļ.

Šķiet, ka uz Al-Aqsa pārraidītajām programmām, kurām mūsu uzmanību ir pievērsis cienījamais deputāts un kuras tiek uztvertas ES dienvidu rajonos un pārraidītas caur satelīta aprīkojumu, kas atrados dalībvalsts teritorijā vai pieder dalībvalstij, attiecas jaunā direktīva un iepriekšējā direktīva „Televīzija bez robežām”.

Padome saprot, ka Komisija ir pievērsusi šim jautājumam tās dalībvalsts regulējošās iestādes uzmanību, kuras jurisdikcijā ir šī pārraide, un ka šī regulējošā iestāde izskata šo jautājumu.

*
* *

⁽⁶⁾ Apstiprināta ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas rezolūciju 58/4 2003. gada 31. oktobrī.

⁽⁷⁾ Rakstiska atbilde, 8.7.2008.

⁽⁸⁾ OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.

Jautājums Nr. 24 (Nils Lundgren) (H-0845/08)**Temats: Dalībvalstu tiesības pieņemt lēmumus jautājumos par enerģijas nodokļiem**

I sadaļas 2.c pants par kategorijām un Savienības kompetences jomām nosaka, ka Savienība daļa kompetenci ar dalībvalstīm vairākās „galvenajās” jomās, tajā skaitā enerģētikas jomā.

Vai Padome uzskata, ka Lisabonas līgums piešķir atsevišķām dalībvalstīm tiesības turpināt pieņemt lēmumus par to enerģijas nodokļiem?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Cienījamā deputāta jautājums ir saistīts ar Lisabonas līguma, kas pašlaik atrodas ratificēšanas procesā dalībvalstīs, noteikumu interpretāciju. Padome nevar komentēt šo jautājumu.

*
* *

Jautājums Nr. 25 (Justas Vincas Paleckis) (H-0851/08)**Temats: Piesārņojuma atļaujas Lietuvas enerģētikas nozarei**

Padomes dokumenta „Prezidentūras pamatnostādnes turpmākajam darbam pie enerģētikas/klimata tiesību aktu kopuma”, kas izdots 2008. gada 14. oktobrī, C punktā ir teikts, ka: „enerģētikas nozarē izsolāmo kvotu apjoms no 2013. gada parasti būs 100%. Izņēmumus attiecībā uz daudzumu un ilgumu var piešķirt sevišķās situācijās, piemēram, kad nav notikusi pietiekama iekļaušanās Eiropas elektroenerģijas tirgū.”

Ņemot vērā Lietuvas sevišķos apstākļus, proti, tās atomelektrostacijas slēgšanu 2009. gadā, līdz ar ko pieaug fosilā kurināmā enerģētikas sektora radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas, un to, ka Lietuva nav piesaistīta Eiropas elektroenerģijas tīklam — vai būtu iespējams piemērot izņēmumu attiecībā uz samazinātu apjomu un lielumu, kā norādīts iepriekš minētajās prezidentūras pamatnostādnēs? Vai būtu iespējams iekļaut šo izņēmumu Emisijas kvotu tirdzniecības direktīvā (2003/87/EK) ⁽⁹⁾ (periodam no 2013. gada līdz jaunas atomelektrostacijas pabeigšanai Lietuvā, iespējams, līdz 2018. gadam), lai fosilā kurināmā elektrostacijas visā valstī saņemtu papildu gada piesārņojuma atļaujas, kas nav nododamas tālāk (apmēram 5 milioji tonnu gadā)?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Cienījamā deputāta pieminētais dokuments ir Francijas prezidentūras dokuments, kas tika iesniegts Eiropadomē 2008. gada 15.–16. oktobrī un kurā ir ietvertas prezidentūras norādes par turpmākajiem posmiem „enerģētikas/klimata” tiesību aktu kopumā.

Eiropadome ir apstiprinājusi tās apņemšanos pildīt ambiciozās saistības attiecībā uz klimata un enerģētikas politiku, par kurām tika panākta vienošanās 2007. gada martā un 2008. gada martā. Eiropadome arī aicināja, „ņemot vērā katra sevišķo situāciju”, nodrošināt „apmierinošu, stingri noteiktu rentabilitātes koeficientu”.

Pamatojoties uz to, darbs turpinās Padomes darba sagatavošanas struktūrās. Vairākos jautājumos ir panākts vērā ņemams progress, taču par vairākiem jautājumiem ar lielu ekonomisko vai politisko ietekmi vēl aizvien notiek intensīvas debates ar Padomi. Novembrī arī sākās sarunas starp Eiropas Parlamentu un Padomi par „enerģētikas/klimata pārmaiņu” tiesību aktu kopumu.

Cienījamā deputāta uzdotie jautājumi ir labi zināmi šo sarunu dalībniekiem.

*
* *

(9) 1 OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

Jautājums Nr. 26 (Athanasios Pafilis) (H-0855/08)**Temats: Barbariskais ASV uzbrukums Sīrijai**

Kā tika teikt ziņās, 26. oktobrī ASV armija veica vieglu uzbrukumu Sīrijai. Konkrēti, četri AV helikopteri ielauzās Sīrijas gaisa telpā, piezemējās Sīrijas pierobežas ciematā al-Sukkiraya okupētās Irākas robežas tuvumā, un ASV karavīri piezemējušies atklāja uguni pa zemnieku saimniecību un ēku, nogalinot astoņus civiliedzīvotājus. Ar šo uzbrukumu ASV imperiālisti ir izraisījuši pastiprinātu spriedzi reģionā, un tas, iespējams, iezīmē pāreju no daudzajiem mutiskajiem draudiem Sīrijas ārpolitikai pie kara ar teroristu uzbrukumiem šai valstij.

Vai Padome nosodīs šo barbarisko uzbrukumu, ar ko tika pārkāpta neatkarīgas valsts, ANO dalībvalsts, teritoriālā integritāte un kas izraisīja astoņu nevainīgu cilvēku nāvi?

Atbilde

Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Padome nav sevišķi debatējusi par šo jautājumu.

Kopumā mēs vēlreiz atkārtojam, ka ir sadarbības starp Irāku un tās kaimiņiem regulējums: tas ir kaimiņvalstu process, kurā viena no trim darba grupā risina drošības jautājumus (pārējās ir atbildīgas par bēgļiem un enerģiju). Šī drošības darba grupa organizēja sesiju Damaskā 2008. gada 13.–14. aprīlī, un mēs atzinīgi vērtējam to, ka Sīrija ir piekritusi organizēt nākamo sesiju 22.–23. novembrī. Šis sadarbības starp Irāku un tās kaimiņvalstīm regulējums, protams, paredz katras valsts, arī Sīrijas, teritoriālās integritātes respektēšanu.

*

* *

Jautājums Nr. 27 (Ryszard Czarnecki) (H-0857/08)**Temats: Situācija Ukrainā**

Kāds ir Padomes viedoklis par pilnīgo strupceļu Ukrainā, kur parlaments un valdība ir bezizejas stāvoklī, bet Ukrainas rietumos aug nacionālistiskas tendences?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Padome ir uzmanīgi un ar bažām sekojusi līdzi pēdējiem politiskajiem notikumiem Ukrainā. Pašreizējā politiskā krīze valstī ir patiesi nožēlojama, ņemot vērā pasaules finanšu krīzi, kas vienlīdz smagi ietekmē arī Ukrainu, un arī jauno ģeopolitisko situāciju, ko radījis konflikts Gruzijā.

Padome ir paudusi savas bažas par politisko krīzi Ukrainā valsts vadītājiem un iestādēm ES-Ukrainas sanāksmēs, tajā skaitā augsta līmeņa sanāksmē 9. septembrī Parīzē. Šajā augsta līmeņa sanāksmē ES un Ukrainas vadītāji vienojās, ka politiskā stabilitāte, konstitucionāla reforma un tiesiskuma konsolidācija ir obligāti nosacījumi reformu veikšanai Ukrainā un ES-Ukrainas attiecību pastiprināšanai. Augsta līmeņa sanāksmes dalībnieki arī runāja par šo attiecību stratēģisko nozīmi un atzina, ka Ukrainai, Eiropas valstij, ir kopīga vēsture un vērtības ar citām Eiropas Savienības valstīm. ES un Ukrainas attiecību turpmākas attīstības pamatā būs kopīgas vērtības, sevišķi demokrātija, tiesiskums, laba pārvaldība un cilvēktiesību un minoritāšu tiesību ievērošana.

Šajā augsta līmeņa sanāksmē arī tika nolemts, ka jaunais nolīgums, ko pašlaik apspriež Eiropas Savienība un Ukraina, būs asociācijas nolīgums, kas ļaus arī turpmāk uzlabot attiecības abu pušu starpā. Sarunas par šo nolīgumu ir attīstījušās strauji, abām pusēs ļoti konstruktīvi sadarbojoties. Tas pierāda, ka Ukrainai attiecību atjaunošana ar ES ir stratēģiska prioritāte, ko atbalsta visi galvenie politiskie spēki un lielākā daļa iedzīvotāju.

Eiropas Savienība arī turpmāk aicinās Ukrainas vadītājus rast risinājumu pašreizējai politiskajai krīzei uz kompromisa un demokrātisku principu pamata. Tā vēlreiz atkārto, ka ir svarīgi ievērot tiesiskumu, neatkarīgu tiesu varu, un uzstāj uz reformu šajā jomā.

*

* *

Jautājums Nr. 28 (Manolis Mavrommatis) (H-0860/08)**Temats: Eiropas Parlamenta 2009. gada vēlēšanas un ekonomiskā krīze**

Ņemot vērā gaidāmās Eiropas Parlamenta vēlēšanas 2009. gada jūnijā, kādas diskusijas norisinās Padomē par politikas plānošanu Eiropā pasaules ekonomiskās krīzes laikā? Kā Padome plāno mudināt iedzīvotājus piedalīties vēlēšanās? Vai tā rēķinās ar to, ka pašreizējais vispārīgais klimats ietekmēs vēlēšanu rezultātus? Vai Padome paredz, ka Lisabonas līgums tiks ratificēts 2009. gada 7. jūnijā? Ja ne, kādas būs sekas Eiropas līmeni, konkrēti ES iestādēs?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Pašreizējā ekonomiskā krīze tiek apspriesta daudzās debatēs Padomē. Tas bija arī galvenais diskusiju temats Eiropadomes sanāksmē 2008. gada 15.–16. oktobrī, un tas bija arī temats valstu un valdību vadītāju neoficiālajā sanāksmē 7. novembrī, kas tika organizēta, lai sagatavotos augsta līmeņa sanāksmei Vašingtonā 15. novembrī, lai sāktu starptautiskās finanšu arhitektūras reformu.

Lai arī Eiropas vēlēšanas jūnijā ir nozīmīgs 2009. gada politiskais notikums, Padome nav tā, kas prognozē aktivitāti šajās vēlēšanās, kā arī neprāto par faktoriem, kas varētu ietekmēt aktivitāti.

Visbeidzot, attiecībā uz Lisabonas līgumu sanāksmē 15.–16. oktobrī Eiropadome vienojās atgriezties pie šā jautājuma decembrī, lai definētu risinājuma elementus un kopīgi ejamo ceļu. Šajos apstākļos Padome pašlaik nevar runāt par Lisabonas līguma plānoto stāšanos spēkā.

*
* *

Jautājums Nr. 29 (Pedro Guerreiro) (H-0865/08)**Temats: Ražošanas un nodarbinātības aizsardzība tekstilrūpniecības un apģērbu rūpniecības nozarēs dažādās ES dalībvalstīs**

Ņemot vērā Komisijas atbildi uz jautājumu H-0781/08⁽¹⁰⁾ par (iespējamu) no Ķīnas uz dažādām ES dalībvalstīm eksportētu konkrētu tekstilizstrādājumu un apģērbu kopīgās uzraudzības sistēmas izbeigšanu 2008. gada 31. decembrī un ņemot vērā to, ka arvien vairāk uzņēmumu pārtrauc vai pārvieto ražošanu, sevišķi Portugālē, atstājot aiz sevis bezdarbu un dramatisku sociālo situāciju, vai Padome var pateikt:

ņemot vērā to, ka Komisija īsteno Kopienas tirdzniecības politiku ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām (tādām kā PTO), pamatojoties uz Padomes pilnvarojumu, kāpēc tā neierosina pagarināt divkāršas uzraudzības mehānismu pēc 2008. gada 31. decembra kā līdzekli darba aizsardzībai Savienībā;

vai šādu nepieciešamību Padomē ir ierosinājusi kāda no dalībvalstīm, sevišķi (133. komitejā), un kā tā plāno novērst 2005. gadā radušās situācijas atkaršanos pēc 2008. gada, proti, no Ķīnas importēto tekstilizstrādājumu un apģērbu eksponenciālu pieaugumu?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Padome nav piešķirusi Komisijai konkrētas pilnvaras — cienījamā deputāta jautājuma izpratnē — rīkoties tekstilizstrādājumu tirdzniecības jomā. Pašreizējā situācija šajā nozarē ir trīs secīgās frontēs veiktu vairāku liberalizāciju rezultāts. Pirmkārt, tika atceltas kvotas un izbeigti vairāki konkrēti pasākumi, tādi kā Nolīgumā par tekstilizstrādājumiem un apģērbu (NTA) noteiktie; šis nolīgums beidzās 2004. gada beigās. Otrkārt, tika veiktas vēl citas liberalizācijas atbilstīgi divpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm. Visbeidzot, trešā daļa šīs liberalizācijas sevišķi attiecas uz Ķīnu. Šis posms bija temats pamatīgām debatēm piecpadsmit gadu garumā, kas tika konsolidētas nosacījumos protokolā par Ķīnas pievienošanos PTO 2001. gadā. Atbilstīgi šiem nosacījumiem no 2009. gada 1. janvāra vairs nebūs konkrēta pamata Ķīnas tekstilizstrādājumu tirdzniecībai. Paturot to prātā, Eiropas Parlaments 2001. gada 25. oktobrī apstiprināja protokolu par Ķīnas pievienošanos.

⁽¹⁰⁾ Rakstiska atbilde 21.10.2008.

Ķīnas tekstilizstrādājumu divkāršas pārbaudes sistēma tika ieviesta 2008. gadā atbilstīgi nolīgumam ar Ķīnu, kas nevēlas pagarināt šo sistēmu 2009. gadā. Vispārīgi runājot, šis ir jautājums, kas regulāri tiek apspriests ar Komisiju Padomes komerciālajās organizācijās.

Precīzāk runājot, Komisija ir ziņojusi par situāciju pēc 133. Tekstilizstrādājumu komitejas 23. septembra pieprasījuma. Tā prezentēja savas analīzes rezultātus 133. komitejas vietniekiem 10. oktobrī. Tā ziņoja, ka dažās produktu kategorijās tika novērots būtisks pieaugums, taču globālā līmenī imports no Ķīnas bija stabils, un minētais pieaugums Kopienas tirgu neapdraudēja. Komisija uzskata, ka pašreizējā situācija nekādā veidā nav salīdzināma ar situāciju 2005. gadā, kad tika ieviesti stingri pasākumi. Komisija secina, ka nav nepieciešams atjaunināt nosacījumus 2009. gadā, un tāpēc tā nav neko ierosinājusi attiecībā uz šo. Tomēr ir jāuzsver, ka Padomei nav vienotas nostājas šajā jautājumā par pasākumu atjaunināšanu.

Turklāt Komisija ir sagatavojusi paziņojumu importētājiem, lai informētu tos par pārejas procesu no pašreizējās sistēmas uz jaunu, kas stāsies spēkā 1. janvārī.

Visbeidzot, ir jāpiemin, ka tekstilrūpniecības nozares pārstāvji, sevišķi Kopienas līmenī, nav pieprasījuši divkāršas pārbaudes pasākumu pagarināšanu.

*
* *

Jautājums Nr. 30 (Konstantinos Droutsas) (H-0867/08)

Temats: Aktīvista nežēlīga slepkavība Turcijas cietumā

2008. gada 8. oktobrī 29 gadus vecais aktīvistis Engin Çeber, Turcijas kreisi noskaņotas organizācijas loceklis, pēc nežēlīgas spīdzināšanas Metris cietumā Stambulā nomira. Viņu arestēja 28. septembrī kopā ar trijiem līdzdalībniekiem par viņu organizācijas avīzes izplatīšanu. Šī slepkavība ir pēdējā no vairākiem līdzīgiem krimināliem vardarbības aktiem, ko veikusi policija un pusmilitārie spēki, piemēram, 17 gadus veca policista Ferhat Gerçek sašaušana par tās pašas avīzes tirdzniecību uz ielas. Tagad viņš ir invalīds uz mūžu.

Vai Padome nosodīs šo noziedzīgo rīcību pret aktīvistiem un spīdzināšanu, kas vēl aizvien tiek praktizēta — un kļūst pat ļaunāk — Turcijas cietumos, neiedomājami pārkāpjot cilvēka pamattiesības un demokrātiskās brīvības, tādas kā tiesības uz dzīvību, cieņu un ideju brīvu apripi?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Padome ir informēta par traģiskajiem notikumiem saistībā ar Çeber kunga nāvi, ko minēja cienījamais deputāts un par ko publiski atvainojās Turcijas tieslietu ministrs. Atbildīgās Turcijas iestādes ir sākušas viņa nāves apstākļu oficiālu izmeklēšanu, un Padome cer, ka šī izmeklēšana tiks veikta ātri un ļoti taisnīgi.

Padome vienmēr par ļoti svarīgu ir uzskatījusi cīņu pret spīdzināšanu un sliktu izturēšanos Turcijā. Šis jautājums ir bijis īstermiņa prioritāšu temats pārskatītajā partnerībā dalībai un ir regulāri risināts politiskajā dialogā ar Turciju, sevišķi pēdējā EK-Turcijas Asociācijas padomē 2008. gada maijā. Komisijas jaunākais progresa ziņojums apstiprina, ka Turcijas tiesiskais regulējums tagad ietver pilnīgu aizsardzības komplektu pret šādu praksi, taču vēl aizvien tiek ziņots par sliktas izturēšanās gadījumiem, un acīmredzot tas ir iemesls bažām. Ir skaidrs, ka Turcijas iestādēm ir jāpieliek papildu pūles, praktiski un visos līmeņos, lai ieviestu neatkarīgus mehānismus, lai novērstu spīdzināšanu un nodrošinātu „absolūtas neiecietības” politiku.

Lai šos neatkarīgos mehānismus varētu ieviest efektīvi, ir nepieciešams veikt rūpīgākas izmeklēšanas saistībā ar prasībām par drošības spēku veiktajiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Pēdējā ES-Turcijas Asociācijas padomē ES arī atgādināja Turcijai, ka „ir ārkārtīgi svarīgi ratificēt ANO Spīdzināšanas novēršanas konvencijas Papildprotokolu”.

Paturot to prātā, Padome var apliecināt cienījamam deputātam, ka tiks turpināta šā jautājumu ļoti cieša uzraudzība un tas tiks risinās ar Turciju visās atbildīgajās iestādēs.

*
* *

Jautājums Nr. 31 (Georgios Toussas) (H-0872/08)**Temats: Valsts terora un represiju pastiprināšanās Kolumbijā**

Valdības despotisms un valsts terorisms, kas vērsts pret strādnieku kustību Kolumbijā, pastiprinās. Alvaro Uribe valdība 2008. gada 10. oktobrī izsludināja ārkārtas stāvokli valstī, solot pieņemt radikālus pasākumus pret strādnieku demonstrācijām un pirmiedzīvotājiem, kas pieprasa savas tiesības un anulē valdības reakcionāros likumus. Arvien pieaug valsts un pusmilitāro spēku noslepkavoto arodbiedrību dalībnieku skaits. Kopš šā gada sākuma ir nogalināti jau 42 arodbiedrību dalībnieki, bet Uribe valdīšanas laikā ir nogalināti 1300 iezemieši, un 54 000 ir pārvietoti. Tikai pēdējā gada laikā vairāk nekā 1500 strādnieku ir arestēti. Cietumnieku spīdzināšana un brutāla izturēšanās pret tiem ir ikdienišķa parādība. Kolumbijas cietumos ir vairāk nekā 6500 politieslodzīto.

Vai Padome nosoda šo valdības masveida orgiju un valsts veiktās represijas, terorismu, slepkavības, arestus un spīdzināšanu Kolumbijā?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Vairākas reizes Eiropas Savienība ir paudusi nopietnas bažas par sociālo organizāciju un cilvēktiesību aizsardzības organizāciju vadītāju slepkavībām un nāves draudiem Kolumbijā un ir uzsvērusi pilsoniskās sabiedrības pārstāvju leģitīmās pūles panākt mieru Kolumbijā un aizstāvēt un veicināt cilvēktiesības valstī.

Jautājumu par cilvēktiesību ievērošanu regulāri risina ES pārstāvji un Kolumbijas iestādes. Pēdējās ir sevišķi paudušas vēlmi turpināt rīkoties pret šāda veida vardarbību.

Iepriekš Eiropas Savienība ir arī mudinājusi Kolumbijas valdību atbalstīt ātru un efektīvu visu tiesību aktu par taisnīgumu un mieru ieviešanu un piešķirt tam nepieciešamos līdzekļus.

Eiropas Savienība apņēmīgi turpinās atbalstīt tos, kas aizstāv cilvēktiesības Kolumbijā.

*
* *

Jautājums Nr. 32 (Hans-Peter Martin) (H-0873/08)**Temats: Eiropas drošības un aizsardzības politikas demokratizēšana ar Lisabonas līgumu**

Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) leģitīmās demokrātijas pamatā ir četri pilāri: pirmkārt, Eiropas iedzīvotāju vienošanās; otrkārt, dalībvalstu parlamentu piekrišana un uzraudzība; treškārt, Eiropas Parlamenta piekrišana un uzraudzība. Pretēji citām politikas nozarēm EDAP pamatā — ceturtkārt — ir arī saistība ar starptautiskiem tiesību aktiem.

Wolfgang Wagner savā pētījumā Hessische Stiftung Friedens- und Konfliktforschung (Nesena Miera un konfliktu pētniecības institūts) par EDAP demokrātisko leģitimitāti secina, ka „neviens no demokrātiskās leģitimitātes četriem pilāriem nav pietiekami spēcīgs vai grūtas militārās operācijas laikā pietiekami elastīgs”.

No Padomes viedokļa raugoties, par kādiem konkrētiem pasākumiem tika panākta vienošanās Lisabonas līgumā un kurā no tā pantiem, lai stiprinātu šo četru EDAP pilāru leģitimitāti?

Atbilde

(FR) Šī atbilde, ko sagatavoja prezidentūra un kas nav saistoša Padomei vai tās dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Padomei jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamenta 2008. gada novembra sesijā Strasbūrā.

Eiropas drošības un aizsardzības politikas attīstība atbilst Eiropas iedzīvotāju cerībām un starptautiskajiem tiesību aktiem. Tā ir politika, kas nosaka, ka militāru operāciju veikšanai ir nepieciešama iesaistīto dalībvalstu piekrišana, tāpēc demokrātiskā kontrole šajā gadījumā vispirms ir valstu parlamentu atbildība. Tāpēc to nozīmes stiprināšana valstu līmenī ir ieteicamais ceļš EDAP demokrātiskas kontroles uzlabošanai. Ir skaidrs, ka arī Eiropas Parlaments var paust savu viedokli atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 21. pantam. Arī attiecībā uz civilām misijām Eiropas Parlamentam ir liela nozīme, pateicoties Drošības un aizsardzības apakškomitejas darbam un ikgadējam balsojumam par KĀDP budžetu. Attiecībā uz Lisabonas līguma, kas pašlaik atrodas ratificēšanas procesā dalībvalstīs, noteikumu interpretāciju Padome nevar sniegt komentāru.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 38 (Colm Burke) (H-0825/08)

Temats: Eiropas komunikācija pēc balsojuma par Lisabonas līgumu

Īrija noraidīja Lisabonas līgumu galvenokārt zināšanu vai izpratnes par uzdoto jautājumu dēļ, taču būtībā Īrijas vēlētāju nepietiekamu zināšanu par ES iestāžu sastāvu un funkcijām dēļ.

Nemot vērā neizbēgamo otro referendumu Īrijā par Lisabonas līguma ratificēšanu, kādas ir galvenās mācības, ko Komisija ir guvusi attiecībā uz tās Eiropas Komunikācijas stratēģiju? Es atsaucos tieši uz tiem projektiem, kas uzsver atšķirību starp Komisiju, Parlamentu un Ministru padomi. Vai Komisija uzskata, ka komunikācijai Eiropā ir jābūt koordinētai, sevišķi attiecībā uz dažādām funkcijām dažādās situācijās?

Atbilde

() Atbildību par līguma ratifikāciju uzņemas pašas dalībvalstis, kas tos paraksta. Tomēr Īrijas referenduma analīze ir vēlreiz apstiprinājusi, ka ES dalībvalstīm un ES iestādēm ir jāstrādā kopā, lai stiprinātu komunikāciju starp iedzīvotājiem un Eiropas politikas veidotājiem. ES ir jāparāda ne tikai tas, kas ir sasniegts un kāpēc tas reāli maina iedzīvotāju dzīvi, bet arī jāpaskaidro, kāda ir maksa par nedarbošanos Eiropas līmenī.

Pagājušajā nedēļā vizītes laikā Īrijā Komisijas priekšsēdētāja vietniece, kas ir atbildīgs par institucionālo attiecību un komunikācijas stratēģijas jautājumiem, strādāja kopā ar Īrijas iestādēm, lai izveidotu konkrētu partnerību ar Īrijas iestādēm, lai kopā sniegtu informāciju par šiem jautājumiem. Līdzīga partnerība ir izveidota ar vairākām dalībvalstīm. Viņa cer, ka ļoti drīz ar Īriju tiks parakstīts saprašanās memorands.

Šī pieeja sadarbībai nesen tika apstiprināta politiskā līmenī, Komisijai, Parlamentam un Padomei 22. oktobrī parakstot nolīgumu par Partnerību informācijas sniegšanai par Eiropu.

Šī ir pirmā reize, kad Parlaments, Padome un Komisija ir vienojušies par kopīgu partnerības pieeju komunikācijai. Tas būs jauns stimuls sadarbībai starp Eiropas iestādēm, pamatojoties uz trīs principiem: plānošanu, prioritāšu noteikšanu un partnerību. Ar to ir izveidots lietderīgs institucionāls mehānisms labākai informācijas apmaiņai, kopīgai plānošanai centrālā un vietējā līmenī, ikgadējais kopīgu komunikācijas prioritāšu noteikšana, kā arī sadarbībai starp komunikācijas departamentiem dalībvalstīm un ES iestādēs.

Politiskā nolīguma praktiska ieviešana jau ir sākusies, pirmo reizi vēsturē vienojoties par kopīgām komunikācijas prioritātēm 2009. gadam: Eiropas vēlēšanas 2009. gadā, enerģētika un klimata pārmaiņas un dzelzs priekš kara krišanas 20. gadadiena. Komisija ir aicināta ziņot par kopīgo komunikācijas prioritāšu īstenošanu katra gada sākumā.

*
* *

Jautājums Nr. 39 (Jim Higgins) (H-0829/08)

Temats: Komunikācija par Eiropas vienotību

Vai Komisija apsver iespēju vienoties ar visām dalībvalstīm par vienas konkrētas dienas noteikšanu par oficiālu brīvdienu, Robert Schuman dienu vai kādu citu alternatīvu, visā Eiropas Savienībā, kad ES iedzīvotāji varētu kolektīvi svinēt to kopīgo Eiropas identitāti un vienotību, līdzīgi kā tiek svinēta Neatkarības diena Amerikas Savienotajās Valstīs, ar kopīgu devīzi par vienotību daudzveidībā un kad iedzīvotāji varētu paust savu atbalstu Eiropas projektam?

Atbilde

() Komisija piekrīt cienījamam deputātam par nepieciešamību kolektīvi svinēt kopīgu Eiropas identitāti un parādīt, ka iedzīvotāji ES ir vienoti daudzveidībā.

Eiropadome tās sanāksmē Milānā 1985. gadā noteica 9. maiju par Eiropas dienu, tādējādi pieminot deklarāciju, ko 1950. gadā sagatavoja Robert Schuman. Kopš tā laika 9. maijs ir kļuvis par vienu no Eiropas simboliem, un tas ir devis iespēju aktivitātēm un svinībām ar mērķi pietuvināt Eiropu tās iedzīvotājiem.

Vietējā līmenī svinības organizē un/vai atbalsta Komisijas pārstāvniecības un Eiropas Parlamenta informācijas biroji dalībvalstīs. Briselē Eiropas dienā Komisija — kopā ar citiem iniciatoriem — tradicionāli savās telpās organizē „Atvērto durvju dienas”, kas 2008. gadā piesaistīja 35 000 apmeklētāju.

Kas attiecas uz oficiālas brīvdienas noteikšanu savā teritorijā, tas ir katras dalībvalsts ziņā. Pašlaik Komisija neplāno vienoties ar dalībvalstīm par vienas konkrētas dienas noteikšanu par oficiālu brīvdienu.

*

* *

Jautājums Nr. 40 (Jo Leinen) (H-0859/08)

Temats: Komunikācija par Lisabonas līgumu

2008. gada 22. oktobrī, atbildot uz Īrijas referenduma par Lisabonas līgumu noraidošo iznākumu un ņemot vērā vairākus pētījumus, kas liecina, ka daudzi Īrijas iedzīvotāji balsoja pret līgumu nepietiekamas informācijas par to dēļ, Eiropas iestādes pirmo reizi pieņēma kopīgu deklarāciju par Eiropas Komunikācijas politiku. Kā Komisija plāno ieviest šo politiku Īrijā, lai nodrošinātu, ka Īrijas iedzīvotāji ir pietiekami labi informēti pat ES un jauno līgumu?

Atbilde

() Starp Komisiju, Parlamentu un Padomi 2008. gada 22. oktobrī noslēgtā politiskā deklarācija veicina sadarbību starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Komisiju komunikācijas par Eiropu jomā.

Iestādes ir vienojušās par pragmatisku partnerību, kuras pamatā ir kopīgu komunikācijas prioritāšu noteikšana katru gadu un praktiska sadarbība starp šo iestāžu komunikācijas departamentiem.

Pēc būtības politiskā deklarācija ir svarīgs instruments, lai pārliecinātu sabiedrību par Eiropas Savienības sniegtajām priekšrocībām. Tas būs sevišķi svarīgi turpmākajos mēnešos Eiropas Parlamenta priekšvēlēšanu laikā.

Deklarācija nav atbilde Lisabonas līguma noraidījumam Īrijā, bet gan vairāku gadu ilga darba un sarunu rezultāts. Komisija ierosināja iestāžu nolīgumu, kas ir šīs deklarācijas pamatā, 2007. gada oktobrī, bet ideja par regulējumu ciešākai sadarbībai tika pirmo reizi pausta baltajā grāmatā par komunikācijas politiku, kuras ieviešana tika sākta 2006. gada februārī.

Ieviešana jau ir sākta. Komisijas pārstāvniecības un Eiropas Parlamenta biroji dalībvalstīs cieši sadarbosies ar valstu pārvaldes iestādēm, lai organizētu aktivitātes saistībā ar izvēlētajām komunikācijas prioritātēm 2009. gadam, kas ir: Eiropas vēlēšanas, enerģētika un klimata pārmaiņas, demokrātisko pārmaiņu Centrālajā un Austrumeiropā 20. gadadiena, kā arī ilgtspējīga izaugsme, darbavietas un solidaritāte.

Attiecībā uz Lisabonas līgumu, to paraksta un par tā ratificēšanu ir atbildīgas dalībvalstis. Komisija nepiedalās nevienā ratifikācijas kampaņā nevienā dalībvalstī.

Tomēr referenduma rezultāti pierādīja, ka Īrijā ir nepietiekama informācija par Eiropas Savienību un tās politiku. Tāpēc Komisija plāno veikt komunikācijas un informācijas aktivitātes, sevišķi, lai uzrunātu cilvēkus, kas ir mazāk informēti un kurus mazāk interesē Eiropas aspekts viņu ikdienas dzīvē. Šī ar faktiem pamatotā un objektīvā informācija parādīs, kādas ir ES radītās priekšrocības iedzīvotājiem, un veicinās uz informāciju pamatotas debates par ES politiku.

*

* *

Jautājums Nr. 41 (Sarah Ludford) (H-0862/08)

Temats: ES iestāžu tīmekļa vietnes

Eiropas Parlamenta vēlēšanas notiks nākamgad, un Eiropas Parlamenta deputāti vēlēties pateikt saviem vēlētājiem, cik atvērta un demokrātiska ir Eiropas Savienība. Kādus konkrētus pasākumus veiks Komisija, pamatojoties uz tās 2007. gada decembra paziņojumu, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji var piekļūt ES informācijai ātri un viegli tīmekļa vietnē EUROPA, liekot lielāku uzsvāru, kā tika solīts, uz „tematisko un lietotāja, nevis iestāžu perspektīvu”?

Sevišķi, ko Komisija ir izdarījusi, lai ieviestu kopīgas iezīmes Komisijas, Padomes un Parlamenta tīmekļa vietnēs, lai tās kopīgotu, piemēram, ar portāla EUROPA navigācijas padomiem un meklēšanas kritērijiem un lai nodrošinātu, ka tiesību aktiem var viegli un ērti sekot līdzi no to izstrādes līdz pieņemšanai?

Atbilde

() Komisija veic vairākas būtiskas pārmaiņas Eiropas Savienības tīmekļa vietnē EUROPA, lai padarītu to lietotājam ērtāku, vieglāk izsekojamu un interaktīvāku, atbilstīgi tās 2007. gada 21. decembra politikas dokumentam „Eiropas komunikācija internetā: http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_SEC_2007_1742_1_XX.pdf” \o “http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_SEC_2007_1742_1_XX.pdf” esaistīšana⁽¹¹⁾.

Neatkarīgajā tīmekļa vietnes EUROPA novērtējumā, ko veica Komisija 2007. gadā, tika secināts, ka lielākā daļa tīmekļa vietnes apmeklētāju atrod meklēto informāciju (85%). Tomēr viņiem arī šķiet, ka informācijas meklēšanai bija nepieciešams pārāk daudz laikā, un tāpēc to ir nepieciešams izklāstīt vienkāršākā un loģiskākā veidā.

Pašlaik notiekošās pārmaiņas ietver gan ES, gan Komisijas mājaslapas labošanu, un tas ir jāizdara līdz 2009. gada vidum. Jaunas navigācijas sistēmas izveide padarīs lapas vieglāk lasāmas un nodrošinās, ka tās ir vairāk orientētas uz noteiktu lietotāju grupu (piemēram, plašu sabiedrību, uzņēmējiem) un populāriem uzdevumiem (piemēram, finansējumu, pasākumiem). Pirms palaišanas sasniegumus novērtēs fokusa grupas, un lietotāji varēs atstāt komentārus un ieteikumus. Uzlabots meklētājs Komisijas mājaslapā jau ir palaists. Arī ES preses telpa jau ir salabota.

Komisija ir arī uzlabojusi tās iekšējo sadarbības struktūru. Komunikācijas ģenerāldirektorāts cieši sadarbojas ar katra Komisijas pakalpojuma interneta redaktoriem jaunizveidotajā tīmeklī, kas ir daļa no Komisijas jaunās interneta stratēģijas. Šā tīmekļa darba mērķis ir uzlabot atsevišķu Komunikācijas pakalpojumu tīmekļa vietnes un veicināt labas prakses apmaiņu starp redaktoriem.

Iestāžu sadarbība notiek regulāri iestāžu interneta komitejā (Comité éditorial interinstitutionel — CEIII). Komisija risina gan tehniskus, gan ar saturu saistītus jautājumus un izskata iespējas uzlabot ES tīmekļa vietņu lietotāju pieredzi. Viena no pašlaik izskatāmajām jomām ir iespēja ieviest vienotu meklēšanas mehānismu visās iestādēs, kas ļautu lietotājiem vieglāk piekļūt informācijai par ES jautājumiem.

CEIII sanāksmē 2008. gada 2. oktobrī Parlaments prezentēja jauno Eiropas vēlēšanu tīmekļa vietni, kuru ir plānots palaist 2009. gada janvārī. Komisijai būs vērā ņemama loma EP vēlēšanu atspoguļošanā tīmekļa vietnē EUROPA, tajā skaitā nodrošinot saites uz EP vēlēšanu tīmekļa vietni.

Attiecībā uz to, lai nodrošinātu, ka tiesību aktiem ir viegli un ērti sekot līdzi no to izstrādes līdz pieņemšanai, Komisija vēlas uzsvērt tīmekļa vietņu PRELEX, kas ir pieejamas tīmekļa vietnē EUROPA⁽¹²⁾ un sniedz izsmelšu un apmierinošu informāciju, nozīmi.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Dimitrios Papadimoulis) (H-0838/08)

Temats: Eiropas Kodolpētījumu organizācijas (CERN) Lielā hadronu paātrinātāja (LHP) bojājums

Eiropas Kodolpētījumu organizācijas (CERN) Lielais hadronu paātrinātājs (LHP) salūza dažas dienas pirms tā dēvētā „gadsimta eksperimenta”, CERN zinātnieku mēģinājuma vēlreiz izraisīt „lielo sprādzienu”.

Cik liels ir Kopienas piešķirtais finansējums CERN, konkrēti, „gadsimta eksperimentam”? Vai Komisija zina, kas izraisīja iekārtas bojājumu? Kad LHP atsāks darboties?

Atbilde

() CERN ir starptautiska organizācija, kas tika izveidota 1954. gadā, lai veiktu pētījumus kodolfizikā un elementārdaļiņu fizikā. Tā veic pētījumus 20 CERN padomes dalībvalstu, tajā skaitā 18 ES dalībvalstu un 2

⁽¹¹⁾ SEC(2007)1742

⁽¹²⁾ <http://ec.europa.eu/prelex/apcnet.cfm?CL=en>

ārpus ES esošu valstu, aizbildniecībā. Šīs 20 valstis kopā nodrošina CERN darbības un investīciju gada budžetu. EK ir tikai novērotājas statusā CERN padomē. Tā nepiedalās lēmumu pieņemšanas procesā un neveic iemaksas gada budžetā.

Tāpat kā citām pētniecības organizācijām arī CERN ir iespēja piedalīties Kopienas Pamatprogrammas pētniecībai ietvaros organizētajos konkursos. CERN ir piedalījies vairākos minētās pamatprogrammas konkursos, iesniedzot kopīgus priekšlikumus ar dažādām citām Eiropas pētniecības organizācijām.

Saskaņā ar Sesto un Septīto pamatprogrammu ES līdz šim ir piešķirusi CERN apmēram 60 miljonus eiro par dalību projektos, kas atlasīti konkursos. Projektu mērķis ir gan kopīgi attīstīt Eiropas Režģa skaitļošanas infrastruktūru, kopīgi attīstīt paātrinātāja un detektora struktūru, kā arī kopīgi organizēt jauno pētnieku mācību programmas. Šie projekti netieši ir arī palīdzējuši CERN tās centienos uzbūvēt LHP.

EK ir informēta, ka CERN ir veikusi izmeklēšanu, lai noskaidrotu 2008. gada 19. septembrī radušā bojājuma iemeslu. CERN ir secinājusi, ka negadījuma iemesls ir bijis slikts elektriskais savienojums starp diviem paātrinātāja magnētiem. Tas izraisīja mehānisku bojājumu un hēlija izmešanu no magnēta aukstās masas tunelī. CERN paziņoja, ka tā plāno atkārtoti palaist LHP 2009. gada pavasarī. Vairāk informācijas par negadījuma iemesliem un plānotajiem pasākumiem var saņemt tieši no CERN padomes un tās dalībvalstīm.

Lai gūtu vairāk informācijas par eksperimentiem elementārdaļiņu fizikā, Komisija aicina cienījamo deputātu skatīt Komisijas atbildi uz Marios Matsakis rakstisko jautājumu E-5100/08⁽¹³⁾.

*
* *

Jautājums Nr. 48 (Alojz Peterle) (H-0844/08)

Temats: Vēža pētniecība

Šā gada 10. aprīlī Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju (P6_TA(2008)0121) par cīņu pret vēzi paplašinātajā Eiropas Savienībā. Apzinoties, ka vēža pētniecība Eiropā ir sadrumstalota, EP aicināja vairāk sadarboties un mazāk dublēt dažādus pētniecības pasākumus, lai pētniecības rezultāti ātrāk nonāktu pie vēža slimniekiem.

Ko Komisija dara, lai veicinātu un atbalstītu plašākus starptautiskus vēža pētījumus Septītās pamatprogrammas ietvaros?

Kā Komisija plāno atbalstīt retu un grūti ārstējamu vēzi, tādu kā bērnu vēzi, pētniecību, kuru gadījumos tirgus stimuli bieži nespēj veicināt komerciālus ieguldījumus pētniecībā?

Atbilde

() Sestās pamatprogrammas pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai (FP6, 2002.-2006. gadam) ietvaros praktisko vēža pētījumu jomā paveiktā rezultātā (t.i., ieviešot galvenos zinātniskos sasniegumus klīniskajā praksē) ir atbalstīti 108 pētniecības projekti par kopējo summu 485 miljoni eiro. Šie projekti ar daudzdisciplīnu pieeju risina dažādus jautājumus saistībā ar profilaksi, agrīnu diagnosticēšanu, izpratni par vēzi un mērķu noteikšanu zāļu jomā, kā arī terapijas stratēģijām un jaunākajām tehnoloģijām un paleatīvo aprūpi⁽¹⁴⁾.

Turklāt ziņojumā par EUROCAN+PLUS⁽¹⁵⁾ priekšizpēti, ko Eiropas Parlaments prezentēja 2008. gada februārī, tika pausts aicinājums uzlabot starptautisku praktisko un klīnisko pētījumu koordinēšanu un vadību, tajā skaitā tīklu un vispusīgu vēža centru platformas vadību.

Atbilstoši šiem pasākumiem Septītās pētniecības pamatprogrammas (FP7, 2007.-2013. gadam) konkrētajā programmā „Sadarbība” ir — zem temata „Veselība” — izvirzīta prioritāte turpmāk pastiprināt praktiskos vēža pētījumus klīniskam pielietojumam un risināt sadrumstalotības problēmu, ņemot vērā EUROCAN+PLUS rezultātus un Eiropadomes ieteikumus secinājumos par vēža nastas mazināšanu, kā arī Parlamenta rezolūciju par cīņu pret vēzi paplašinātajā Eiropas Savienībā.⁽¹⁶⁾

⁽¹³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽¹⁴⁾ <http://cordis.europa.eu/lifescihealth/cancer/cancer-pro-calls.htm#tab3>

⁽¹⁵⁾ www.eurocanplus.org/

⁽¹⁶⁾ P6_TA(2008)0121 ([www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-](http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0121&language=EN)

Patiesi, 2007. gadā uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus bija par tādām ieteicamām pētniecības jomām kā skrīnings, aprūpe dzīves beigās un pētniecības pasākumu sadrumstalotība attiecībā uz vēža reģistriem ERA-NET koordinācijas sistēmā. ⁽¹⁷⁾

Ar nākamo uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus par tematu „Veselība”, kas tiks publicēts 2009. gadā, tiek plānots turpināt risināt sadrumstalotības problēmu, stimulējot saskaņotu praktisko pētījumu programmu koordinēšanu Eiropā, un risināt jautājumu par reto un bērnu vēžu pētniecību, pēdējo pamatojot ar svarīgo Sestās pamatprogrammas ietvaros izstrādāto iniciatīvu kopumu (tādu kā KidsCancerKinome, EET-Pipeline, Conticanet, Siopen-R-Net u.c.). Tas tiks papildināts ar iniciatīvām, kuru mērķis ir atbalstīt bērniem paredzētu nepatentētu zāļu izstrādi, apvienojot pūles ar Eiropas Medicīnas aģentūru (EMA) ⁽¹⁸⁾.

Visbeidzot, Komisija apsver turpmāku ES rīcību vēža jomā — Eiropas platforma labākās prakses apmaiņai un atbalsts dalībvalstīm to centienos efektīvāk cīnīties pret vēzi, apvienojot visas iesaistītās puses saskaņotā rīcībā. Komisija arī nupat ir pieņēmusi vispārīgus priekšlikumus Eiropas stratēģijai par retajām slimībām ⁽¹⁹⁾, un sadarbība un lielāka produktivitāte, ko ir veicinājušas šīs darbības, arī palīdzēs stimulēt pētniecību šajā jomā.

*
* *

Jautājums Nr. 51 (Robert Evans) (H-0802/08)

Temats: Humānā palīdzīga Šrilankai

Es apsveicu komisāru Michel ar viņa 2008. gada 15. septembra paziņojumu par starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā ievērošanu Šrilankā.

Es esmu pārliecināts, ka Komisija tāpat kā es ir ārkārtīgi noraizējusies par pieaugošo vardarbību Šrilankā un tās ietekmi uz nevainīgiem civiliedzīvotājiem. Konkrēti, kā Komisija ir reaģējusi uz Šrilankas valdības neseno lēmumu par to, ka visas ANO starptautiskās palīdzības organizācijas un palīdzības pasākumi ir jāatsauc no konflikta zonas?

Ņemot vērā šo, kā Komisija turpmāk izdarīs spiedienu gan uz Šrilankas valdību, gan LTTE (Tamilas atbrīvošanas tīģeriem), lai panāktu, ka starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā tiek ievēroti, palīdzība nonāk līdz vismazāk aizsargātajiem un pēc iespējas ātrāk tiek rasts mierīgs konflikta risinājums?

Atbilde

() Šrilankas valdības lēmuma par Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) un starptautisko palīdzības organizāciju atsaukšanu no konflikta zonas pamatā bija drošības apsvērumi. Pēc atsaukšanas Komisijas un citi humānās palīdzības sniedzēji spieda izveidot drošu humāno pārtikas un citu pirmās nepieciešamības priekšmetu konvoja sistēmu, lai apmierinātu Vanni iedzīvotāju vajadzības. Viņi arī uzstāja, lai atļautu neatkarīgiem novērotājiem pavadīt konvojus, lai nodrošinātu, ka piegādes bez diskriminācijas sasniedz tos, kam tās nepieciešamas. Abas konfliktējošās puses piekrita. Četri konvoji, kas pārvietojās zem ANO karoga, ir veiksmīgi sasnējuši Vanni, nogādājot arī tik ļoti nepieciešamo pārtiku no Pasaules Pārtikas programmas (PPP). Regulāri konvoji tiek plānoti nākamajās nedēļās.

Turklāt Starptautiskajai Sarkanā Krusta komitejai (SSKK) ir atļauts turpināt tās starptautisko darbinieku aktivitātes Vanni. SSKK ir būtiska nozīme komunikācijā starp abām konfliktējošām pusēm un arī tādas nepieciešamās palīdzības kā pajumtes un nepieciešamo māsasaimniecības priekšmetu sniegšanā. Komisija turpinās atbalstīt gan SSKK, gan PPP darbības. Pašreizējais finansējums abām aģentūrām Šrilankā 2008. gadam ir 5,5 miljoni eiro. Ja nepieciešams, Komisija šogad varētu izskatīt iespēju piešķirt papildu humāno finansējumu šīm aģentūrām.

Tomēr ir skaidrs, ka ir jādara vairāk, lai nodrošinātu, ka pietiekams palīdzības apjoms nokļūst pie iedzīvotājiem, kam tas nepieciešams. Komisijas aplēses liecina, ka pašlaik tikai aptuveni 45 % pārtikas reāli tiek nogādāta galamērķī. Turklāt steidzami ir nepieciešami būvmateriāli pārvietotiem cilvēkiem, ņemot vērā tuvojošos lietus periodu. Komisija turpinās pieprasīt lielāku piekļuvi Vanni ne tikai ANO aģentūrām, bet arī tām

⁽¹⁷⁾ ec.europa.eu/research/fp6/era-net.html

⁽¹⁸⁾ <http://www.emeaxuropa.eu/htmls/human/paediatrics/prioritv1ist.htm>

⁽¹⁹⁾ COM(2008)679 un COM(2008)726, 11.11.2008.

starptautiskajām nevalstiskajām organizācijām, kas septembrī bija spiestas atkāpties, jo šīm organizācijām ir svarīga nozīme humānās palīdzības sniegšanā.

Attiecībā uz to, lai starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā tiktu ievēroti, Komisija turpinās izmantot katru iespēju, lai atgādinātu abām konfliktējošām pusēm par to saistībām attiecībā uz šo un atbalstīs mierīgu konflikta risinājumu.

*
* *

Jautājums Nr. 52 (Claude Moraes) (H-0804/08)

Temats: Humānā palīdzība Zimbabvei

Kopš 2002. gada ES kopumā ir piešķirusi vairāk nekā 250 miljonus eiro humānājam palīdzībai Zimbabvei, tajā skaitā 10 miljoni tika piešķirti šajā septembrī. Ņemot vērā nesenos politiskos nemierus valstī un Mugabe valdības noteiktos ierobežojumus humānajiem pasākumiem, kādus instrumentus izmanto Komisijai, lai noteiktu šīs palīdzības efektivitāti un lai nodrošinātu, ka tā nonāk līdz tiem, kam tā ir nepieciešama?

Atbilde

(FR) Komisijas sniedz ES humāno palīdzību ar tās partneru starpniecību, kas ir vai nu starptautiskas organizācijas, vai ES nevalstiskas organizācijas. Šīs humānās organizācijas saskaņā ar līgumu ir atbildīgas par ES finansētās humānās palīdzības pārvaldīšanu.

Ir ieviestas vairākas pārbaudes un uzraudzības sistēmas, lai pārliecinātos, ka finanšu darbības tiek veiktas pareizi dažādos humāno darbību projekta posmos. Svarīgākās pazīmes ir aprakstītas turpmāk tekstā:

- stingri atlases un kvalitātes kontroles mehānismi ir ieviesti atbilstīgi Pamatprogrammas partnerības nolīgumam (PPN), ko parakstījušas Eiropas nevalstiskās un starptautiskās organizācijas;
- sistēmas, kas tiek izmantotas, lai noteiktu, kuras aktivitātes finansēt, ir precīzi pamatotas ar reālajām vajadzībām, kas jāapmierina;
- projektus pārbauda Komisijā strādājoši jomas eksperti (tehniskie palīgi) no visas pasaules. Šie humānās palīdzības speciālisti pastāvīgi atrodas darbības vietā, lai veicinātu un pastiprinātu Komisijas finansēto humāno darbību ietekmi neatkarīgi no valsts vai reģiona;
- partneriem ir jāsniedz starpposma un gala pārskati un jāpamato to izdevumi;
- Komisija regulāri novērtē savas humānās darbības;
- Komisijas finansētās un humāno organizāciju veiktās aktivitātes ir pakļautas finanšu revīzijām, ko Komisijas partneru mītnes vietās veic pabeigtajiem projektiem (reizi divos gados) un notikumu vietā pašreizējiem projektiem. Piemēram, Komisija ir pārbaudījusi trešo daļu izdevumu atlīdzības pieprasījumu, kas iesniegti par humānajiem projektiem Zimbabvē.

Septembra sākumā pēc NVO aktivitāšu atsaukšanas, ko jūnijā pieprasīja valdība, partneri ziņoja par vairākām piekļuves problēmām, un pārtikas sadali varēja atjaunot.

*
* *

Jautājums Nr. 54 (Eoin Ryan) (H-0816/08)

Temats: Meiteņu izglītošana attīstības valstīs

Sieviešu izglītošana attīstības valstīs tiek raksturota kā „lielākā cerība izklūšanai no nabadzības”, bet bijušais ANO ģenerālsekretārs Kofi Annan ir teicis, ka tā ir „vienīgais sociālais ieguldījums mūsdienu pasaulē ar vislielāko atdevi”.

Ko Komisija dara, lai nodrošinātu, ka konkrētas sociālās, kultūras un praktiskās problēmas saistībā ar meiteņu pilna laika izglītību, tiktu iekļautas izglītības un attīstības stratēģijās?

Turklāt, ņemot vērā to, ka daudzās sabiedrībās priekšroka tiek dota zēnu izglītošanai un ka atbīrušo meiteņu skaits ir lielāks — jo viņas var atteikties no izglītības laulību vai darba dēļ —, kādi pasākumi atbilstoši

2. tūkstošgades attīstības mērķim par pamatizglītību ir Komisijas rīcībā, lai mudinātu meitenes nepamest izglītību?

Atbilde

(FR) Eiropas Konsenss attīstības jomā uzsver lielo dzimumu līdztiesības nozīmi Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanā. Darbā saistībā ar izglītību Komisijas prioritātes ir 2. TAM par pamatizglītību un 3. TAM par dzimumu līdztiesību sasniegšana. Tāpēc partnervalstīs ieviestajās jomas programmās vienlīdz liela uzmanība tiek pievērsta meiteņu dalībai visos izglītības sistēmas līmeņos.

Ēģiptē, nabadzīgākajos reģionos, meitenes tiek mazāk skolotas, un atbīrušo meiteņu skaits ir augsts. Šīs problēmas risina Meiteņu izglītības iniciatīva, ko vada Nacionālā bērnu un māšu padome (NBMP). Šis ir valsts plāns, kas ir fokusēts uz pamatizglītību un kura galvenie mērķi ir uzlabot meiteņu pamatizglītības kvalitāti un veicināt meiteņu piekļuvi pamatizglītībai.

Citās valstīs, tādās kā Burkinafaso un Tanzānija, Komisija ar citu finansējuma piešķirēju piekrišanu atbalsta reformas visā izglītības nozarē. Vienlaikus EK arī iesaistījusies dialogā ar nozares pārstāvjiem, lai ietekmētu dažas izvēles un prioritātes un lai novērtētu reformas rezultātus atbilstīgi galvenajiem rādītājiem. Starp šiem rādītājiem Burkinafaso var minēt „Sieviešu pamatizglītības bruto koeficientu” un „Izglītotu sieviešu skaitu”. Tanzānijā uzsvars ir likts uz skolotāju sieviešu skaitu un tādās skolās vides izveidi, kas veicinātu meiteņu izglītošanu.

Tas, ka arvien vairāk valstu saņem atbalstu, kas tām ļauj attīstīt sociālās aizsardzības programmas, daļot naudu vai pārtiku neaizsargātākajām ģimenēm, liecina, ka ģimenēm nav jādomā par meitu izglītības iespēju izmaksām.

Visbeidzot, augstākās izglītības mobilitātes programmās (Erasmus Mundus ārējās sadarbības programmas un plānotās Mwalimu Julius Nyerere programmas tīmekļa vietnē) Komisija ir noteikusi sev mērķi — 50 % finansējuma saņēmēju ir sievietes.

*
* *

Jautājums Nr. 55 (Mairead McGuinness) (H-0831/08)

Temats: ES humānā palīdzība

„Attīstības jautājums pašlaik ir aktuālāks nekā jebkad iepriekš”, attīstības un humānās palīdzības komisāra vārdi ir ļoti pareizi.

Vai Komisija var apliecināt šim Parlamentam, ka ES pasaules lielākās humānās palīdzības sniedzējas lepno titulu neietekmēs pašreizējā globālā finanšu krīze?

Atbilde

() 2007. gadā sniegtā humānā palīdzība visā pasaulē kopā bija 7,7 miljardi ASV dolāru (5,2 miljoni eiro pēc 2007. gada 31. decembra valūtas maiņas kursa).⁽²⁰⁾

ES vēl aizvien ir pasaulē lielākā humānās palīdzības sniedzēja pasaulē, nodrošinot 46,8 % no 2007. gadā sniegtās humānās palīdzības (no tiem 13,7 % ir EK finansējums, bet 33,1 % dalībvalstu finansējums).

Komisijas sniegtās humānās palīdzības apmēru nosaka daudzgadu finanšu shēma (DFS) 2007.–2013. gadam. Pieejamais humānās palīdzības apmērs ir aptuveni 750 miljoni eiro gadā. Šos līdzekļus var papildināt aptuveni 240 miljonu eiro gadā liela rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos gadā laikā. Nosacījumi rezerves palīdzības ārkārtas gadījumos mobilizēšanai ir diez gan stingri noteikti nolīgumā starp Parlamentu, Padomi un Komisiju, un tie ietver ārkārtas valstu palīdzības pieprasījumus pēc gadījumiem, kurus nebija iespējams paredzēt, gatavojot budžetu. EK sniegtās humānās palīdzības apmērs pēdējos gados ir bijis diez gan nemainīgs un, visu cieņu budžeta iestādēm, ļoti iespējams, ka arī paliks DFS.

EK pārvaldītās humānās palīdzības un pārtikas palīdzības budžeta pozīcijas 2008. gadā ir papildinātas ar 180 miljoniem eiro pārtikas, degvielas un patēriņa preču cenu pieauguma dēļ, ar ēdienu galvenokārt no rezerves palīdzībai ārkārtas gadījumos.

⁽²⁰⁾ Avots: OCHA Finanšu uzraudzības sistēma (<http://www.reliefweb.int>)

*
* *

Jautājums Nr. 56 (Bart Staes) (H-0835/08)

Temats: Intelektuālā īpašuma tiesības šķērslis ilgtspējīgas enerģijas tehnoloģiju nodošanai no Eiropas attīstības valstīm

Komisārs Louis Michel vairākkārtīgi ir paudis savu atbalstu ilgtspējīgu enerģijas ražošanas tehnoloģiju nodošanai attīstības valstīm. Tas ir ārkārtīgi svarīgi vides taisnīguma ziņā un kā daļa no globālās pieejas klimata pārmaiņām. Tomēr praksē daži mehānismi — tādi kā intelektuālā īpašuma tiesības — acīmredzami kavē un/vai nepieļauj šo ilgtspējīgo tehnoloģiju nodošanu Dienvidiem.

Kādus pasākumus veic vai piedāvā veikt Komisija, lai novērstu šos praktisko šķēršļus un nodrošinātu, ka šo tehnoloģiju praktiskā nodošana sākas?

Atbilde

(FR) Komisija atzīst, ka intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) sistēma, kas pienācīgi darbojas attīstības valstīs, ir svarīga. Šī sistēma ir nepieciešamais regulējums tehnoloģiju nodošanas veicināšanai, jo komercuzņēmumi pārāk netiecas nodot tehnoloģijas valstīm, kur intelektuālā īpašuma tiesību regulējums ir vājš, slikts.

Tomēr noteiktos gadījumos intelektuālā īpašuma tiesību regulējumā ir jāņem vērā attīstības valstu bažas, sevišķi gadījumos, kad patenti palielina tādu produktu cenas, kas ir svarīgas attīstībai. Tas attiecas, piemēram, uz medikamentiem: Komisija ir vadījusi starptautiskās iniciatīvas, lai nodrošinātu attīstības valstīm piekļuvi svarīgiem medikamentiem par pieņemamu cenu.

Tomēr ilgtspējīgas elektroenerģijas (fototeletriskās, biomasas un vēja enerģijas) ražošana nozarē nav skaidru pierādījumu tam, ka intelektuālā īpašuma tiesības būtu negatīvi ietekmējušas attīstību un tehnoloģiju nodošanu. Minēto tehnoloģiju patenti jau sen ir beigušies un vairāki patentētie produkti konkurē savā starpā, pazeminot šo tehnoloģiju izmaksas. Pastāv arī konkurence starp dažādām tehnoloģijām, kas tiek izmantotas elektroenerģijas ražošanai. Ja uzņēmumi attīstības valstīs vēlas ienākt šajā jauno tehnoloģiju jomā kā ražotāji, tie var iegādāties reālas darbības licences. Piemēram, Ķīnas un Indijas uzņēmumi jau ir ienākuši fototeletriskās enerģijas tirgū. Iespējams, biomasas jomā ekskluzīvas jauno bioloģisko tehnoloģiju izmantošanas tiesības varētu radīt problēmas. Tomēr praktiski muitas nodevas un citi tirdzniecības ierobežojumi ir lielāki šķēršļi.

Faktiski daudzas mūsdienu tehnoloģijas ir dārgas nevis dēļ intelektuālā īpašuma tiesībā, bet vienkārši dēļ to ražošanas sarežģītības, materiālu augstajām izmaksām, kā arī uzstādīšanas un lietošanas augstajām izmaksām, ko bieži palielina nepietiekamas vietējo darbinieku prasmes.

Tāpēc Komisija piešķir attīstības valstīm lielus līdzekļus ilgtspējīgas enerģijas ražošanas tehnoloģiju izmantošanas veicināšanai, sevišķi, izmantojot 2006. gadā ieviesto ĀKK⁽²¹⁾–ES energoapgādes mehānismu. Tāpēc mehānisms, kas aptver visus atjaunojamu energoresursu avotus, finansē projektus, kas ne tikai ievieš jaunās tehnoloģijas, bet arī risina jautājumu par prasmēm, kas nepieciešamas, lai pielāgotu, lietotu, uzturētu un izplatītu šīs tehnoloģijas.

Desmitā Eiropas attīstības fonda (EAF) ietvaros mehānisms ir jāpapildina ar gandrīz 20 miljoniem eiro. Šie līdzekļi tiks novirzīti konkrēti atjaunojamu energoresursu avotiem, vietējā līmenī nodrošinot lielāku piekļuvi ilgtspējīgas enerģijas piegādēm.

*
* *

Jautājums Nr. 57 (Justas Vincas Paleckis) (H-0847/08)

Temats: Attīstības sadarbības palīdzība finanšu krīzes laikā

Pat ES attīstības sadarbības politikas līdzekļi nav imūni pret finanšu krīzi, kas sākās Volstrītā un kas ir iemesls nemieram visā pasaulē. Attīstības valstis, iebiedētas ar ES attīstības palīdzības ieviešanu, atkal būs cietējas, lai arī tās nekādā nevar vainot finanšu krīzē. Ir svarīgi nodrošināt, lai saistības ES attīstības sadarbības jomā, ko Komisija pirms finanšu krīzes uzņēmus attiecībā pret attīstības valstīm līdz 2013. gadam nesamazinātos pašreizējo finansiālo problēmu dēļ.

(21) Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstis

Kā Komisija plāno noteikt jaunās attīstības sadarbības finanšu prioritātes, ņemot vērā finanšu krīzi?

Atbilde

(FR) Šis jautājums par pašreizējās finanšu krīzes ietekmi uz attīstības sadarbību ir sevišķi aktuāls, ņemot vērā plānoto starptautisko konferenci par attīstības finansēšanu, lai pārskatītu Monterejas konsensa īstenošanu, no 29. novembra līdz 2. decembrim Dohā, Katarā.

Pa to laiku 2008. gada 29. oktobrī Komisija publicēja paziņojumu ar nosaukumu „No finanšu krīzes līdz augšupejai”, kurā papildus citām lietām ir uzsvērts tas, cik svarīgi ir dalīties ilgtspējīgas izaugsmes sniegtajos labumos un sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus.

Viens no galvenajiem jautājumiem, par ko Eiropas Savienība plāno runāt secinājumos Dohā, ir stingrā apņemšanās palielināt oficiālās attīstības palīdzības (OAP) līmeni, lai līdz 2010. gadam sasniegtu OAP mērķi 0,56 % no iekšzemes kopprodukta (IKP), bet līdz 2015. gadam — 0,7 % no IKP. Dalībvalstis izstrādā elastīgus indikatīvus daudzgadu laika grafikus, lai parādītu, kā tās sasniegs OAP mērķi.

Par spīti finanšu krīzei šis jautājums netiek apspriests. Tieši pretēji, krīzes laikā ir ļoti svarīgi saglabāt OAP līmeni. Pieredze liecina, ka OAP samazināšana ir tieši saistīta ar ekstrēmisma un nestabilitātes pieaugumu pasaulē.

Tāpēc ES, lielākais OAP donors, kas 2007. gadā piešķīra ne mazāk kā 61,5 miljardus ASV dolāru no kopējā pasaules piešķiruma 104 miljardu apmērā, aicina visus pārējos donorus dot līdzīgu ieguldījumu attīstības finansējumā, lai palielinātu oficiālo attīstības palīdzību līdz mērķim 0,7 % no IKP, un mudina visus pārējos donorus izstrādāt elastīgus indikatīvus daudzgadu laika grafikus, lai parādītu, kā tās sasniegs šos mērķus.

Lai arī OAP ir attīstības pilārs, tas nav vienīgais risinājums. Ir nepieciešams vairāk strādāt pie inovatīviem finansējuma avotiem, sevišķi pie to ieviešanas. Ir jāatrisina jaunās problēmas, sevišķi saistībā ar klimata pārmaiņu samazināšanu un pielāgošanos tām, kā arī pielāgošanos pārtikas nodrošinājumam un energoapgādes drošībai un finansējumam, kas tam nepieciešams. Ir jāatbalsta laba ekonomikas un finanšu pārvaldība, tajā skaitā cīņa pret krāpšanu, korupciju un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un, visbeidzot, mums ir jāstrādā pie reālām starptautiskās finanšu sistēmas reformām.

*

* *

Jautājums Nr. 58 (Anne Van Lancker) (H-0853/08)

Temats: Nepieklājīgās atšķirības

Eiropas Parlamenta 2008. gada 4. septembra rezolūcija par 5. TAM (P6_TA(2008)0406) uzsver vispārēju piekļuvi reproduktīvai veselībai kā starptautiskās kopienas attīstības mērķim un aicina Komisiju piešķirt visus iespējamus līdzekļus šā mērķa sasniegšanai.

2002. gadā Komisija solīja atbalstu UNFPA un IPPF, lai novērstu „nepieklājīgās atšķirības”, kas radās pēc tam, kad Bush administrācija atteicās piešķirt finansējumu. Šī programma beidzas 2008. gada beigās. Šogad Bush vēlreiz uzlika savu veto. Tāpēc pastāv risks, ka radīsies jaunas „nepieklājīgas atšķirības”, ja arī Komisija pārtrauks finansējuma piešķiršanu.

Vai Komisija novērsīs „nepieklājīgās atšķirības”, izmantojot 10. EAF, un piešķirs visus iespējamus līdzekļus, lai sasniegtu 5. TAM?

Atbilde

(FR) Komisijai tās darbā veselības un attīstības jomā māšu veselības uzlabošana un māšu mirstības samazināšana vienmēr ir bijuši nozīmīgi jautājumi. Tomēr par spīti visām mūsu pūlēm šķiet, ka 5. TAM ir visgrūtāk sasniedzamais TAM. Eiropas Savienība ir dubltojusi tās pūles 2008. gadā, lai panāktu reālu pavērsienu starptautiskās kopienas rīcībā, lai veicinātu TAM sasniegšanu un noteiktu mērķus progresa panākšanai, pārejot no politikas deklarācijām pie praktiskām darbībām.

Kas tiek darīts praktiski?

Ir plānots, ka no budžeta pozīcijām (Eiropas Attīstības fonda (EAF) un vispārējā budžeta) finansētajām aktivitātēm būs ilgstoša ietekme uz valstu veselības sistēmas politiku. Ir grūti nošķirt EAF iemaksas un budžetu seksuālajai un reproduktīvajai veselībai un tiesībām (SRVT), kas parasti tiek izmantotas kā atbalsts veselības

nozarei kopumā vai kuras varētu noteikt par prioritārām nozarēm vai biežāk plašāku aktivitāšu sistēmu, tādu kā „makroekonomiskais atbalsts”. Saskaņā ar (nepilnīgo) inventarizāciju, ko nesen atbilstīgi divpusējiem reģionālās sadarbības nolīgumiem no 2002. līdz 2008. gadam veica Komisija, apmēram 150 miljoni eiro tika piešķirti tādu projektu finansēšanai, kas ir lielā mērā saistīti ar reproduktīvo veselību.

Atbilstoši reproduktīvās veselības tematiskajām jomām (2003.–2006. gadā) vairāk nekā 73 miljoni eiro tika piešķirti seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību politikai un aktivitātēm attīstības valstīs.

Attiecībā uz desmito EAF mēs plānojam tieši atbalstīt veselības nozari 31 attīstības valstī⁽²²⁾. Valstīs, kas gūst labumu no mūsu aktivitātēm, ir ļoti augsts māšu mirstības līmenis un ārkārtīgi vāja veselības sistēma. Turklāt, lai padarītu palīdzību prognozējamāku, Komisija ievieš jaunu finanšu instrumentu, tā dēvēto „TAM līgumu”, vairākās partnervalstīs, kur atbalsts no budžeta ilgtermiņā tiks samazināts, lai panāktu konkrētus TAM rezultātus. Tas palīdzēs valdībām nosegt regulāros izdevumus veselības sistēmās, tādus kā medicīnas personāla algas, kas ir svarīgi, ja vēlas palielināt piekļuvi primārajai veselības aprūpei, tajā skaitā dzemdību pakalpojumiem, kas ir svarīgi 5. TAM.

Par spīti visam tas, kas pašlaik tiek darīts, lai uzlabotu māšu veselību, nepavisam nav pietiekami. Tāpēc ir jāpieliek lielākas pūles, lai situācija mainītos. Šā iemesla dēļ Eiropas Savienības Padome 24. jūnijā pieņēma ES TAM rīcības plānu, ar ko Komisija un dalībvalstis apņemas (papildus citām lietām) palielināt to atbalstu veselības nozarei attīstības valstīs vēl par 8 miljoniem eiro līdz 2010. gadam (no kuriem 6 miljoni eiro tiek piešķirti Āfrikai).

Attiecībā uz 5. TAM ES TAM rīcības plānā ir minēti divi galvenie mērķi, kas jāsasniedz līdz 2010. gadam:

- 1) kvalificēts veselības personāls piedalās par 21 miljonu dzemdību vairāk;
- 2) par 50 miljoniem vairāk sieviešu Āfrikā var piekļūt mūsdienīgiem kontracepcijas līdzekļiem.

Visbeidzot, mums ir arī instruments „Investīcijas cilvēkresursos”, no kura 44 miljoni eiro ir piešķirti Kairas reproduktīvās veselības darba kārtības ieviešanai 2009. un 2010. gadā. Daļa šo līdzekļu tiks izlietoti NVO projektu finansēšanai partnervalstīs.

Komisija neplāno pēc 2008. gada piešķirt papildu finansējumu IPPF⁽²³⁾ un UNFPA⁽²⁴⁾, jo tās rīcībā jau ir dažādi iepriekš izskaidrotie instrumenti.

*
* *

Jautājums Nr. 60 (Liam Aylward) (H-0814/08)

Temats: Narkotikas un ES Sabiedrības veselības programma

Ko Eiropas Komisija plāno darīt atbilstoši ES Sabiedrības veselības programmai, lai uzsvērtu riskus, ko rada nelegālu un aizliegtu narkotiku lietošana?

Atbilde

() ES Veselības programmā 2008.–2013. gadam⁽²⁵⁾ aizvien ir ietverta narkomānijas apkarošana kā prioritāte sadaļā „veselības veicināšana — aktivitātes saistībā ar veselības aizsardzības faktoriem”, līdzīgi kā tas bija iepriekšējās sabiedrības veselības programmā sadaļā „veselības aizsardzības faktori”.

(22) ĀKK valstis (4%, izņemot vispārējo budžeta atbalstu): Libērija, Kotdivuāra, Kongo, Kongo Demokrātiskā Republika, Angola, Zimbabve, Burundi, Čada, Austrumtimora, Sentvinsenta, Lesoto, Svazilenda, Dienvidāfrika, Zambija, Mozambika; Āzija (17%): Afganistāna, Birma, Indija, Filipīnas, Vjetnama; Latīņamerika (sociālā kohēzija): Hondurasas un Ekvadora; Ziemeļāfrika /Tuvie Austrumi un Austrumeiropa (8,8%): Alžīrija, Maroka, Ēģipte, Sīrija, Lībija, Jemena, Ukraina, Moldova, Gruzija.

(23) Starptautiskā plānotas maternitātes federācija

(24) ANO Iedzīvotāju fonds

(25) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:EN:PDF>

Konkrētu prioritāšu noteikšana turpināsies atbilstīgi ES Narkomānijas apkarošanas stratēģijai⁽²⁶⁾ un rīcības plāniem⁽²⁷⁾, Narkomānijas novēršanas un informēšanas programmai⁽²⁸⁾, Padomes ieteikumiem par narkotiku atkarības radītā veselības kaitējuma novēršanu un samazināšanu⁽²⁹⁾. Jaunajā priekšlikumā ES Rīcības plānam 2009.–2012. gadam, par ko pašlaik notiek diskusijas Padomē, ES tiek aicināta turpināt uzlabot tādu pasākumu efektivitāti, ko izmanto, lai mazinātu narkotiku lietošanu un narkomānijas sekas. Tas ietver īpašas uzmanības pievēršanu neaizsargātajām grupām un vairāku narkotiku vienlaicīgas lietošanas (kombinēta nelegālo un legālo vielu, tostarp alkohola, gaistošu vielu un tabakas, lietošana) novēršanu.

*
* *

Jautājums Nr. 61 (Brian Crowley) (H-0818/08)

Temats: Golfa klubu izveide aizsargājamās dabas teritorijās

Vai Komisijai ir konkrēti noteikumi golfa klubu un citu ērtību ierīkošanai īpaši aizsargājamās teritorijās?

Atbilde

Kopienas līmenī nav tādu konkrētu noteikumu, kas aizliegtu ierīkot golfa klubus vai citas ērtības īpaši aizsargājamās teritorijās.

Dzīvotņu direktīvas⁽³⁰⁾ 6.3. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizvērtē visi projekti (tajā skaitā golfa laukumi), kas varētu būtiski ietekmēt Natura 2000 teritorijas. Šis novērtējums ietver iespējamo alternatīvu izvērtējumu, kā arī ietekmes mazināšanas pasākumu izstrādi. Ja novērtējumā ir secināts, ka plānotais projekts neietekmēs negatīvi teritorijas viengabalainību, projektu drīkst īstenot.

Gadījumā, ja tiek uzskatīts, ka projekts varētu negatīvi ietekmēt teritorijas viengabalainību, Dzīvotņu direktīvas 6.4. pantā ir noteikta kārtība, kas jāievēro. Projektu var īstenot, ja tiek ievēroti konkrēti nosacījumi un tiek veikti kompensācijas pasākumi.

Komisija ir publicējusi vispārīgus ieteikumus par to, kā piemērot Dzīvotņu direktīvas 6. pantu. Šie ieteikumi ir pieejami Komisijas Dabas tīmekļa vietnē sadaļā „Daba un bioloģiskā daudzveidība”⁽³¹⁾.

*
* *

Jautājums Nr. 62 (Marco Cappato) (H-0821/08)

Temats: Dzīves beigu izvēle un dzīvotgriba

Tā kā piespiedu ārstēšana ir pretlikumīga daudzās valstīs un aizliegta ar tādiem starptautiskiem nolīgumiem kā Oviedo konvencija, bet slepena eitanāzija ir plaši izplatīta valstīs, kur tā ir aizliegta, taču bez jebkādiem aizsardzības pasākumiem, procedūrām un ierobežojumiem, vai Komisija piekrīt, ka būtu lietderīgi apkopot, izanalizēt un salīdzināt empīriskos datus par ārstēšanas izvēli dzīves beigās, lai veicinātu labāko praksi, tajā skaitā dzīvotgribas respektēšanu, un nodrošinātu brīvu piekļuvi ārstēšanai un pacientu vēlmi ievērošanu visā Eiropā?

Atbilde

() Komisija neapkopo datus par dzīves beigu izvēli, un tai nav plānu attiecībā uz labākās prakses apmaiņu šajā jomā. Eitanāzijas atļaušana vai aizliegšana ir katras dalībvalsts atbildība.

⁽²⁶⁾ 12555/2/99 CORDROGUE 64 REV 2

⁽²⁷⁾ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2005/c_168/c_16820050708en00010018.pdf

⁽²⁸⁾ OV L 257, 03/10/2007.

⁽²⁹⁾ OV L 165, 3.7.2003.; (2003/488/EK)

⁽³⁰⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, konsolidētā versija pieejama

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:01992L0043-20070101:EN:NOT>

⁽³¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

Attiecībā uz piekļuvi ārstēšanai, visi ES iedzīvotāji var brīvi izvēlēties medicīniskos pakalpojumus ārpus savas valsts. Šīs tiesības ir noteiktas Līguma 49. pantā attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību, ko regulē Eiropas Kopienų Tiesa.

*
* *

Jautājums Nr. 63 (Marian Harkin) (H-0823/08)

Temats: Cilvēktiesības Baltkrievijā

Ņemot vērā aktuālos cilvēktiesību jautājumus Baltkrievijā un konkrēti pašreizējo situāciju Baltkrievijā attiecībā uz vīzu izsniegšanu Baltkrievijas iedzīvotājiem, kas izbrauc no valsts, kādus pasākumus Komisija ierosina, lai panāktu, ka Baltkrievijas iestādes vairāk ievēro cilvēktiesības, nodrošinot, ka tiek atcelts ceļošanas aizliegums bērniem, kas izbrauc no valsts, kas tiem ļautu piedalīties jauniešu programmās, tajā skaitā atpūtas un spēku atgūšanas brīvdienās?

Atbilde

() Demokrātija un cilvēktiesību ievērošana ir un būs galvenie elementi mūsu komunikācijā ar Baltkrieviju, gan ar pilsonisko sabiedrību, gan Baltkrievijas iestādēm.

Komisijas pārstāvji 4.–5. novembrī devās uz Minsku, lai runātu par 13. oktobra Padomes secinājumiem ar Baltkrievijas pilsoniskās savienības, opozīcijas un iestāžu pārstāvjiem.

Daļēja un ierobežota sankciju atcelšana, kā arī valdības sarunu atjaunošana, kas izriet no Padomes secinājumiem, ļauj mums tiešākā veidā nodot mūsu ziņas par to, ko mēs sagaidām no Baltkrievijas attiecībā uz progresu demokratizācijas jomā, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu.

Tas, ko mēs sagaidām, jau bija izklāstīts dokumentā „Ko ES varētu dot Baltkrievijai”, ko ārējo attiecību un Eiropas kaimiņattiecību politikas komisāre publicēja 2006. gadā. Mūsu jaunās ziņas Baltkrievijas iestādēm ir turpinājums mūsu iepriekšējai ziņai.

Citarp mēs sagaidām, ka Baltkrievija nodrošinās tiesības uz brīvību un personu drošību. Tas ietver netraucētu Baltkrievijas bērnu un jauniešu piedalīšanos ES apmaiņas programmās. Tas arī ietver to, ka Baltkrievijai ir jāpārraksta tās ceļošanas aizliegums attiecībā uz noteiktiem pilsoniskās sabiedrības un opozīcijas locekļiem.

Attiecībā uz ceļošanas aizliegumu tā sauktajiem „Černobiļas bērniem”, tas ir divpusējs jautājums, kam nepieciešami risinājumi divpusējā līmenī, jo situācija iesaistītajās dalībvalstīs atšķiras.

Lai arī šis nav Komisijas intervences jautājums, Komisija to cieši uzrauga.

*
* *

Jautājums Nr. 64 (Michl Ebner) (H-0837/08)

Temats: Petrolejas nodokļa ieviešana

Pēdējos gados aviācijas nozare ir piedzīvojusi ārkārtīgi dinamisku izaugsmi, un aviācija kļūst par arvien nozīmīgāku transporta veidu.

Tā kā aviācija pašlaik rada 3 % no kopējām CO2 emisijām Eiropā, un šī tendence turpinās pieaugt, būtu jāapsver iespēja ieviest petrolejas nodokli.

No vides politikas viedokļa ir jēga ieviest aviācijas degvielas nodokli, vismaz ES teritorijā. Tas ir vienīgais veids, kādā nodrošināt videi nekaitīgāku pieeju aviācijas degvielai.

Arī pārējiem fosilās degvielas veidiem ir uzlikti nodokļi, un situācijai ir jābūt saskaņotai.

Patniecīgākās papildu izmaksas pasažieriem varētu radīt pievienoto vērtību videi, tāpēc neliela petrolejas nodokļa ieviešana dotu labumu gan videi, gan patērētājiem.

Kāda būs Komisijas rīcība saistībā ar debatēm par petrolejas nodokli?

Atbilde

() Komisija ir paudusi savu nostāju par aviācijas degvielas aplikšanu ar nodokli tās 2005. gada paziņojumā par aviācijas ietekmes uz klimata pārmaiņām samazināšanu⁽³²⁾. Tas vēlreiz apstiprināja to, ka Komisija dod priekšroku pēc iespējas ātrāk normalizēt attieksmi pret aviācijas degvielu starptautiskajā aviācijas tiesiskajā regulējumā.

Atbilstoši Padomes Direktīvai 2003/96/EK⁽³³⁾ dalībvalstis jau tagad var ieviest degvielas nodokli iekšzemes lidojumiem. Šī direktīva nosaka, ka saskaņā ar divpusēju nolīgumu degvielas nodokli var ieviest arī lidojumiem starp divām dalībvalstīm.

Tomēr praksē dalībvalstis saskaras ar grūtībām saistībā ar petrolejas aplikšanu ar nodokli, jo tas radītu konkurences kropļojumus starp ES aviācijas uzņēmumiem un aviācijas uzņēmumiem ārpus ES. Tas ir tāpēc, ka divpusējos nolīgumos starp dalībvalstīm un valstīm ārpus ES ir noteikti juridiski saistoši nodokļu atvieglojumi. Tas apgrūtina degvielas aplikšanu ar nodokli Kopienas iekšējos maršrutos, kur ārpus ES esošajiem pārvadātājiem ir gaisa satiksmes tiesības un kur tie turpina izmantot nodokļu atvieglojumus atbilstīgi attiecīgiem divpusējiem līgumiem.

Komisija aktīvi strādā, lai pārrunātu šo divpusējo gaisa pakalpojumu nolīgumu nosacījumus ar valstīm ārpus ES, lai radītu iespēju vienlīdzīgi aplikēt ar nodokli degvielu, kas piegādāta ES un ārpus ES pārvadātājiem. Tomēr ir atzīts, ka šim procesam noteikti būs nepieciešams laiks. Līdz šim ar šādu mērķi sarunās ir grozīti 450 divpusējie nolīgumi ar ārpus ES esošām valstīm.

Ņemot vērā šīs grūtības, plašāku energoresursu nodokļu piemērošanu aviācijai nevar uzskatīt par pilāru stratēģijai cīņā pret aviācijas ietekmi uz klimata pārmaiņām īstermiņā un vidējā termiņā.

*

* *

Jautājums Nr. 65 (Paolo Bartolozzi) (H-0841/08)

Temats: Novērtējuma ziņojums par Regulu (EK) Nr. 1400/2002

Vai Komisija piekrīt tam, ka 2008. gada 28. maija novērtējuma ziņojumā par Regulu (EK) Nr. 1400/2002⁽³⁴⁾ mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanu bez piemērota pamatojuma netieši ir norādīts uz to, ka tiesību akta saturs ir krasī jāpārskata par spīti tam, ka konkurence konkrētajos tirgos pēdējos piecos gados, kopš šī regula ir spēkā, ir pieaugusi?

Vai ziņojums nav pretrunā pašai Komisijai, kas atzīst mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanas un garantijas apkopes nozares īpatnības un nepieciešamību pēc speciāliem nosacījumiem, kas atbilstu 350 000 MVU, kuros ir nodarbināti apmēram 2,8 miljoni cilvēku, vajadzībām?

Vai Komisija piekrīt, ka atsacīšanās no regulas nav pamatota un tas būtu Eiropas Kopienas Tiesas judikatūrā atzītā vispārīgā uzticamības principa pārkāpums?

Vai nebūtu labāk uzlabot esošo regulējumu, nevis to atcelt?

Atbilde

() Šajā pārskatīšanas stadijā Komisija nav pieņēmusi nevienu lēmumu par tiesisko regulējumu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu nozari pēc 2010. gada. Konsultāciju laikā saņemtie iesniegumi par novērtējuma ziņojumu⁽³⁵⁾ drīz tiks publicēti Konkurences ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē. Kopā ar ziņojumu tie būs pamats nākamajam solim pārskatīšanas procesā. Pēc dažādu iespēju ietekmes novērtējuma, kurā sevišķa uzmanība tiks pievērsta jebkāda turpmāka tiesiskā regulējuma ietekmei uz MVU, Komisija plāno 2009. gadā publicēt paziņojumu par turpmāku konkurences tiesisko regulējumu šajā sektorā.

⁽³²⁾ COM(2005)459 Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par aviācijas ietekmes uz klimata pārmaiņām samazināšanu.

⁽³³⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai.

⁽³⁴⁾ OV L 203, 1.8.2002., 30. lpp.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/comm/competition/sectors/motor_vehicles/documents/evaluation_report_en.pdf

Komisijas vēlas apliecināt cienījamam deputātam par tās stingro apņemšanos nodrošināt piemērotu konkurences aizsardzību mehānisko transportlīdzekļu nozarē neatkarīgi no tiesiskā regulējuma, kas tiks piemērots šai nozarei pēc 2010. gada pašlaik notiekošā pārskatīšanas procesa rezultātā.

*
* *

Jautājums Nr. 67 (Gerardo Galeote) (H-0846/08):

Temats: Vēl jūras negadījumi Gibraltāra līcī: ietekme uz vidi

Gibraltāra līcī 11. un 12. oktobrī notika vēl divi jūras negadījumi, kuros bija iesaistīti kuģi zem Libērijas karoga — Fedra un Tawe; negadījumu ietekme uz vidi vēl nav noteikta. Šie negadījumi seko trim 2007. gadā notikušajiem negadījumiem, kuros bija iesaistīts Samotakis (janvārī), Sierra Nava (februārī) un New Flame; iznākums ir tāds, ka Gibraltāra līcis ir kļuvis par ES piekrastes zonu, kas pakļauta ārkārtīgi nopietnam hroniskam vides katastrofas riskam.

Vai Spānijas vai Lielbritānijas iestādes ir informējušas Komisiju par šo situāciju?

Vai attiecīgās iestādes ir lūgušas Eiropas Jūras drošības aģentūras palīdzību piesārņojuma mazināšanā?

Vai Komisijai ir padomā kāda iniciatīva, lai attiecīgās iestādes ieviestu kādu plānu, lai novērstu šādu negadījumu atkārtēšanos nākotnē?

Atbilde

(FR) Komisija cieši uzraudzīja pagājušajā oktobrī notikušos kuģu negadījumus, kuros bija iesaistīti FEDRA un Tawe. Komisija ir sevišķi apmierināta ar to, ka visi FEDRA jūrniki tika izglābti par spīti sliktajiem laikaapstākļiem. Komisijas dienesti, sevišķi Uzraudzības un aizsardzības centrs (UAC), par civilo aizsardzību atbildīgā Vides ģenerāldirektorāta daļa, cieši sazinājās ar Spānijas un Lielbritānijas iestādēm.

Pēc Spānijas iestāžu pieprasījuma ar Eiropas Jūras drošības aģentūras (EJDA) palīdzību tika nodrošināti satelītuizpērumi, lai noteiktu, vai Alhesirasas līcī nav naftas piesārņojuma. Turklāt ar Uzraudzības un aizsardzības centra (UAC) starpniecību Spānija nolēma mobilizēt vienu no piesārņojuma novēršanas kuģiem atbilstīgi līgumam ar EJDA. Šis kuģis, BAHIA TRES, kas darbojās Spānijas iestāžu vadībā, savāca apmēram 50 tonnas naftas.

Turklāt Komisija uzsver, ka Eiropas Savienība ir ieviesusi ambiciozu jūras drošības un jūras vides aizsardzības politiku. Ar jaunajām iniciatīvām trešajā jūras drošības tiesību aktu kopumā tiks veikti būtiski uzlabojumi, piemēram, satiksmes uzraudzībā un attiecībā uz kuģu operatoru atbildību.

Jaunie instrumenti palīdzēs dalībvalstīm cīnīties ar piesārņotājiem un novērst un apkarot piesārņojumu.

Komisija ir informēta arī par to, ka nākamās Spānijas un Apvienotās Karalistes iestāžu (tajā skaitā Gibraltāra pārstāju) sanāksmes darba kārtībā varētu būt iekļauts jautājums par piesārņojuma novēršanas kampaņas organizēšanu Alhesirasas līcī.

*
* *

Jautājums Nr. 68 (Jacky Hénin) (H-0848/08)

Temats: Jūras šaurumu drošība Eiropas Savienībā

2008. gada oktobrī divi Libērijā reģistrēti kuģi bija iesaistīti negadījumā Gibraltāra jūras šaurumā. Sliktākais tika novērst ar Eiropas Jūras drošības aģentūras izpalīdzīgo un efektīvo rīcību. Tomēr šie daudzkārtējie negadījumi plus pieaugošie bīstamo preču pārveidājumi pa jūru aktualizē neatliekamo jautājumu par nepieciešamību pastiprināt drošības noteikumus, kas regulē visus Eiropas Savienības jūras līčus, un jautājumu, kā nodrošināt šo noteikumu ievērošanu. Konkrēti, šie jūras līči un to piekļuves ceļi ir jāklasificē kā „Seveso zonas”.

Kādus konkrētus pasākumus Komisija ierosina veikt, lai pastiprinātu drošību Savienības jūras līčos?

Atbilde

(FR) Atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijai starptautiskos jūras šaurumos visiem kuģiem ir tranzīta šķērsošanas tiesības, kurām nedrīkst likt šķēršļus. Tas neliedz valstīm jūras līča krastā veikt

pasākumus drošības garantēšanai jūrā. Tāpēc dalībvalstis uzrauga jūras satiksmi Savienības galvenajos jūras līčos, tādos kā Gibraltārs, ar kuģu satiksmes dienestu (KSD) starpniecību, kam var piesaistīt kuģu kustības un kuģu reģistrēšanas sistēmas.

Kopš Prestige negadījuma Eiropas Savienībā ir veikti vairāki soļi, lai pastiprinātu Kopienas tiesību aktu kopumu jūras drošības un kuģu radītā piesārņojuma novēršanas jomā. Tā Direktīvas 2002/59/EK, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu, ieviešana ir uzlabojusi kuģošanas uzraudzību un informācijas par bīstamām kravām apmaiņu starp dalībvalstīm.

Turklāt Komisija 2005. gada novembrī pieņēma trešo tiesību aktu kopumu, kurā ietverti septiņi pasākumi jūras drošības jomā, lai nostiprinātu šo darbu, atbalstot esošos profilakses pasākumus, vienlaikus izstrādājot kārtību, kādā labāk reaģēt uz negadījumu sekām. Konkrēti, šis tiesību aktu kopums pastiprina nosacījumus attiecībā uz jūras satiksmes uzraudzību.

Attiecībā uz jūras piesārņojuma riska novēršanu Eiropas Jūras drošības aģentūras (EJDA) nozīme kuģu izraisītā piesārņojuma apkarošanā ir svarīgs instruments, kas sniedz dalībvalstīm nozīmīgu operatīvo palīdzību. Šā iemesla dēļ EJDA ir izveidojusi CleanSeaNet dienestu.

ES/EKA Kopernikus iniciatīva atbalsta svarīgus uzlabojumus pašreizējā CleanSeaNet naftas noplūdes uzraudzībā. MARCOAST projektā pievienotie noplūdušās eļļas kustības izsekošanas un prognozēšanas elementi ļoti palīdzēs veikt glābšanas darbus un noteikt noplūdes avotus. Šie pakalpojumi tiks pārnesti uz nākamo Kopernikus programmu, lai saglabātu tos ilgtermiņā. No 2011. gada Kopernikus Sentinel 1 satelītmisijas uzturēs ārkārtīgi svarīgo zemes novērošanas infrastruktūru, turpinot novērojumus pēc EKA VISAT misijas.

Attiecībā uz jūras līču un to piekļuves ceļu klasificēšanu kā „Seveso zonas”, Seveso direktīva (Direktīva 96/82/EK) attiecas tikai uz iestādēm, kur atrodas bīstamas vielas. Bīstamu vielu pārvadāšana pa jūru nav ietverta šīs direktīvas darbības jomā.

*
* *

Jautājums Nr. 69 (Olle Schmidt) (H-0849/08)

Temats: Jauns protekcionisms pēc finanšu krīzes

Ir parādījusies informācija, kas pēc finanšu krīzes piešķirtais valsts atbalsts tagad ietekmē citas nozares. Saskaņā ar 2008. gada 21. oktobra „Financial Times” tas būs pieejams arī automašīnu ražotāju banku aktivitātēm Francijā un Vācijā. Tajā pašā dienā savā runā šajā Parlamentā priekšsēdētājs Sarkozy pieminēja nepieciešamību pēc līdzīga tiesību aktu kopuma Eiropas automašīnu nozarē, kāds ir Amerikā. Ko Komisija dara, lai apturētu šos pārvalstiskos valsts atbalsta pieprasījumus, kas rada protekcionisma risku?

Kādas ir garantijas, ka šis jaunais atbalsts nekropļo konkurenci, ja uzņēmumi, kas iepriekš ir uzraudzījuši savas finanses, zaudē klientus dēļ uzņēmumiem un iestādēm, kas iepriekš tika slikti vadīti, bet tagad šķiet ļoti pievilcīgi vienkārši tāpēc, ka tos aizsargā valsts?

Atbilde

() Lai pārvarētu finanšu krīzi, Komisija ir novērtējusi un apstiprinājusi ārkārtas glābšanas tiesību aktu kopumu, par ko atbilstīgi spēkā esošajiem valsts atbalsta noteikumiem ļoti īsā laikā periodā lēma dalībvalstis, lai atbalstītu to finanšu iestādes, lai novērstu finanšu nozares radīto negatīvo efektu izplatīšanos visā ekonomikā.

Attiecībā uz tādiem minētajiem riskiem kā jebkurš solis pretim jaunam valsts atbalstam, kas radītu konkurences kropļojumus vai lielāku protekcionismu, Komisija vēlas atgādināt, ka pašreizējais valsts atbalsta regulējums paliks spēkā pilnā apmērā. Tāpēc jebkuram dalībvalstu priekšlikumam arī turpmāk ir jāatbilst šim regulējumam.

Saistībā ar šo ir jāpiemin, ka atbilstīgi šim regulējumam finanšu iestādēm piešķirtais valsts atbalsts pozitīvi ietekmēs citas nozares tādā ziņā, ka to mērķis ir stabilizēt finanšu attiecības starp uzņēmumiem. Tomēr nedrīkst uzskatīt, ka tas nozīmē pastāvošo un izmantoto valsts atbalsta noteikumu pavājināšanu: dalībvalstu finanšu tirgu glābšanas atbalsta tiesību aktu kopums tika izstrādāts tā, lai ierobežotu valsts atbalstu līdz noteiktam minimumam, pievēršot sevišķu uzmanību iekšējā tirgus noteikumiem.

Šajā ziņā automašīnu nozare netieši jau gūst labumu no valsts atbalsta banku nozarei. Turpmāka valsts atbalsta noteikumu piemērošana nodrošinās, lai nenotiktu pārmērīga konkurences kropļošana. Ikvienam

pasākumam, kas tiks ierosināts, lai atbalstītu šo nozari, būs jāatbilst šādam nosacījumam: tas galvenokārt nav valsts atbalsts vai arī tam ir jābūt valsts atbalstam, kas atbilst spēkā esošiem noteikumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 70 (Manolis Mavrommatis) H-0852/08)

Temats: Pasākumi, lai palīdzētu skolēniem ar grūtībām mācībās

Īrija 2006. gadā uzsāka „Klēpjatoru iniciatīvu” kā daļu no 2010. gada izglītības un mācību programmas, kuras ietvaros tika atlasīta 31 skola un tās tika lūgtas informēt par nepieciešamās programmatūras izstrādi bērniem ar disleksiju. 2008. gadā MINERVA iniciatīva kā daļa no Eiropas sadarbības informācijas un sakaru tehnoloģiju (IST) un atvērto tālmācību (ATM) nozarē sniegs kompleksu izglītības pieeju, ietverot elektronisku mijiedarbību cilvēka uzraudzībā, lai veicinātu skolēnu ar disleksiju integrāciju.

Kādas iniciatīvas vēl Komisija ir veikusi, lai palīdzētu bērniem ar grūtībām mācībās pielāgoties izglītības videi? Ņemot vērā to, ka ES 30 miljoniem cilvēku ir šādas grūtības, vai Komisija uzskata, ka ir nepieciešams paplašināt tās pūles šajā jomā, lai atvieglotu šo cilvēku dzīvi visos līmeņos, gan skolā, gan darbavietā? Vai ES dalībvalstīm ir likts izmantot obligātās programmas, lai izstrādātu jaunas izglītības metodes bērniem ar disleksiju un citām grūtībām mācībās?

Atbilde

() Komisija informē cienījamo deputātu, ka atbilstīgi EK līguma 149. pantam atbalsts bērniem ar disleksiju un citām grūtībām mācībās ir dalībvalstu kompetence.

Tomēr saskaņā ar 2010. gada darba programmu izglītībai un apmācībai atbalsts skolēniem ar jebkādam speciālām mācību vajadzībām ir neatņemama visu Eiropas iniciatīvu un aktivitāšu sastāvdaļa.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada ieteikumā par pamatprasmēm mūžizglītībā (2006/962/EK) dalībvalstīm ir ieteikts nodrošināt, lai tie jaunieši, kam nepietiekamas izglītības dēļ — tajā skaitā grūtību mācībās dēļ —, nepieciešams īpašs atbalsts izglītības potenciāla realizēšanai, saņemtu attiecīgu nodrošinājumu.

Atzinumā par tematu „Skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošana” ⁽³⁶⁾ Komisija uzsver nepieciešamību apmācīt skolotājus, lai tie varētu noteikt katra atsevišķa skolēna īpašās vajadzības un reaģēt uz tām, izstrādājot plašu mācību stratēģiju loku.

Gan ar ieteikumu, gan paziņojumu tagad strādā ekspertu grupas atbilstīgi atvērtas koordinācijas metodei.

Ikgadējie ziņojumi „Progress ceļā uz Lisabonas mērķiem izglītībā un apmācībā” sniedz dalībvalstīm salīdzināmus datus par skolēnu ar īpašām mācību vajadzībām apmācību.

Komisijas 2008. gada paziņojumā „Uzlabot prasmes 21. gadsimtam. Programma Eiropas sadarbībai skolu jomā” ⁽³⁷⁾ ir teikts, ka atbalsts skolēniem ar īpašām vajadzībām ietver arī politikas mācību atbalsta organizēšanai pārdomāšanu un skolu un citu dienestu sadarbības uzlabošanu. Šajā dokumentā Komisija arī ierosina, ka turpmākai sadarbībai starp dalībvalstīm ir jābūt vērstai uz savlaicīgu atbalsta sniegšanu un individualizētiem mācību paņēmieniem vispārējās izglītības skolās skolēniem ar īpašām vajadzībām.

2009. gadā Komisija ierosinās konkrētus soļus, kas veicami nākotnē atbilstīgi atvērtas koordinācijas metodei, lai risinātu šos jautājumus.

Turklāt skolēni ar disleksiju vai citām grūtībām mācībās var gūt labumu arī no Komisijas atbalsta programmām.

Mūžizglītības programmā ⁽³⁸⁾ ir skaidri pateikts, ka ir nepieciešams paplašināt apmācību pieejamību personām no nelabvēlīgākām grupām un aktīvi pievērsties tam, ka personām ar īpašām vajadzībām ir īpašas mācību vajadzības, īstenojot visas programmas daļas. 12. pantā arī ir noteikts, ka īstenojot mūžizglītības programmu,

⁽³⁶⁾ COM (2007) 392 galīgā redakcija

⁽³⁷⁾ COM(2008)425

⁽³⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmums 2006/1720/EK, ar ko izveido rīcības programmu mūžizglītības jomā

atbilstīgu uzmanību jāpievērš tam, lai nodrošinātu pasākumus audzēkņiem ar īpašām vajadzībām un jo īpaši, palīdzot sekmēt viņu iekļaušanos vispārējā izglītībā un apmācībā.

Turklāt IST pētījumu projekti, ko EK pēdējo 15 gadu laikā ir atlasījusi finansējuma saņemšanai e-integrācijas / e-piekluves jomās, sākotnēji TIDE iniciatīvā un pēc tam 4., 5., 6. un tagad 7. pamatprogrammā, regulāri ir vērsti uz atbalstu cilvēkiem ar grūtībām mācībā, sevišķi bērniem un konkrēti ar disleksiju.

Turklāt ar Jean Monnet programmu Komisija atbalsta Eiropas Aģentūru izglītības attīstībai personām ar īpašām vajadzībām un cieši sadarbojas ar to, lai palīdzētu dalībvalstīm izveidot piemērotas atbalsta sistēmas personām ar īpašām vajadzībām un sevišķi lai veicinātu viņu iekļaušanu vispārējos apstākļos.⁽³⁹⁾

Visbeidzot, vienlīdzīga piekļuve izglītībai invalīdiem arī ir viena no ES Rīcības plāna invaliditātes jomā prioritātēm, kā minēts nesenajā Paziņojumā par invalīdu stāvokli Eiropas Savienībā⁽⁴⁰⁾. Tas pilnībā atbilst ANO Konvencijai par cilvēku ar invaliditāti tiesībām, ko ir parakstījusi Kopiena un visas dalībvalstis. Konvencijas 24. pantā ir skaidri noteiktas saistības atzīt invalīdu tiesības uz izglītību bez diskriminācijas un ar vienlīdzīgām iespējām, nodrošinot, ka invalīdi var iekļauties izglītības sistēmā visos līmeņos.

*
* *

Jautājums Nr. 71 (Antonios Trakatellis) (H-0854/08)

Temats: Padomes ieteikuma pa vēža skrīningu pārskatīšana

Ir atzīts, ka agrīna diagnostika kopā ar profilaksi ir svarīgākie vēža apkarošanas pasākumi un var aptvert līdz 70 % gadījumu.

Tā kā ir pagājis gads kopš Eiropas Parlaments pieņēma rakstiskās deklarācijas (P6_TA(2007)0434) tekstu, kurā Komisija tiek aicināta pārskatīt visus pastāvošos pasākumus, lai izstrādātu atjauninātu un integrētu vēža kontroles stratēģiju, ko Komisija līdz šim ir paveikusi šajā jomā?

Paturot prātā, ka Eiropas Parlamenta paziņojumā (P6_TA(2008)0121) par vēža apkarošanu, kas pieņemts 2008. gada aprīlī, ir uzsvēta nepieciešamība pārskatīt Padomes Ieteikumu 2003/878/EK⁽⁴¹⁾ par vēža skrīningu, lai ietvertu labākus diagnostikas paņēmienus un vairāk vēža veidu, kad Komisija plāno pārskatīt šo ieteikumu un iesniegt to Eiropas Parlamentam?

Atbilde

() Padomes 2003. gada 2. decembra Ieteikumā par vēža skrīningu (2003/878/EK) ir atzīts, ka attiecībā uz krūts, dzemdes kakla un kolorektālo vēzi pastāv pietiekami daudz pierādījumu, lai varētu ieteikt visus iedzīvotājus aptverošu, organizētu skrīningu visās ES dalībvalstīs, un visos skrīninga procesa posmos ir jānodrošina augsta kvalitāte.

Komisija aktīvi seko līdzi vēža pētniecības attīstībai un sevišķi visus iedzīvotājus aptverošā prostatas, plaušu, kolorektālā un olnīcu vēža izraisītās mirstības skrīninga ietekmei. Skrīninga pārbaudes patiesi ir pieejamas daudzu vēža veidu gadījumos, taču pirms ieviest jaunas skrīninga pārbaudes to efektivitāte ir pienācīgi jāizvērtē un jāpierāda.

Līdz novembra beigām Komisija plāno prezentēt pirmo Ziņojumu par Padome ieteikuma īstenošanu. Tā pamatā būs Eiropas Vēža tīkla un Eiropas Vēža informācijas tīkla ārējais ziņojums⁽⁴²⁾, kas tika prezentēts 2008. gadā un liecina, ka par spīti pūlēm mēs esam tikai apmēram pusceļā, lai īstenotu Padomes ieteikumu. Patiesībā skrīnings ir aptvēris mazliet mazāk par pusi no tiem iedzīvotājiem, kurus tajā vajadzētu iesaistīt saskaņā ar ieteikumu; un mazāk nekā puse no šīm pārbaudēm tiek veiktas kā daļa no skrīninga programmām, kas atbilst ieteikumā noteiktajam. Pat ar pašreizējo aktivitāšu apmēru cilvēkresursu un finanšu resursu izdevumi ir vērā ņemami.

⁽³⁹⁾ <http://www.european-agency.org/>

⁽⁴⁰⁾ COM (2007) 738

⁽⁴¹⁾ OV L 327, 16.12.2003., 34. lpp.

⁽⁴²⁾ Vēža skrīnings Eiropas Savienībā – Ziņojums par Padomes ieteikuma par vēža skrīningu ieviešanu (http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/genetics/documents/cancer_screening.pdf)

Šo resursu apmērs un izaicinājums nodrošināt līdzsvaru starp skrīninga labumiem un kaitējumu liek noteikt piemērotus un efektīvus pasākumus pašreizējo un turpmāko skrīninga aktivitāšu kvalitātes, efektivitātes un rentabilitātes nodrošināšanai. Regulāri, sistemātiski pētījumi, uzraudzība, izvērtēšana un ES mēroga statusa ziņojumi par vēža skrīninga programmu īstenošanu arī turpmāk sekmēs informācijas apmaiņu par sekmīgām darbībām un vājo punktu noteikšanu, lai veiktu vajadzīgos uzlabojumus.

Visbeidzot, Komisija aktīvi apsver ES turpmāko rīcību saistībā ar vēzi — konkrēti, iespēju izveidot Eiropas platformu, lai dalītos labākajā praksē un atbalstītu dalībvalstis to centienos efektīvāk apkarot vēzi, apvienojot visas iesaistītās puses kopējā iniciatīvā ar vienotu apņemšanos cīnīties pret vēzi. Tā ir arī viena no Eiropas Kopienas prioritārajām iniciatīvām 2009. gadā. 2008. gadā 29. oktobrī notika kolektīvas apspriedes seminārs, kurā iesaistītās puses tika aicinātas diskutēt par to, kā strukturēt platformu ar tik daudz iesaistītām pusēm un kā noteikt tūlītējas darbības jomas un rīcību šādā sistēmā, tajā skaitā vēža skrīninga jomu.

*
* *

Jautājums Nr. 72 (Anne E. Jensen) (H-0856/08)

Temats: SJO nolīguma ietekme uz tuvsatiksmes kuģošanu

Savā 2007. gada 18. oktobra atbildē uz rakstisku jautājumu Nr. E-3951/07 Komisija paziņo, ka, ja nav iespējams panākt vienošanos SJO, Komisija iesniegs likumdošanas priekšlikumus, kā samazināt kuģu radīto gaisa piesārņojumu, un, to darot, ņems vērā rentabilitāti un ietekmi uz tuvsatiksmes kuģošanu. Pa to laiku SJO ir pieņēmusi klimata un vides nolīgumu, kas tomēr var negatīvi ietekmēt tuvsatiksmes kuģošanu ar to, ka, piemēram, ļauj brīvi izvēlēties ieviešanas metodi.

Vai Komisija apsver, ka nolīgumā tiek ņemts vērā tas, ka kuģi var samazināt emisijas daudzus dažādos veidos ar atšķirīgu finansiālo ietekmi?

Kā Komisija nodrošinās, lai SJO nolīgums nekaitētu tuvsatiksmes kuģošanai Ziemeļeiropā un tādējādi būs pretrunā ES stratēģijai par preču transportēšanas pārcelšanu no sauszemes un jūru?

Atbilde

() Starptautiskā Jūrniecības organizācija tās 58. Jūras vides aizsardzības komitejas sanāksmē (2008. gada 6.–10. oktobrī) pieņēma grozījumus tiesību aktā par kuģu radīto gaisa piesārņojumu, MARPOL VI pielikumā. Saskaņā ar grozījumiem sēra oksīdu emisijas tiks samazinātas par 93 % sevišķajās kontroles zonās līdz 2015. gadam un par 85 % visā pasaulē līdz 2020. gadam. Arī slāpekļa oksīdu emisijas tiks samazinātas par 80 % speciālās zonās no 2016. gada. Pretēji veiksmīgi pieņemtajiem pasākumiem gaisa piesārņojuma samazināšanai SJO ir guvusi mazus panākumus saistībā ar pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai.

Komisija atzinīgi vērtē šos grozījumus, jo tie veic svarīgo kuģu radītā gaisa piesārņojuma samazināšanu, kas būtiski uzlabos cilvēku veselību un vidi. Lai arī kuģi kopumā ir energoefektīvi, līdz šim ir paveikts maz, lai samazinātu gaisa piesārņojumu, un MARPOL grozījumi mazinās lielo atšķirību starp kuģu un pārējo transporta veidu ekoloģiskajiem raksturlielumiem.

Jauno emisiju ierobežojumu pamatā ir mērķis, tāpēc kuģu operatori varēs izvēlēties, kā nodrošināt atbilstību jaunajiem emisiju standartiem. Lai panāktu atbilstību slāpekļa oksīda standartiem, var gan izmantot degvielu ar zemu sēra saturu, gan samazināšanas tehnoloģijas; savukārt slāpekļa oksīdu gadījumā var gan veikt „dzinēju” modifikācijas, gan izmantot samazināšanas tehnoloģijas.

Attiecībā uz tuvsatiksmes kuģošanas iespējamām negatīvajām sekām Komisija veiks īsu pētījumu par ekonomisko ietekmi un pārvadājumu novirzīšanas iespējamām negatīvajām sekām, kam sekos padziļinātāks pētījums par plašu ietekmi uz tirdzniecību.

Ir svarīgi pieminēt arī to, ka nesen ierosinātā Direktīvas 1999/62/EK („Eirovinjetes” direktīvas) pārskatīšana, ja tā tiks apstiprināta, palīdzēs dalībvalstīm apgūt kravas automobiļu izmaksas.

*
* *

Jautājums Nr. 73 (Ryszard Czarnecki) (H-0858/08)**Temats: Veselības pakalpojumu reforma Polijā**

Vai Polijas valdības ierosinātā veselības pakalpojumu reforma, kas ietver arī vērā ņemamu budžeta resursu piešķiršanu privāto veselības pakalpojumu atbalstam, atbilst ES tiesību aktiem?

Atbilde

() Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 152. panta 5. punktā ir noteikts: „Kopienas rīcība iedzīvotāju veselības aizsardzības jomā pilnīgi respektē dalībvalstu atbildību par medicīnas pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un īstenošanu.” Tāpēc tādu noteikumu pieņemšana, kas regulē tiesības un pienākumus saistībā ar veselības aprūpes organizēšanu un finansēšanu, ir valsts atbildība, tomēr šiem noteikumiem ir jāatbilst EK tiesību aktiem, sevišķi attiecībā uz konkurenci (tādiem kā noteikumi par valsts atbalstu) un iekšējo tirgu.

Attiecībā uz šo EK līguma 86. panta 2. punkts paredz neatbilstību EK tiesību aktiem, ja šo noteikumu piemērojums traucē pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (turpmāk tekstā — PVTN) sniegšanu. Atbilstīgi Kopienas judikatūrai dalībvalstīm ir plaša rīcības brīvība, klasificējot pakalpojumus kā PVTN, un veselības pakalpojumi parasti atbilst šai kategorijai.

Turklāt 2005. gada jūlijā Komisija pieņēma PVTN „tiesību aktu kopumu”, lai sniegtu lielāku tiesisko noteiktību pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi finansēšanai, konkretizējot apstākļus, kad uzņēmumiem izmaksātā kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ir apvienojama ar valsts atbalsta noteikumiem. PVTN tiesību aktu kopums sastāv no Kopienas nostādnēm valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu⁽⁴³⁾ un Komisijas Lēmuma par EK Līguma 86. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi⁽⁴⁴⁾. Trīs nosacījumi „tiesību aktu paketē”, kas uzsver kompensācijas par PVTN atbilstību, izriet no EK līguma 86. panta 2. punkta un ir šādi: skaidra sabiedriskā pakalpojuma definīcija, kompensācijas pārredzamība un objektivitāte, nepieļaut pārmērīgu kompensāciju par sabiedriskā pakalpojuma sniegšanu.

Atbilstīgi Komisijas 2005. gada lēmumam valsts atbalsta kompensācijas slimnīcām par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi radītajiem izdevumiem sniedza tām priekšrocības, samazinot EK līguma 88. panta 3. punkta prasību par informēšanu.

*
* *

Jautājums Nr. 74 (Britta Thomsen) (H-0863/08)**Temats: Direktīvas 2002/73/EK ieviešana**

Komisija 2007. gada martā nosūtīja Dānijas valdībai vēstuli ar oficiālu paziņojumu par Direktīvas 2002/73/EK⁽⁴⁵⁾ ieviešanu Dānijā. Vai Komisija var informēt, kā risinās šis jautājums un kad varētu gaidīt jaunus notikumus?

Atbilstoši Dānijas valdības sacītajam KVINFO (Sieviešu un dzimumu informācijas centrs), Institut for Menneskerettigheder (Cilvēktiesību institūts) un Ligestillingsnævnet (Dzimumu līdztiesības padome) pilda direktīvas prasības attiecībā uz to, ka tām ir jābūt neatkarīgām iestādēm (8.a pants). Tomēr gan KVINFO, gan Cilvēktiesību institūts atteicās pildīt Komisijas noteiktos uzdevumus. Kas Komisijai ir sakāms par šo?

Dānijas Dzimumu līdztiesības padome var izskatīt tikai konkrētas sūdzības. Tā nevar rakstīt sūdzību vēstules vai procesuālos dokumentus cietušajiem. Tai ir jānoraida visas lietas, kuras nevar nokārtot, pamatojoties uz rakstiskiem iesniegumiem. Vai šī padome atbilst direktīvas prasībām, tādām kā palīdzības sniegšana cietušajiem?

⁽⁴³⁾ Kopienas nostādnes valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, OV C 297, 29.11.2005.

⁽⁴⁴⁾ Komisijas 2005. gada 28. novembra Lēmums par EK Līguma 86. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, OV L 312, 29.11.2005.

⁽⁴⁵⁾ 11 OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.

Atbilde

() Komisija pašlaik pabeidz vērtēt Dānijas tiesību aktu atbilstību Direktīvai 2002/73/EK⁽⁴⁶⁾.

Šajā sakarā Komisija pievērsīs sevišķu uzmanību šīs direktīvas 8.a panta transponēšanai, kas nosaka, ka dalībvalstīm ir jāveic vajadzīgie pasākumi un jāizraugās iestādi vai iestādes, lai veicinātu, analizētu, uzraudzītu un atbalstītu vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm. Komisija patiesi uzskata, ka šādu iestāžu noteikšana, kam jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras un resursi, ir svarīga, lai nodrošinātu efektīvu Kopienas tiesību aktu piemērošanu dzimumu līdztiesības jomā, tajā skaitā, atbalstot diskriminācijas upurus.

Pamatojoties uz novērtējumu, Komisija var pieņemt lēmumu sniegt pamatotu atzinumu, ja tā atklās, ka Dānijas tiesību akti neatbilst Direktīvai 2002/73/EK.

*
* *

Jautājums Nr. 75 (Timothy Kirkhope) (H-0864/08)

Temats: Komisijas oficiālais paziņojums par rīcības kodeksu attiecībā uz datorizētām rezervēšanas sistēmām

Parlaments kopā ar Padomi un Komisiju nesen pirmajā lasījumā apstiprināja rīcības kodeksa attiecībā uz datorizētām rezervēšanas sistēmām kompromisa tekstu (CRS) COM(2007)0709, P6_TA(2008)0402. Debatēs pirms teksta pieņemšanas Komisija apņēma sagatavot un pirms regulas stāšanās spēkā (iespējams, 2009. gada martā) publicēt „Oficiālajā Vēstnesī” oficiālu paziņojumu kā ieteikumu par pretrunīgāko jautājumu šajā regulā, t.i., „vecākā pārvadātāja” definīciju.

Vai Komisija ir sākusī gatavot oficiālu paziņojumu par „vecākā pārvadātāja” definīciju? Kādi ir galvenie kvalitatīvie un kvantitatīvie kritēriji, kas būtu jāizmanto, lai definētu „līdzdalību sistēmas piedāvātāja kapitālā ar tiesībām vai pārstāvību tā Direktoru padomē, Uzraudzības padomē vai jebkādā citā sistēmas lidostas vadības institūcijā” un „iespēju individuāli vai kopā ar citiem būtiski ietekmēt sistēmas piedāvātāja uzņēmējdarbību”? Kā un cik lielā mērā tiks vērtētas gadījuma investīcijas, kas nerada iespēju kopā ar citiem „būtiski ietekmēt” uzņēmējdarbību?

Atbilde

() Parlaments 2008. gada 4. septembrī pirmajā lasījumā pieņēma jaunu Regulu par rīcības kodeksu datorizētām rezervēšanas sistēmām (DRS). Paredzams, ka Padome to oficiāli pieņems nākamajos mēnešos.

Attiecībā uz „vecākā pārvadātāja” definīciju Komisija apstiprina, ka tā publicēs paziņojumu, kurā būs izskaidrots, kā tā plāno piemērot regulu. Paziņojums tiks sagatavots, lai to varētu publicēt pirms regulas stāšanās spēkā, lai sniegtu visām ieinteresētajām pusēm nepieciešamo tiesisko noteiktību.

Komisijai ir rūpīgi jānovērtē gaisa pārvadātāju un dzelzceļa transporta operatoru statuss saistībā ar DRS „vecākā pārvadātāja” definīciju, jo vecākā pārvadātāja statuss paredz smagus pienākumus. Novērtējums ietvers DRS īpašumtiesību, statūtu un iespējamo nolīgumu starp iesaistītajām pusēm analīzi. Paziņojumā būs paskaidroti kritēriji un procedūras, kuras Komisija piemēros, lai novērtētu, vai gaisa pārvadātājs vai dzelzceļa transporta operators ir vecākais pārvadātājs DRS piedāvātājam. Šajos kritērijos tiks ņemta vērā pastāvošā prakse konkurences tiesību aktos.

*
* *

(46) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, OV L 269, 5.10.2002.

Jautājums Nr. 76 (Pedro Guerreiro) (H-0866/08)**Temats: Ražošanas un nodarbinātības aizsardzība tekstilrūpniecības un apģērbu rūpniecības nozarēs dažādās ES dalībvalstīs**

Ņemot vērā Komisijas atbildi uz jautājumu H-0781/08⁽⁴⁷⁾ par (iespējamu) no Ķīnas uz dažādām ES dalībvalstīm eksportētu konkrētu tekstilizstrādājumu un apģērbu kopīgās uzraudzības sistēmas izbeigšanu 2008. gada 31. decembrī un ņemot vērā to, ka arvien vairāk uzņēmumu pārtrauc vai pārvieto ražošanu, sevišķi Portugālē, atstājot aiz sevis bezdarbu un dramatisku sociālo situāciju, vai Padome var pateikt:

cik daudz uzņēmumu pārtrauc un/vai pārvieto ražošanu, un cik daudz darbavietu ir likvidētas tekstilrūpniecības un apģērbu rūpniecības nozarēs (skaitļi sadalījumā pa dalībvalstīm) 2007. un 2008. gadā;

kuras ir tās „dažas” dalībvalstis, kurām ir lūgts veikt pasākumus, un kādi ir šie pasākumi;

kāds procentuāli ir Ķīnas importpreču pieaugums desmit apspriežamajās kategorijās šajā gadā salīdzinājumā ar 2004. un 2007. gadu;

kā tā plāno novērst 2005. gadā radušās situācijas atkārtošanos pēc 2008. gada, proti, no Ķīnas importēto tekstilizstrādājumu un apģērbu eksponenciālu pieaugumu, un kāpēc nav plānots ierosināt divkāršā uzraudzības mehānisma pagarināšanu pēc 2008. gada 31. decembra?

Atbilde

() Pēdējos divos gados tekstilrūpniecības un apģērbu rūpniecības nozarēs ir zaudētas 350 000 darbavietas, kas ir 15 % samazinājums salīdzinājumā ar 2005. gadā tekstilrūpniecībā nodarbināto skaitu Eiropā. Tajā pašā periodā uzņēmumu skaits samazinājās par 5 %. Šādu notikumu attīstību ietekmē dažādi faktori, galvenokārt pārvietošanas un restrukturizācijas process. Diemžēl nav iespējams sniegt cienījamam deputātam sadalījumu pa dalībvalstīm 2008. gadā. Provizoriskie dati par uzņēmumu un nodarbināto skaitu 2007. gadā ir pieejami strukturālajā uzņēmējdarbības statistikā par dažām dalībvalstīm. 2006. gads ir pēdējais, par kuru ir pieejami dati no šā avota par visām dalībvalstīm, izņemot Maltu. Pašlaik pieejamie provizoriskie dati liecina, ka pēdējos divos gados ražošana ir bijusi stabila.

Atbildot uz otro jautājumu, Komisija pieņem, ka cienījamais deputāts atsaucas uz Komisijas un dalībvalstu diskusijām pirms divkāršās uzraudzības sistēmas beigām. Diskusijās izskanēja dažādi pieprasījumi no vienkāršās pārbaudes uzraudzības līdz vienkāršai muitas uzraudzībai, un lielākā daļa dalībvalstu izteicās par dažādām izvēles iespējām. Visbeidzot, 2009. gadam tika izvēlēts priekšlikums par pilnīgu liberalizāciju ar tirgus plūsmu uzraudzību. Patiesi, Komisija turpinās cieši uzraudzīt faktisko tirdzniecības statistikas (Comext) un muitas datu attīstību 2009. gadā.

Attiecībā uz importa no Ķīnas attīstību 2008. gadā⁽⁴⁸⁾ salīdzinājumā ar 2007. un 2004. gadu statistika liecina, ka imports no Ķīnas desmit kategorijās ir palielinājies vidēji par 50,8 % 2008. gadā pret 2007. gadu (pieaugums atsevišķās kategorijās ir no 11,2 % līdz 115. kategorijā līdz 105,9 % 5. kategorijā). Salīdzinot 2008. un 2004. gadu, vidējais pieaugums ir 305,6 % (pieaugums atsevišķās kategorijās ir no 104,9 % 2. kategorijā līdz 545,1 % 6. kategorijā).

Šie skaitļi ir jāaplūko arī plašākā kontekstā salīdzinājumā ar kopējo tekstilizstrādājumu un apģērbu importu gan no visiem ES, gan Ķīnas piegādātājiem. Abos iepriekš minētajos periodos pieaugums ir daudz mērenāks. Kopējais tekstilizstrādājumu un apģērbu imports no Ķīnas palielinājās par 6,6 % 2008. gadā salīdzinājumā ar 2007. gadu un par 76,6 % 2008. gadā salīdzinājumā 2004. gadu. Kopējais visu ES piegādātāju, tajā skaitā Ķīnas, tekstilizstrādājumu un apģērbu imports palielinājās par 1,8 % 2008. gadā salīdzinājumā ar 2007. gadu un par 16,4 % 2008. gadā salīdzinājumā ar 2004. gadu. Turklāt visu, tajā skaitā Ķīnas, piegādātāju imports desmit kategorijās ir palielinājies mēreni par 5,1 % 2008. gadā salīdzinājumā ar 2007. gadu un par 29 % 2008. gadā salīdzinājumā ar 2004. gadu. Kopumā imports no Ķīnas ir jāanalizē šādā kontekstā.

Attiecībā uz 2009. gadu, Ķīna nevēlas turpināt divkāršās pārbaudes uzraudzības sistēmu. Jebkurā gadījumā Komisija uzskata, ka mērķis panākt vienmērīgu pāreju 2008. gadā ir sasniegts. 2009. gadā turpināsies faktiskās tirdzniecības statistikas (Comext) un muitas datu cieša uzraudzība, taču tekstilrūpniecība tagad ir jālibalizē. Patiesībā pēc papildu aizsardzības gadiem, kas sekoja pēc 2005. gada, ES rūpniecība ir sapratusi,

(47) Rakstiska atbilde 21.10.2008.

(48) Imports visā 2008. gadā tiek vērtēts, pamatojoties uz importu pirmajos astoņos mēnešos.

ka tās konkurētspēja ir jāveicina, veicot restrukturizāciju, un nav objektīvu iemeslu turpināt bezgalīgi attiekties pret tekstilrūpniecību kā pret sevišķu nozari. Jautājums nav par to, kā izvairīties no 2005. gada situācijas atkārtoties 2009. gadā; jautājums ir par to, ka nozarei ir jākonkurē liberalizētā vidē.

*
* *

Jautājums Nr. 77 (Konstantinos Droutsas) (H-0868/08)

Temats: Krass lauksaimniecības cenu kritums

ES un Grieķijas valdības politika, kuras pamatā ir nesenās KLP reformas, tajā skaitā pēc KLP „veselības pārbaudes” un atbilstīgi PTO nolīgumiem veiktās reformas, ir sagrāvusi lauksaimniecības nozari, postoši ietekmējot mazās un vidējās saimniecības, bet nodrošinot bagātīgu peļņu lielajiem uzņēmumiem. Lauksaimniecības bāzes produktu cenas Grieķijā ir ārkārtīgi zemākas. Piemēram, kukurūzas cena ir nokritusi līdz 12 centiem par kilogramu, kokvilnai līdz 25 centiem, bet cietajiem kviešiem zem 30 centiem. Cena par neapstrādātu augstākā labuma olīveļļu ir nokritusi līdz 2,37 eiro par kilogramu, kas pat nesedz ražošanas izmaksas. Atbilstīgi ND un Pasok valdību nolīgumam ES lauksaimniecības subsīdijas lielākajai daļai produktu vairs nav piesaistītas ražošanai un ir iesaldētas trīs gadu, no 2000. līdz 2002. gadam, līmenī.

Vai Komisija paredz turpināt šo politiku, kas izraisīs mazo un vidējo saimniecību likvidāciju, koncentrējot zemes īpašumtiesības un ražošanu neliela skaita lauksaimnieku rokā un palielinot lielo uzņēmumu peļņu, vienlaikus izraisot ekonomisku un sociālu pagrimumu lauku teritorijās?

Atbilde

() Cienījamais deputāts saista pašreizējo cenu samazinājumu konkrētiem lauksaimniecības produktiem Grieķijā ar Komisijas stratēģiju, kas vērsta uz atsaistīšanu, un nesenajām kopējās lauksaimniecības politikas reformām. Patiesībā, kā liecina visas analīzes, gan iekšējās, gan ārējās, šādas cenu izmaiņas ir vairāk saistītas ar notikumiem pasaules tirgū un preču cenu noteikšanu nepieņemamā līmenī, kādu mēs piedzīvojam pagājušajā gadā.

Komisija uzsver, ka, lai arī nesenās cenu izmaiņas ir dažādi ietekmējušas lauksaimniekus visā ES, dažādu produktu cenas vēl aizvien ir 2000.–2003. gada līmenī. Tāpēc attiecīgās cenu izmaiņas Grieķijā ir jāskata šajā kontekstā.

Pat laikos, kad gan izejmateriālu cenas, gan cenas, ko lauksaimnieki varētu saņemt par saviem produktiem, paaugstinājās un lauksaimnieki tirgū varēja gūt lielus ienākumus, Komisija vienmēr uzsvēra, ka, kamēr lauksaimnieki guva peļņu, citi tika ietekmēti diez gan negatīvi, jo viņi bija diez gan neaizsargāti pret izejmateriālu cenu pieaugumu.

Svarīgi ir tas, ka lauksaimnieki ir ļoti savlaicīgi saņēmuši skaidrus signālus, kas ļaus tiem plānot turpmākās aktivitātes. ES tas tiek nodrošināts, ļaujot lauksaimniekiem pielāgot to produkciju tirgus signāliem un vienlaikus sniedzot tiem būtisku ienākumu atbalstu ar atsaistītiem tiešajiem maksājumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 78 (Athanasios Pafilis) (H-0869/08)

Temats: Grieķijas policijas uzbrukumi imigrantiem

Atēnās 29. gadus vecs pakistānietis tika nogalināts un vēl trīs tika ievainoti niknā policijas uzbrukumā simtiem ārvalstu pilsoņiem, kas visu nakti nožēlojamās apstākļos gaidīja pie Policijas nepilsoņu departamenta, lai iesniegtu pieteikumus politiskajam patvērumam. Šis ir pēdējais no arvien biežāk notiekošajiem līdzīgajiem gadījumiem, kad policija nepamatoti vardarbīgi izturas pret imigrantiem un bēgļiem, spīdzina tos, piekauj un publiski pazemo ielās un policijas iecirkņos. Šāda situācija ir ES un Grieķijas valdības īstenotās vispārīgās pret imigrantiem un bēgļiem vērstās politikas iznākums.

Vai Komisija nosoda šos barbariskos notikumus un metodes, ar kādām saskaras imigranti un bēgļi, kā cilvēki bez tiesībām?

Atbilde

() Komisija nav informēta par policijas brutālās izturēšanās gadījumu Grieķijā, uz kuru atsaucas cienījamais deputāts.

Policijas sistēmām visās ES dalībvalstīs ir jānodrošina demokrātiska kontrole, cilvēktiesību ievērošana, pārredzamība, godīgums un atbildīgums pret sabiedrību. Tāpēc Komisija ļoti nožēlo, ka tiesībsargājošo iestāžu ieviešanās, iespējams, varētu būt saistīta ar viena cilvēka nāvi.

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un Līgumu par Eiropas Savienību Komisijai nav vispārēju tiesību ieviešanas cilvēktiesību jomā vai dalībvalstu krimināltiesību sistēmu ikdienas darbībā. Tā var ieviest tiesības tikai tad, ja konkrētajam gadījumam ir saistība ar Eiropas Kopienas tiesību aktiem. Pamatojoties uz sniegto informāciju, nav iespējams noteikt šādu saikni. Tāpēc Komisija nevar rīkoties saistībā ar šo jautājumu.

Ja par noziedzniekiem uzskatītie policijas vardarbības upuri nav apmierināti ar tiem sniegtajām Grieķijas tiesu atbildēm un uzskata, ka ir pārkāptas viņu tiesības, viņi var iesniegt sūdzību Eiropas Padomes Eiropas Cilvēktiesību tiesā (Eiropas Padome, 67075 Strasbourg-Cedex, Francija⁽⁴⁹⁾). Tas arī attiecas uz mirušā juridiskajiem mantiniekiem.

*
* *

Jautājums Nr. 79 (Georgios Toussas) (H-0870/08)

Temats: Priekšlikumi, kuriem būs postoša ietekme uz veikalu darbiniekiem un pašnodarbinātajiem

Grieķijas valdība, lokoties zem starptautisko mazumtirgotāju radītā nepārtrauktā spiediena, lai pastiprinātu to ietekmi tirgū, mēģina ieviest tirdzniecību svētdienās, kas neļaus maziem uzņēmumiem un pašnodarbinātajiem personām konkurēt un izstumt tos no uzņēmējdarbības. Starptautiskie giganti arī vēlas plašāku atvēršanas stundu regulējuma samazinājumu. Tirdzniecības ieviešana svētdienās kopā ar jau samazinātu atvēršanas stundu regulējumu dos šiem uzņēmumiem neierobežotu brīvību vēl vairāk ekspluatēt darbiniekus un samazināt minimālo brīvo laiku, ko darbinieki var veltīt atpūtai un sociālajām aktivitātēm, kā arī savām ģimenēm.

Vai Komisija piekrīt piedāvātajam darba stundu palielinājumam un tiesību uz atpūtu svētdienās, ko darbinieki bija ieguvuši, samazināšanu? Vai tā neuzskata, ka šāda rīcība vienkārši stiprina starptautisko uzņēmumu pozīcijas tirgū, vienlaikus postoši ietekmējot tūkstošiem darbinieku, izspiežot no uzņēmējdarbības pašnodarbinātos un izraisot tūkstošiem mazo uzņēmumu slēgšanu?

Atbilde

() Komisija vēlas atgādināt, ka Darbalaika direktīva⁽⁵⁰⁾ garantē tiesības uz minimālo nedēļas atpūtas laiku visiem darbiniekiem⁽⁵¹⁾ Eiropas Kopienā. Saskaņā ar direktīvu visām dalībvalstīm ir jānodrošina, lai katru septiņu dienu laikposmā katram darba ņēmējam ir tiesības uz nepārtrauktu minimālo atpūtas laiku 24 stundu ilgumā.

Tomēr Kopienas darba tiesību aktos nav noteikts, ka minimālajai nedēļas atpūtai ir jābūt svētdienā. Direktīva⁽⁵²⁾ sākotnēji noteica, ka iknedēļas atpūtas laikā principā tiek iekļauta svētdiena. Tomēr savā lēmumā Lietā C-84/94⁽⁵³⁾ Tiesa anulēja šo teikumu. Tā uzsvēra, ka Darbalaika direktīva tika pieņemta kā veselības un drošības direktīva, un uzstāja, ka Padome rīkojās ārpus savām pilnvarām, iekļaujot nosacījumu par svētdienu, jo tā „nespēja paskaidrot, kāpēc svētdiena kā iknedēļas atpūtas diena darba ņēmēju veselības un drošības ziņā būtu svarīgāka par kādu citu nedēļas dienu.”

Tas neliedz dalībvalstīm pieņemt tiesību aktus attiecībā uz šo. Praksē daudzu dalībvalstu⁽⁵⁴⁾ tiesību aktos ir noteikts, ka iknedēļas atpūtas laikā principā tiek iekļauta svētdiena, lai arī ir pieļaujami izņēmumi no šā principa.

⁽⁴⁹⁾ <http://www.echr.coe.int/ECHR>

⁽⁵⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem, OV L 299, 18.11.2003.

⁽⁵¹⁾ Darbalaika direktīva neietver pašnodarbinātas personas.

⁽⁵²⁾ Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva 93/104/EK par dažiem darba laika organizācijas aspektiem, OV L 307, 13.12.1993. Šī direktīva tika konsolidēta un atcelta ar Direktīvu 2003/88/EK.

⁽⁵³⁾ Lieta C-84/94 Lielbritānija pret Eiropas Savienības Padomi [1996] ECR I-5755, 37. punkts.

⁽⁵⁴⁾ Piemēram, Beļģija, Bulgārija, Dānija, Igaunija, Somija, Francija, Vācija, Grieķija, Īrija, Itālija, Luksemburga, Nīderlande, Portugāle, Slovākija, Spānija un Lielbritānija.

Attiecībā uz mazumtirgotājiem, ko savā jautājumā ietvēra cienījamais deputāts, mazi privātpersonām piederoši veikaliņi jau strādā svētdienās. Tāpēc ierobežojumi attiecībā uz tirdzniecību svētdienās šajā nozarē skar tikai lielveikalus un lielos veikalus. Turklāt veikaliem, sevišķi tūrisma zonās, ir noteiktas atkāpes. Komisijai nav pierādījumu, lai apgalvotu, ka tirdzniecība svētdienās izraisa mazu privātpersonām piederošu veikaliņu slēgšanu. Tā patiesi vēlas atspēkot to, ka vienīgā iespēja, kā šādiem veikaliņiem konkurēt, ir tirdzniecība svētdienās, kad to lielie konkurenti ir slēgti, jo tas liecina, ka mazie veikali būtībā nav pietiekami efektīvi un tāpēc neatbilst patērētāju interesēm, par ko Komisijai ir jācinās. Komisija izskatīs šo jautājumu savā paziņojumā par mazumtirdzniecības tirgus uzraudzību, ko ir plānots apstiprināt 2009. gada novembrī.

*
* *

Jautājums Nr. 80 (Proinsias De Rossa) (H-0871/08)

Temats: Nodoklis par pasažieru izlidošanu no lidostas

Vai Komisija var norādīt, vai tā uzskata, ka nodoklis par pasažieru izlidošanu no lidostas, ko savā 2008. oktobra budžetā ir ieviesusi Īrijas valdība, proti, 2 eiro nodokli lidojumiem līdz 300 kilometriem un 10 eiro par lidojumiem virs 300 kilometriem, atbilst ES līgumam? Vai Komisija ir diskutējusi par šiem jaunajiem nodokļiem ar Īrijas iestādēm, un, ja jā, kāda bija to atbilde? Kāda būs Komisijas rīcība, ja tā secinās, ka šie nodokļi nav savienojami ar ES līgumu?

Atbilde

() Komisija sazināsies ar Īrijas iestādēm, lai pieprasītu vairāk informācijas par to gaisa ceļojumu nodokli.

No sniegtās informācijas Komisija ir sapratusi, ka šis nodoklis tiek piemērots pasažieriem, kas izlido no lidostas Īrijā. Nodoklis arī atšķiras īsiem un gariem lidojumiem, pamatojoties uz attāluma kritēriju. Augstākā nodokļa likme 10 eiro tiek piemērota pasažieriem, kas dodas virs 300 kilometrus garos lidojumos, bet 2 eiro tiek piemēroti pasažieriem, kas dotas līdz 300 garos lidojumos.

Komisijas turpmākā rīcība būs atkarīga no Īrijas iestāžu sniegtās atbildes novērtējuma un no tā, vai nodokļa piemērošanā ir aspekti, kas pārkāpj Kopienas tiesību aktus.

*
* *

Jautājums Nr. 82 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0876/08)

Temats: Situācija Austrumeiropā un perspektīvas finanšu krīzes kontekstā

Austrumeiropas traulums finanšu krīzē satrauc ES politikas veidotājus. Austrumeiropas vadītājiem šķiet, ka to ekonomikas ir mazāk aizsargātas kā to Rietumu partneru ekonomikas. Kādus būtiskākos Austrumeiropas un Baltijas valstu apdraudējumus, sevišķi šīs finanšu krīzes ietekmē, Komisija varētu uzsvērt? Kādas Austrumeiropas un Baltijas valstu izredzes Komisija saskata sevišķi tuvākajā nākotnē (2009. – 2010. gadā) un ilgtermiņā? Vai Komisija varētu izteikties plašāk par tās paziņojumu „No finanšu krīzes līdz augšupejai”, ņemot vērā situāciju Austrumeiropas valstīs?

Atbilde

() Komisijas viedoklis par Austrumeiropas un Baltijas valstu izredzēm laika periodā no 2009. līdz 2010. gadam ir noteiktas tās dienestu rudens prognozēs, kas publicētas 3. novembrī. Prognožu pamatā ir pieņēmums, ka finanšu tirgu darbība atjaunosies tikai pakāpeniski tuvākajos mēnešos un ka krīzes radītā negatīvā ietekme uz finanšu nozari un plašāku ekonomiku būs jūtama visā 2009.–2010. gada periodā.

Centrālās un Austrumeiropas ekonomikas acīmredzami ir ietekmējis globālais finanšu nemiers. Tomēr ir paredzams, ka Centrāleiropas ekonomikas sasniegs labvēlīgākus izaugsmes tempus nekā ES-15 valstis 2009. un 2010. gadā, taču tiek prognozēts, ka Baltijas valstis piedzīvos pagājušā gada straujo izaugsmes tempu krasu samazinājumu. Tas ir nepieciešamās korekcijas rezultāts — pēc spēcīgas pārkaršanas perioda —, ko vēl vairāk pastiprina globālās ekonomikas krīzes negatīvā ietekme.

Baltijas valstu uzplaukuma periods ir saistīts ar milzīga finansējuma ieplūdi gan ārvalstu tiešo investīciju (ĀTI), gan citos veidos. Liela daļa šā finansējuma tika novirzīta netirgojamo preču nozarei. Budžetā negaidītie ieņēmumi, kas saistīti ar plaukstošo ekonomiku, lielā mērā izraisīja lielākus izdevumus, lai arī fiskālajai ekonomikai vajadzēja būt ierobežojošākai, sniedzot arī atbilstošus signālus tirgus dalībniekiem. Uzņēmēju

un patērētāju uzticības līmenis tagad ir zemāks desmit gados, bet iestādēm ir mazas fiskālas iespējas likvidēt ekonomiskās situācijas pasliktināšanās negatīvās sekas.

Komisija ir veikusi pirmo ieguldījumu notiekošajās debatēs par to, kā labāk reaģēt uz pašreizējo krīzi un sekām, tās 29. oktobra Paziņojumā „No finanšu krīzes līdz augšupejai: Eiropas rīcības programma”. Komisija 26. novembrī piedāvās detalizētāku ES atveseļošanās plānu saskaņā ar Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju. Šajā programmā būs apkopotas vairākas mērķtiecīgas īstermiņa iniciatīvas, lai palīdzētu novērst negatīvo ietekmi uz plašāku ekonomiku un pieņemt Lisabonas līguma ilgtermiņa pasākumus, lai cīnītos pret krīzi. Pamatojoties uz programmu, decembrī tiks piedāvāti konkrēti pasākumi atbilstoši katras valsts situācijai.

*

* *

Jautājums Nr. 83 (Ona Juknevičienė) (H-0877/08)

Temats: Atomelektrostaciju likuma atbilstība Direktīvai 2003/54/EK

2008. gada 1. februārī pieņemtie grozījumi Lietuvas Atomelektrostaciju likumā radīja priekšnoteikumus jauna elektroenerģijas uzņēmuma „Lietuvas Elektroenerģijas organizācija” (LEO) nodibināšanai. LEO būs atbildīga par valsts elektroenerģijas ražošanu, pārsūtīšanas un sadales tīkliem.

Komisija ir lūgusi Lietuvas valdību sniegt detalizētu informāciju par dažādiem LEO nodibināšanas aspektiem. Vai Komisija ir pieprasījusi Lietuvas valdībai nodrošināt Atomelektrostaciju likuma nosacījumu atbilstību Direktīvai 2003/54/EK⁽⁵⁵⁾, un vai tā ir noteikusi termiņu šim procesam? Ja nav, kāpēc?

Vai Komisija ir pabeigusi tās analīzi par valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „VST” privatizēšanu un nacionalizēšanu? Ja jā, kad būs pieejami Komisijas secinājumi?

Kad Komisija plāno atbildēt uz sūdzību, ko es 2008. gada 6. jūnijā iesniedzu Konkurences ģenerāldirektorātā par iespējams nelikumīgu valsts atbalsta sniegšanu (Lieta CP 148/2008) saistībā ar LEO dibināšanu?

Atbilde

() Pēc sūdzības par iespējamu Līguma nosacījumu par valsts atbalstu pārkāpšanu Komisija atbilstīgi tās procedūras noteikumiem ir iesniegusi šo sūdzību komentēšanai attiecīgajai dalībvalstij un uzdevusi jautājumus saistībā ar šo. Komisija veic sākotnējo valsts atbalsta izmeklēšanu par nosacījumiem, atbilstīgi kuriem ir nodibināts jaunais elektroenerģijas uzņēmums „Lietuvas Elektroenerģijas organizācija” (LEO).

Par ikvienu valsts pasākumu, ar kuru tiek transponēta Direktīva 2003/54/EK⁽⁵⁶⁾, ir jāinformē Komisija. Uz šo konkrēto lietu ir attiecināms Direktīvas 2003/54/EK 6. pants par atļaujas izsniegšanas procedūru attiecībā uz jaunām jaudām. Elektrības direktīvas 6. panta nosacījumi ir transponēti valsts likumdošanā ar Lietuvas 2000. gada 20. jūlija Elektrības likumu, kopš 2004. gada 10. jūlija Nr. VIII – 1881, šajā gadījumā 14. pantu. Lietuva nav norādījusi nevienu citu valsts pasākumu, kas grozītu Direktīvas 2003/54 6. panta nosacījumu transponēšanu. Tomēr Komisija ir informēta par jauno 2008. gada 1. februāra Atomelektrostaciju likumu, Nr. X – 1231, un pašlaik tā izvērtē šā likuma atbilstību spēkā esošajiem tiesību aktiem enerģētikas jomā.

Komisija vēl nav pabeigusi tās analīzi par valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „VST” privatizēšanu un nacionalizēšanu, jautājumu, kas ir daļa no sūdzības par valsts atbalstu?

Attiecībā uz valsts atbalsta sūdzību, ko cienījamā deputāte iesniedza 2008. gada 6. jūnijā, par iespējams nelikumīgu valsts atbalsta sniegšanu saistībā ar LEO grupas dibināšanu, Komisija 2008. gada oktobra beigās saņēma no Lietuvas iestādēm papildu informāciju. Pašlaik tiek izskatīta šī informācija kopā ar Lietuvas iestāžu iesniegtajiem elementiem 2008. gada septembra otrajā pusē, atbildot uz Komisijas nosūtīto sūdzību.

Analīzē Komisijai būs jānosaka, vai visa nepieciešamā informācija pozīcijas paušanai par šo sūdzību tagad ir pieejama. Ja nav, attiecīgajai dalībvalstij tiks uzdoti papildu jautājumi.

Kad tiks pabeigta saņemtās informācijas analīze, Komisija pieņems lēmumu par nākamo procedūras soli un laikus informēs sūdzības iesniedzēju.

⁽⁵⁵⁾ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.

⁽⁵⁶⁾ OV L 176, 15.7.2003.

*
* *

Jautājums Nr. 84 (Jan Mulder) (H-0878/08)

Temats: ĢMO apstiprināšanas procedūra un absolūtas neiecietības politika, un tās ekonomiskās sekas

Komisijas debatēs par ĢMO 2008. gada 7. maijā tika apstiprināts, ka „pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā līdz 2008. gada vasarai” ir jārod „tehnisks risinājums” zemam neapstiprināto ĢMO līmenim. Tomēr 2007. gada oktobrī komisāre Vassiliou un Veselības un patērētāju ģenerāldirektorāta amatpersonas ieteica, ka jaunu ĢMO apstiprināšanas procesa paātrināšana būtu praktiskāks veids, kādā risināt asinhronas apstiprināšanas problēmu, nekā absolūtas neiecietības politikas piemērošana.

Kā komisāres Vassiliou ieteikumi ir savienojami ar uzdevumu formulēt „tehnisku risinājumu”, ko viņa noteica Komisijas debatēs 2008. gada 7. maijā?

Cik ātrs būs paātrinātais jaunu ĢMO apstiprināšanas process? Vai Komisija var garantēt, ka ierosinātā jaunu ĢMO apstiprināšanas procedūras paātrināšana novērsīs turpmāku ES mājlopu audzētāju situācijas pasliktināšanos jaunu ĢMO apstiprināšanas kavēšanās dēļ ES?

Atbilde

() Komisija ir labi informēta par ekonomisko ietekmi, ko rada iespējami neapstiprināti ĢMO importētajā lopbarībā.

Šā iemesla dēļ Kolēģija maijā uzdeva Komisijai rast tehnisku risinājumu jautājumam par zemu neapstiprināto ĢMO līmeni.

Kopš Kolēģijas diskusijas Komisijas dienesti ir veikuši intensīvu un konstruktīvu situācijas analīzi. Mērķis bija un vēl aizvien ir ļoti skaidrs: noteikt faktus un pieeju, kas nodrošinātu gan lopbarības preču piegādi, gan absolūtas neiecietības pieeju neapstiprinātiem ĢMO, kas noteikta ES tiesību aktos.

Ir vairāki tehniski un tiesiski elementi, kas būtu jāizvērtē pirms tāda tehniska pasākuma definēšanas, kas atbilstu abiem nosacījumiem. Komisijas dienesti plāno pabeigt to tehnisko darbu, kas ļautu Komisijai prezentēt teksta projektu.

Konkrēti, pieredze liecina, ka asinhrona apstiprināšana apvienojumā ar atšķirīgām pieejām neapstiprinātu ĢMO kontrolei izraisa ES operatoru neizpratni un tāpēc arī iespējamu tirdzniecības sagrūvumu. Tehniskais kontroļu saskaņošanas pasākums varētu atrisināt neapstiprināto ĢMO izsekošanas problēmu, tā samazinot asinhronas apstiprināšanas radīto ietekmi uz lopbarības importu jaunu ĢMO komercializācijas pirmajās fāzēs trešās valstīs. Tas neaptvērtu iespējamo piesārņojumu, ko rada plaša ES vēl neapstiprinātu ĢMO komerciāla kultivēšana.

Viens no galvenajiem faktoriem ir atšķirības ĢMO apstiprināšanas procesa ilgumā trešās valstīs un ES apvienojumā ar nepietiekamiem segregācijas mehānismiem eksportētājvalstīs un globālas tirdzniecības stratēģijas sēklu nozarē.

Ir jāpārskata arī Komisijas pūles (ātri) noformēt tādu ĢMO apstiprināšanu (kā kukurūza GA21 un sojas pupiņas Liberty Link un Roundup Ready2), kas jau ir apstiprinātas trešās valstīs, lai novērstu tirdzniecības sagrāvi ES lopbarības un mājlopu nozarē.

Turklāt diskusijas ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi jau ir ļāvušas uzlabot apstiprināšanas procedūras efektivitāti, nepakļaujot kompromisam EPNI zinātniskā novērtējuma kvalitāti. Dokumentu atbilstības pārbaudes sagatavošanās fāzes saīsināšana EPNI novērtējumā ir labs piemērs. Pamatnostādņu par prasībām attiecībā uz ĢM dokumentācijas zinātnisko novērtējumu apstiprināšanai ar Komisijas regulu būtu vēl vairāk jāsaīšina apstiprināšanas termiņš. Šajā regulā precīzi būs noteikts, kas tiek sagaidīts no bioloģisko tehnoloģiju pieteikumu iesniedzējiem, lai apstiprinātu, ka to produkti atbilst mūsu augstajiem pārtikas nekaitīguma standartiem un arī uzlabotu iesniegto pieteikumu kvalitāti, tā veicinot novērtēšanas procesu.

*
* *